

ליבה שיש לה עתיד

המשימה הגורלית של דורנו : השכלה ונשיאה בנטל!
פרוגרמה מוכחת לביעור הבערות והפרזיטיות מהעם!

מכתב לאחים

ליניב מתל אביב ונמרוד מעין חרוד

תמוז תשע"ג

בחסדי שמים

יעקב משה סגל

אברבנאל 18 ב"ב

תוכן העניינים:

פתיחה:

הצורך הדחוף בפלורליזם: החלפת דעות פורייה: "ליבה" לעומת "ליבה"!
עמ' 3

פרק א': הבה נכירה

התרבות היהודית האופטימאלית, אורגינאלית ואותנטית!
עמ' 9

פרק ב': הבה נשכילה

1. המדע המוחלט הבלעדי בעולם! ילד חרדי כתיאולוג, אתיקן ומדען-על!
עמ' 20
2. ארמון הריגושים החרדי!
עמ' 31

פרק ג': הבה נגילה

השואה הגדולה שלאחר השואה - והתקווה המזהירה שלבסוף!
עמ' 52

פרק ד': הבה נספִימה ונספִימה

חייבים יחדיו לעקור מהרה את הנבערות והפרזיטיות מהעם!
עמ' 59

לעיון: 5 שאלות נוקבות ייצוגיות מהאקטואליה העכשווית

עמ' 66

נספח א':

מעמד הר סיני כהופעה אלוקית על-טבעית מוכחת.
עמ' 75

נספח ב':

המסורת הקפדנית של כל מצוה ואות משך 3300 שנה, בלא אפשרות לשנות!
עמ' 78

נספח ג':

תורת אמת נתן לעמו - על יד נביאו נאמן ביתו: לקט חיזוקים באמונה!
עמ' 89

נספח ד':

תורה ומדע: ככל שהמדע מתקדם - יותר הוא מוכיח את אמיתות התורה!
עמ' 98

נספח ה':

הכורח המיוחד בטהרת המח והלב לקלוט את אור האמת - בדור המנוגע שלנו!
עמ' 107

נספח ו':

בנין האמונה של החרדי ה"תמים": סיור הכרות ב"ארמון הריגושים החרדי"!
עמ' 110

מתל אביב

בס"ד סיון תשע"ג

לאחי היקרים יניב מתל אביב ונמרוד מעין חרוד, שלום וברכה!

מה שלומכם? אתם לא מכירים אותי, כשם שאני איני מכיר אתכם. אך יש הבדל קטן. אתם כנראה גם לא מכירים את כל הדומים לי: חרדים. לפי הנשמע לאחרונה באמצעי התקשורת ובכנסת על "החרדי המצוי" - מדובר על יצור, שאני - כחרדי - לא מכיר כלל. איזה "חשוד בטלן ומשתמט" ש"עוסק בחכמה גלותית" או "מתפלל כל היום" במקרה הטוב... זוהי כנראה דעת הרבה מהציבור על אחיהם בשריהם היושבים "מעבר למתס" - ב"גיטאות" וב"כלא הישיבה". אך אני בטוח שיש מכם גם מי שתוהה כיצד יתכן שמאות אלפי עוסקים בתורה ומצוות כל כך "טועים-תועים בדרך", וישמחו לקבל מאחד שכזה מכתב היכרות בו יציג קצת את דרך חייו והלך רוחו. אז הנה מכתב כזה לפניך, עם תוספת כמה הגיגים על מה שקורה עכשיו בפרהסיה הישראלית, הגיגים שיש להם משמעות ערכית גם לגביכם.

מנהיגים החדשים - לפיד, פירון, בנט ודומיהם - מאז קיבלו את האחריות על עם ישראל בציון - מגלים אהבת ישראל "ייחודית", בדאגתם העמוקה אפילו ליהודים נידחים ועלובים כמונו - החרדים. כיון שגם אנו בעיניהם עדיין בגדר "אחים יהודים", הינם מרגישים מחויבות של ערבות הדדית להוציאנו מאפילה לאורה, מבורות לתבונה ומשעבוד לגאולה.

את דאגתם הם מביעים בקול רעש גדול, בינתיים בשלושה מישורים בהם אנו הנחשלים מנותקים מ"מעיינות הקידמה":

1. **השכלת ה"ליבה"** שהבנים החרדים מנותקים ממנה [ורק הבנות החרדיות זוכות ל"אורה" זו בסמינרים].

2. **נשיאה בנטל הבטחוני** הרשמי - שהציבור החרדי לא רואה זכות לשאת בו.

3. **נשיאה בנטל הפרנסה** שהרבה מהציבור החרדי מנוע מלשאת בו, בהיותם עסוקים בהשתלמות בתורת האלקים בכל מאודם. ו"הנזק", לשיטת הדואגים, בכפול: א. עם ישראל מנוע מליהנות מהפרודוקטיביות החרדית, שבין בניה

מצויים מיטב הכישרונות של העם היהודי. ב. הם גוזרים בזה על עצמם ובני משפחתם "עוני מרצון".

המנהיגים החדשים נלאים מלשאת בליבם הרך את כאבם הגדול על מצב עגום זה של אחיהם החרדים, ונזעקו בבעתה לטעון: האחים החשוכים, מרוב שקיעתם בכלא הגטאות האפלות שלהם - לא מפריע להם מאומה משלושה חסרונות נוראיים אלה! ולא רק זאת, אלא המה ונשותיהם וילדיהם מוסרים נפשם להמשיך לחיות בחשכה דיכאונית זו, ועוד מעיזים להיות המאושרים באדם... לא רק חשוכים, אלא גם שמחים! היו לא יהיה! מדוע לא יתערבלו אחינו העלובים-שלא-מדעת ב"תרבות הישראלית" בת המאה והעשרים ואחת - שכבר מאה שנה אנו טורחים לייצר, דרך שלושת "עיקרי האמונה" הישראליים הנ"ל - השכלה, צבא ועבודה! ואזי סוף סוף תימחה מעל פניהם מדושני העונג-של-קדושה, הנחת והסיפוק העצמי שיש להם על התעסקותם "רק" בלעשות את רצון אביהם שבשמים, כפי הבנת מנהיגיהם גדולי התורה...

דאגתם זו מרגשת אותנו עד לדמעות, בפרט שמרוב דאגה לנאורותנו - הם בצורה נחרצת עומדים **לכפות** עלינו "טובות נפלאות" אלו. "זכין לאדם שלא בפניו". הרי גם על שבטי הכושים באפריקה כפו נאורות, וד"ר אלברט שווייצר בזמנו עוד קיבל על זה אותות כבוד והוקרה...

על כן אראה כזכות, יקירי יניב ונמרוד, לנקוט בשיפולי גלימת מנהיגים החדשים, ולנסות להחזיר לכם תמורה תחת ה"מתנה" שהם מציעים לנו. בפרט אחר פנייתו האישית של שר האוצר ל"אחיו" החרדים "חיים" ו"אשר", הנני משיב קריאה תחת קריאה. וכתגמול להשכלת ה"ליבה" שכל כך טורחים שנאמץ - רק לטובתנו כמובן - הנני מתנדב להכיר לכם במקצת את רזי ה"ליבה" החרדית [=השכלה חרדית] + דרך החיים היהודית האותנטית], שעם ישראל משתלם בה במסירות כבר 3300 שנה. אני וחברי - כפי שגם אתם טוענים - "ממיתים את עצמנו" עשרות שנים להעמיק בה ולחיות על פיה. אם כן: "מיטב הכישרונות" מתמסר יומם ולילה ללמוד "ליבה חשוכה" זו, עליה עמלו כבר משה רבינו, רבי עקיבא, הרמב"ם והגאון מוילנא. מאות אלפי העוסקים בה מוצאים בה סיפוק נפשי גדול שלא ימצא שום אחד מהוגי ליבת-פירון. מסקנה:

מִן הַסֵּתֶם יֵשׁ גַּם לָנוּ "מִשְׁהוּ" לִמְכּוֹר. "מִשְׁהוּ" שֶׁהוֹרִיכֶם, מוֹרִיכֶם, מְנַהִיגִיכֶם, כְּתִבִּיכֶם וְשִׁדְרָנִיכֶם - **בְּאַוִּבְסִיבִיּוֹת חֲרִיגָה מִשְׁתַּדְּלִים בְּכָל כּוֹחַם שֶׁלֹּא תִכִּירוּ וְלֹא תִתּוֹדְעוּ לוֹ!** שְׁמָא פִּתְאוּם תִּגְלוּ עוֹלָם חֲבוּי נִהְדָּר וְקִסּוּם - כְּפִי שֶׁגִּילּוּ רַבְבוֹת רַבְבוֹת "אַחִים חֲשׂוֹכִים" בַּהוּוֹה, שֶׁבִּתְחִילַת חַיֵּיהֶם חָיו אֶת "לִיבַת-הָאוֹר" שֶׁלֹּכֶם - עַד שֶׁמֵּאִסּוּ בָּהּ טוֹטְאִלִּית - בְּגִלּוֹתֶם אֶת נִפְלְאוֹת הַלִּיבָה שֶׁלָּנוּ. רַבְבוֹת אֵלֶּה הִצְטַרְפוּ בְּרִינָה וּבִצְהֵלָה ל"גִּטְאוֹת" הַחֲשׂוֹכִים שֶׁלָּנוּ, בַּהִיוּכַחַם בִּפְלִיאָה, שֶׁעַד אַז הִחֲלִיפוּ אוֹר בַּחוּשֶׁךְ וְחוּשֶׁךְ בָּאוֹר, יִהְיוּם בְּסִמְרִטוּט וְסִמְרִטוּט בִּיהִלּוּם!
אַתָּה - הַפִּיטֵר הַקֶּרְבִּי - תִּפְחַד עֲכָשִׁיו לַהֲצִיץ וּלְהִתְמוֹדֵד? וְדָאִי שֶׁלֹּא! אִם כֵּן, קְדִימָה - **יֵשׁ עֵתִיד!**

כַּהֲקִדְמָה ל"יִסּוּדוֹת הַלִּיבָה", שֶׁלָּנוּ, אֲצִיג לָכֶם רִשִּׁימַת שְׁאֵלוֹת הַמִּיּוֹצְאוֹת אֶת שְׁדֵּה-הָאִינְטֵלִיגֶנְצִיָּה שֶׁלֹּכֶם וְשֶׁלָּנוּ:

- כִּמָּה רִגְלִיִּים יֵשׁ לִנְדֹל וְכִמָּה שִׁינִיִּים לַהִיפּוֹטְטָאם?
- כִּמָּה אֶלְקִטְרוֹנִים וּפְרוֹטוֹנִים יֵשׁ לַפְּלוֹטוֹנִיּוֹם וְנוֹיטְרוֹנִים לַמַּגְנֵזִיּוֹם?
- מֵהוּ חוּזָה וְרִסְאִי וְאִיךְ קִרְאוּ לְסוֹס שֶׁל אֶלְכִסְנֵדֵר מוֹקְדוֹן?
- וּמֵהִי מְכַנִּיקַת הַקּוּוֹאֲנִטִּים? הַחוֹק הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַתֵּרְמוֹדִינָמִיקָה? הַבִּינּוּם שֶׁל נְיוֹטוֹן? מֵהוּ מִיפּוֹי הַגִּנּוּם הָאֲנוּשִׁי?
- אוֹיֵשׁ, כִּמְעַט שֶׁכַּחֲתִּי אֶת הָעִיקָר: אֲזֵרְחוֹת... מֵתִי הִיָּה הַקּוֹנְגֵרֶס הַצִּיּוֹנִי הָרִאשׁוֹן, מֵתִי הָעֲלִיָּה הַשֵּׁנִיָּה, וּמִי חִיבֵר אֶת "אֶלְטֵנוֹיִלְנֵד"?
- וְהֵיֵאָךְ נוֹכַל לִבְחֹר בַּמִּדִּינָתָנוּ מִנְּהִיג שְׁבִאמַת יִהְיֶה אֲכַפֶּת לוֹ מֵהָעַם, וְשׁוֹפֵט בֵּית מִשְׁפֵּט עֲלִיוֹן שִׁיְהִיָּה נָקִי מִנְּגִיעוֹת אִישִׁיּוֹת בַּהַחֲלָטוֹתָיו? [לֹא נוֹרָא שֶׁאִינֶךָ יוֹדֵעַ תְּשׁוּבָה - גַּם מִנְּהִלִי "לִיבַת-פִּירוֹן" לֹא יוֹדְעִים... ב"לִיבָה" שֶׁלָּנוּ - יֵשׁ פִּתְרוֹן גַּם לָזֶה!].
- וְאִיךְ נוֹכַל לִזְכּוֹת ב"נִבְחָר צִיבּוֹר" יִשְׂרָאֵלִי שֶׁלֹּא יִנְצֹל אֶת מַעֲמָדוֹ לַאִינְטֵרְסִים הָאִישִׁיִּים שֶׁלּוֹ - כְּפִי שֶׁקּוֹרָה פֶּעַם אַחֵר פֶּעַם? [הַתְּשׁוּבָה: כְּקוֹדֶמֶת].
- וְאִיךְ אוֹמְרִים "בְּרִבְרַת" בְּאִנְגִּלִּית? בְּצִרְפִּיתִית? בְּעִרְבִית?

- הצגתי מדגם מייצג של 8 שאלות "מהותיות" ו"קיומיות" מה"ליבה" שלכם, "יסודות החיים", שמי שלא יודע את תשובותיהן, או לפחות מתעסק בלמצוא אותן - אינו אדם מן הישוב, ואין לו זכות למקום של כבוד בפלנטה שלנו..
- מאידך: הבה אציג לפניכם כמה שאלות "מרחפות" "מנותקות" ו"לא אקטואליות" וכו', שאנו החשוכים - יחד עם ילדינו בני הארבע והחמש - נוהגים "להשתעשע" בהן, ועל כולנה - תתפלאו - יש תשובות ברורות, נאמנות וחזקות!
- בשביל מה אני חי? מה תכלית היוולדי ומותי - עם קדנציית החיים שבאמצע? [בוגר ליבת-פירון ממוצע עונה: מה אני, פילוסוף? שתוק ותן לראות בשקט את ה"גול" הנפלא של מכבי - בין הקורותיים...].
 - האם נוצרתי כתוצאה מהשתלשלות איזה "ביג ביינג" קוסמי מקרי - וסופי לריק ואבדון ומאכל התולעים בקבר? אם שם מסתיימת הווייתי וכל מאווי מעולם, אם כן - בשביל מה כל המאמץ? למה להמשיך? "לסחוב בעליה" במסלול חיים חסר משמעות שסופו... חדלון?
 - ובמה הקיום שלי עדיף משל המקק המצוי [לפחות הם לא רודפים אחד את השני...]. איזו זכות יש לי לרסס אותו ולא הוא אותי...
 - איך אדע לבחור בערכי צדק ומוסר אבסולוטיים? אולי הפלסטינאי צודק וסתם נתקעתי לו בארץ אבותיו? אולי לעודד "המתות חסד"? אולי קומוניזם? קפיטאליזם? הינדואיזם? בירבוריזם?
 - במה אני יהודי? בהליכה לצבא? גם דרוזי. בלאום? גם גר צדק כושי מטנגניקה הוא יהודי.
 - מהי מהותה של נשמת הייחודית, הנעלית, המורכבת, ומהי מהותה של הבחירה החופשית שישנה לאדם? היאך עלי לטפח ולשכלל נשמה נעלית זו? ומהי "מזון" הנשמה - בו היא תמצא את סיפוקה הבלתי נדלית?
 - מהו אותו כח עליון הממציא ומקיים ומחזיק את כל ההוויה הפנטסטית, והיאך עלי לרצותו?

- ומהי אותה מציאות אזוטריה [=על-חושית] עצומה הנחשפת פעם אחר פעם - ואיני מודע לה במאומה, מלבד, אולי, בהרגשה עמומה במעמקי הנפש מידי פעם?
- מהו סוד קיומו הפלאי של העם היהודי? מהו ייעודו? מה הוא בא ללמד את העולם? למה הוא "מרכז העניינים" בכל הפוליטיקה העולמית, למרות שהוא רק חצי אחוז מהאוכלוסיה?
- במה מיוחדת התורה שלנו מכל חכמות העולם, עד שהשפיעה יותר מכל יצירה על האנושות כולה, וגדולי מדעני האומות, כל ממציאי דתיהם, יחד עם המון ממשורריהם, סופריהם, הוגיהם ומנהיגיהם, העריצו את החכמה האלוהית שבתנ"ך יותר מכל חכמה אחרת?!
- מה מהותן של מצוות ה' בתורתו, והיאך הן בונות את האדם השלם? היאך התורה ומצוותיה יוצרות מ"חיית-אדם" דמויות הוד מרוממות כרבי שמעון בר יוחאי והרמב"ם?
- ומהי ההשפעה העל-חושית שיש לעסק התורה על העולם כולו? היאך היא - כדברי התורה עצמה, וכפי שנוכחנו מדורות - משפיעה ברכה בכל ולכל?
- והיאך היא מייצרת ומגבירה אצל כל עוסקיה ומקיימיה את הכבוד וההענקה ההדדיים: בין אדם לחברו, בין הילד להוריו ומוריו, בין איש לאשתו ובין אדם לאלוקיו!

ועוד ועוד ועוד. שאלות של משמעות קיומית. של תכלית. עם תשובותיהן החותכות והמוחלטות. אינכם מכירים את התשובות - ואפילו לא את כל השאלות?! ודאי שלא: **החביאו מכם כל זאת!** אז בואו ונרים יחדיו את הלוט ונחזה באורה! רק היזהרו מסנוור! לעסו לאט, לא בבת אחת, עכלו, נוחו ואחר תמשיכו, כי הדברים צפופים ומרוכזים! אין זה מכתב לקרוא אלא מכתב **ללמוד!** ואי אפשר ללמוד את "כל התורה על רגל אחת" בלי שהות ביניים למחשבה כנה. אל תיבהלו מכאב בטן - הסבא של הסבא של כל אחד מכם גם עסק באותם

הדברים - וחי על פיהם בכל מאודו! [ולא תיאר ושיער שנכד נכדו לא יכיר
אוצרות רוח כבירים אלה... את הליבה של זקנו ושל אבות אבותיו כל הדורות!].

לפניכם, יקירי, ארבעה פרקים תמציתיים עם עיקרי הליבה העתיקה.
בסוף, אחר הכרת היסודות, אציג חמש שאלות נוקבות ייצוגיות מהאקטואליה
העכשווית.

ולאחר מכן - להמשך עיון והעמקה כמשאת הפנאי ל"רציניים בלבד" - ששה
נספחים חשובים.

ואידך - זיל וגמור.

בהצלחה!

פרק א'

הבה נכירה: התרבות היהודית האופטימאלית,

האורגינאלית והאותנטית:

יניב, נמרוד, אתם עוד איתני? אתם זוכרים מה למדתם בבית ספר באזרחות? שתולדות היהודים בימינו החלו מהקונגרס הציוני הראשון בבאזל לפני יותר ממאה שנה? הבלים! כל ראשי הציונות הסכימו בזמנם: לולא השלושת-אלפי שנות היסטוריה יהודית שהיו לפני כן - לא היה להרצל ורעיו שום זכות ציוץ לזכויות על ארץ ישראל! התנ"ך היה ה"קושאן" שלהם על הארץ אז, אצל בן גוריון, וגם אצל מנהיגי המדינה בימינו, שרובם למדו "לשלוף" מהתנ"ך פסוקים גם לשאר ענייניהם הציבוריים. אז בואו נצא מהצינוק ההיסטורי שהכניסו אתכם מוריהם - ונפליגה למרחבי העבר המפואר והמזהיר של בני עמנו - "ישראל אשר בך אתפאר" [ישעיהו מ"ט ג].

טרם אכיר לכם את אבותיכם המופלאים הראשונים: אברהם יצחק ויעקב, אציגה את מורשת ישראל מדורות, ואת תרבותה הנשגבת האמתית - **תורת ישראל** - מהזמן שניתנה לאומה בצורה ייחודית ופלאית! תיאור ראשית היווצרות האומה שלכם ותרבותה הפלאית הוא קצת "כבד" - אך ההמשך יהיה הרבה יותר זורם. לעבודה!

כשבוא העולם בא למסור את המסר האלוקי שלו לאנושות - התורה הקדושה - באמצעות עמו הנבחר ישראל, הרי חישוב היאך לתת אותה בצורה ייחודית כל כך, שגם אחר 3300 שנה - בניו יניב ונמרוד ישתכנעו שאמנם אמת אלוקית מוחלטת היא, בלי פקפוק! היאך הייתם אתם מייעצים לבורא עולם לעשות זאת? בודאי בצורה ייחודית נשגבה, בליווי תהליכים על טבעיים - שרק בורא עולם יכול לעשות, כדי שידעו כולם שמאלוקים הוא. ואמנם כך עשה!

עיקרי תורתנו הנשגבה נמסרו מפיו של בורא העולם בעצמו, בגילוי פלאי שראו ושמעו וחוו **כל אחד מהמוני עם ישראל ללא יוצא מהכלל!** לאחר שמשנה הכין את העם כמה ימים, הופיע הבורא בהר סיני **בחויה נבואית** עוצמתית יותר מכל

חווייה חושית, השגה פנימית-נשמית של "רואים את הקולות", ובליוי התרחשויות על-טבעיות כבירות במשך הגילוי, וכמתואר כמה פעמים בתורה ובנביאים: קולות, ברקים, ענן כבד על ההר, קול שופר חזק מאוד, "ויחרד כל ההר מאד" [רעידת אדמה חזקה!] [שמות י"ט]. ועוד:

ותקרבון ותעמדון תזות ההר וההר בער באש עד לב השמים וזשך ענן וערפל. וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שומעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול. ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים" [דברים ד']. "ויהי כשמעכם את הקול מתוך הזשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וקניכם. ותאמרו הן הראנו ה' אלקינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש, היום הזה ראינו כי ידבר אלקים את האדם וזי. ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול ה' אלקינו עוד ומתנו. כי מי כל בשר אשר שומע קול אלקים וזיים מדבר מתוך האש כמנו וזי" [דברים ה'].

כל זאת העידו כל בני ישראל לכל בניהם ונכדיהם - **שהם עצמם** ראו וחוו זאת! ההופעה האלוקית היתה באופן שלא היתה כמותה בשום מקום בעולם ובשום זמן מראשית ההיסטוריה - **לפני מיליוני גברים נשים וטף**. וראו דבר פלא: בדברים ד' ל"ב - ל"ג מצהיר משה לכל דורות בני ישראל בעתיד, **ששום אומה אחרת או זת, לעולם, אף בעלי הדמיון הכי גדולים, לא תעיז לומר שקרה להם מאורע בדומה לזה** - הופעה אלוקית לפני רבים או שום נס אחר בסדר גודל של יציאת מצרים!! הצהרה שעדיין מתקיימת אלפי שנים אחר שנאמרה! היא "הסתכן" בהצהרה זו! כי הופעה אלוקית פנטסטית כזו - בו התגלה בורא העולם ברבים **להודיע מה הוא רוצה מברואיו** - אי אפשר להמציא! אלא בלעדית היא לעמו הנבחר - העם היחיד שהיה אז מסוגל לקבל את המסר הנשגב בשלמות, ולהעבירו בשיעור האפשרי לעולם כולו!

ובורא עולם הודיע מראש לעם שמעמד זה הוא גם כדי שידעו בני ישראל שכל דברי משה אמת, כל הביאורים והרמזים שלימד משה את העם מתוך התורה - הפרטים שלא שמעו ישירות מה'. וקורח שנוכח במעמד נשגב זה, אלא שטען על **דבר אחד** מדברי משה, שלא נמסר לו זאת מאת ה', מיד בלעה האדמה אותו ואת חברתו בצורה פלאית ומחרידה, גם זה **לעיני כל העם!**

להבדיל: כל ממצאי הדתות והכתות שבעולם - יש"ו, מוחמד, בודהה ודומיהם - כל אלה "ביססו" את משנתם למאמיניהם על סיפור "הארה" [=שנגלה אליהם כח עליון] **ביחיד** - ללא שום שותפים אחרים לאותה "הארה" [סיפור שתוכלו לשמוע גם מכל מאושפז-נפש מצוי...]. **רק תורתנו מבוססת על התגלות אלוקית כבירה ועוצמתית לאומה כולה** - מאורע היסטורי אדיר ונורא [לא פחות מיוליוס קיסר ונפוליון...] שאי אפשר להכחישו!¹

ומאז ממש - הועברה **תורת סיני במתכונתה ובביאורה** בזהירות מופלגת ובדקדוק מרבי על ידי **רבבות** חכמי האומה לרבבות החכמים שבדור לאחריהם - עד לחכמי התורה של דורנו! רבותינו ענקי הבינה ואנשי האמת הגדולים בעולם - המה מסרו זאת מדור לדור. אך לא רק הם, אלא העברת המסורת הוטלה **על העם כולו**: הבורא חייב כל אב - שראה בעצמו - לספר הלאה על מעמד זה - עם שאר הנסים הגדולים שקרו אז בהיווצרות האומה ביציאת מצרים - לבנו, ואת בנו לבנו - עד הבנים שבדורנו [ואנו בסך הכל הדור ה-47 - כשהסבא בן 84 מעביר לנכדו בן 14! 3300=70X47]. התורה מחייבת להזכיר את נס יציאת מצרים פעמיים בכל יום, והיהודי משנן נסים אלה בכל יום בתפילת שחרית וערבית, ומשורר כל בוקר את אשר שוררו אבותינו 3300 שנה קודם אחר נס קריעת ים סוף - שירת הים, וקודם עמידה יש תיאור פרטני פיוטי של המאורעות, ראו חלקו: "עזרת אבותינו אתה הוא מעולם, מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך, ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ וכו'. ממצרים גאלתנו ה' אלקינו ומבית עבדים פדיתנו. כל בכוריהם הרגת, ובכורך גאלת, וים סוף בקעת, וזדים טבעת, וידידים העברת ויכסו מים צריהם, אחד מהם לא נותר. על זאת שבחו אהובים ורוממו אל. ונתנו ידידים זמירות שירות ותשבחות. ברכות והודאות למלך אל חי וקים!" ובכל ליל-סדר בפסח המשפחה כולה מחויבת מהתורה לשנן ולחזור על פרטי המאורע הכביר, ולשיר שבח והודיה לגואלנו! וכל יום מחויבים לקשור את סיפור הנסים בתפילין

¹ וראו בסוף המכתב **נספח א'** בארוכה על ההכרח להסביר את מעמד הר סיני כהופעה אלוקית על-טבעית, ובפרק **ב' 2 ובנספח ו'** על בנין האמונה החרדי "התמים", ובנספח **ג'** חיזוקים באמונה שהתורה משמים - גם למי שלא חרדי תמים...

שמניחים כל יום על היד ועל הראש. ומתואר בהרחבה בספר התורה - **שכל יהודי** היה מחוייב לכתוב לעצמו [כנאמר: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת וכו']. וכמבואר בשולחן ערוך יורה דעה סימן ר"ע סעיף א'. וראו שם בסעיף ב' מדוע בימינו יותר מקילים בזה]. אנו עושים בדיוק את מה שעשו כל אבותינו מזה 3300 שנה - לשמר את נסי היווצרות האומה האקסקלוסיביים!

"עזרת אבותינו אתה הוא מעולם" - כי עוד לפני מעמד הר סיני - הוציאם ה' בניסים מדהימים ממצרים. ואחר המעמד - הנהיגם הנהגה פלאית **יותר מאלף שנה בניסים גלויים** במדבר ובארץ ישראל עם שני בתי המקדש, ועוד **אלפי שנים** בניסים נסתרים, באופן המוכיח את אהבתו והשגחתו הפרטית והאישית עליהם, כאב על בנו, עד עצם היום הזה: הישרדות הפלאית של האומה למרות פיזור והקמים עליה בכל דור, כינוסה מחדש לארץ ישראל כהכנה לגאולה, מלחמת ששת הימים, נסי טילי עירק וכו' וכו'.

המסורת האיתנה והמופלאה לא פסקה אף פעם, כמבואר בתחילת פרקי אבות: משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע [יחד עם כל ישראל], ויהושע לזקנים [=השופטים], וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה [=חז"ל]. **ראו פירוט נפלא של כל ארבעים דורות המוסרים ממשה רבנו עד רב אשי חותם התלמוד - עם הרבה שמות של כל ראשי המוסרים !!!] בהקדמת הרמב"ם לספרו משנה תורה.** וכן פירט את המשך מסירת התורה מר' אשי עד זמנו, בו חיבר את החיבור המונומנטלי "משנה תורה" בו סיכם בצורה בהירה את כל דיני התורה שנמסרו מקודמיו לדורו!

והנה אפילו בתקופות הכי ירודות של עם ישראל, כגון בזמן המלך מנשה או בזמן גזירות היוונים - תמיד נשארו **החכמים מעתיקי השמועה מעבירי המסורת במדוקדק** [וכמו בדורנו שלמרות שרוב העם מנותק מהתורה, היא נשמרת בטהרתה בידי חכמי הדור ותלמידיהם]. ואפילו המסורת שעברה **אצל כל העם** - מלבד החכמים האלה - נאמנה היא, שהרי ימים אלה של ירידה - קצרים היו, כמבואר בנספח ב', א"כ הנכד תמיד חזר וקיבל מהסבא את המסורת

המדוקדקת, ואת התפילין והמזוזה והספר תורה של הסבא עם כל פרטי המצוות העתיקות!²

ואותה תורה קדושה - נותן בה האלוקים הדרכה מדויקת היאך לנהוג בכל מקרה ובכל מצב, לשם יישום עצמי מושלם. היאך למצות את כוחות הנפש האצילים שנתן הבורא להתעלות מחיי בשרים נהנתנים כבהמה, ל"השתדרג" ולחיות במעלה היותר עליונה, כיצור שהוא תכלית הבריאה, עם משמעות קיומית אלוקית. עם ערכי מוסר מוחלטים, שמבחר המין האנושי בכל הדורות ובכל עמי התרבות, אימצו אותם חלקית [כפי הבנתם המוגבלת בהדרכה האלוקית בתורה - כי נאמרה ברמת ההשגה המרוממת של היהודי] כערכים מוחלטים מחייבים: חסד וצדקה, חרות ושוויון, אמת וצדק, עידון המידות ואהבה, כיבוד הורה ומורה, הזולת והשונה, ויתור וחמלה, קדושה וטהרה ועוד ועוד.

ואותה תורה קדושה מגלה בחכמתה ובהנהגתה המעשית **הבנה מעמיקה בנבכי נפש האדם ונפתוליה הדקים, ומדריכה את היהודי היאך לשכללה ולעדנה כדי להיהפך - כפי שהופך כל עמל בה - לעידית האריסטוקרטיה המוסרית והתרבותית - פסגת המין האנושי! [וראו, אחי, היאך תלמיד ישיבה אחד שסרח ונזרק מבית מדרשו של רבי יהושע בן פרחיה: יש"ו הנוצרי - נשאר עם מספיק שאר רוח תורני להיהפך אצל הגוי ל... "אלוהים"!]. דברי מוסר נעלים, המאמנים ומחנכים את היהודי להגיע לפסגת השלמות. למשל: יש חיוב לעזור לנצרך שאין העוזר אוהב אותו - עוד קודם שיעזור לנצרך שאוהב [מסכת בבא מציעא ל"ב ע"ב - אוהב לפרוק כו' לכוף את יצרו]. נעתיק הלכה ייצוגית של הרמב"ם בהלכות מתנות עניים פרק ז': "לפי מה שחסר העני - אתה מצווה ליתן לו. אם אין לו כסות - מכסים אותו. אם אין לו כלי בית - קונין לו. אם אין לו אשה - משיאין אותו. ואם היתה אשה - משיאין אותה לאיש. אפילו היה דרכו של זה**

² ראו נספח ב' באורך על מנגנון השמירה הקפדנית והחמורה שישנה על כל מצוה וכל אות מהתורה במשך 3300 שנה, ועל הבדיחה שהמציאו שונאי ישראל ש"נוכל" יכול "להשתיל" תורה לעם...

העני לרכוב על הסוס ועבד רץ לפניו והעני וירד מנכסיו - קונין לו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו, שנאמר: די מחסורו אשר יחסר לו. ומצווה אתה להשלים חסרונו ואין אתה מצווה לעשרו". מדהים, לא?

בהערה למטה תמצאו עוד דוגמאות נפלאות להשתלמות עילאית של היהודי על ידי מצוות התורה³. **ועקבו בפרק הבא אחר מסע ההשתלמות המדהים - אתית ואינטליגנטית - של הילד החרדי המצוי!**

³ איסור מהתורה להימנע מלהשאל חפץ וכדומה כנקמה למי שעשה לך רעה [ויקרא י"ט ורש"י]. חיוב לעזור לכל נצרך בהלואה, צדקה, ובדבר שקשה לו לבד [שמות כ"ב כ"ד, ויקרא כ"ג כ"ב, שמות כ"ג ה']. איסור לעבוד בעבד ובפועל בפרך [ויקרא כ"ה מ"ג]. חיוב שיהיה לעבד עברי שאצלך לפחות אותם תנאי נוחות שיש לך [קידושין כ"ב ע"א]. החיוב להוכיח לחוטא מחד, אך באופן שלא יעלב מאידך [ויקרא י"ט י"ז]. חיוב הלווה להחזיר החוב בזמנו אם יש לו [כתובות פ"ו ע"א - פריעת בעל חוב מצוה], אך איסור למלוה ללחוץ עליו שיחזיר כשאינו לו [שמות כ"ב כ"ד], ואפילו לא לעבור לידו שלא יתבייש [ב"מ ע"ה ע"ב]. האסור לקחת ממנו שום ריבית [ויקרא כ"ה ל"ז]. אם לוקח משכון - ימתין מחוץ לבית הלווה עד שיתן [דברים כ"ד י'], ואם הלווה נזקק להשתמש במשכון, כגון מיקסר, חייב המלווה להחזירו כל יום כדי שימוש ורק אז לחזור ולקחת [שם פסוק י"ג]. איסור לדבר דיבור הכי קל בגנות חברו, או כל דיבור שיכול להזיקו בצורה הכי רחוקה, ואפילו לחשוב עליו רעה [בדרך כלל], כמבואר בפרטנות מדהימה בספר "חפץ חיים". עשרות ציונים המתייחסים לעבודת הלב הפנימית: אהבת ה' והבריות, יראת ה' וכבוד הבריות, ללמד זכות על הזולת, לא לשמור לזולת שום טינה, איסור קפידא וכעס וגאווה ונרגנות וכו' וכו'. ועם כל התביעה הנשגבה מכל יהודי - ישנה התחשבות אלוותית בכוחותיו המוגבלים, כגון: החיוב לצאת למלחמת מצווה - יחד עם התחשבות התורה בהרגשת מי שנשא לאחרונה אשה או קנה לאחרונה בית - עוגמת הנפש של הלוחם בחשבו שאולי ימות קודם ש"יתחיל את חייו" - על כן משוחרר [דברים כ' ה' ואילך. ולא נשאו בנטל...!]. האיסור להתחבר לגוי ע"י נשואין - עם התחשבות התורה במצב הנפשי של שעת המלחמה והתירה אשת יפת תואר [דברים כ"א י"א].

נעתיק כדוגמא, **חשבון פסיכולוגי דק ונפלא של התורה** שמובאת בספר חפץ חיים דלעיל: "שמהתורה אסור לנקום ולנטור בכל האופנים אחר כך, אלא בשעת מעשה מותר להשיב על חירופים מן הדין, ורק משום מצווה ומדה טובה בעלמא אמרו: הנעלבים ואינם עולבים, שומעין חרפתם ואינם משיבין - עליהם נאמר 'ואוהביו כצאת השמש בגבורתו', וכל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו וכו', כי בשעת מעשה החירוף אי אפשר בטבע האדם להיות כאבן שאין לה הופכין אם לא מי שברכו ה' במידות קדושות וכמו שכתב החינוך במצוה של"ח ע"ש, אבל אח"כ שכבר נח רוגזו - אסרה התורה להעיר רוחו

ואותה תורה קדושה היא - **ורק היא** - **מקנה ליהודי את זהותו היהודית האמתית** - מרוממתו לפסגות רוחניות נישאות ונשגבות, ומעניקה לו גאווה ייחודית על משימתו הגורלית בעולם - בשורה אלוקית מכריעה לאנושות כולה! לשם זאת נבחר היהודי ע"י האלוקים ביציאתו ממצרים בנסי ניסים ובהתבשרותו על נתינת התורה במעמד הר סיני: "ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי - והייתם לי **סגולה מכל העמים** כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי **ממלכת כהנים וגוי קדוש**"⁴ שהרי "אין אומתנו אומה אלא בתורתיה [בכתב

ולנקום ממנו ואפילו רק לנטור השנאה בלב אסור, אלא בהרחב זמן מעט אחר כך צריך לשכוח הדבר מלבו וכו' וכו'", והמון חשבונות יש מסוג זה - השייכים רק ליהודי הנאצל באצילות אלוקיו!

⁴ שלש פעמים ביום מודה היהודי השורשי לאלוקיו על רוממותו זו: "עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם כו'" - הודיה על **נשמה** ייחודית, **תורה** ייחודית, **ארץ** ייחודית, **וגמול** ייחודי לעתיד! ובכל בוקר מודים: "ומותר האדם מן הבהמה אין, כי הכל הבל: אבל אנחנו עמך בני בריתך, בני אברהם אהבך שנשבעת לו בהר המוריה, זרע יצחק יחידו שנעקד על גבי המזבח, עדת יעקב בנך בכורך, שמאהבתך שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו קראת את שמו ישראל וישרון. לפיכך אנחנו חייבים להודות לך ולשבחך ולפאריך ולברך ולקדש ולתת שבח והודיה לשמך: **אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו!** אשרינו שאנחנו משכימים ומעריבים ערב ובקר ואומרים פעמים בכל יום: שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד!" אותו הפסוק שאבותיכם אלפי שנים היו זועקים בנלהבות בצאת נפשם לשוב לאביה בוראה - גם מתוך אש מוקד האינקוויזיציה ותאי הגזים החונקים! ורדודי דעת אומרים: מסכנים יראי ה' אלה, מה עלה בגורלם. **ואילו הם עצמם היו מתחננים מה' שיזכו למות על קידוש ה'!** ורבי יוסף קארו ראה איך רבי שלמה מולכו נעקד על קידוש ה', והתפלל רבות למות גם ככה! וישיבת מיר ברחה בשואה לשנחאי בסין, וכשנודע על ההרג של משפחותיהם באירופה היו בצער עד ששמעו מאחורי הדלת את רבם רבי יחזקאל לוינשטיין בוכה לה': למה זיכית את משפחתי למות על קידוש ה' ואותי השארת בחיים, האם לא מצאתני ראוי לקרבן - לעלות על מוקד קידוש ה' גם כן? וקצין נאצי באושוויץ, אחר שהתעלל באדמו"ר מקלויזנבורג, שאלו: אתה עדיין מאמין שאתם העם הנבחר? ענה: עכשיו אני גם **חש** את זה - הרי אנחנו לא היינו מסוגלים לעולם לעשות לשום בריה מה שאתם עושים לנו... וניצולי שואה העידו על הרגשתם בזמן עינוייהם: אשרינו שאנו בצד הזה של המתרס - לקבל עונש שמים באהבה, ולא בצד שלהם עם אכזריותם השטנית... ואף שערטלו אותנו מכל שיכלו - הרי נשארנו עם בורא עולם, עם תורתו הקדושה בה נהגה ככל שנוכל, ועם הנשמה יתירה של שבת קודש - אלה לא יכולים

ובעל פה] - כדברי רבי סעדיה גאון בספרו. כך הבינו כל היהודים מעולם - מתחילת הוויית האומה, שכונו כבר אז ע"י האלוקים: "בני בכורי ישראל" [שמות ד' כ"ב]! הפוקרים שניסו להחליף זהות אלוקית זו בזהות אחרת - המה אבדו מהעולם, ועם ישראל האותנטי חי וקיים כעם ה' אלפי שנים, למרות הגזירות והרדיפות והפיתויים! [מהות **ייחודיות** זו וסיבתה - שהנבער אולי רואה כ"גזענות" - סוגיא עמוקה ומרתקת היא, ואין כאן מקום להרחיב. עיין למשל: תחילת איגרת תימן לרמב"ם, ספר הכוזרי מאמר א' אות כ"ו - מ"ג, צ"ה, ק"א - ק"ג. ואגרות צפון לרש"ר הירש מכתב ט"ו].

ואותה תורה קדושה - ניבאה לעמנו הנבחר את כל התהפוכות שיעברו עליה מראשיתה עד אחרית הימים, והכל התקיים **בדייקנות מבהילה** - לפרטי פרטים, כמבואר במקצת לקמן בסוף פרק ג' [ובחנות ספרי קודש תמצאו ספר "נבואה והשגחה" עם פירוט מדהים של קיום כל שאר המון הנבואות!], ונשאר לפנינו ממש רק קיום הנבואות על ימי **הסוף המיוחל** - במהרה בימינו!

לא היתה בהיסטוריה שום יצירה שהשתוותה אפילו במקצת לאותו המאור הגדול - שעדיין זורח, מאיר ומחמם בכל עוז לעולם כולו, ולעם התורה - אשר לו ניתנה - בפרט, באותה העוצמה כבימי קדם!

התנ"ך היהודי - אין ספר בעולם שהשפיע על הציביליזציה האנושית כמותו. **תורת משה עם מוסר הנביאים** האירו אלפי שנה את העולם כולו באור יקרות של החכמה והמוסר, ביופי ובטוהר, ובכל מידה טובה. היא אשר הובילה את העולם כולו להחליף את אמונתם באלילי עץ ואבן - לאמונה בבורא עולם אחד ונשגב. ולימדה את העולם על קשריו והנהגתו המופלאה עם ברואיו! כפי שהזכרנו בהקדמה: גדולי חכמי האומות, עם מדעניהם, משורריהם, סופריהם, הוגיהם ומנהיגיהם, העריצו תורה זו יותר מכל חיבור אחר שהתחבר מעולם.

לקחת ממנו לעולם... והרב שך היה מספר בדמעות היאך מתקנא באותם ילדים שהובילום לתאי הגזים ונזכרו שהיום שמחת תורה, ואמרו זה לזה הרי אין לנו ספר תורה לרקוד עמו, וענה המבוגר: אך עם בורא עולם אפשר לרקוד גם בלי ספר תורה, ויצאו בריקוד נלהב לתדהמת צריהם... מושגים!

ולמרות הבנתם המוגבלת בה בגלל קשיי ההשגה בחכמה הנשגבה, קשיי שפה [האורגניל – בלשון הקודש! התרגום - גורע מאוד מההבנה לעומק] ושוני בסגנון החיים וברקע - העידו בפה מלא שהם דלו מתוכה כל ימי חייהם תעצומות נפש והנהגות נאותות ואוצרות רוח נצחיים שלא דלו משום ספר אחר! ויותר מפליא: הנביאים כבר ניבאו לפני אלפי שנים על השפעה מדהימה זו של תורת ישראל שתהא על הגויים, כגון: והלכו גוים לאורך [ישעיהו ס'], ועד להשפעה המוחלטת שתהא באחרית הימים [ישעיהו ב' ועוד]. **מתורה זו** "גנבו" הנצרות והאיסלם את קצת דברי חכמתם ומוסרם - בנסיון חיקוי נואל של המסר האלוקי ליהודי! **ממנה** קיבלו **גדולי המדענים** כגליליאו, ניוטון, פסקל ואיינשטיין את להיטותם לחקור את **סוד חידת אחדות היקום ההרמוני וחוקותיו של הבורא האחד** שגילה התנ"ך! **[ניוטון]**: "יכולים אנו להשתחוות לפני בורא העולם ומנהיגו ולהעריצו - ובזה כלולה התועלת הכי גדולה של המחקר המדעי". **איינשטיין**: "לא נראה שקיים איש מדע **מעמיק** שאין הדתיות מסגולות נפשו. הדת שלי נובעת מרגש הענוה והערצה **לכח העליון האין סופי** המגלה עצמו בפרטים הדלים שאנו יכולים להשיג בשכלנו הרך והחלש. אמונה חווייתית עמוקה זו של **הימצאות כח עליון בעל תבונה המתגלה בעולם שכולו חידה** - זה המושג שלי על האלקים". **בייקון**: "קצת מדע מביא לכפירה, הרבה מדע מביא לאמונה!". **ממנה** קיבלו את השראתם, כהודאתם, גאוני ומשוררי תבל כגיתה ושיקספיר (אף שלא חיבבו יהודים! ובכל זאת כתב גיתה: "עוד ישוב התנ"ך להיות המדריך לכל העמים, וככל שישכילו הדורות, התנ"ך יהא להם לספר החינוך - ביד החכמים באמת"!), היינה ותומס מאן, **וממנה** ינקו תעצומות נפש ורוח מנהיגים דגולים כלינקולן, רוזבלט, קנדי ובוש, כפי שהצהירו הם בעצמם! [ובימינו, **במעצמה הטכנולוגית** דרום קוריאה - החלו מיליוני תושביה ללמוד גם "**תלמוד**" מתורגם לקוריאנית - במגמה מוצהרת להגביר את מפלס הכישרון האינטלקטואלי - כמו ליהודי....! ושמענו שערבים ממדינת ירדן החלו צועדים בעקבותיהם! **וראו בהערה** פרטים מדהימים על **האפיפיור** הקודם - מה עשה כשגילה את ה"ליבה" היהודית

השורשית! והיאך כל אישור האו"ם להקים את "מדינת ישראל" בגיבוי הנשיא טרומן - היה בגלל "ליבה" יהודית זו!!⁵.

⁵ המציאות היא מעבר לכל דמיון: 1. הרב י. ב. מבני ברק שלח לפני כחצי שנה לאפיפיור בנדיקטוס ה-16 תרגום באיטלקית של מאמר הרב יעקב עדס על הדרך להגיע לדבקות בה' על פי התורה, והאפיפיור כל כך התפעל, שכעבור כמה שבועות שלח לרב י. ב. מכתב שהוא נדהם מדרך זו לדבקות שאינו מכיר, ולא ידע שיש כזאת במציאות, ושכל העולם עתיד לדעת מדרך זו של היהדות. וכעבור כמה ימים התפטר מלהיות אפיפיור ופרש למנזר מבודד ל"צרכי חשבון נפש", כשנזירים ומיליוני נוצרים קתוליים בכל העולם נדהמו מצעד מביך זה של התפטרות אפיפיור שלא היה מעולם, והבינו שהוא תוהה על כל אמיתות הנצרות בגלל מה שהכירו לו מהיהדות. ואם בארזים נפלה השלהבת וכו'. ופרטים מדהימים תוכלו לשמוע ישירות מהרב יעקב עדס המפורסם המצוי הרבה בכותל. 2. נשיא ארה"ב בשנת הקמת המדינה ב-1948 היה הארי טרומן. באופן מפתיע הוא הורה להצביע באו"ם בעד הקמת המדינה, ופעל אצל מדינות אחרות שיעשו כזאת. לולא פעלו האינטנסיבי - לא היתה להחלטה זו רוב! כל ראשי המדינות והמדינאים התפלאו מה גרם לו לעשות זאת, כי בגלל כמה מאות אלפי יהודים בארץ ישראל הוא מעורר נגד ארה"ב את חמת עשרות מיליוני הערבים! עד שאפילו כתבו עליו בעיתונות המקומית: טרומן הבוגד! כששאלוהו מדוע עשה צעד זה שהוא נגד האינטרס האמריקני גימגם שהוא מרגיש מחויבות ליהודים. חבר הכנסת הרב שלמה לורנץ כותב בספרו "במחיצתם", שכשהיה בארה"ב בעיר "קנזס סיטי", עירו של טרומן, הוא נכנס אליו עם רב העיר הרב סלמון, ושאלו אותו על צד זה. הוא ענה להם על היכרותו החיובית עם יהודים חרדים בילדותו, ולימודיו את התנ"ך שם קרא על כורש מלך פרס שנתן רשות ליהודים לחזור לארץ ישראל, וחשב שאם יהיה נשיא: יעשה כמו כורש! והוסיף משהו מדהים: עם כל מה שחיבבתי את היהודים, לא הייתי עושה דבר נגד האינטרסים של ארה"ב, לולא שהוא וסטאלין ידעו מה שלא ידעו אחרים: הסכנות האימתניות המרחפות על העולם בגלל פצצות האטום, שכבר הרסו שני ערים ביפן. וכך סיים דבריו: "האיום הנורא של מלחמה אטומית ימשיך לאיים להחריב את העולם, ואם בכל זאת נשאר בי עדיין הרצון לחיות, זה מכיוון שאני מאמין, שכמו שלפני 3000 שנה, אתם היהודים הצלתם את האנושות מבני האדם הפראיים על ידי התורה שלכם, כך גם כיום העם היהודי יצליח להאיר ולרפא את הלבבות האכזריים שבתקופתנו, ולהציל את העולם מאבדון מוחלט!"!

שנוזה מהרה שכל היהודים הטובים שלנו ירגישו משהו מאותה הערצה נשגבה לתורה הקדושה - שהרגישו שני גויים אלה...

ואצלנו, עם ישראל, עם התנ"ך, החכמים הגדולים ביותר שלנו, המוכרים בכל העולם כגאוני המחשבה ואדירי העמקות - הקדישו את **כל** חייהם וכוחותיהם להעמיק עוד ועוד בתורת האלקים באמצעות כללי ביאור **קדומים כתורה עצמה**, ועל פיהם השכילו חז"ל [=חכמינו זכרונם לברכה] להעמיק ולבאר את הכוונה האמתית הטמונה במשמעות האלוקית הטמירה והנפלאה של הכתוב בה, ולדלות מעיינות חכמה ומוסר אין סופיים מתוכה! התורה העמידה בהשראתה אלפי מנהיגים גדולי ישראל, כדוד המלך, שלמה המלך, אליהו הנביא, רבי עקיבא, רבי שמעון בר יוחאי, רש"י, הרמב"ם, המהר"ל מפראג, האר"י, הגאון מוילנא, הבעל-שם-טוב, הבן-איש-חי והחפץ חיים, שהנהיגו בתבונה נשגבה את העם כל אלפי השנים, בין כל הגלים הסוערים והמאיימים!

וראו, אחי, דוגמאות למסירות אבותיכם לתורה הקדושה: רבי שמעון בר יוחאי ובנו, למשל, יגעו 13 שנה ברציפות בתורה במערה, מתוך ריכוז כל הכוחות והכשרונות לרדת לעומקה, והגיעו להשגות על חושיות נשגבות - שהדהימו את כל העולם! וכך עשה רבם רבי עקיבא 24 שנה ברציפות רחוק מביתו! לומדי התורה בימינו עמלים להבין קצת משפעת הסודות והגילויים שחשפו ענקים אלה ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם - במימי החכמה **שאין להם סוף!**

רבבות אלפי אבותינו ואבות אבותינו מעולם, מאז נתינת התורה, דבקו בה בכל נפשם, עמלו להבינה בכל כוחם, וחיו על פיה בכל לבם. וכשגזרו נגדנו הגויים גזירות לא לקיימה - מסרו **בשמחה** את נפשם למות עליה אף בכל מיתה משונה! היא שהיתה לנו לפליטה מכל מחמדנו, ומשיבת נפש לכל מכאובינו, **ועמדה לנו אלפי שנות גלות וסבל לחיותנו כהיום הזה!**

היא זו שהחזיקתנו אלפי שנים באותו קיום פלאי שתמהים עליו כל האומות - **ללא ארץ ושלטון עצמי** - למרות כל המרדפים הרבים והאכזריים של האומה **בכל דור ודור!** ובמקביל לקיום פלאי זה, העסק של האומה כולה בחכמתה של תורת האלקים וקיום מצוותיה - כשבת וחגים - **העלה אפילו את הפשוטים שבעם למפלס גובה-רוחני שלא הגיעו אליו אף המעולים ביותר שבאומות העולם! הקיום הפלאי, מלווה בחינויות מזהירה עוד יותר פלאית - של מקיימי התורה כולם!**

פרק ב'

הבה נשכילה:

1. התורה כמדע המוחלט הבלעדי בעולם! הילד החרדי כתיאולוג,

אתיקן ומדען-על!

"תורה" - היא מלשון "הוראה", כיון שהיא מורה דרך לאדם בדבר החשוב ביותר בעולם שעליו לדעת: **תורת האדם!** "הוראות יצרן" מדויקות של יוצר האדם! לא היאך לבקוע את האטום לקבל ריאקציה גרעינית, ולא היאך לשנות את מבנה ה-DNA ליצור גן חדש, אלא חכמת האדם האבסולוטית: **היאך ינהג האדם כדי לזכות להיות האדם הראוי!** דהיינו: ידיעת המעריך האמיתי שבין הבורא לברואיו, וכיצד ינהג הברוא בכל מעשיו הנהגה של **מוסר וצדק בהנחיית מצוות האלוקים**, ואת דרכי החינוך המוחלטים ליישום עצמי ולהגשים תכליתו בעולמו, תוך גילויי הבנה מוחלטים בנפתולי נפש האדם ושכלולה! זהו המדע הנעלה ביותר!

הילדון היהודי בן השנתיים אמנם לא יודע הרבה על חוקיות טבע קומפלקס הבריאה, אך כששונה מים לצמא מברך "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם **שהכל נהיה בדברו!**"! היש ידע מדעי מובהק יותר מלדעת שבורא עולם ברא ומקיים בריאה מדהימה כדי ליהנות אותי, עם כל הנצרך, כדי שאודה לו על כך, ואנהג מתוך הכרת הטוב כפי רצון הבורא בתורה? ובנוסף אשכנז מנקדים בברכה זו: "נהייה" [בסגול] - דהיינו: בורא העולם ממשיך להפיח בכל הבריאה "אנרגיה אלוקית" המפעילה אותה בכל רגע ורגע!! **הכח הראשוני** הנעלם מכל מדען! פרס נובל מגיע על ה"תיאוריה האלוקית אופפת הכל - מסבירת הכל - ומוכחת בעליל"!!! ... [תיאוריה שמשום מה "שכחו" להכניס לתכנית הליבה שרוצים לכפות על ה"חשוכים"...]. אותו ילד יודע מהו "הכח המגה-אבסולוטי" המקיף כל, שהמציא את הבריאה, וממשיך ומקיימו באנרגיה אלוקית בלתי נדלית, משגיח על כל ייצור, מתכנן ההיסטוריה, מקיים ומנהיג את עמו ישראל, מקרב את העולם כולו לתכליתו, ועוד!

ואותו הילד כשמגיע לגיל הגן - אמנם אינו יודע את אותן הידיעות ה"חשובות" על השפן הקטן שקיבל [רחמנא ליצלן...] נזלת, ולא על יונתן הקטן שטיפס [ה' ישמור...] על העץ, אבל לומד את חוקי תורת האלוקים. כגון: שהמוצא חפץ ברחוב, לא רק שאינו לוקחו לעצמו [כמנהג רוב בוגרי ליבת פירון...], אלא הוא חייב לטרוח בכל יכולתו שישוב החפץ לבעליו מתוך רגשי חמלה על אחיו - כפי שמצווה אדוננו הבורא! ולומד הילדון את הבחנת התורה על חפץ עם סימן שיוכל להכריז ברבים על המציאה כדי שיחזור לבעלים המכיר סימן זה, ואת ההבחנה הפסיכולוגית הדקה מתי מתיאש בעל החפץ, אזי חייב בתנאים מסוימים לשמור לבעלים האלמוני את החפץ, ובתנאים אחרים יכול לקחתו לעצמו [אין כאן מקום לפרטי הדינים, אך היכנסו לגן החרדי הקרוב - והתינוק ברצון יאלפכם בינה...].

והזאטוט ההוגה והצדיק ממשיך הלאה בהשכלתו האלוקית - חובתו לכבד ולאהוב את אחיו היהודי, לשמור במסירות עילאית לא להזיק לו או לרכושו - לא הוא ולא חתולתו [שחייב לשמור שלא תזיק], עם המון דיני נזיקין וממונות, עד לדיני שמיטה ויובל המגבירים את הבטחון בה' מצד אחד, ומקנים "השקפה אקונומית עולמית" בהנהגה אלוקית של שמיטה ויובל ומתנות עניים שיש בה את הטוב האבסולוטי, יותר מכל מה שביכולת אנוש להמציא - קומיניזם, קפיטליזם וכדומה - בלא חסרונותיהם [אם קארל מרקס ואנגלס היו יודעים קצת דיני יובל של התורה - בעלות זמנית של מחזיקי השדות - הם לא היה צריכים "לשגע" את העולם ב"מניפסט הקומוניסטי" שלהם...]. האיסור להציק, לקנא, לריב, לנקום כו' כו'. ומתחנך לכבד ולהוקיר - גם בלב - את הוריו ואת מוריו שמאלפים אותו את החכמה האלוקית [בשונה מ"מאולפי ליבת פירון" - שמאלפיהם חייבים ללמוד שיטות "התגוננות" מתקיפות מאולפיהם - ובצדק, כי המאולפים בתבונתם הטבעית מבינים מה שווה תורת ה"אילוף לכלום" שמקבלים ממאלפיהם...]. יותר ממאה פעם ביום - בכל ברכה אשר מברך - מעמיק הילד הכרתו בבורא העולם שהוא גם אלוקינו - דהיינו: הכח העליון שמנהל את כל קומפלקס כוחות הבריאה - אבל גם משגיח באהבה על הילד היהודי בהשגחה פרטית צמודה בכל צעד ושעל! אפשר לשוחח עמו ולבקש

[ולקבל!], להודות ולקשור קשרי חסות ואהבה והערצה וכו', ואותו אלוקים אישי המטפל בי כבן יחיד - הוא למעשה גדול ועצום עד שמולך על כל ה"יחידים" שבכל העולם - וקובע את כל מה שקורה להם!

עז כהן ד' מתפתח הילד להיות פילוסוף ותיאולוג בעל אתיקה נשגבה ביותר - ללא שום קונקורנט מחוץ לתרבות התורה! והבנות שלנו [שלא מחויבות בלימוד התורה יומם ולילה] בגיל זה יודעות אף לבטא פנימיות עשירה זו במחזות ובשירים ובחיבורים ברמה ובמסר מעל ומעבר במאה ידות לכל מה שמכיר, או חולם להכיר, כל "בוגר ליבת-פירון"...

והתבונן והשתומם שאפילו את ה"עובדות המדעיות" **בשורשן האמתי** מכיר הילד יותר מהמדען, **והרב שך המשיל בסיפור**: אחר המצאת הרכבת, הביאו מאירופה לאפריקה קרונות רכבת באניות, בנו מסילות בין שני כפרים ושידלו את הילידים לנסוע. אך המה פחדו שזו מרכבה של כישוף, כי הקרונות נסעו בלי סוסים! וביקשו מראש השבט שלהם שיחקור היאך פועל. אחר כמה ימים אסף את הילידים ואמר: אני יודע לספר לכם על המרכבה החדשה כמעט הכול: הקרון האחרון נסחב ע"י זה שלפניו, ולפניו ע"י זה שלפני לפניו וכו', עד הראשון. שאלוהו: והיאך נסחב וסוחב הראשון? ענה: "אמנם את זה עדיין איני יודע, אבל הרוב הלוא יודע אני".... והרי זה כמי שאינו יודע כלום! "עיקר חסר מן הספר"! ואילו אצלנו - הילד לומד בשקידה ובשקיקה על הקטר עצמו: המוליך והמוביל! המדען יספר על הגלקסיות הענקיות המעמידות אחת את חברתה ביחסי גומלין גרוויטציוניים - המה חוקי המשיכה שגילו [=חוקי **בורא עולם**! שהרי המדענים כולם לא יכולים ליצור אפילו רגל של נמלה, אלא רק מצליחים לחשוף עוד קצת ועוד קצת את חכמתו האין סופית של **בורא עולם**!! ולומדים להשתמש בכוחות האלוקיים הגלומים בבריאה!], אך לא ידע מאומה על מהות וסיבת כח חוקי גרוויטציה אלה! יספר על המולקולות המורכבות מאטומים שמורכבים מאלקטרונים עם פרוטונים ונויטרונים המורכבים גם הם מחלקיקי משנה בשם "קווארקים" מכמה סוגים. אך מהו סוד מהות חלקיקי יסוד אלה שהם נוהגים כחלקיקי "אנרגיה" בגבול החומר? לא ידוע להם ולא כלום. ודאי בעתיד יגלו התפצלות נוספת - נדבך נוסף של מהות לא מובנת - המקרבת שכל אנוש בעוד

קצת לסיבה הראשונית המפעילה על ידי "אנרגיה אלוקית" את כל חוקיות החומר. וכך בכל חוקי הטבע המקרוקוסמיים של הגלקסיות עם המיקרוקוסמיים התת אטומיים. החוקים שניסחו המדענים מבארים התנהגות החומר שבמסגרתם, אך מהי הסיבה הראשונית המפעילה "חוקיות" חוקים אלה? הסיבה הראשונית - העל טבעית המפעילה את כל מסגרת הטבע - תמיד תהא נעלמת מהחושים! סיבה זו היא הכח העליון מעל לזמן ולמקום - המפעילה את חוקיות הזמן והמקום - הוא האלקים! [והוא יתברך נותן למדע לחשוף יותר ויותר את הכח האלוקי בבריאה - כהכנה לגילוי האלוקי השלם בביאת המשיח, על דרך מה שכתב הרמב"ם בהלכות מלכים סוף פרק י"א (במהדורות הלא מצונזרות) על הנצרות והאיסלם שהם שלב בהכנת הדרך למשיח על ידי שידועים מה זה תנ"ך ומשיח ומדברים על זה. והרי מהאנרגיה המשתחררת מקמצוץ חומר בפצצה אטומית - ניתן לקבל מושג מה באותו כח אלוקי אדיר הטמון בחומר!]. וראו פלא שהגימטריה של המילים "הטבע" ו"אלקים" [עם ה' במקום הק'] הוא זהה = 86! וזהו גם הגימטריה של "כוס", שמהותו להיות אמצעי להכיל ולהשקות את מה שבתוכו, שהוא העיקר! כך כל הבריאה הנפלאה והנשגבה - אינה אלא ככוס להכיל ולהשקות לאדם הנלבב את נשגבות כח האלקים אשר יצרה ומקיימה, ודרך הבריאה אנו מכירים קצת מכוחו הנאדר: "מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית, מלאה הארץ קנייך"!!

והילד הנידון - הרי הוא עוסק ולומד ושומע ויודע על הנחה מדעית-אלוקית - מוחלטת זו - וחי אותה בלבו: הסיבה הראשונית! מי ידמה וישווה לו! הביטו נא, אחי, למילים המזהירות [מלשון "זוהר"] הפותחות את הספר המונומנטאלי של הנשר הגדול הרמב"ם "משנה תורה - היד החזקה" [העתקנו בדילוג כדי לקצר - פתחו ספר ושתו כולו, ורוו נחת!]:

"יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש שם [דבר] מצוי ראשון,

והוא ממציא כל נמצא

וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמתת הימצאו כו'

הוא שהנביא אומר: וה' אלהים אמת -

הוא לבדו האמת ואין לאחר אמת כאמיתתו!

והוא שהתורה אומרת: אין עוד מלבדו,
כלומר: אין שם מצוי אמת מלבדו כמותו:
המצוי הזה הוא אלהי העולם אדון כל הארץ
והוא המנהיג הגלגל [=מערכת הבריאה=הקוסמוס]
בכח שאין לו קץ ותכלית, בכח שאין לו הפסק
שהגלגל סובב תמיד ואי אפשר שיסוב בלא מסבב
והוא ברוך הוא המסבב אותו בלא יד ובלא גוף.
וידיעת דבר זה מצות עשה, שנאמר: אנכי ה' אלהיך".

דהיינו: אפילו מדען יחשב נבער אם אינו מכיר את המציאות המדעית המוחלטת
- הסיבה הראשונית! התורה מחייבת כל יהודי לדעת אמיתות מדעית מוחלטת
זו: בורא העולם הוא מהווה ומקיים בכל רגע את הישות כולה! הישות תלויה
ועומדת כל רגע באנרגיה האלוקית המוזרמת לה - ליצור את חוקי-העל
המפעילים את כל קומפלקס הקוסמוס! כך שהמציאות האמתית המוחלטת -
הבלתי תלויה - היא רק האלוקים!! לקבל "פרס נובל" - זו בדיחה לעומת שגב
אמת מדעית אבסולוטית זועקת זו - שמעל ומעבר לתורת היחסות ומכניקת
הקוואנטים גם יחדיו, אין סוף מונים! ומי שלא מכיר אמת מדעית זו, אף שתהא
לו פרופסורה בעשרה מקצועות מדע - לא אינטליגנט יחשב, אלא כ"זולו"
מאפריקה - ביחס לילד החרדי...

והנה כל זאת אינו מתייחס אלא רק להבנת המהות האמתית של המציאות
המדעית. אך כבר הזכרנו מה שלא פחות חשוב: היהודי השורשי - עם ילדו
הקטן - מבין גם באמת הפילוסופית הקיומית שלו ושל האומה - יותר
מהפרופסור "מומחה בסודות הבריאה", אך אינו יודע בסוד הווייתו העצמית
מאומה! תכלית החיים! כגאון שיודע על פה כתובות של כל תושבי קונגו - אך
שכח את כתובת ביתו שלו, ומשוטט ברחובות נבוך ואומלל...

להמשיך ולפרט עוד את מעלת הילד המתחנך ב"ליבת הקודש" - אין אפשרות, כי בכל
פרט ופרט הוא נעלה ומרומם מכל האומללים שלא זכו לזה. וראו פלא, שאף באותם
פרטים שמנותקי התורה מעריכים - גם בזה ילד הקודש נעלה מהם ללא שיעור: לקרוא
אותיות הוא יודע בגיל 3 או 4, ולקרוא ספר - בגיל 5. בכתה ח' - בזכות זכות שכלו
והלוגיקה המחדדת של הגמרא שהוא לומד - יש לו כושר אנליטי וחוש בקורת

ומקוריות [הדרך של לימוד הגמרא מחנכת לא לקבל שום דבר כמובן מאליו - אלא רק אם הדבר מוכח היטב לוגית! וכל תלמיד מעמיק, מקשה, מחדש - עד שנהירים הדברים - עם תוספת המבט המיוחד שלו!] יותר מכל סטודנט למדע, וודאי יותר מפוליטיקאי רובץ כנסת! יכול הילד להיות "אפילו" שר אוצר או איש היי-טק מזהיר! יטען הנבער: נו, לא חבל?! ויענה המשכיל: המלך נתן פעם את כתרו היקר לבנו הקטן לראות מה יעשה בו, והלך ומלאו מים ועפר לעשות בובה מבוק... מלכו של עולם חנן לילד המקודש כשרון - לא לשחק בענייני חומר - אלא לעסוק בפסגת הרוח - התורה הקדושה המאצילה כל טוב לעוסק בה ולעולם כולו!

באשר ל"השכלת המדע והטבע" הכל כך "חיונית": כל ילד חרדי - גם הלומדים ב"חיידר" ששם לומדים מינימום "השכלה", לומד חשבון אלמנטרי: כפל, חילוק, שברים ואחוזים. גם לומדים היטב דקדוק וחיבור והבעה - היאך לכתוב מכתבים ומאמרים וכדומה. זה מה שצריכים לדעת, גם בשביל "ענייני המסחר" החשובים שיהא להם במשך חייהם. תלמודי תורה של החינוך העצמאי לומדים עוד דברים - כל בית ספר עם לימודי החול המתאימים לו, והורה שמשום מה מעוניין שילדו ידע עוד לימודי חול - ימצא את בית הספר החרדי המתאים לו. הבנות לומדות גם אלגברה וטריגונומטריה ושאר מקצועות חול, כי אינן מחויבות בלימוד תורה, מלבד מה שחייבות לדעת את המצוות. מעניין, שלמרות שלא לומדים ב"חיידר" אנגלית - הם קולטים "כלאחר יד" את ה-ABC, ולפעמים עם תוספות...

מקצועות "השכלה" אחרים ילמד החרדי כפי הצורך. בסוגיות תלמודיות רבות יש צורך לדעת ידיעות כלליות: בסוגיות של עירובין וסוכה צריך לדעת אלגברה ומשפט פיתגורס וכללים טריגונומטריים, דברים שלמדים ממפרשי התלמוד. בהלכות טריפה ושחיטה צריך הבנה טובה באנטומיה של הבהמה. עוד הרבה תחומים: אצל מנותק התורה נחשבים "עידית דעידית" של ההשכלה, ואצל החרדי המצוי לומד-הגמרא, הדברים מונחים לו בכיס כ"כסף קטן": פיתוח לוגיקה חדה כתער, ביקורת, יצירתיות, משפט, חינוך, הבעה, פסיכולוגיה, זוגיות, דרכי מסחר, וסוציולוגיה. המתמחה בהלכה צריך גם להבין בעומק את יסודות החשמל, מכניקה, כלכלה, בנקאות ועוד.

מבלי לדבר על המקצועות שבאוניברסיטאות יש לכל אחד מהם מחלקה עם מרצים ומחקר וכו' וכו' - וכל אבדך ממוצע יכול להיות "מרצה בכיר" בכל אחת מהמחלקות האלו: תלמוד, תנ"ך, פילוסופיה יהודית, משפט עברי, ולפעמים גם: היסטוריה יהודית, עברית [דקדוק, פיוט וכו'], קבלה, ביבליוגרפיה, ספרנות ועוד. זה שהאבדך מסתפק ב-1500 שנה בכולל במקום לקחת פי 20 כמרצה - לא הופך אותו פחות חכם...

נחזור לילד: הנה אותו מחונן וסקרן לפעמים לוקח איזה ספר טבע של אחותו, או קורא מאמר מדעי ב"יתד נאמן" או באנציקלופדיה לבית ישראל של הלפרין על ענייני מדע ופלאות עולם [ולא נזקק ל"שירותי הליבה"] - כתחביב של "תוספת ידיעות" - כשקשה לו להתרכז בתורה, או במקום שאסור ללמוד תורה...

אך גם סקרן שכזה מעדיף [במקום לעסוק בעובדות וחוקי מדע יבשים וקרים] - להתבונן בפלאות אלו של הבורא בצורה ישירה ונשגבת, כגון לקחת עלה עץ ולהשתאות על האינסטלציה הפלאית של הצינוריות הדקיקות שעוברות בכולו [שמתם פעם לב, או שאינו בחומר הליבה?...] או בפרח בעל עלי הגביע, עלי הכותרת, האבקנים והשחלה שממנה עמוד העלי - עם מערכת ההאבקה המתוחכמת. או נושא

עיניו השמימה לראות המוני כוכבי מרום, כשכל כוכב משובץ במערכת הקוסמית המבהילה ביחסי כוחות משיכה כלפי הכוכבים האחרים באופן שכל הקומפלקס הענק המסובך יש לו מעמד קיומי מתמיד - כמסגרת נאדרה לאדם המצוי על כוכב זעיר הבלוע ביניהם: "תולה ארץ על בלימה". ויתהה בהשתוממות [מספר הטבע של אחותו - זוכרים?] על כל מבנה האדם עם מורכבותו הנוראה בכל אבריו - העין המשוכללת מכל מצלמה, האוזן המורכבת מכל "טייפ" ועוד ועוד. כל אלה מעוררים בו רגשות הערצה שהן מעֲבֵר לכל השתאות ותדהמה! יתבונן בתנועת כדור הארץ להנהגת יום ולילה ועונות השנה [גם אם לא ידע אם השמש סובב לכדור הארץ או להיפך...], הגשם הפלאי המרווה כל באופן כל כך נהדר, זרע הנרקב באדמה כדי ליהפך לעץ עושה פרי במורכבות יותר גדולה מכל בית חרושת עצום, ההיווצרות הפנטסטית של עובר עד היותו לאדם המרום מכל, דרכי מזון פלאיים לכל רבי רבבות היצורים החיים: מהחידק הזעיר עד לליתן האימתני, חכמה מבהילה **בכל פרט**! היכן שיתן את עיניו - את זרמת הכח והחכמה האלוקית הוא מוצא! **הלב** הפועם בנאמנות אלפי פעמים בשעה, ובכל פעימה מזרים חיים: חמצן וחומרים אחרים, לכל אברי הגוף, ואחר כל פעימה חוזר הדם ללב בשביל להתנקות מהגזים והחומרים הרעילים שהוא אוסף מהגוף כולו! **מחזור הדם** - בצינורות דקים המגיעים באורכם ליותר מ-100,000 קילומטרים!! (להמחשה: אפשר להקיף בצינורות אלה כשהם מחוברים זה לזה את כדור הארץ כמעט שלש פעמים!!!) 25,000,000,000.000 **תאי דם אדומים** מעבירים את החמצן לתאים האחרים בגוף. אם תניח תאים אלה זה לצד זה יקיפו את כדור הארץ כמעט 5 פעמים! [וכבר הקיף בכמה פרטי גופו את העולם 8 פעמים!] **וכל שניה** מיוצרות ע"י מח העצמות 3,000,000 תאים אדומים חדשים, וכמספר הזה מתים! ורוב הדם הולך להפעיל את **המח** הנפלא, המשוכלל מכל מחשב שתוכלו אפילו לדמיין, ופועל באופן שמעל תפיסת כל חכמי המדע! [ראיתי ספר של מומחה על המוח, שנקרא: The Cosmos In You, דהיינו: התבל ומלואו שבתוכך, ונזכרתי בדברי נפש החיים שער א' פ"ד שהאדם כולל בתוכו את כל סוגי הכוחות שבבריאה!].

לא פוסקת התפעלות הילד החרדי הבוגר בעל החשיבה העצמאית וההתפעלות הנפשית [שלא הוכחה ב"מטחנות הרגש של הליבה הממלכתית"] מכל אשר יראה, ובעקבות זה: שבח והודיה לבורא עולם על שחוננו בכל זאת, עם תוספת חיזוק בעבודתו יתברך עקב הרגשת מחויבות של אהבה - הוא חלק מעולם הריגושים של ילדנו. אינו צריך ללמוד זאת לא בליבה ולא באוניברסיטה. **אדרבא - זה רק יעיב את כל היופי!**

שהרי הקדמונים כבר תיארו בהתפעמות קודש את מקצת הדברים האלה, כגון בתחילת ספר "אמונה ובטחון" לחזון איש וב"חובת הלבבות" בשער הבחינה, ובתחילת "ספר הישר" המיוחס לרבינו תם, ובספר "חיי עולם" לסטייפלר ח"א פ"א ובח"ב פ"ב ופ"ג. ועל הרבה גילויים חדשים של ימינו ראו בספרי רבי אביגדור מילר זצ"ל האמריקאי, כגון במאמרו: "היקום מעיד - כיצד מבחינים בנוכחות הבורא בטבע". הנה דוגמא משם: גרעיני האפרסק והשיזף חזקים יותר מכל דבר אחר בעץ, ואי אפשר לשברם בשיניים או אפילו במפצח אגוזים. זאת כדי שלא יישמדו הגרעינים ויצמיחו הלאה עצים. אך יש להם "קו תפר" שברגע שהגרעין נופל לאדמה דבק התפר **מתמוסס בגלל חיידקי האדמה, והגרעין הפתוח נכנס לאדמה כדי ליצור חיים חדשים של עץ-פרי! יפה? אולי**

תתחילו כבר ללמוד ליבה אמיתית... [לא צריך לדעת את כל עובדות הטבע והמדע כדי להתפעל - אפשר מעלה עץ בודד להתפעל חודש רצוף!]
 וחייבים להדגיש, שלמרות מעלת כל ההתפעלות הזו - אינה מגיעה למעלת עסק התורה: אבות ג': מהלך בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה נאה אילן זה כו' כאלו מתחייב בנפשו! רש"ר הירש: אף שהפסיק כדי להתפעל ממעשי הבורא! כי החליף טפל בעיקר! ואם מגיעים לאהבת ה' על ידי התבוננות בנפלאותיו [רמב"ם יסודי תורה ב'], עוד יותר מגיעים על ידי התבוננות בנפלאות תורתו! ועוד יותר: מהתורה הוא לומד היאך להתפעל מהבריאה! [רש"י דברים ו' ו' - ומבאר בפירוש המזרחי שם].
 וראו, חביבי, בהמשך הפרק, ואת נספח ו' עוד על ריגושי הקודש של המתבונן על פלאי הבריאה כמאות. ונצטט כדוגמא להרגשי האיש הנלבב מילים פיוטיות מאחד מהמקורות דלעיל: תחילת הספר "אמונה ובטחון", דברים המכילים השתאות נלהבת של מי שמרגיש את אשר ראוי לכל אחד מאיתנו להרגיש... דוגמא ל"ליבה ריגושי יהודית":
 "מדת אמונה היא נטיה דקה מעדינות הנפש:

אם האדם הוא בעל נפש, ושעתו שעת השקט, חפשי מרעבון תאווני,
 ועינו מרהיבה ממחזה שמים לרום, והארץ לעומק,
 הוא נרגש ונדהם, כי העולם נדמה לפניו כחידה סתומה, כמוסה ונפלאה,
 והחידה הזאת מלפפת את לבבו ומוחו, והוא כמתעלף, לא נשאר בו רוח חיים,
 בלתי אל החידה כל מעינו ומגמתו, ודעת פתרונה כלתה נפשו,
 ונבחר לו לבוא באש ובמים בשבילה,
 כי מה לו ולחיים, אם החיים הנעימים האלו נעלמים ממנו תכלית ההעלם,
 ונפשו סחרחרה ואבלה וכמהה להבין סודה ולדעת שרשה והשערים ננעלו...
 כי העולם שלפניו, נבנה בתכנית מעובדה ומחושבה מראש,
 וכאילו מהנדס חכם צייר לפניו את העולם בטרם נברא
 ופגע בעיכובים מכריעים על כל שעל ושעל,
 אבל מרצו הגדול עמד לו להסיר כל המכשולים אחת לאחת ...
 ולפניו מחזה מזעזע כל לב חכם במבנה גו האדם לקבל המזון
 ולעכלו ולחלקו באופן כימי ליסודות נפרדים ולשלח כל יסוד למקומו הראוי,
 ואשר למדנו משפטם בכח החכמה אשר חונן בה האדם,
 משפט הכרס והקיבה, הכבד והמרה, הטחול והכליות, הדקין וכיס השתן, הלב והמוח,
 ולכל אבר תפקידים מיוחדים, וכולם עובדים שכם אחד בזריזות נפלאה,
 עד שמבררים את הדם בירור אחר בירור,
 ומעמידים אותו על אפנו בכמות האודם והלובן, הדרוש לקיום המכונה הנקראת אדם,
 ומכוונים את מנת הסוכר בדיוק, ועוד דברים מפולסים בפלס דק על דק נבדק,
 והאדם טפח לבו, ואינו יודע מרב צבאו העומדים על משמרתו,
 ועמלים בלי לאות ובלי הרף,
 למען חייהו ולתת לו שארית בארץ החיים..."
 ראו שם עוד ועוד דברים נפלאים! אין חקר לתבונתו, יתברך!!

ובכל בוקר חדש, טרם יאכל, יתפלל וישבח הילד היהודי לאלוקיו על השמש הפלאית שיצר ושהוציאו מחדש עבורו ועבור העולם כולו, ויהלל על הבריאה כולה: "המאיר

לארץ ולדירים עליה ברחמים, ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית! מה רבו מעשיך ה', כולם בחכמה עשית! מלאה הארץ קנייך!
ובלשונו הנלהבת של הרמב"ם:

"והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו?"

בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים

ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ -

מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאווה תאוה גדולה לידע השם הגדול

כמו שאמר דוד צמאה נפשי לאלקים לא-ל חי!

וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד

וידע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות

כמו שאמר דוד כי אראה שמייך מעשה אצבעותיך מה אנוש כי תזכרנו!"

ואחרי כן יעמיק בקודש [לאחר שברך עוד לפני התפילה בשמחה יוקדת: "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו"! לשבח ולהלל על אותה המתנה הנשגבה המיוחדת, לה זכה רק עם ישראל: "אהבה רבה אהבתנו ה' אלקינו, חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו! אבינו מלכנו, בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים - כן תחנונו ותלמדנו! **אבינו האב הרחמן**, המרחם רחם עלינו, ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה! והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך, ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך - ולא נבוש לעולם ועד!

וחותם את הברכה: הבוחר בעמו ישראל באהבה!!

כמה נהדר להיות בן אהוב ואוהב, ועוד לאבא שכזה...

נחזור למשימתנו בפלנטה: ה"מדע" **המוחלט** והתרבות היחידה עם משמעות ערכית - אינם אלא **התורה**! רק על ידה יש טעם ומשמעות לכל הווייתו היהודית ואפילו האנושית! גם המדעים המדויקים [שגם הם רמוזים בתורה כמבואר בהקדמת רמב"ן לתורה, אך אין זה עכשיו הנידון] - אפילו חשיבותם האינטלקטואלית טפלה לתורה, ונועדו לשמש תחת פיקודה - כשפחה ביחס למלכה. היטלר ימ"ש השתמש בטכנולוגיית אותו המדע להשמיד ששה מיליוני יהודים. נזכור מה האיראנים זוממים עלינו עם אותו ידע מדעי, ישמרנו ה'! המדע הוא **כלי** עם פוטנציאל תועלתני עצום למשתמש בו נכונה, אך גם להיפך, על כן המשתמש חייב להיות בעל ערכים מוחלטים - ערכי התורה! להמחשה: "אקדח" הוא טוב או רע? תלוי אם הוא ביד השודד או השוטר...

עמלי התורה הם העמלים במדע-האמת-המוחלט-והנצחי של יחס הברוא לבוראו - הידע הכי חשוב בעולם! היוונים הפרגמאטיים חשבו על תורת היהודים שהיא

"חושך" ח"ו, וכשניצחו היהודים את אותם "נאורים יוניים", תיקנו החכמים את חג החנוכה לסמל את אור היקרות של תורתנו הנצחית, המלמדת את **משמעות החיים**, לעומת כל חכמה אחרת שאין לה **שום** השלכה מוסרית או ערכית. והרי גם החילוני מדליק חנוכיה הבאה לסמל שדווקא בתרבותנו העתיקה והנפלאה - התורה הקדושה שלמענה נלחמו יהודה המכבי והחשמונאים - **בה נמצאת האורה**, ומזמרים זקניהם וטפיהם בפאתוס ובערגה: "באנו חושך לגרש" ... נו?

אנחנו ה"חשוכים" - **ממשיכי "אור ליבת החשמונאים"...**

התבוננו נא יקירי:

עם חכמת והדרכת התורה - לכל גרגיר חול יש משמעות.

בלי התורה - גם לכל הקוסמוס העצום **אין שום משמעות!**

עם התורה - יש לכל רגע ולכל פעולה בחיים של כל יחיד - תכלית חובקת-עולם! כל סיטואציה - היא עוד מנוף להתעלות ולהתקרב לבורא!

בלי התורה - האדם הוא כגרגיר אבק הפורח במרחב הקוסמי העצום! ימשיך לחפש - **כפי שחיפש אלפי שנים** - משמעות כלשהי לחייו העלובים החולפים - **וימשיך לא למצוא!** נולד, חי, מסתובב סהרורי מבולבל ועיוור במעגלי החיים, עד שמת - מבלי לדעת על מה ומדוע. עצוב. אפילו עצוב מאוד.

אחד שכזה - האם נאור הוא ומאושר, או נבער אומלל!!

הרי יש לו אבא גדול ואוהב בשמים שברא ומקיים למענו עולם מדהים, מסר לו הדרכה לחיי נצח - אושר עילאי בעולם הזה ובבא - בנתיבות האמת של תורה, ודואג לו ללא הרף! ואין אותו האב מצפה אלא לאיזו אות תודה וקשר אהבה מבנו...

ואילו הוא - הבן - חי ונוהג כל חייו כיתום זנוח...

הרי יש לו - כיהודי מנושא, בן מלך מלכי המלכים - משימה גורלית במיצוי הפוטנציאליות המרוממת שלו לתכלית בריאתו - נתין בממלכת הכהנים והגוי הקדוש - כפי שאנו אומרים בתפילה: "אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו

ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצוותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך [לא הייתם מתגאים (משום מה) להיות "עוזר ראש הממשלה"? כל שכן להיות משרתו ונאמן ביתו של מלך מלכי המלכים!] ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת - **ואילו הוא** בז לעצמו - לנשמתו המרוממה - ולתרבותו הנשגבת, לילך לחבוק תרבות רחוב ריקנית...

הרי יש לו משמעות אוניברסאלית עילאית - בכל מחשבה דיבור ומעשה - ממשיך בזה את היצירה האלוקית בחיזוק בדקה ובריבוי שפעת מרום [ראו ספר נפש החיים שער א'] - עסק המחייב בתמידות שיקול דעת אחראי ומרומם - **ואילו הוא** פורט את הנהגת חייו לפרוטות חלודות, לשחק משחקים עקרים חסרי משמעות. לרוב: כסילות ותאוות בטנו...

הרי יש לו אפשרות לשמש תכלית הבריאה - "בשבילי נברא העולם" - כי "הכל ברא לכבודו", ואת כבוד בוראו הוא אמור להרבות - **ואילו הוא** בוחר לחיות כנגרר טפילי - אמצעי נחות ליראי ה' [ברכות ו' ע"ב] - כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה!]. הרי אות אחת מתורתנו מכריעה את כל המון הצהרות הדמגוגיה האידאולוגית - גם של "נבחרי אומה" מחוסרי תורה - המה עפר תחת רגלי נושאי משואת המסורת האלוקית!

הרי יש לו משימה הרת גורל בהגברת האור האלוקי הנאצל בעולם - את כבוד מלך מלכי המלכים - על ידי עמל עילאי בתורה האלוקית, על ידי זיקוק המידות לפסגה הכי עליונה, על ידי חתירה מתמדת לבצע את הרצון האלוקי בשלמות, להפוך את התשוקה החומרית הטבועה בו [כחתול!] - לכמיהה המובילה לעינוג הנשמה - בעסק המרומים של התורה! ובזה משמח את אביו בוראו השמח בשמחה **הנאצלה** של בנו! והבן ברצותו להחזיר אהבה לאוהבו - מתמוגג לשרת את אביו, וכמשרת השמח בכבוד אדונו, וכעבד המשעבד עצמו למלך הכי גדול, וכחייל נאמן בחזית המלחמה, המוכן אף למות למען מלכו הנערץ, וככל שיגבר קושי המשימה - תגבר תשוקתו לבצעה!

ואילו הוא - מסתובב ומתמוסס כל היום ללא מגמה וללא מטרה, "עבד" לתאוות נפשו ורצון בטנו. "משרת" למידותיו הרעות שלא שכללן ולא שפרן - רודף כבוד ונגוע בקפידה קנאה ונקמנות. איש קטן קטן. בזמן שתכליתו

להתרומם לגבהי מרומים, למעלה מהמלאכים! להגביה עוף לחיי פסגות! להיות ענק בענקים!!

והרי יש לו לצדו את האנשים הכי חכמים ומרוממים ומוסריים וחסרי פניות בעולם - תלמידי חכמים וגדולי ישראל שעמלו וטיפסו לפסגת השלמות - היכולים להדריכו [חינם!] בנפתולי החיים, ולרוממו לפסגת האושר והשמחה - על פי החכמה האלוקית הנשגבה של אבינו ומלכנו האוהב בתורתו -

ואילו הוא מנהל את חייו על פי עצת בטנו והשקפת כתבי מדיה דעוכים והזויים, ורעיונות "פילוסופיים בגרוש" רדודים של ברנשי סרטים/ מחזות/ ספרים/ עיתונים/ יועצים וכו' - שמבינים במשמעות חיי האדם עוד פחות מהנועצים בם...

יקירי, לא נעים שוב לשאול: מי הנאור ומי הנבער...

נעבור לפרק הבא - רצוף נעימות, ודאי למי שחי עם מה שמתואר בו, ואפילו בחלקו, וכמדומני שנעימות הדברים ישפיעו גם עליכם כקוראים, בIODעכם שכל אוצר-הנעימות הזה הוא בהישג יד - למי שרק יושיט יד...

2. ארמון הריגושים של היהודי השורשי [=חרדי]:

הצצה ב-11 היכלות: האמונה, הבטחון, התפילה, התורה, השבת, החגים, אהבת הבורא, המצוה, המדות הטובות והחסד, גידול וחינוך הילדים, וקדושת הבית היהודי! ויתרם ראו נספח ו'.

היהודי השורשי, אף אם לא קרא מימיו את שייקספיר ומילטון, גם לא את ביאליק וטשרנחובסקי, ואפילו לא שר שירי ארץ ישראל של רחל ונעמי שמר לאור העמום של הקומזיץ בליל זרוע כוכבים - חי הוא בארמון פאר של **רגשות קודש** אקסקלוסיביים! רגשות נישאים המתאימים לעינוג הנשמה המרוממת! מי ידמה ומי ישווה לשרוי בארמון זך וטהור בתוך מבול העכירות, ארמון המואר ומאיר באור יקרות! אנסה לתאר לכם מתכולת אותו הארמון, אף שמי שלא חווה זאת - יקשה להבין. כנאמר: **טעמו** וראו כי טוב ה'!

כל אדם מחפש ריגושים, וככל שיהיו יותר עזים - כך יהיו יותר נחשקים. תראוהו נוסע גם לקצווי ארץ וים רחוקים כדי לחוות חוויה עוצמתית טרנסצנדנטלית [=מעבר לחושים והכרה] שתתן משמעות נעלית כלשהי לחייו האפורים/ עכורים/ מטריאליים... אך לא תמיד יסנן מה יהא הקטליזאטור לריגושו - וה"מוזה" הגויית עם שיריה ויצירותיה העכורים לא תרווה את נשמתו הטהורה הרעבה ללחם שמים מנופה בעשר נפות עידון...

כי אינו מכיר את ארמון הריגושים החרדי הסלקטיבי - **בו ידלה את חווית רגשי הקודש הכי נעלים וטהורים** בהעמיקו ב"שירת" התורה ה"ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים" [ספר איוב]! יעסוק רק בתרבות אליטיסטית! **האושר היותר גדול עם התבן בלא הבר! אמנות פנימית וערכית הכי דגולה!!** איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת! ראיתם חרש נהנה מבטהובן? עיוור מציור של רמברנט? בארמונו חוזים באורות הקודש ומאזינים לשירת מרום עם שירת הבריאה משכרת החושים! נידבק בנשמתנו במקור האור והרגש המקרין מזיוו לכל הפותח לב! ארמונו בנוי מתחושות מרטיטות של רבדי נפש פנימיים, שאף משורר דגול לא יוכל לצייר במילים!

ארמון זה מכיל המון חדרים נהדרים, ופה נציגה רק את הכניסה וחדר המבוא.⁶ וכבר ראינו מה קרה לאחרונה לאפיפיור בנדיקטוס ה-16 - כשגילה לתדהמתו מקצת הארמון הלז... וכבר כתבנו ייחולנו שיהודים טובים יגיבו לפחות בנלהבות של ערל נוצרי...

כמובן שאני מתאר מצב אופטימאלי - לדרגת חוויות נישאות שניתן להגיע מי שלמד להשתמש בארמון כראוי! אחר אימון, תירגול ועבודה קשה! [לא זכיתי באור מן ההפקר" - זוכרים מי כתב?]. דברים טובים יקרים ומרוממים - לא "נוחתים" חינם, אלא אחר עמל ואחר תפילה ומהתולדה של שניהם: עזרה אלוקית, הנקרא: סייעתא דשמיא! בפרט בדורנו מלא החתחתים הרוחניים שלפעמים גולש בו חושך הרחוב ומשפיע גם על היהודי השורשי ומרחיקו מתענוגות הארמון! אך כל המתואר פה מונח בפוטנציאל - לפני כל יהודי בעולם

⁶ בסוף המכתב נצייר עוד כמה חדרים מרהיבים **בנספח ו'**: "סיור היכרות בארמון הריגושים החרדי".

- ועל פי הדרכת התורה הקדושה יכול לזכות למעין עולם הבא כבר בעולם הזה! וכמו שזכו לזה כל מי שהשתלם בתורת ה', כגדולי ישראל ותלמידיהם ההולכים בדרכיהם. האחרים - שבאמצע השתלמותם - מכירים את הארמון בפחות מיומנות, וחווים את המתואר למחצה ולשליש ולרביע - תלוי במדרגתם ובעמלם באותו העת. אך לכל חרדי יש חלק כלשהו בריגושי שפעת הארמון! נחל את מסע ההצצה לארמון, עם קצת תיאור התחושות הנלוות. ראשית חשיפת הארמון המפואר – **שכולה בתוכך!**

ראשית ניכנס **להיכל האמונה** - חוויית היסוד אותה חווה היהודי השורשי מינקותו - האמונה בבורא ומנהיג טוב ומטיב האוהבו יותר ממה שהיהודי אוהב את עצמו. יסוד חיינו: **"וצדיק באמונתו יחיה"**! [זהו פסוק בחבקוק, ולא כהמצאת בורי ליבת פירון: **"איש באמונתו יחיה"** - שלזה אין שום מקור מלבד חשקת הלב...]. **החיים התמידיים עם בורא עולם** בשכבו ובקומו ובלכתו וכו': שיויתי ה' לנגדי תמיד. אלה חיים אחרים - מתוך ידיעה שהאוהב האין סופי בכוחו ובטובו אוהבני אהבה רבה ואהבת עולם - וכל מגמתו להטיב לי בהטבה הכי גדולה: לקרבני אליו, מקור כל הטובה! "הוא הטיב הוא מטיב הוא ייטיב לנו" [בברכת המזון- ראו שם **המשך נלהב** לכל שפע הגמול שגומל עמנו תמיד!]. ותולדת האמונה היא **הבטחון** שיש לנו באבינו הדגול האוהב - להרגיש שכל שעושה לנו, כאמור - לטובתנו הוא, הכל בטיפול אישי הכי טוב שיכול להיות, גם אם איני מבין כיצד. היש מנוחת נפש ושמחה גדולה מלדעת על חסות עליונה זו! ודוד המלך בתהילים שורר נרגשות כל חייו הרגשתו זו: "כל מעיני - בך!" "ה' אורי וישעי ממי אירא, ה' מעוז חיי ממי אפחד!" "ה' רועי לא אחסר! גם כי אלך בגיא צלמות [=במצבי החושך] לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני!" חיים ללא דאגה! "הכל לטובה" - אין זו רק "נחמה" על הצרות, אלא **שמחה** על הצרות - שהיותר שלמים שבינינו מפנימים - כי לא צרות הנה! וכהוראת המשנה: "חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה!" כתינוק הסומך על אימו שעושה לו את הכי טוב: "אם לא שויתי ודוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי" [תהילים קל"א]! ויחד עם חוויית הגילוי האלוקי נחלת אבותיו בעבר, ירגיש את תגבורת החוויה של ההשגחה האלוקית הפלאית והמתמידה גם

היום - ועליו בפרט - בכל עת! מודה ללא הרף, ומייחל ומתפלל על העתיד [להראות במוחש את הכרת חסותו באביו שבשמים], ומתרגש בנס קיומו העל טבעי שבכל יום! זוכרים את "שירת" החזון איש מתחילת הפרק? בואו ראו עוד קטע ממה שהרגיש עם בורא העולם שלידו:

"כאשר זכה שְׁכַל האדם לראות אמיתת מציאותו יתברך
מיד נכנס בו שמחת גיל אין קץ, ונשמתו נעימה עליו,
והדמיון משלים עם השכל לחזות בנועם ד', וכל תענוגי בשרים חמקו עברו,
ונפשו העדינה מתעטפת בקדושה
וכאילו פירשה מגוף העכור ומשוממת בשמי שמים:
ובהעלות האדם בערכי קדש אלו, נגלה לפניו עולם חדש,
כי אפשר לאדם בעולם הזה להיות כמלאך לרגעים, וליהנות מזיו הקדש,
וכל תענוגי עולם הזה כאפס נגד ענג של דביקות האדם ליוצרו יתברך:
הכח הטמיר הזה הוא אחד מכוחות הטמירים שנתן היוצר בנשמת האדם,
וכח זה מעיד על קשר הגבר ליוצר כל היצורים,
ואשר נברא לעבוד את בוראו ולדבקה בו!"

נהדר, מה? בואו נעבור ונציצה להיכל הנושק להיכל האמונה - **היכל התפילה** -
הטעון המון רגש קודש, מה שנקרא "עבודה שבלב"! ההאצלה הרגשית הראשונה
בגין האמונה והבטחון. שלוש תפילות מסוגגנות כל יום, עם "אופציה" לשוחח כל
מה שמרגיש צורך או מחויבות - היא ההתייחדות עם אביו אוהבו לשוחח כבן אל
אביו, ביודעו כמה שמח האבא על כל מילה! דברי **שבח הודיה תחינה ואהבה** -
בשיחת נפש עם קונו [יש קוראים לזה "התבודדות", ומשייכים ל"ברסלב", אף
שזו גם הדרכת הפוסק הליטאי הדגול: החפץ חיים בביאור הלכה סימן תקע"א
דיבור המתחיל ת"ח: "וידבר לא-ל יתברך כאשר ידבר העבד אל רבו ובן אל
אביו". ובמסילת ישרים פרק י"ט: "מי שהוא בעל שכל נכון, במעט התבוננות
ושימת לב, יוכל לקבוע בלבו אמיתת הדבר, איך הוא בא ונושא ונותן ממש עמו
יתברך, ולפניו הוא מתחנן ומאתו הוא מבקש, והוא יתברך שמו מאזין לו מקשיב
לדבריו, כאשר ידבר איש אל רעהו ורעהו מקשיב שומע אליו"]. אותה "עמידה
לפני ה'", לשפוך לבו למי שאוהב ומבין ורוצה לעזור! ההרגשה שאפשר לחוות
באותו הזמן, פנים רבות לה: דביקות, "פיזיותרפיה" לנפש, לידה מחודשת,
התנשאות מהחומר, יצירתיות עילאית [כתהילות לבורא שממציא בהזרמת נפשו

לאחר התבוננות פנימית של חשבון נפש], הגברת האנרגיה החיובית וכו'. מדיטציה נעלית בהתמזגות עם האין סוף, יותר מכל שיטה ויוגה! כיון שהיוגה והמנטרות הנה פסיביות, והתפילה היא אקטיבית פועלת, ממלאת לא רק אנרגיה חיובית אלא גם תוכן! ולרוב, בתחינה למילוי חֶסֶד - אף נענית! האבא שומע - ונותן! עוד יותר: הרבה פעמים האבא מביא צרה על בנו כדי שִׁיזְכֹּר באביו - וידבר עמו! ומה נאריכה בדבר שכולו "לב"! ההתקשרות עם בורא עולם - אין חוויה נישאת ממנה! הביטו באחת התפילות: "הדור נאה, זיו העולם [=הקב"ה אורו של עולם: כל שפע, כל נעימות, כל יופי, וכו': ממנו הוא!] נפשי חולת אהבתך! אנא א-ל נא רפא נא לה, בהראות לה נועם זיוך! אז תתחזק ותתרפא, והיתה לה שמחת עולם"! געגועי הנפש למקורו האלוהי - וסיפוקו העצום בהחזיר לו אביו שבשמים חיוך אהבה משיבת נפש, מתוך הרגשה: אני בידיים טובות! הכי טובות!!

ריגושים עוצמתיים, מה? חכה שנציץ להיכל הבא, הכי מפואר, המרכזי בארמון: **היכל התורה!** הפסוק "הביאני המלך חדריו - נגילה ונשמחה בך!" – הולך על חדרי התורה הקדושה. כי זכו לפסגת השמחה ביציאת מצרים - בקבלת התורה! [תרגום שיר השירים א']. "עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורת" [שיר השירים ג']. "חדר הורת" הם אותיות: חדרי תורה! ההתייגעות להעמיק בכוונה האלוהית בתורתו - איגרת מופלאה ממלכו של עולם ובה הדרכה מפורטת לעלות ולהתעלות ולזכות לאושר עילאי בעולם הזה, ותענוג נצחי לעולם הבא! הגיון עמוק, מרעיפת קדושה, מתיקות ונעימות וכו'. היאך נוכל לתאר את פארו והדרו של היכל המלך - מקום מושבו! [ארון הקודש שהיה בקודש הקודשים במקדש - המקום הכי קדוש בעולם - הכיל את הלוחות שהוריד משה מסיני, יחד עם הספר תורה שכתב משה (ויש דעה שהיה בצד הארון)! בליל רגשות קודש של עדינות, אושר, עינוג, התרוממות כו'. ובאבות ו' א': "רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים הרבה, ולא עוד אלא שכל העולם כלו כדאי הוא לו, נקרא רע, אהוב, אוהב את המקום, אוהב את הבריות, משמח את המקום, משמח את הבריות, ומלבשתו ענוה ויראה, ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן, ומרחקתו מן

החטא, ומקרבנו לידי זכות, ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה וגבורה, שנאמר לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה, ונותנת לו מלכות וממשלה וחקור דין, ומגלין לו רזי תורה, ונעשה כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק, והוה צנוע וארך רוח, ומוחל על עלבוננו, ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים" – וכל הדברים בדוקים ומנוסים בחוש - אצל כל גדול תורה בישראל שאנו מכירים!

ובנוסף לתלמוד והלהלכה, יש מעיינות בלתי נדלים של קדושה במפרשי התורה והתנ"ך, אגדה, ספרי מחשבה, מוסר וחסידות וקבלה ופיוט ושירה וכו'. נסיים את הציור הקטן של ההיכל הענק, במילותיו הנלהבות של אור החיים הקדוש בדברים כו יא, שאחריהן - אין להוסיף!

"ושמחת בכל הטוב - ירמוז אל התורה,

כאומרם ז"ל (אבות פ"ו מ"ג) ואין טוב אלא תורה,

שאם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טוב התורה

היו משתגעים ומתלהטים אחריה,

ולא יחשב בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה -

כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם!"

ופעם בשבוע נוכל להביט לעוד היכל אקסקלוסיבי המיוחד ושמור [כמו היכל התורה] רק לנו הנסיכים - בני מלך מלכי המלכים, אציל ומקודש: **היכל השבת**: החרדי מצפה כל השבוע למלכות השבת, מייחל והומה: מתי ארחץ נפשי שוב במי הקדושה וטהרה של השפעה האלוהית האדירה בבוא שבת המלכה! ערב שבת קודש - קניית הדברים הכי חשובים, בלי חשבון - כי על חשבון מלך מלכי המלכים הוא! כל היום טורחים בהתרגשות ליום המיוחד, מכינים גוף [רחצה, לבוש מלכות, צחצוח הבית לקראת המלכה, מאכלים, שולחן ערוך בפאר, נרות כבוד כו'] עם נפש [מקדימים לקבלה, לימוד מיוחד של הפרשה, תפילה חגיגית מיוחדת כו!]. כארמון פאר בפני עצמו - בזמן! התנתקות מהמולת החולין של עשיה ותחרות, התמזגות באור היקרות של השכינה - אין סוף, טוהר, שפעת האור מרטיטת נפש - יממה תמימה ב"בית המלכות", במימד אחר של זמן!! עולם על חושי - היכל השירה: "לפני ה'"!! שקיעת חמה נאדרה ופרידה מהמולת החולין, ודמדומי בין הערביים מציתים את האור הפנימי שבלב

ומלפפים אותו בקדושה! אמא כמלכה מדליקה נרות הקודש עם דמעות תחינה שבתם יזכה להשריית שכינה הכי נשגבת, ושתזכה היא ובעלה, שילדיהם ידעו גם הם את דרך האמת של תורה עם השבת המרוממת, ממלכת הקודש, ויגדלו להיות שלמים בתורה זו, אפילו בדור נורא זו של העדר האמת! אבא כמלך עם נסיכיו צועדים באושר פנימי לבית הכנסת לתפילה המיוחדת, עם שירת ה"לכה דודי" של חכמי הסוד שמי כמוהם חשים את רגשות הקודש העילאיים. חוזרים מעדנות לבית שרוי-השכינה, שירת שלום עליכם של כל בני המשפחה - בשקט הפנימי שלאחר "סערת" עמל ההכנה, קידוש נרגש של המלך ליממה - בעל הבית, כשעיני כל המשפחה מאירות באור יקרות על רקע החלות המיוחדות, עמידה של כבוד של הילדים לאמא הנכנסת מנטילת ידים לסעודה - המלכה שהכינה במסירות ובשמחה שולחן מלכות זה, דגים עם טעם השבת, זמירות נלהבות בגיבוש משפחתי מזהיר, משמעת וכבוד של הנסיכים הקטנים לפני אביהם מדריכם, ואז נפתחים המעיינות הבלתי נדלים של חידושים על פרשת השבוע והלכה, מהאב, ומכל אחד מהילדים המבטא עצמו בנלהבות. ובלבו הקטן, הטהור, המחשבה: ראו אבא ואמא מה השקעתי בתורה הקדושה כל השבוע! ובלב אבא ואמא: בני יקירי: אנחנו שמחים בהתקדמותך הרוחנית המופלאה, וה' הטוב שמח, וגם אתה - אנו רואים - שמח שמחה רוחנית נשגבה - שאחינו התועים לא זכו לשמוח מעולם, ה' ירחם ויציל! הנה הקשר של קיימא המלכד באמת את כל בני המשפחה, ומרתק את שלשלת הדורות מאז סיני - עוד ימות המשיח בעזרת השם. ובין כל מנה ומנה של עינוג הגוף: מרק מיוחד, בשר מתובל, הסלטים המגוונים והקינוח - ממשיכים לענג את הנשמה בעוד דברי תורה מלהיבים, ובשיחה אישית נינוחה. כולם שומעים ונשמעים. אין מה שיפריע את האידיליה רווית הרגש! אין טלפון, אין בנקים, קניות, וכו' - רק "מדיטציה משפחתית קולקטיבית"! אויר פסגות! [טלויזיה, אינטרנט ושאר המרעין בישין שיפריעו - אין ב"ה כל השבוע. ולחרדים המקפידים - אין גם רדיו - אפילו בשביל התוכניות הנחשבות דתיות. גאוות האבא היא כשילדו שומע את המילה "רדיו", ושואל את אביו: "מה זה"?...! אנו רוויים במספיק ריגושי קודש נעלים עד שלא מזדקקים לגירויי חדשות ופרשנות ותחזיות וכו', וכו', שאצל

רדודי הליבה הפירונית - הן ממש "פיקוח נפש" לשמוע בכל שעה...]. ולמחרת - התפילה הייחודית בבית הכנסת עם קריאת התורה, ושוב סעודה מיוחדת עם דברי תורה ועם ה"חמין" המפורסמים, לימוד תורה, וסעודה שלשית - זמן של שיא הקדושה המצטברת - בה מרבים בשירה שקטה ונרגשת - שירי דבקות - בפרידה נוגה מהמלכה הנאדרה. "אין דבר" היא לוחשת בחיוך מעודד - בעוד פחות משבוע נפגש שוב באהבה... ואנחנו, מנגד, לאחר ערבית והבדלה - נפרדים משבת המלכה בסעודת פרידה הנקראת "מלווה מלכה"! רישומי הקדושה העזים נותרים - כל אחד כמה שזוכה - עד לשבת הבאה...

עם ישראל לדורותיו, למרות צרותיו ומרדפיו, כשהגיעה שבת מלכתא, יונת ישראל מצאה בו מנוח, מנוחת גוף ונפש, לטעום טעם מעין עולם הבא, בנועם ושמחה עם ה' שכרת עמנו ברית אהבה זו, לחוש אותו יתברך עם הנשמה יתירה ביתר שאת ועוז. יסוד אמונת עם ה': האות הגדול והברית שנתן הקב"ה רק לישראל, המקשרת קשר אהבה בינינו לבין בוראנו: שבת המלכה! "ולפי שהיא עיקר באמונה להאמין שהקב"ה ברא העולם, ואנחנו עבדיו, וחייבין לעבדו בגופנו ונשמתנו, כי הוא המחיה לכל ומשגיח על כל ונותן לחם לכל, ובידו להמית ולהחיות, כי הוא הבורא היוצר והעושה וכו'" [תחילת ספר "זכרו תורת משה" של בעל חיי אדם]. והנה ברית אהבה זו, בנוסף להיותה זכר למעשה בראשית, הרי היא גם זכר לאהבתו ית' המיוחדת לישראל: זכר ליציאת מצרים! וראה שעל שבת נאמר כי אות היא ביני וביניכם לדורותיכם, לדעת כי אני ה' מקדישכם [שמי' ל"א י"ג]! דהיינו: מהרגשת השבת תוכל לדעת על מתנת ההתקדשות שה' מעניק לנו, ושלא נתנה לגויי הארצות ולא לעובדי פסילים ולא לערלים, אלא רק ל"ישראל עמך" וזרע יעקב ו"לעם מקדשי שביעי": "כולם ישבעו ויתענגו מטובך"! והמשך דברי "זכרו תורת משה": "יכול האדם להתבונן ולנסות, כי כאשר יכין האדם את דעתו ותהיה יראת ה' בלבו באמת, ויהיו מעשיו רצוים, אז בודאי לאחר שטבל בערב שבת בכוונה רצויה לקבל קדושת שבת, יבין בדעתו שנתוסף לו נשמה יתירה, כי ירגיש בנפשו יראת הרוממות שבאה לו עד שתבער בו אהבת ה', וזה בדוק ומנוסה מכמה אנשים כמה פעמים בלא שום ספק. אבל כשאין נשמתו טהורה, אז לא ירגיש בקדושת השבת". עכ"ל. אך אפילו יהודי

פשוט, אם אינו פושע, מרגיש אחרת בשבת קודש, ודיבורו אחרת ותפילותיו אחרות, גם ירגיש שינוי למעליותא בסמוך לה לפניה ואחריה, כל אחד לפי טהרתו. הרגשה שתלווהו במעומעם, עד התעצמותה מחדש בשבת הבאה!

ניב, נמרוד, קצת נסחפתי, אך תאמינו לי - מה שאצלכם יכולים לארגן איזו מסיבה שנתית ושירה בציבור וכו' - גדושת חוויות, הרי הוא כאין וכאפס לעומת **כל אחת** משלוש סעודות השבת החווייתיות שחוזרות כל שבוע!! אני נזכר בחנוכה אחת שהתארח אצלי בעל תשובה, ואחרי הדלקת נרות חנוכה רקדתי עם הילדים "מעוז צור", והכנסתי את האורח למעגל הרוקדים. ובהציצי בו - ראיתו בוכה נרגשות! עצרתי מבוהל ושאלתי מה קרה, וענה בהשתנקות: "לא ציירתי מעולם שאבא יכול לרקוד עם ילדיו ריקוד מרגש! אצלנו [בעבר החילוני] זה אפילו לא בדמיון! זו החוויה המרגשת ביותר שהיתה לי בחיים!" ותגובות דומות קיבלנו כמה פעמים מאורחים שכאלה שבאו לשבת! חוויה מענגת שלא חוו מעולם!

ומהיכל של פעם בשבוע נציצה להיכלות של פעם בשנה: **היכלי החגים**: כל חג עם הגוון הרוחני המיוחד לו! [ואיני מתייחס לרובד הגסטרונומי המיוחד לכל חג המלווה - כטפל - את המימד הרוחני - את זה אני משאיר ל"תרבות המאכל הישראלי בחג" שבמתכוני ביטאוניכם ועיתוניכם - הלבבות וסופגניות של חנוכה, אוזני המן של פורים, ה"בלינצס" של שבועות, וכמובן: התפוח ודבש של ר"ה, וביום הכיפורים - אוי שכחתי, גם אתם, ב"ה, צמים...]:

פסח: ההכנות הארוכות, הקירצוף ונקיון המכינים אותנו להתחדשות הנפש בחג ההתחדשות של עם ישראל ביציאת מצרים יחד עם אווירת האביב כשהבריאה מתחדשת ונוסכת תקווה לפרט ולכלל! ליל הסדר - אין לתאר ולשער! שבוע של הרגשת יציאה מעבדות [היצר הרע] לחרות הנפש! בני חורין לא רק בהמנון ["להיות עם חפשי בארצנו"] - אלא החופש האמיתי של יהודי: "אין בן חורין אלא מי שעוסק בתורה!" יוצא מהשעבוד של הרצונות הטבעיים והאגואיסטיים - להיות מלך על עצמו לעשות רק מה **שצריך** - לא מה **שרוצה**! [ועם הזמן זוכה שה"צריך" נהיה לה"רוצה"!].

וכך כל החגים, שלא נאריך: ההתקשרות המחודשת עם התורה **בשבועות** אחר לימוד כל הלילה באטמוספירה נרגשת של הכנה ל"קבלה" מחודשת: בית כנסת מקושטת בעצים ופרחים, קריאת המעמד המרגש בתורה עם פיוטים מיוחדים לאווירה!

ה"אבל הלאומי" האמתי **בי"ז בתמוז ותשעה באב** [שמעתם עליהם?] - שלא זכינו עדיין להחזרת תפארת ישראל - היא בית המקדש משַׁרְתִּי השכינה. קראתם פעם על זמן תפארת מלכות דוד המלך, או מלכות בנו שלמה? מלכות ישראל האידיאלית, המונהגת בתפארת התורה המנושאת - כשהעמים כולם מהללים את שם ה' שזהו עמו ונחלתו! בתפילה אנו מתפללים: "השיבנו ה' אליך ונשובה - חדש ימינו **כקדם**"! התחליף, תרבות הגויים: כנסת, חוקה ומשפט לא על פי התורה, התרבות הקלוקלת - כל אלה מוסיפים נדבך גדול בעומק האבלות...

ראש השנה - עמידה למשפט לפני בורא עולם, יום קבלת מלכותו מחדש בתקיעת השופר, עם החשבון נפש השנתי על מילוי התפקיד בעולם, כמה היה יאות, ו"השתבצות" מחודשת בעול המלכות!

יום כיפור - יום ההיטהרות מחלאת החטא וההזדמנות להתחיל את יחסי האהבה עם הבורא בדף חדש!

סוכות - רוממות הנשמה לאחר ההזדככות של ראש השנה ויום כיפור. חיים עם השם יתברך במצבנו המחודש והמטוהר - בשמחה עילאית על זכותנו לחזור ולהתקרב אליו כדי לעבדו באמת! ובתפילה: "וטהר לבנו לעבדך באמת!" "וישמחו בך ישראל מקדשי שמך!" מוקפים מחיצות הסוכה כענני הכבוד במדבר! מקיפים עצמנו במצוות התורה: ארבעת המינים - להגיד: **אין עוד מלבדו!** אין לנו בעולם אלא בורא עולם, תורתו ומצוותיו! אצל מנותק-התורה המצוות הן משהו שאולי לפעמים מתעניין בס. אצל החרדי: זהו כל מאווי! כל התעניינות נוספת - גורעת... עד שבסוף החג - בשיאו - **שמחת תורה** - מרקדים בחיבוק עם התורה הקדושה סביב סביב לבימה המייצגת את כל במת העולם וענייניו, לומר: אין לנו כלום בחיים ולא כיוון בחיים - אלא תורתו יתברך שמו!

חנוכה - הנאצלת בקדושת מסירות-הנפש של היהודים נגד היוונים על שמירת תורת ה'! הנסים **ותוספת הקדושה** בהם זכינו בעקבות המסירות - המה נדבך נוסף בארמון הנאצל ברגשות קודש!

פורים - בו נוכחנו שבורא עולם שומר עלינו כאבא אוהב בניסים נסתרים גם בגלות! שמחה וששון! ה' לא ירחיקנו לעולם, רק לפעמים צריך לחנכנו בדרכים קשות, ואפילו קשות מאוד - הכל כדי שנשאר צמודים אליו לעולם! שמחה בגילופין של בנים נסיכים שגילו את ה"אהבה רבה" וה"אהבת עולם" של אביהם מלכם כלפיהם!

יום העצמאות - מצטער. אינו בלכסיקון של החרדי, שכל מעיינו הוא מה רוצה ממנו הבורא, ולא מה לוחשת לו חשקת הלב. כל תופס "בסטה" בשוק הכרמל יודע לשמוח עם "עצמאות מדינית יהודית" אחר 2000 שנות גלות ורדיפות, ולבסוף ישועות פלאיות. אך החרדי המעמיק - בעל העצמאות המחשבתית **היחיד** בעולם היהודי⁷ - מבין שאנו עדיין רחוקים מאוד מ"עצמאות" אמתית, וכפי שכתבתי לעיל אצל פסח. בפרק הבא נראה קצת את מצבו העגום האמיתי של עם ישראל - רחוק מלהיות משמח... [והדתי המובל על ידי הרגשת בטנו יעשה "פלפול תורני" שצריך לחגוג יום זה, אך גדולי ישראל האמתיים, האותנטיים, מכירים את כל הפלפולים האלה, יחד עם הצדדים שכנגד, והכריעו שבשקלול הסופי של מצב כלל ישראל - עדיין אין "לחגוג" - ולואי שלא יהא השלילי רב מהחיובי...⁸ ואנו מחוייבים להכרעות גדולי ישראל אלה⁹, כי רק המה הגיעו לדרגת ניתוק מכל נגיעה אישית - והעיון ההלכתי והשקפת התורה הצרופים המה בלבד חשבונם, ולא הרגשים מעורבלים ב"תחושות לאומיות רגשניות" ודומיהן]. החרדי כיחיד ישמח במה שרואה צורך, ישועות הפרט והכלל, אך המצב עכשיו של "**כלל ישראל**" רחוק מאוד מלהיות כזה שיש לשמוח

⁷ ראה על זאת בפרק הבא

⁸ וראו הערה 11 בפרק הבא. ובסוף פרק ד' הערה ארוכה על השקפת גדולי ישראל על תקופתנו הקריטית, כשאנו מצויים לקראת הסוף ממש!

⁹ כמבואר לקמן פרק ד'.

בו, ואנו מייחלים ומתפללים למצב בו נזכה לשמחה השלמה, בגאולה השלמה - במהרה בימינו!

הנה בואו, יקירי, מי לא יתמוסס לבו בהיכנסו לראות **בהיכל אהבת הבורא**: שמעו אנקדוטה: אמרתי לאיזה רפה דת [עם כיפה] שהרמב"ם כותב שיהודי חייב לאהוב את הבורא יתברך יותר מאת אשתו ובניו וכו'. ולא האמין הלז לדברי עד שהראיתו בהלכות תשובה פרק י'! והתורה עצמה מורה לנו: "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך"! לא נרחיב בהסבר הפסוק, אך הציווי ליהודי כולל לאהוב את ה' בכל מה שיש לו: בכוחותיו הפנימיים עם נכסיו החיצוניים!

וראו מקצת אריכות דבריו של הרמח"ל במסילת ישרים פרק י"ט על אהבת ה': "והנה ענין האהבה הוא שיהיה האדם חושק ומתאוה ממש אל קרבתו יתברך ורודף אחר קדושתו, כאשר ירדוף איש אחר הנחמד ממנו חמדה עזה, עד שיהיה לו הזכרת שמו יתברך ודבור בתהלותיו והעסק בדברי תורתו ואלהותו יתברך, שעשוע ועונג ממש כמי שאוהב את אשת נעוריו או בנו יחידו אהבה חזקה, אשר אפילו הדיבור בס' יהיה לו לנחת ותענוג, וכענין הכתוב (ירמיה ל"א): כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד!"

נראה רחוק? לא אם תחשבו על העוצמה שבה בורא עולם **אוהב אתכם**, עד שברא לכם עולם מלא להטיב בלא סוף! למשל: כל איברי הגוף נתן לכם חינם! [אדם ישלם הון עתק שלא יעקרו לו אפילו עין אחת!] "כל הנשמה תהלל י-ה" [תהילים] - דוד המלך מצהיר **שעל כל נשימה שנושם חייב תודה והילול!** אנו "מפוצצים" בהמוני טובות בכל רגע - ניסים ונפלאות שברובם איננו מבחינים! מה קורה לכם בגוף? מה זמם עליך חבר? תאונה שנמנעה, כספים שנכנסו או נחסכו, וכו' וכו'. ודאי תכירו מי שמת מדום-לב. הרי אין זו מחלה, רק שה' החליט להפסיק לדפוק לו את הלב... מדוע? אולי כי לא שאל קודם "מדוע" ה' **כן** דופק לי את הלב אלפי פעמים כל שעה... ופשוט "שכח" להודות לו על זה. והרי האבא האוהב רוצה **שיתבוננו בניו כמה הוא אוהבם**, ובלי זה - אומר לבנו: מה יש לך לעשות למטה, לבזבז קדנציה שלמה של חיים בשביל להישאר עיוור, בוא חזרה אלי

ונראה מה לעשות איתך... ואם ריחם עליו הבורא והחיהו - זה כי עדיין יש תקווה להיפקחות!

יקירי - בעולם החדש שלפניכם, אומרים רק תודה ותודה ותודה!! [נסו וראו שאין זה נורא...]. רק להוריד קצת את האף ולהתבונן מהיכן יש לכם את הכל! יש גם צרות? אם בורא עולם מעניק כל כך הרבה טובות - חינוס - בודאי גם ה"צרות" לטובה הנה, כדלעיל בהיכל האמונה. אך אפילו אם לא הגעתם מספיק להכרה זו - מי שקצת מחשב חשבונו של עולם [כחרדי...] יוצא מנקודת הנחה שלא מגיע לו כלום, וממילא שמח על כל מה **שיש** לו! אך מי שמרגיש [משום מה] שמגיע לו הכל - יתלונן תמיד על כל דבר **שחסר** לו...

והכלל הוא: "**פְּנִיִּם הִפְנִיִּם לְפָנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם**" [משלי כ"ז]. כפי האהבה שראובן מרעיף על שמעון, כך יחזיר שמעון אהבה לראובן. ואם תתבונן באהבה הגדולה של בורא עולם אליך, על אף שהוא כל כך רם ונישא [עד שהפילוסופים היוונים אמרו שלא יתכן שהבורא משגיח על בריותיו - הרי הוא כל כך מרומם ונשגב - ומה יש לו עם העולם השפל... חבל שלא היה להם מכתב זה לקרוא על מעמד הר סיני וכל השאר] - לא תוכל שלא להחזיר אהבה עזה במקביל! התבוננות, יקירי, התבוננות! אזי תראו עולם אחר לחלוטין ממה שהורגלתם!

והיהודי האוהב יחפש דרך לשמח את בורא עולם המעניק לו בלי הרף! ובנוסף לתודתו היומית - בתפילה - על כל כל טובות הבריאה שמעניק לכל באי עולם, יזמר בחדווה כל יום את שירת היווצרות האומה ב"שירת הים", ואת שיר ייחוד האומה ב"עלינו לשבח"! וכל מגמתו להתקשר לבורא עולם - אור האורות, ש"עוז **וחדוה** במקומו" - בקשר אהבה עילאית! ימזג שירתו הפנימית עם שירת הבריאה והמלאכים - כששירתו מדממת את כל השירות כשפמליא של מעלה עם בורא עולם מקשיבים נרגשות! הוא חי בצימאון וגעגועי נפש, הכרת הטוב ואהבה עזה לאלוקיו המטיב ומטיב בלי סוף! הוא חווה את שיחת הבורא עמו **בהמוני רמזיו** וסימניו למקורביו [באופנים טכניים, כגון שנשפך הדיו על מה שכתב - ומבין שאין הכתוב נאות, או בהרגשה פנימית חזקה לעשות דבר מסוים, או כאב באיבר מסוים, בממון, במידה כנגד מידה וכו' - ראה נספח ו' אות ד'] קשרי אהבה הדדיים בריגושי נפש הכי מרוממים - ברציפות חווייתית מענגת!! מערכת

קשרים מסועפת עתיקת יומין שהחלה מאבותינו הדגולים אברהם יצחק ויעקב, שבגינה נבחרנו להיות עם סגולה דבוקה בה' לדורות עולם! "נגילה ונשמחה בך!" ומשם לכמיהה הגדולה **לדבקות** בה': "אלי אתה אשחרך - צמאה לך נפשי כמה לך בשרי" [תהילים ס"ג]: "כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלקים, צמאה נפשי לאלקים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלקים!" [תהילים מ"ב]. ראו מושגים לדוגמא בדברי אור החיים הקד' ויקרא טז א על הצדיקים נדב ואביהוא: "שהגם שהיו מרגישים במיתתם - לא נמנעו מקרוב - לדביקות נעימות עריבות ידידות חביבות חשיקות מתיקות - עד כלות נפשותם מהם!" ובאהבתו את בוראו, עבודתו הופכת ממשא כבד לאמביציה מענגת! התורה והמצוות - מטלה נעימה מכל נעימות עולם! שאיפה להישגים והצלחה רוחנית - לשמח את בוראו ולהתקרב אליו עוד ועוד! התגברות על מעכבי ההתקרבות לה' - אפילו בחטא קל ותאוות אסורות, עד שיטהר מחשבתו ולבו להיות דבוקים רק בה' ובתורתו! ולקמן¹⁰ נבאר היאך חייב היהודי לשמר את טהרת מוחו ולבו כדי לקלוט את הנימים הדקים של צחצוחי אורות הקודש שבשירת הבריאה - ולא את החיקויים הריגושיים המעופשים!

והריגושים מתגברים ומתגוונים **בהיכל המצוה**! הזכרנו לעיל את הזכות שיש לאדם להיות עבד למלך מלכי המלכים, מקל וחומר לאחד שמתגאה שהוא עוזרו של מושל גדול! **עבד של בן אדם** הוא הגינוי הכי בזוי, ראו קידושין כח א: "הקורא לחבירו עבד יהא בנידוי", ואילו **עבד ה'** הוא הכינוי הכי נשגב: "וימת משה עבד ה'"!! מנוטל התורה המרודד חושב: "מה אני, פרייער?", והחרדי השפוי חושב: "במה זכיתי לשמש את קוני הנשגב", ומתפלל: "ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך!" ומתפעם ממה שאמר משה לשבט לוי: "אשריכם שתזכו להיות שמשים למקום", ושמח במצוות שבהן גם הוא זכה להיות שמש! **בתפילין** בהם משים על לבו ומוחו את הפרשיות שיש בהם הציווי לזכור היאך ה' האחד ומיוחד עם הכוחות האין סופיים הוציאנו ממצרים בניסים ונפלאות, וישעבד נשמתו שבמח ולבו עם התאוות והמחשבות, ואת כל כוחותיו - לבורא עולם! ובתפילין פרשת "שמע ישראל" ו"והיה אם שמוע" - עם הציווי לזכור שה' אחד

¹⁰ ראו נספח ה'

ואין כח בעולם מלבדי ה', ויש חיוב לאהוב אותו בכל כוחותיו, ולעבדו בכל לב ונפש - ויהודי חייב לזכור זאת תמיד - "והיו הדברים האלה כו' על לבבך, ושונתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך, וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך!" בראש, בלב, בחינוך הילדים, בדיבור התמידי, על היד ועל הראש ועל כל הפתחים! ללא היסח דעת!

ובציצית וטלית מתעטף ומקיף עצמו בגלימת הפאר עם חותם עבדו של בורא עולם: הציצית המזכירה את כל מצוות ה'! [ראה רש"י במדבר טו לט היאך]. **מזוזה** להכריז שכל הנעשה בבית זה שאני גר בו בחסדי הבורא - הוא למלא רצון הבורא בתורתו, מתוך אהבה למי שמקיים אותי ומטיב עמי תמיד! וראו מילותיו הפיוטיות של הרמב"ם במצוה זו בהלכות תפילין מזוזה וס"ת פרק ו' - כל מילה להעמקה ולנשיקה:

"חייב אדם להיזהר במזוזה מפני שהיא חובת הכל תמיד
וכל זמן שיכנס ויצא - יפגע ביחוד השם שמו של הקדוש ב"ה, ויזכור אהבתו,
ויעור משנתו ושגיותיו בהבלי הזמן!
וידע שאין דבר העומד לעולם ולעולמי עולמים אלא ידיעת צור העולם,
ומיד הוא חוזר לדעתו והולך בדרכי מישרים!
אמרו חכמים הראשונים: כל מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו
ומזוזה בפתחו מוחזק הוא שלא יחטא
שהרי יש לו מזכירין רבים, והן הם המלאכים שמצילין אותו מלחטוא,
שנאמר: חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם!"

וכך כל אחת ממאות מצות השם יתברך, כל אחת היא עם טעמה וריחה ושפעת קדושתה המיוחדת, ומחברות אותנו בעבותות אהבה לאורו של עולם הבורא יתברך! [זכור לי מבחרותי איזה שיר של טשרניחובסקי בו מלין על קשירת רצועות התפילין כמו אסיר באזיקים... כואב על האומלל ששורר בערגת נפש כל חייו - ואפילו לא התחיל לטעום את טעמה המתוק של שיעבוד והתרפסות לאור האורות המענג! "כאיל תערוג על אפיקי מים- כן נפשי תערוג אליך אלקים!"]

נבואה פאתי **היכל המידות הטובות והחסד**: השמחה הפנימית בהענקה לזולת - כח הנתינה: החיפוש לעזור לזולת, לשמח, את הזולת, לשמוח בשמחתו, להעלות חיוך על פניו בהתבוננות שהוא אחי האהוב - בנו של בורא עולם כמוני!

עזרה, אירגוני חסד כו', שכנים התומכים ועוזרים כגון לקיחת ילדי יולדת לביתם והכנת אוכל למשפחתה. חיי קהילה תומכת. מגבית לחבר שבמצוקה. "עֲרֵבִים" [=קרן צדקה שרוב החרדים שותפים בה בתרומות - שאם נזקק אחד לעזרה רפואית, או עזרה ליתומים וכדומה - כולם תומכים בשותפות!]. עזרה וטיפול לנוער שוליים, לזקנים, למוגבלים. לחשוב מה השני מרגיש ולעזור בהתאם. הלכות עם חישובי רגש הכי עדינים - כפי שראינו בפרק א'. פירגון! עין טובה כלפי הזולת, עם האיסור לדבר עליו רעות, ואפילו **לחשוב** עליו רעות! השכנת שלום בין אדם לחברו, בין איש לאשתו! ואהבת לרעך כמוך, עם כל הדינים המלווים! שליטה עצמית הנקנית על ידי לימוד התורה והמוסר המדריך שבה! עבודת השתלמות המידות! התחושה הנפלאה בויתור לזולת! חיי חברה מלוכדים על ידי החסד הנ"ל, תפילות משותפות, לימוד משותף, מסיבות מצוה - שותפות של גורל ואחריות!

כבר התרחבה היריעה, **ובנספח ו'** נציג עוד כמה היכלות לרוצה להרחיב עוד יותר. אך לא אסיים חלק זה בלי תיאור [די רופף] של שני "חדרי ארמון" מרכזיים - שבהם ניכר **עומק התהום** בין הליבה של בורא עולם לליבה שהמציאו אינטרסנטיים: **גידול וחינוך הילדים, ויחסי הנפש שבין איש לאשתו.**

ראשית נביטה **להיכל גידול וחינוך ילדים**: לאחרונה השמיעו כמה מנותקי תורה שהחרדים מולידים מְדֵי הרבה ילדים ולא מספיק מטפלים בהם - כפי שמטפלים "במסירות" מנותקי התורה בילד או שנים שיש להם... כעכביש הבא בטענה לאריה מדוע נטל לעצמו את כתר "מלך החיות", באמרו לאריה: "אני נעלה ממך פי שנים - לך ארבע רגליים, ולי שמונה"... ומה מעלה יש בעוד כמה רגליים - אם הם של... עכביש. וחס ושלוש שיהודי ידמה לעכביש, אך מה מעלה יש לחילוני בזה שיש לו מספיק כסף לקנות לבנו אייפון "מהודר", ואפילו לממן טיסה להונולולו - כשהבן נותר "מתורבת" - כמו אביו...

על מה משוחחים ביניהם שני ילדים חרדים בני חמש ושש, ועל מה משוחחים ילדים חילוניים. כבר כתבנו את ההפרשים ה"ניכרים" בין שני סוגים קוטביים אלה בתחילת פרק זה. הרי הילד החילוני חי את זוהמת הרחוב שקולט מהמון הסרטים האלימים והלא צנועים שהוא רואה. אתה רואה ילד חילוני הולך לבדו

ועושה בידיו וברגליו תנועות "קרטה" אובססיביות - מהסרט האלים שראה לאחרונה... וכשהולכים שניים יחד - ידגימו זאת אחד על השני...

איני צריך לפרט מה קורה במערכת החינוך החילונית, כשכל המורים/ מנהלים/ מאבחנים/ פסיכולוגים שלהם זועקים בגלוי: הצילו!!

והילד החרדי - ישוחח עם חברו באוטובוס על פרשת השבוע או הלכה או מוסר! שאיפתו ומעיינו לעשות רצון קונו! כשאני מגיע כאורח לבית חרדי, מקיפים אותי הילדים: מה תאכל, מה תשתה, מה אתה צריך! בראותו חבר חלש או בעל מום - יעודד ויתמוך - ולא ילעג בהתנשאות אכזרית... יראה חבר בצרה - ירוץ לעזור ולשמח בכל יכולתו!

נראה לכם שכך נולד?

מה תגידו על הפסל "משה" של מיכאלאנג'לו? משהו! עיצוב שאין לו מתחרים! באמת אין? כנראה לא ראיתם הנהגתו של ילד חרדי. שָׁנִים של עיצוב קפדני של ההורים, ליצור - לא דגם אבן אמנותי של אדם, אלא יצירת מופת בכל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו: **לב** מטוהר על ידי לימוד התורה המטהרת, חינוך קפדני ליותר ואהבת הזולת וכו' וכו', ככל שלעיל. **פה** מטוהר על יד מוסר ותוכחה והדגמה, יחד עם תפילות לבורא עולם שיערה על הילד ממי מרום! **אוזניים** הכמהות לשמוע רק דברי תורה ודברים טובים על הזולת ושירי קדושה מרוממים. **ידיים** העוסקות במצוות ובחסד, **רגליים** הרצות לתורה ולהטיב, **מח** צלול נקי וטהור - בלא כל רפש רחובי וכו' וכו' - **עיצוב מורכב עדין ומחושב ומסור - של שנים! יצירת מופת אמתי - לא פסל מת!!** איזו חדוות יצירה ישנה בראות אבא ואמא את הבנין הטהור שהשקיעו בו תמצית דמם, ביזע ודמעות - ויצא המלאך המתוק הזה! תום וזוך - עם חכמה ופקחות! חכם להטיב! זוכים יום יום לעצב ברמה נוספת **ילדי חמד** מלאי כבוד ואהבה להוריהם ומוריהם! ומטביעים בהם אמביציה לחתירה חווייתית מענגת מילדות למלא משימת חייהם, עם רגשי תעצומות נפש במאבק המתמיד לשלמות! מתאמנים במסירות לחיות את המשמעות האלוקית של כל פעולה בהנחיה של חוקי התורה המעצימים את רגשות האהבה שבינו לבין הבורא ובינו לבין חבריו בני א-ל!

תיאור הכיבוד שמכבד ילד חרדי מצוי את הוריו יראה לכם כמותחן בדיוני: מקשיב לקולם - ממושמע מרצון, עומד לכבודם, מתחרה באחיו להגיש להם אוכל, מכיר להם טובה ומודה להם על השקעתם, חוגג להם בהפתעה ימי הולדת, ומרוב הערכה: מחקה דרכם בחיים! ומרגיש בזה שייכות לנפש האומה הקדושה עם משימתה "לתקן עולם במלכות ש-די", בזה שממשיך בהתרגשות את העברת לפיד המסורת מאבותינו הדגולים אברהם יצחק ויעקב, דרך מעמד הר סיני, דרך הוריו - להיות אור עולם לגויים כולם - עד השלמת המשימה הגורלית - עם ביאת משיח צדקנו!

תארו לכם שיצליחו לגנוב את אותו הפסל של מיכאלאנג'לו מהמוזיאון. איזה רעש יהיה בעולם! קטסטרופה! לא בגלל שמחירו עשרות מיליוני דולרים, אלא כי לא יסולא בפז! יצירה מונומנטלית!!

ולא תהיה יצירת המופת האלוקית המוסיפה עוד נדבך של קדושה נפלאה בעולמנו - הילד הטהור הייחודי - כאותו פוחלץ מאבן? רדודי נפש ננסיים מעיזים להטיף לנו לוותר על אותן יצירות מפוארות, כל אחת: עולם מלא של זוך וטוהר! אותם רדודים לשיטתם צודקים לגבי עצמם: מה להם ולילד נוסף - מספיק עגמת נפש ובזיון וכפיות טובה יש להם מהאחד שיש להם... אך מה להם להלין עלינו, המאושרים? מקנאים? בזה - סוף סוף - הם צודקים! צריך להיות עיוור לא לראות מי חי בעולם הזה חיים יותר מאושרים - המשועבד לעבודת עבד בשביל כסף לתאוות נפשו, או המסתפק במועט ודבק רק בתורה, כשמתקיימת בו ברכת דוד בתהילים קכ"ח: "אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך"! אך למה, יקירי, לקנאות? אותו האושר שמור לכל מי שמצטרף ל"ממלכת השפעה האלוקית", ואין לכם אלא לצעוד קדימה! המקומות - בינתיים - שמורים!...

אמא יהודיה רואה כמשימה קדושה וגורלית לבנות עוד עולם ועוד עולם - ככל אשר יחוננם השם יתברך! כל לידה היא חוויה אדירה של בריאה חדשה ויצירה משותפת שלה עם בעלה ועם הבורא יתברך - המפיח בו נשמה קדושה, ויקרה להם יצירה זו יותר מחייהם שלהם!! ויגדלו רק לתלמוד תורה, כי רק לזה יש חשיבות נצחית! האמנם אינם חושבים על עתידם? וְכָל הם חושבים על עתידם!

העתיד שלנצח נצחים, ולא כמה שנות עבודת עבד לקנות מותרות - ומאכל לתולעים... יש לכם מושג מה עושה ילד לאביו שנפטר, כשהוא לומד תורה?! נשמתו מתענגת ומתעלית בלי סוף על ידי עשרת בניו לומדי התורה המסתפקים במועט! ואילו מנותק התורה מתענה בלי סוף כשרואה ממרומים איך ילדו המדושן מעביר את חייו בהבל וריק - כאביו - ובוהה אותו האב ממרומים בתשוקה לאיזו תמורה על מה שהשקיע בילד - ואין! אם זו לא נקראת טרגדיה פתטית - אז מה כן... אם כן - מי הוא "המשקיע החכם" לעתיד?! [לא בשביל זה, כמובן, מולידים ילדים, אלא בשביל לעשות נחת רוח ליוצרנו בעשיית רצונו וריבוי כבודו! החבילות שהבן שולח לאחר המאה ועשרים - זהו "בקשיש"...].

בברית המילה נכנס הילד לשותפות גורל עם עם הקודש בשיעבוד לבורא! ובבר מצוה שמחים בהתחנכות בן הילד-נער, להיות שלם בדעתו לקבל עול מלכות שמים בדיצה וחדווה!

ובחתונה יזילו הוריו מעצביו - דמעות הכרת טובה לבורא יתברך שחוננם להעמיד בסיס להמשך גידול עם ה' - עם כל הקדושה הנלווית! בשמחות יהודיות בקרוב אצלכם!

יקירי, כל הנ"ל, אם הכרתם מקצת הדברים דלעיל - רק במעומעם הכרתם. אולי ברגע השקט לִפְפָּה אתכם הארה עליונה שהגביהה אתכם מהארץ, ומחשבה פלחה ראשכם - מה לי כל חיי החומר החולפים, כשיש משהו מעבר לזה... אך המחשבה חלפה ועברה. לכל יהודי יש תשוקה לחוויה על חושית שהיה רוצה להיתפס בה - ואינו יודע כיצד! נשמתו המרוממת חושקת רוויה מרוממת! נוסע לקצווי ארצות מזרח לטעום משהו נעלה - וחוזר קדורנית.

אך בנושא האחרון שאכתוב בו - נושא זה לכאורה אתם מכירים היטב, כי בו רוב מאוויכם וגעגועיכם. כמעט כל מערכת הריגושים שלכם סביב לזה. מעולם לא המציא משורר שלכם שיר פיוטי על סנדוויץ טעים [אולי בימינו כבר כן - אני מעודכן עד לפני 40 שנה...], אך סביב הנושא הבא סובבים רוב שיריכם וסרטיכם ומחזותיכם וספריכם וכו'. ובנושא זה תוכלו, חביבי, לראות במוחש את אחד **ההבדלים העצומים** בין ה"ליבה" האלוקית שלנו לבין הליבה האנושית-עכורה שלכם. נושא זה הוא עיקר ובסיס, גם אצלנו וגם אצלכם, **אך כמה התהום בינינו**

פעורה!! אלו הם חיי האישות: **היכל קדושת הבית הנאמן**: יחסי הנפש **שבין איש לאשתו**. אותן רגשות "אהבה" שאצלנו פועלים קדושה וטהרה המשרות את השכינה בבתינו - ועמה אושר ושמחה ונחת - אצל מנותקי התורה [שגם לא שומרים את חוקי "טהרת המשפחה" כרצון הבורא שבידו השלום-בית!] מובילים רגשות אלה לרוב לעגמת נפש ודכאון ותוחלת שוא, דברים שאי אפשר להאריך בהם מפאת הצניעות. רק נרמוז על מצב המנותקים כפי שהם **עצמם** מתארים בעיתונים וספרים ושאר המדיה: **מריבות, שנאה, בגידות, וגירושים באחוזים מבהילים, וילדים מתוסכלים ממריבות הוריהם...**

[וראו מקבילה לדוגמא בנדה ל"א ע"ב: "תניא: היה ר' מאיר אומר: מפני מה אמרה תורה נדה לשבעה? מפני שרגיל בה וקץ בה. אמרה תורה: תהא טמאה שבעה ימים **כדי שתהא חביבה על בעלה כשעת כניסתה לחופה**". עד שיש יועצי נשואים (כד"ר קרפילד מלונדון, שהכריז זאת **בקונגרס הבריאות העולמי!**) המייעצים למטופליהם **הגויים** לפרוש פרק זמן אחד מהשני **כמו שעושים היהודים**!... אך חוששני שגם זה לא יעזור להם, כי **אצלנו הוא ציווי הבורא** המרעיף קדושה המרעיפה שמחה אהבה ושלוש!].

יכולים מנותקי התורה האומללים לצעוק לעברנו "הדרת נשים", ו"התנתקות מתרבות רגשות העולם" וכל סיסמאות עולם ההבליות, בזמן שהמה מבליט את חייהם על סרטי קולנוע וטלוויזיה ואינטרנט וספרי חשק ושירי חשק **בתוחלת נואשת** לטעום משהו מאושר נשגב אמתי, שבעמקי נפשם יודעים שקיים - אך לא הגיעוהו אולי מעולם! על כן ינסו לפחות לחוות זאת בדרך הדמיון והאשליה על פי מה שהמציא מחבר הסרט והספר והשיר... **והרי אצלנו זה נמצא לא בסרט ולא בספר, אלא באמת!! בחיי היום יום לאורך כל החיים!** כמעט מכל שני בני זוג חרדיים יכול היה סופר חילוני מוכשר הרואה קצת מעבר לאפו - לכתוב ספר מרגש ומסעיר סוחט דמעות אושר וקנאה! וכולו מבוסס על **מציאות של אמת לאמיתה!** אותו "גן עדן האבוד" שבמאיהם סופריהם ומשורריהם מחפשים למענם כל חייהם - ולא מוצאים - מצוי בעוצמה נשגבה מעבר לרחוב שלהם, בביתו הצנוע של אותו "פנאט חרדי חשוך" שהם בזים לו! [ואף שיש יוצאי דופן משני הצדדים - זוגות חרדים שלא חיים בשלום (לרוב: כי חדרה לביתם מתרבות הרחוב), ומאידך: חילוניים שחיים באהבה עקב עדינות נפשם החריגה (ובדרך כלל אלה הם שלבסוף חוזרים בתשובה לשורשיהם הטבעיים...), אבל הכלל כמעט באופן מוחלט, כפי שאתם יודעים, הוא כמתואר].

הרי בליבה האלוקית שלנו אנו מודרכים ע"י חז"ל [יבמות ס"ב ע"ב]: האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו וכו' עליו הכתוב אומר וידעת כי שלום אהלך. דהיינו: זהו היסוד של נישואין מאושרים. הכבוד המלווה את האהבה, שניהם במידה הכי נשגבה [כגופו! יותר מגופו!!]. כבוד ואהבה המבוססים על הערכה אמתית למעלות בן או בת הזוג, ברצון כנה ללמוד להעניק לשני לפי תכונות נפשו המיוחדת, עם הכרת-הטוב על השלמתו על ידו, מלווה ברצון אלוקי פנימי להעניק ולתת לשני ולשמחו, ולא תחרות של ניצול ולקידה. קשר של קיימא עם מגמה עליונה - המצמיחה אהבת אמת והתמזגות הנפש! וכך בכל ענייניהם ומעשיהם! השלמה והשקעה ובנין - האיש כפי תכונות נפשו והאישה לפי תכונותיה - להקים מפעל חיים נורא-הוד, הולדת ילדים ככל אשר יחוננם הבורא במתנה, עיצוב נפשותיהם באמנות הנשגבת יותר באלף ידות מכל יצירה של ליאונרדו דה וינצי - עיצוב הנפש האלוקית בדיוק ובהתבוננות ובאחריות קריטיים, עד ליצירת מופת מרוממת שכל חלקיה מחוטבים ויפים להפליא!

וכל היכל הבית הנאמן מרופד ביופי שמימי ואצילי הנקרא: **צניעות**! הגדלות היותר פנימית - שעליה עומד הכל! "רפידתו זהב... תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים" [שיר השירים]! הנבערים מתורה הרואים את כל העולם הפוך - יגידו שזו "מחיקת אישיות האשה על ידי שמחביאים אותה", כשהמציאות האמתית היא שצניעות האשה היא הדבר **שהכי מכבד אותה**, כשצניעותה זועקת לאמור: "איני איזה חפץ נטול אישיות פנימית המשמש להנאת עיני כל צופה חמדן. את היופי קיבלתי מבורא העולם, והגברתי, ברוך ה', יופי זה בכפל כפליים על ידי הנהגה צנועה ונאותה המגבירים את היופי הפנימי [פְּנִים - רְאֵי הַפְּנִים], העדין, האציל, הטהור, הנקי מכוונות תאוותניות רחוביות, בדור השטוף כל כך בכוונות שכאלו. את יופיי הטהור אני שומרת לבעלי בלבד - להגביר קשר נפש פנימי ואמתי ו...תמידי!". [קרוב חילוני היה "מתלונן": מדוע רק לחרדיות כזה יופי ייחודי...].

הביטו על פני התום הקורנות של ילד ונער חרדי, שעד סמוך לחתונתו אינו יודע הרבה, במכוון, על "עובדות החיים" שיודע ילד חילוני בן חמש! הרי גדולי ציירי הרנסאנס היו עמלים חודשים לתפוס מבע נקי וטהור ותמים זה, שמצוי בכל משפחה אצלנו! ראו את טוהר וזוך החתונה היהודית השורשית, אצלנו,

כשמתקשרים שני בני זוג, לראשונה בחייהם. איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת. כאדם שאינו יודע שמצויים לו מיליוני דולרים מתחת לרצפת ביתו, וכל ימיו עמל ומסתובב לאגור כמה אגורות! והחרד לדבר ה' ושמח בשפעת אורו, יבנה עם אשת חיקו, בחסד שמים, ארמון של כבוד ואהבה הדדיים [גם אם יהיו להם רק שנים או שלושה חדרים קטנים...], ממולא ריגושים נעלים תמידיים, לאורך ימים ושנים!

בקרב אצלכם - למזל טוב!

נהניתם מהסיור המקוצר? תוכלו להמשיכו בנספח ו'. רק רציתי בסיום הפרק לשתף אתכם באיזו מחשבה שהיתה לי כשמעתי היאך אחד ממנהיגים החדשים [עם כיפה] אמר עלינו שאנו כלואים ב"כלא הישיבה". ראיתי אז לנגד עיני את נח בתיבה, כשסביב משתולל המבול הנורא, ומטביע את כל החי. פתאום רואה משפחת נח את אחד הטובעים מכניס בפאניקה את הראש שלו לחלון התיבה ומציץ הצצה מלאת השתאות לחום והיופי והשלוח שבתוך התיבה - כש"מסביב יהום הסער" - **ארמון פלאים צף מוגן ומעונג** - עד שזרמי המבול החלו תולשים אותו מהחלון, ועוד הספיק האומלל להפטיר בזעם של קנאה: "מה אתם כלואים לכם בכלא-התיבה הזה", לפני שנתלש ונטבע...

פרק ג'

הבה נגילה: השואה הגדולה שלאחר השואה -

והתקוה המזהירה שלבסוף!

אחרי ראותנו כל זאת, נטה יחד שכם לחשוף עוד את מלוא עוצמת האור!

ראינו שהתורה היא היצירה **היחידה** מראשית ימות עולם - הנותנת **משמעות** [ושמחה!] לחיי האדם עלי חלד, ומלמדת לעם הנבחר את ייעודו הקריטי בעולם. על כן העמלים להבין יצירה זו לעומקה - **המה בלבד הנאורים** יודעי סוד החיים.

המתעלמים ממנה - המה, ה' ישמור, חשוכים מחוסרי תוחלת. **מגוחך ואבסורדי** שלפעמים האחרונים מרגישים שיש להם זכות להעיר ולהאיר לראשונים...

המסר הגורלי של האמת האלוקית - עכשיו, כתמיד, **בידי עמליה**. המה קובעים את העתיד המזהיר של האומה והעולם! עלינו מוטלת המשימה להשריש בעצמנו, באומה, ואח"כ בעולם כולו - את המסר האלוקי בשלמותו. נראה בהמשך שמי שמתרשל בזה - לפי התורה האלוקית: הוא המזיק הגדול לעצמו ולאומה ולעולם - גם אם אינו מודע לזאת. הוא מתרשל ממשימת חייו המרוממת למענה נברא - מתכלית קיומו! התרשלות המביאה ח"ו **הרס וחורבן** לאומה, בזמן שההתמסרות לתורה ומצוותיה משפיעה את **כל הברכה** שיש לאומה!

המסר המוחלט הקובע את כל גורל עמנו והעולם: אם יעמלו היהודים בתורה כראוי ויקיימו מצוותיה - מבטיחה התורה שיתברכו בכל הברכות: ויקרא כ"ו: **אם בוזקתי תלכו** [שתהיו עמלים בתורה - רש"י] **ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פרי: והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לזמנכם לשיבע וישבתם לבטון בארצכם: ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מוזריר והשבתי זויה רעה מן הארץ וזרע לא תעבר בארצכם: ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לזרע: ורדפו מכם זמשיה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לזרע:**

וממשיכה שם התורה לברך את "כל ברכות התורה": פריה ורביה, שפע כלכלי, בית המקדש ושרית השכינה וברית אהבה נצחית עם תיקון שלם של העולם! **אך לאחר מכן** מובאות הקללות הנוראיות אם ח"ו לא ישמעו בקול ה', דהיינו: לא ילמדו תורתו ולא ישמרו מצוותיו. עוד פירוט ברכה וקללה [כולל הגלות והפזור והשואה!] יש בפרשיות כי תבוא, ניצבים, האזינו ועוד. **זהו המוטיב המרכזי של התורה כולה** - ודבריה אלו במתכונת מדויקת התקיימו פעם אחר פעם במשך יותר משלושת אלפים שנה! ראו דוגמא פלאית במלכים ב' י"ט ובדברי הימים ב' ל"ב היאך נפלו בנס **כל צבאות סנחריב העצומים לפני מלך חזקיהו הצדיק** שכל "השתדלותו הדיפלומטית הביטחונית וכו'" היתה **להרבות עוד ועוד תורה בכל**

שכבות הציבור, כמתואר בסנהדרין צ"ד ע"ב: "חובל עול של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו, שהיה דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות! מה עשה? נעץ חרב על פתח בית המדרש ואמר כל מי שאינו עוסק בתורה ידקר בחרב זו! בדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת איש ואשה שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה!"

אין לנו שום דרכי הצלחה אלטרנטיביים מלבד התורה! כל השקעה אחרת [פוליטית, ביטחונית, כלכלית וכו'] בלי תורה - סופה כשלון חרוץ!

הרבה נסים ונפלאות אירעו לעמנו גם בעשרות השנים האחרונות - קיבוץ גלויות, מדינה המנצחת את אויביה והמצליחה כלכלית למרות המשבר העולמי. בזכות מי ובשביל מה? נסים שכאלה - לא מחלק הבורא סתם. אלא רק בזכות **נאמניו** שעמלו בתורתו וקיימוה, למרות הקשיים, למרות הביזויים, הרדיפות וההשפלות [ועכשיו - גם איומים!]. **המה** אלה שבונים בזכויותיהם סוכת שלום אלוקית החופפת ומגינה על האומה כולה, ומוליכים את האומה לתכליתה. **המה** אלה שמגבירים את הכח והעוצמה של האומה לעמוד בפני כל אויב וקושי!

זהו המסר האלוקי מדורות, ומי שלא מכירו - אינו יודע מאומה בענין חשיבות ונחיצות תרבות עמו! יש שמעולם לא התעניינו, ויש שקיבלו מידע שטחי חלקי ומעוות - מחובבנים. מי שלמד את יסודות התרבות מה"מקצועניים" - מביני ומוקירי התרבות - שב באושר לשורשיו!

הבנים המתעלמים מרצון אביהם שבשמים בתורתו - **המה** פוגמים את סוכת ההגנה, ומתישים את עוצמת האומה. מחלישים את כח הזכויות הקיומיות שעמלי התורה מייצרים!

נחזור, אחי, קצת אחורה, לראות מה עוללו לכם. במאה השנים האחרונות באו רדודי נפש נחיתיים מהעם, וברצונם הנואל להשתחרר מעול תורת הבורא ולהיות ככל הגויים, ניסו אחרי אלפי שנות קיום ניסיים/נישאים - להמיר עפרות זהב בחול אשפתות, להעמיד את המשך קיום האומה האלוקית על **תכנים נכריים** מנותקים מהתורה. הנביא יחזקאל מנבא באופן מדהים על בגידה זו של נחשלי העם, עם התוצאות הדרסטיות של פריקות עול זו - **השואה הנוראה, ומיד אחרי זה - חזרת העם לארץ ישראל לגאולה הסופית!** יחזקאל כ' ל"ב:

והעולה על רווחכם היו לא תהיה – אשר אתם אומרים נהיה כגוים, כמשפחות הארצות, לשרת עץ ואבן [= אימוץ תרבות הגוים]: וזי אני נאם ה' אלקים אם לא ביד וזוקה ובורוע נטויה ובזמה שפוכה אמלוך עליכם! ובהמשך הפסוקים שם: "והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם כו' וברותי מכם המורדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא כו' בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים: וידעתם כי אני ה' בהביאי אתכם אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אותה לאבותיכם: וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם: וידעתם כי אני ה' בעשותי אתכם למען שמי, לא כדרכיכם הרעים ובעלילותיכם הנשזזות בית ישראל נאם ה' אלקים!

אם כן: "אידיאולוגיה" זו של פריקת עול התורה, היא **פרימיטיבית** – דרכם של עובדי הבעל החשוכים והמיושנים מדורות - עוד מזמן יחזקאל הנביא!

"אידיאולוגיה" זו היא **פריזיטית** - כי עמלי ומקיימי התורה מרעיפים את כל השפע לאומה - כולל הגנה וכלכלה, כמבואר מפסוקים מפורשים בתורה, ומבטליה מביאים קללה חורבן ומלחמות ח"ו. התנהגות היהודים לטובה, או ח"ו לרעה - היא הדבר **היחיד** שקבע את מצבו ומעמדו של עם ישראל מזה אלפי שנים, מאז מתן תורה. **שום דבר אחר**. לפעמים בורא עולם מבליג על הרע, וממשיך להרעיף טובה על בניו, ומחכה ומצפה לשובם אליו בלימוד תורתו ובקיום מצוותיו - אך אם מתאחרים ח"ו מלשוב - לבסוף הוא פורע את כל החשבון! ראו הערה נוראה על התקופה בעמוד 63.

ואילו אנחנו - היהודים הממשיכים לנהוג כפי שהיהודי הנאמן חי מעולם - חיים אלף דרגות **תרבותיות** [לא רק דתיות ומוסריות] מעל ההמון הרדוד החי את אלילי המערב של דורנו ואת "הוויית העיתון והרדיו", ו"נמשך באף" לכל אשר ימשך. ואותם רדודי המדיה חושבים וכותבים על אחיהם החרדים – טוביהם- מיטיביהם המרוממים - ברמת ההבנה של קניבאל [=אוכל אדם - גם את מי שלא חרדי...] משבט זולו באפריקה במדעני גרעין שבאו לבנות לזולו כור אטומי - לספק חשמל ואנרגיה לרווחתם והצללתם של הזולו! אך איש הזולו ילעג למיטיבו, ישחק בבוז, על שהמדען רכון רוב היום על כסאו ומשרבט "קשקושים"

חסרי משמעות, במקום לעשות משהו פרודוקטיבי - כגון הכנת ארוחה קניבאלית טעימה מהשכן... ויבזה את "התבדלות" מדעני הגרעין מהעם - על שלא משתתפים בחינגאות השכרה שלהם וריקודיהם הפולחניים לצלילי תופי הטם-טם... והלכו הזולו הרבים והחזקים יותר מהמדענים, וכפו על המדענים - "לטובת" המדענים כמובן - לעבור קורס ["ארגז-כלים" בשפת ימינו] בהכנת מטעמים מבישול שבוי אנושי משבט שכן, עם "צ'ופר" חינם: קורס לריקוד אפריקני פראי בקינוח לפתן שקדים ["שקדים" של השבוי, כמובן...]. הטרגדיה היותר גדולה היתה כשהזולו - תוך כפיית אורחות חייו הנבערים על המדענים - גם השתלטו על הכור האטומי עצמו - ואבוי, מה המה עוללים שבנחשלותם משחקים בכפתורים העלולים לפוצץ את הכור ולשחרר קרינה רדיואקטיבית - לקטול את כל שבט הזולו - יחד עם המדענים!!!

וחז"ל ניבאו על תקופתנו בסוף מסכת סוטה: "בעקבות משיחא [=בדור לפני ביאת המשיח] חוצפא יסגא [=תרבה החוצפה כלפי מי שצריך לכבד] וכו' והמלכות [=השלטון] תהפך למינות [=כפירה בה' ובתורתו], ואין תוכחה [=אין מי שידע להוכיחם כראוי]. בית ועד יהיה לזנות [=במקום שהיו פעם מתועדים ללמוד חכמה - עכשיו מתאספים שם לזימה] וכו' וחכמת סופרים [=חכמים] תסרח [=תהא בזויה], ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת. נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו מפני קטנים. בן מנבל אב, בת קמה באמה, כלה בחמתה וכו'. פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתביש מאביו. ועל מי יש לנו להשען, על אבינו שבשמים!" לכן מבזים המבזים את עמלי התורה - צמרת הנבחרת, והמטיבים האמתיים לעם - כי בעיניים גמדיות מעוותות - "האמת נעדרת" - רואים ממש היפך המציאות!

נקח, לדוגמא, מנהיג על פי תורה כ"החפץ חיים" - **שאת כל חייו מסר למען ה'** ועמו - והשווהו למנהיג לא תורני - רודף כבוד אינטרסנט. ההבדל בין מנהיג אמתי לבין חיקוי לא מוצלח. שטיפת המח שעברו האומללים נטולי התורה ע"י מטיפים ומנהיגים חילוניים מגמתיים - הרחיקה את רוב העם מהאמת המוחלטת שבכל הדורות מסרו עליה נפש כל אבותינו! **אמת שכל מתעניין הגון**

יכול לברר בקלות אצל רב מומחה או בסמינר לאמונה! האם החיים כל כך חסרי ערך - שלא צריכים להתאמץ במקסימום להגיע למשמעותם האמתית?¹¹

¹¹ בכוונה אני מאריך בעובדות הטראגיות מסמרות השיער על מנהיגים אלה שלא על פי התורה, אלא ארמוז בקצרה לכמה דברים [ולמרות זכויותיהם, ולמרות "קופה של שרצים" שיש לפעמים למנהיגי בישראל - פה התגלו אולמות של שרצים...]. **מנהיגי הישוב אחר הקמת המדינה** לקחו גלויות חרדיות שלמות שעלו לארץ - כתימנים - וסגרו במחנות "העברה על דת" - האכילוס טריפות בכח, שידלום לזנות וחתכו להם את הפאות - שמד רוחני ממוסד. **ועוד טרגדיה:** מנהיגי הישוב השתיקו פרסום השמדת היהודים בזמן השואה והתעלמות יזומה מזעקותיהם הנואשות לישועה! לא אפרט, כי אולי לא הוכשרתם לספוג עובדות מזעזעות כמציאות. אך כבר נכתבו בזה ספרים מזעזעים על ידי סופרים **חילוניים** - בן הכט, ש. בית צבי ועוד. **ועוד טרגדיה:** מנהיגי הישוב רצחו [כפי שהודו לבסוף] את פרופ' דיהאן נציג החרדים שהכריז ברבים שאיננו מכירים בציונות החילונית, כי בלי שמירת התורה אין סיכוי לעם ישראל להצליח. נציגי ה"דמוקרטיה" ו"חופש הביטוי" סתמו את הפה הקדוש של הנציגות האותנטית של היהודים - לנצח. **וכמו שממשיכים לעשות עד עצם השניה הזאת.** עובדה: כמה ממה שכתבתי בכל המכתב - הכרתם? הרי כל שכתבתי אינו המצאות בטן של המאה שנים האחרונות, אלא מורשתנו המקודשת מזה אלפי שנים! [ובהמשך "עיתונאית": זו דעתם המשומרת של 18 מנדטים חרדיים בכנסת, ששינו דעת רבותיהם, ורבותיהם את דעת רבותיהם שלהם - עד למשה בסיני! מלבד רבבות החרדים שלא מצביעים - ומאות האלפים החרדים של שאר ארצות עולם העמים בעומק המחשבה היהודית המקורית כל חייהם - ואתם לא יודעים ממשנה זו של אבותיכם כמעט מאומה! לא מבתי ה"חינוך", לא מהתשקורת, לא ממנהיגי המדינה, ולא ולא... אדרבא - כל החינוך והתעמולה הם היפך כל זאת! מה זה נקרא אם לא "שטיפת מח המוני" של "האח הגדול" במשטר "סטליניסטי ציוני"...].

ונבדוק נא את הצהרת פרופ' דיהאן, השם ינקום דמו, ונראה אם הוא טעה אף כחוט השערה. הרי עובדה היסטורית היא שמאז - כל סוגי המפלגות ניסו לעשות שלום עם הערבים, הפציפיסטים עם המיליטנטים, ולא עלה בידם! כי בורא עולם "הפך לבם לשנוא עמו להתנכל בעבדיו" [תהילים ק"ה] - כמו בגלות מצרים. ורק דבר אחד בעולם יכול לגרום ל"ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד", והוא מה שכתוב לפני זה בפסוק: "אם בחקתי תלכו ומצותי תשמרו ועשיתם אותם!" אין, ולא תהיה לעולם, שום עצה אחרת! וראש הממשלה הצהיר עכשיו את הידוע מכבר - שהמקום הכי מסוכן בעולם ליהודי לחיות בה הוא ישראל! והרי מגמת הציונות המוצהרת היתה שישבו סוף סוף היהודים במנוחה, אחרת יכלו לגור בארה"ב, ששם ב-65 שנים האחרונות היו קרוב ל-0 קרבנות מלחמה וטרור יהודיים ולא עשרות אלפים כבמדינת ישראל. אם כן - כל התחזיות האופטימיות של ראשי ומייסדי הציונות - התבדו. ואילו כל התחזיות הפסימיות של נאמני התורה מדורות -

רבבות רבבות נבערים-פרזיטים-מאונס לשעבר מאחינו - בתוכם **מגדולי המדענים והאמנים בעולם** - נפקחו עיניהם לגלות אמת פשוטה זו! מאסו בדרך הריקנות חסרת התוחלת, החינוך והערכים שהלעיטום אחיהם הבוגדים ביהדותם, וחזרו ופנו לדרך אור האמת של אבותיהם - התורה וערכיה המקודשים, ורק שם מצאו - הרבה מהם לאחר חיפושים נואשים - מרגוע לנפשם הנבוכה. כי קיבלו סוף סוף תשובה ברורה לתהייתם במשמעות הקיומית של חייהם ושל עמם. זנחו דרך שקר ונטשו דרך סיאוב-נהנתני ואורח ריקנות של המוני הרחוב, לתפוס ולהתעלות בדרך האושר והשמחה של פוקחי העיניים לחזות באור-התורה-האלוקית.

נפשם השוקקה והצמאה קיבלה סוף סוף את הסיפוק שערגה לו נואשות!
וכמה מדהים ומבהיל מה שהתורה כבר לפני אלפי שנים ניבאה בפרוטרוט את כל אלו קורות האומה המדהימות - מתחילת שבת האומה על אדמתה, עד עצם נפלאות היום הזה - בו עם ישראל חוזר אל ארצו ואל אמונת אבותיו! איני

התקיימו, באותה החוקיות שמתקיימות כבר אלפי שנים - תורה ומצוות מוליכות ברכה הצלחה שפע ושלוש. פריקת עול מוליכה קללה מלחמה וחורבן, ה' ישמור!
 שורו הביטו וראו: לא רק החרדים התנגדו לציונות כי מייסדיה פרקו עול תורה מעליהם, אלא גם מנהיגי הערבים שנלחמו במתיישבי ארץ ישראל הצהירו שזה בגלל שהמתיישבים לא דתיים! אלו הן המסקנות של החשובה שבהיסטוריונים פרופ' אניטה שפירא, ושל גדול המזרחנים בימינו פרופ' יהושע [שוקה] פורת [שניהם חילונים!] - שעד תרס"ה - במשך מאות שנים לא היתה רדיפת יהודים על ידי ערבים, מלבד התנגשויות מקומיות שהיו גם בין ערבים לערבים. אך בעליה השניה בתרס"ה עלו 20,000 בולשביקים יהודים פורקי עול תורה, והערבים ראו את התנהגותם הפרוצה בין הגברים והנשים - ופחדו מהשפעה שלילית על הערבים, ויצאו נגדם למלחמה! ... [ועוד סיבה כותב פרופ' פורת: פחדו שינהיגו משטר קומוניסטי וילאימו אדמותיהם. פירסם: הרב בן פורת]. מסקנה: בורא עולם הצהיר בתורה שאם לא ישמרו העם תורה ומצוות - ירדפו אותם האויבים. כך החוקיות האלוקית, וכך קורה לדאבוננו כבר יותר ממאה שנה, פריקת עול תורה על ידי המשכילים ונגרריהם, ואחר כך ע"י הציונים. [ומה שאומרים הבורים: הנה למרות שהיו בעבר כל עם ישראל "חרדים", היו פרעות והיתה שואה - זה כי אינם יודעים עובדות בסיסיות - שהמונים מהעם פרקו עול כבר עשרות שנים קודם השואה]. אך בנוסף לתחזית התנ"כית המדויקת, הנה בצורה מפתיעה גם אויבי מדינת ישראל מצהירים שזו הסיבה שהם רודפים אותה!... בינו זאת!

מצטט - כדי לקצר - אך ראו דברים מדהימים אלה בספר דברים (פרק כ"ח ס"ד, ופרק ל' א' -י'): עם ישראל - אחר שישב בשלום בארץ - יתפזר בגלל התנהגותו הרעה בכל ארצות עולם, אך לא יתכלה ולא ישכח את תורתו - למרות כל אויביו המתאמצים בכל דור לעקרו ולכלותו. ולבסוף, טרם הגאולה הסופית, יתקבצו בצורה פלאית מכל הארצות האלו לחזור לארץ אבותם, כשמצד אחד מתקיים המצב העגום שציטטנו לעיל מהמשנה בסוטה: החוצפה תתרבה כו', ומצד שני מתקדם תהליך הפלא של השיבה הגדולה של כל העם בתשובה במקביל לשיבתם חזרה הביתה - לארץ ישראל! עיינו במקורות הנ"ל - ותשתוממו!

פרק ד'

הבה נספִימה ונספִימה:

חייבים לבער מהרה את הנבערות והפרזיטיות מהעם!

- יניב ונמרוד, נתארכו הדברים [ואולי גם התישו...], ועומדים אנו להיפרד. כמדומני - אם אמנם ישרים בלבותיכם אתם - שהשתכנעתם בעיקרי דברי, ופעולות גדולות ונפלאות עומדות לנגד עינינו:
- ראינו בברור שבעיני התורה, שהיא האמת המוחלטת [וכפי שמבינים אותה גדולי הדור תלמידי גדולי הדור הקודם, שאנו מחוייבים לקיים את התורה כפי הבנתם, כהוראת הפסוק: ועשית ככל אשר יורוך] - פני הדברים הם אלה:
1. **עידית האינטליגנציה** - היפך הנבערים - המה אלה היודעים תכליתם בעולם, כפי שנמסר על ידי בורא העולם בתורתו הקדושה.
 2. **עידית הפרודוקטיביות** - היפך הפרזיטים - המה הפועלים בעולם את מה שחפץ בו בורא עולם, הבא לידי ביטוי בתורה ומצוותיה. ובזכות זה פועל הבורא ברכה וישועה חומרית ורוחנית לעמו הנבחר [כגון: מציאת מרבצי גז ענקיים בים! ולעולם כולו. ישועה זו כוללת גם **שלום** לאומה: שאויביה

ישלימו איתה, או האלטרנטיבה הפחות מועדפת: מלחמה וניצחון על אויביה.

ובמכלול הישועות, כמובן: פרנסה טובה!¹²

3. כל המרבה לפעול לפי סעיף 2 - פועל יותר לישועת ישראל. ומי שפועל חס ושלום להיפך מסעיף זה - פועל יותר חורבן והרס ואסון בעם. הסוג הראשון הוא היהודי היותר פרודוקטיבי בעם, והשני הוא היותר משחית [מה שאתם נוהגים לקרוא: פרזיט...]. מי שדואג באמת לעם היהודי - חייב לרכז כל כוחותיו בקיום סעיף זה, ולפעול שכל אחיו היהודים יקיימוהו. אין שום תוחלת ושום תקווה אחרת לעם - מלבד זאת.

4. אסור לנו - בני התורה החרדיים הנוהגים הכי הרבה לפי סעיף 2 - לפסוק מעסק התורה בעד שום דבר בעולם. יהיה הענין החשוב ביותר שיהיה - הוא טפל לתורה.

¹² בודאי יפעל אותו פרודוקטיבי ברכה חומרית גם על עצמו, כמו על עמו, גם בלי שיבין הנבער היאך זה קורה. ובאמת גם הפרודוקטיבי עצמו לא תמיד מבין היאך זה קורה, רק יודע שזה קורה, ויודע מי עושה שזה יקרה... העובדות מדברות בעד עצמן: הפרודוקטיבי שנראה בעיני הנבער כלא פרודוקטיבי - מחתן את 12 ילדיו בכבוד - עם דירות לכולם [מבלי שגנב או מעל...], בזמן שהנבער לא מצליח לעשות זאת עם שני ילדיו והכלב... כי ה"עבודה" ה"מקודשת" על ידי הציונים עם ההשקפה הקומוניסטית/סוציאליסטית - בתורה היא נחשבת קללה שנתקלל בה אדם הראשון בגלל חטאו: "בזיעת אפיך תאכל לחם". הפרנסה היא מבורא עולם ולא מהעבודה, ואמנם רוב החרדים עובדים, אך מצמצמים זאת למינימום כדי למעט בקללה ולהרבות בתורה, והשם הטוב מברך את מעשי ידיהם, ובפרט אלה שכל עיסוקם עמל התורה - ה' מזמן להם בניסים גלויים את פרנסתם [בנוסף ל"סכום האדיר" ש"סוחט" האברך הנשוי כל חודש מהמדינה המסכנה: 600 ₪... שלפעמים מכסה את מחיר הנסיעות באוטובוס... עד הקיצוץ האחרון היה 800 ₪ - וגם לזה היו צריכים רחמי שמים שיתנו בזמן, או לא יקצצו לחלוטין בגלל כל מיני "סיבות טכניות"...], וכמו שכותב הרמב"ם בסוף הלכות שמיטה ויובל על כל יהודי שמתמסר ללימוד התורה, כמו שעשו בני שבט לוי בזמן המקדש, "ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם - הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללוים הרי דוד ע"ה אומר ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי" ונאמר רואים את זה מעשה יום יום באותות ובמופתים! [ואף שהרמב"ם כותב לעבוד ולא להתפרנס מהצדקה ("הלכה חשובה" בפי הרבה חילוניים - היחידה שדורשים לקיים...)] - הנה מלבד שרוב הפוסקים חלקו על הרמב"ם בזה (כ"מ על המקום), ואחרים כתבו שבדורנו הרמב"ם היה מודה להם (ביאור הלכה רל"א ד"ה בכל דרכך". וביאור הלכה קנ"ו ד"ה "סופה"), הרי גם הרמב"ם עצמו כותב בהלכות ת"ת א' יב סדר יום של לימוד תורה של 9 שעות, ועבודה 3 שעות...].

5. כל הסעיפים הקודמים מוסכמים ומקובלים על כל גדולי הדור בתורה - בהווה ובעבר וודאי גם בעתיד. כל הסוברים ומצהירים אחרת מהבנת גדולים אלה - שהמה המנהיגים האמתיים של עם ישראל - בפרט אלה שמגבבים "ראיות על גבי ראיות" מהתורה וחז"ל ורמב"ם נגד דעתם - אין הם מייצגים את רצון הבורא בתורתו. המה - שלא מדעת [תרתי משמע] מייצגים את השקפת "כוח הרע" המבקש להשמיד ולהרוס ולאבד את כל הקדוש בעם ישראל בדור זה של עיקבתא דמשיחא, שהשטן מתגבר בכל כוחו לקיים "האמת תהיה נעדרת", "חכמת סופרים תסרח" וכו'. ומיד אחרי נסיון אחרון זה - יכלה הוא ונציגיו מן העולם, ואור האמת יתגלה במלוא עוזו, בגאולה השלמה, כדברי הנביא בישעיהו ס':

קוּמִי אוּרִי כִּי בָא אוֹרְךָ וּכְבוֹד ה' עִלְיָךְ זְרוֹז.

כִּי הִנֵּה הַזְּרוֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ וְעֶרְפֹל לְאוֹמִים - וְעִלְיָךְ יִזְרוֹז ה' וּכְבוֹדוֹ עִלְיָךְ יֵרָאֶה!

וראו על אלה ה"חולקים" על דעת גדולי הדור [עם "אסמכתות" מהתורה - כאילו גדולי הדור לא מכירים כל אסמכתויהם] בהמשך בשאלה ה'. וראו סוף המכתב נספח ה': "לב טהור ברא לי אלקים, ורוח נכון חדש בקרבי".

6. **תמצית המסקנות:** תכלית בריאת העולם היא לעשות את רצון הבורא כפי שגילה בתורתו. הגמול לכלל ליחיד הוא בהתאם למילוי תכלית זו. ככל שיעמול היחיד לעשות רצונו של הבורא בצורה היותר מושלמת - הרי שנרצה הוא לפני בורא עולם, כי הוא זה שממלא את תכלית העולם שברא, וממילא הוא הנעלה שבבריאה שלמען כמותו היא נבראה! שאר העולם נועד לשמש אדם שכזה - עם האופציה של כל יהודי להגיע לדרגא זו! אם כן: כל טובה שבאה לישראל היא בזכות עמלי התורה ומקיימיה, **ולמענם!** וכך נאמר בתנ"ך ובמקורות הקדמונים: העולם נברא בשביל יראי ה' ומקיימי תורתו - ראו למשל ברכות ו' ב: כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה! **והרמב"ם האריך בזה מאוד** בהקדמתו לפירוש המשניות, ומדבריו: "כי תכלית העולם וכל אשר בו, הוא **איש חכם וטוב...** וכל האנשים... **להיותם משמשים לאחד ההוא...** ואם יאמר איש, שהרי אנו רואים שוטה וכסיל והוא שוקט בעולם, לא יתייגע בה, ואחרים משמשים אותו ומתעסקים בעסקיו, ואפשר שיהיה המשמש גם איש חכם

ונבון?! אין הדבר כאשר יחשוב! שמנוחת הכסיל ההוא והצלחתו הוא בשביל האיש אשר חפץ הבורא לתיתו לו, וברוב ממונו או רכושו יצוה לעבדיו לבנות ארמון כליל יופי, ולנטוע כרם חשוב, כמו שיעשו המלכים, ויהיה הארמון ההוא **מזומן לאיש חסיד**, יבוא באחד הימים, **ויחסה יום אחד בצל קיר מן הקירות ההם**, ויהיה לו סיבה להנצל ממות... או יקחו מן הכרם ההוא כוס יין, יום אחד, לעשות ממנו צרי, הנקרא טריאקה, וימלט בו מן המות איש תמים ושלם, אשר נשכו האפעה... והחכם בן זומא היה עומד על הר הבית ורואה ישראל העולים לחוג במקדש, ואומר: ברוך שברא כל אלה **לשרתני**, כי היה יחיד בדורו... **ועל כן נבראו ההמון לעשות חברה לחכמים, שלא ישארו שוממים...** שהרי הקב"ה העמיד הרשעים בארץ ישראל כדי לעשות להם חברה, ולהסיר שממון נפשות החסידים..."!

אפליה? לאו דוקא, הרי כל אחד מוזמן בשמחה להיות מאלה המאושרים! אלמנטארי, יקירי, לא?

אם כן: אם אמנם תישאר מדינת ישראל במתכונתה עד לימות המשיח שבפתח - הרי נבנתה כדי שלבסוף **הדברים הטובים שבה ישמשו את ההולכים בדרכי ה': החרדים ואלה שיחזרו בתשובה!** האחרים יידחו ממנה ל... לא משנה לאן. הסתכלו בפרק הראשון של תהילים. מעצבן - אבל אמת! וכבר ציטטנו בפרק הקודם את הנבואה הנוראה של הנביא יחזקאל על דורנו, כתוצאה מהנהגת ישראל "נהיה כגוים": "וברותי מכם המורדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא, וידעתם כי אני ה'! בהוציא אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות אשר נפצתם בם - ונקדשתי בכם לעיני הגוים!" ואין זה חידוש הנביא, אלא **התורה הקדושה** כתבה זאת מפורשות: ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה [ויקרא כ'], והאריך בזה הרמב"ן ויקרא יח כה: "והנה הארץ שהיא נחלת השם הנכבד תקיא כל מטמא אותה... ארץ ישראל אינה כשאר ארצות, אינה מקיימת עוברי עבירה כו'" - ראו שם באריכות מבהילה! וראו בדברים יא יז [שאומרים כמה פעמים ביום] מה קורה לעובדי ע"ז, והרמב"ם באיגרת כותב שכפירה גרועה מע"ז, ה' ישמור וירחם...

ומיליון חילוניים ויותר שכבר ירדו מהארץ - ממחישים בצורה בוטה את דברי התורה ודברי הנביא...

ואני מברך אתכם, ואותנו, שניפגש בסוף - פה - בשמחות!

ונכתוב כמה מילים על תקופתנו הקריטית - ל"ניב"ים ו"נמרוד"ים שהם קצת יותר בעניינים:

רק עיוור יאמר שתקופתנו היא לא ייחודית והרת גורל, ודווקא מסיבה זו הסכנה גדולה שיגבר הרגש וההתלהבות עקב הקורות הנפלאות עמנו על שְׁכַל התורה לגבי פרשנות התקופה. ע"כ החשיבות העליונה ללמוד מהי דעת גדולי ישראל על תקופה גורלית זו ולהעמיד אמת זו על בוריה. הניסים שקרו לעם מאז השואה הנוראה - ודאי גילויי אהבה נשגבים הם מאבינו בשמים לבניו. ואם הבנים היו מתחזקים בעבודת ה' בעקבות הניסים - כבימי פורים, ודאי היה הכל לטובה.

אך למעשה האור הגדול והחושך הנורא משמשים בערבובייה: **כשמחד:** המונים חוזרים לארץ אבות מכל העולם - התחלת קיבוץ גלויות מדהים, יישוב א"י ובנין א"י, צמיחה גשמית מופלאה, ניסים **גלויים** ומדהימים של הצלת העם היושב בציון פעם אחר פעם, לאחר השואה הנוראה: מגן אברהם, בהם מראה הבורא ית"ש אהבתו העצומה אלינו, וצועק: נו, מתי תחזירו לי אהבה נשגבה זו בבחינת כמים פנים לפני: מלחמת השחרור, סיני, ששת ימים, יום כיפור, נסי טילי מלחמת עירק שזרעו הרס כמעט ללא נפגעים! התרחבות עולם התורה בחסדי שמים **למרות מרדפיה** [והשוטים צועקים: בזכותם...], ועולם התשובה הולך וגדל. החל תהליך שיבת העם בגשמיות וברוחניות, **כנבואה המפורשת בתורה** בדברים ל' ובהרבה מקומות בנביאים. כל זה אחר חורבן איום ונורא של קהילות ישראל בשואה. והרי הגר"א כתב שכל 100 שנה באלף הששי הן כנגד אחת מפרשיות ס' דברים כשנצבים וילך נחשבות לאחת, **ואנו בתחילת פרשת התשובה שבדבר' ל', הכתובה אחרי תחילת פרשת ניצבים** המדברת על חטא הכפירה של ישראל [רמב"ן] - ההשכלה הארורה וגרורותיה עד עתה, העונש הנורא לישראל, ואח"כ השיבה אל ה' ולארצו המשולבות יחדיו. **זהו עכשיו!**

אך מאידך: רח"ל: מאות אלפים שהועברו על דתם **בשיטתיות**, במחנות כפיה ובחינוך כפרני ובהפצת תרבות קלוקלת. סיאוב וטומאה וריקנות, כפירה וחוצפה וכו', חוק וחינוך נגד התורה הקדושה, תהפוכות ותמורות ונסיונות קשים של היצר וחילותיו לפני סילוקם מהעולם. מלבד הסכנה הקיומית היומיומית בחיים בא"י - המקום המסוכן ביותר ליהודי לחיות בו! כמה ייצוגי למצב הכללי הוא מה שאנו מתפללים בכותל המערבי כשברקע יש חורבן - מסגד בלב מקום קדשנו: סמל למצב האומה: גוף קר ודומם בלא לב ונשמה [מלבד עולם הישיבות ועולם התשובה המהווים "הנשמה" - נשמתית" לאותו הגוף המרוקן]. ימי הכנה אחרונים לתקופת אורו של עולם שיאיר בכל תעצומות עוזה, עם כל האחריות הכבדה להכין תקופה נשגבה וקריטית זו, שהרי "אם זכו: על ענני שמיא. לא זכו: עני ורוכב על חמור". ובאור החיים הק' על פסוק "כבס ביין סותה", כותב על תקופתנו ממש, שכל שנרבה בעמל התורה - תבוא הגאולה בהארה גדולה, ואם לאו - נהיה מוכרחים להיגאל ע"י יסורין ובבחינת עני ורוכב על חמור. הח"ח, החזר"א, הקה"י: כולם זעקו שאלה הם ימי **עקבתא דמשיחא** הגורליים כ"כ לעם

ישראל בהווה ובעתיד, ולכל בן תורה יש משימה עצומה לעמוד בה: לעמוד איתן ולפנות עורף לכל אלילי העמים המיוחדים הקורצים בימינו בכל פינה, ולא להתפעל מהצלחתם הזמנית של הרשעים, ולהתמסר בכל לב ונפש רק למסר הישן נושן שהחזיק את עם ישראל מעודו: עסק התורה והמצוות. גאולת ישראל וכל השאר: תלוי אך ורק בזה! עסק התורה בטהרתה - ולא שום הזיות אחרות - יביא לגאולה שלמה בכל תפארתה!!!

והנסיונות הקשים שנועדו דווקא לדורנו [כשרוב העם כבר נפלו שדודים מפניהם] - כי מביאי הגאולה זקוקים לתעצומות נפש מיוחדים כדי להביא את הישועה הסופית של העולם! ורוח התעתועים של ה"אהבות הזרות" [זנות, תרבות גויים וכדומה] היא כדי שנתחזק בכל כוחנו כנגד באהבת ה' ודבקות בתורתו - כדברי הרמב"ם סוף איסורי ביאה, ע"ש. ועכשיו אנו נבחנים כמה עבודתנו את ה' הוא מתוך הכרה ואהבה, כבן אל אביו. וכדברי הנביא האחרון בנבואתו האחרונה המנבא על ימינו אנו: מלאכי ג': "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחשבי שמו. והיו לי אמר ה' צבאות ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי עליהם כאשר יחמל איש על בנו העבד אתו. ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלקים לאשר לא עבדו וכו'. ורס"ג כתב שאותו האוהב הוא אשר יכתב בספר המובא בסוף דניאל: ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא, ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר. ורבים מישיגי אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם!

כי גדולי ישראל זועקים בפה מלא שתקופה זו היא קריטית וקרוב הסוף המיוחל, ודברים גדולים ונשגבים נעשים בעולם לישועתה של ישראל! דברים נפלאים ועצומים כגידול פלאי של עולם התורה ועולם התשובה, למרות הרדיפות נגדם. המשגיח גר"ח לוינשטיין ז"ע [=זכותו יגן עלינו] היה אומר לא לפרוט את הוד התקופה עם ישועותיה והכנותיה לעתיד הגדול לפרוטות קטנות. והגר"ז התבטא שמסתמא אנו נמצאים בשבעים שנים האחרונות של "חבלי לידה" שלפני ה"לידה" - שנים שכתב עליהן הגר"א, והחזו"א התבטא שלא מסתבר שאספנו הקב"ה לא"י להשמידנו, אך הגר"מ שך ז"ע אמר שעכ"ז עלולים מעשינו לקלקל. התלמיד הכי מובהק של הח"ח: הגר"א וסרמן, אמר שהשמד ההמוני של העם הוא מעשה השטן ביד שלוחיו הרשעים. והנה הסטמר רבי זצ"ל הסיק מהשמד שגם הישועות הן מצד השטן להסיט את ישראל ב"כוחי ועוצם ידי", אך גדולי ישראל שאנו כפופים להם הבינו שהישועות הגשמיות הן גילוי אהבה נשגבה של אביהם של ישראל לבניו, למרות שובבות הבנים. הניסים הם גילויי האהבה, והמסגרת המדינית המנחה את ההעברה על דת - היא מעשה השטן. ולגבי זה אמר הרב שך שהשקפת התורה היא כמו שסובר הרבי מסטמר - לגבי האסון התהומי בו שרוי עם ישראל במצבו הרוחני, ועכ"ז ה"ת מתחסד עמנו למעלה למעלה מהשכל! וידוע משל הגר"ז מה שסיפר מאביו הגר"ח על חתונתו שאביו ביה"ל אמר בבדיחותא שלולא היה הגר"ח החתן הנדוניא היתה עוד יותר גדולה בזכות אבי החתן, כמו"כ הקב"ה מושיע את ישראל בזכות נאמניו, ולולא החטאים היתה הישועה גדולה עוד יותר. אך ודאי ה"ת חושף זרוע ישועתו להטעימנו מעין ישועות הגאולה לעת"ל, בגדר "היום - אם בקולו תשמעו". אך כל הנהגת האומה במסגרת המדינה [=תרבותה וחוקיה] ע"י רשעי ישראל המנסים להוביל את האומה כולה לשמד רוחני טוטלי, לעקור אותם מכל זיק

יהודי הן בבתי הספר שלהם, הן בדרכי הבידור שלהם והן בדרכי התרבות שלהם, ולהותירם כבהמות שדי וכגויי הארץ רח"ל, ודאי זה מעשה שטן, ה' ירחם! והזויי "אתחלתא דגאולה" קוראים למדינה: "כסא ה' בעולם", מבלי להביט מי בסוף נתיישב בכסא זה... וזה שתיאורטית יכל הקב"ה לשבת בו, רק מגביר את האכזבה ואת הקינה. התכנון של כסא זה ע"י הרבה מבונים, עשייתו הסופית, וההתייבות בו לבסוף: התנהל ע"י פוקרי העם שמגמתם "נהיה ככל הגויים בית ישראל"... ולא יעזרו כל "אורות הקודש" של הראיה"ק - רשעי ישראל רוצים לעקור את התורה! והחפץ חיים כתב כמה פעמים בספריו (כגון חומת הדת פ"ג) שאנו בחבלי המשיח הקשים, ושאי אפשר לדעת מתי יגמרו. וגדול תלמידיו הגר"א וסרמן כתב בקובץ מאמרים ח"א עמ' קס"א (בחדשים) כתגובה לאלה שאמרו אולי זה "אתחלתא דגאולה" מה שיש כבר ארץ ורוצים להקים מדינה, שדעת תורה היא שזה אמנם "אתחלתא" - אך של גלות קשה שבקשות - גלות בין יהודים אפיקורסים עוקרי דת, וודאי שצרות נוראיות אלו ליראי ה' - הן שמקרבות את הגאולה... ושם בעמ' ר"מ ורל"ז - הוכיח מהפסוקים ומרש"י שזו הגלות הכי קשה! כי גלות אצל גוי לא מהווים סכנה לכלל ישראל - "והיה המחנה הנשאר לפליטה", מה שאין כן גלות אצל רודפי תורה - זו סכנה לכלל!! וכן הוא בח"ח החדש על התורה ח"א עמ' רס"ז וח"ג עמ' שפ"ח. ורא"ו כתב שעוד יותר חמור הוא גלות התלמידי חכמים - חכמת סופרים תסרח - זו גלות האמת. והחפץ חיים כתב מפורש בכמה מקומות (ראה חומת הדת פ"ב) שמה שהרשעים מצליחים הוא נסיון אחרון ליראי ה' - המוזכר בסוף מלאכי - "גם נבנו עושי רשעה וכו'", וגר"א לאפיאן כתב בלב אליהו ס"פ תולדות ופר' יתרו שהמדינה היא השיא של נסיון זה, וראה תורת הבית פי"ד בהגה"ה, דבר בעתו פי"א, נדחי ישראל פ"ג. והדברים כ"כ פשוטים למי שאינו עיוור מחושך שקר התקופה, אך קצת הארכת בגלל בלבולי הדעות אצל הוזים הלוכשים כיפה, שאצלם "דעת בעלי בתים היפך דעת תורה", כי על התקופה שהאור החיים הק' כתב שהיא הכי חשובה לעם ישראל - שאנו שקועים בעומק שער החמישים של טומאה - עיין דבריו בשמות ג' ח' [ועם האינטרנט ושאר מרעין בישין לא קשה להבין מדוע] - ההזויים "הפכו" ל"אתחלתא דגאולה" וליותר מזה... והאריך בספר "שומר אמונים" של רבי אהרן ראטה מספרי קבלה שנסיונות דורנו הקשים הם גם של דור המבול [זנות] וגם של דור הפלגה [כפירה]. ועלינו לעמוד על נפשנו ונפש האומה כולה ע"י עמל התורה בכל נפש ומאוד, ומסירות נפש בבניית מקומות תורה נוספים ובהקמת מוסדות תורה ובהפצת תורה באכות ובכמות ככל האפשר, עם ההתאמצות לצרף לחיל ה' כמה שיותר בנים. כך הורנו רבותינו. וכך בחז"ל: "שאלו תלמידיו את רבי אלעזר מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח יעסוק בתורה ובגמילות חסדים" [סנהדרין צח ב].

בהחלט יש מה להאריך, ונשלח מאמר ארוך ע"פ בקשה, רק אתמצת המצב בדוגמא מוחשית היאך התייחסו ראשי הנצרות תחילה להקמת המדינה עם כל הישועות: הם היו בתדהמת הפתעה מתקומה פלאית זו, כי ראשיהם "פסקו" שישראל נידון לקלון עולם כי לא קיבלו את השבאבניק שלהם יש"ו לאלהים, והרבה מהם חזרו בהם מכל התיאוריה המטורפת הזו. וראו שמתקיימת נבואת בלעם לאחרית הימים: "דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת"! והחל קידוש ה' גדול באומות! הנה קיום חזון הנביאים! עם ישראל חי!

אך מה נותר מציפיות אלו? רח"ל תוחלתנו המרוגשת נתאכזבה מרות: ויקו לעשות ענבים ויעש באושים. החילול ה' הנורא שבסוף, הסתאבות עם התנ"ך, עם ה', השכיח את כל קידוש ה' שבתחילה. כשראו הנוצרים את התוצאות של "שיבת ציון" - "נרגעו" מבהלתם והחלו טוענים: הקב"ה [ח"ו] אסף את עמו לא"י בשביל להעבירם על דתם... אני כותב את השקפת הנוצרים, שלא תאמרו: הרבנים תמיד רואים שחור... הפעם הנוצרים אומרים בדיוק כמו הרבנים - אלא שלדידם זו שמחה, ולדידנו אסון: על אותו כסא "מדינת היהודים" התיישב בינתיים בחיוך נצחון - הסטר"א. הציפיות הפכו ללעג מר. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי אליך עינינו. בצפיה ובשוועה - לגאולה השלמה בב"א.

לעיון: חמש שאלות

וטרם פרידה, יקירי, הרשו לי לשאלכם כמה שאלות נוקבות, מאלו שלא הצלחתי למצוא פתרון אפילו לפי השקפת עולמכם הנבוכה. אציגה חמש שאלות מסוג זה, ואם קראתם את המכתב עד עתה - כמדומני שיהא לכם מספיק רקע להבין אותן:

שאלה א': ראינו יחדיו שהחרדים המה היהודים האותנטיים הממשיכים את מסורת אבותינו מסיני אלפי שנים. מנהיגי ישראל הלגיטימיים, גדולי ישראל בתורה, הולילו את האומה בין הגלים הסוערים של הגלות כל אותן שנים בתבונה תורנית עליונה! המעמיק בפרוגרמה התורתית יודע במדויק כיצד להוביל את העם, ובאיזו דרך היא תצליח. מי שתולה את הצלחת העם באיזה דבר מלבד ההתמסרות לתורה ומצוות - הרי זו זמורה זרה ומסוכנת לעם התורה - העם היהודי - וסופה כשלון ואסון ומפח נפש. אלה שלא מאמינים בזה - בעצם לא מאמינים בתורה ובמסורתה בידי חכמיה האמתיים. מדינה יהודית שאינה צועדת בדרך התורה - אחת דתה להיכשל כשלון טוטאלי, כדרך שנכשלו כל המלכויות של זמן בתי המקדש שלא הלכו בדרך ה', למרות אזהרות הנביאים וחכמי הדור. אנו רואים כיום שהמדינה נמצאת בסכנה קיומית תמידית, ואם ה' עושה להם בינתיים ניסים במלחמות, זה בזכות שומרי התורה והמצוות. כך כתוב בתורה.

[ולא "כח צה"ל" כהתרברבות נבערים, וזכורני אחר ניסי מלחמת ששת הימים - המוני החיילים החילוניים חזרו מהמלחמה נדהמים משפע הניסים והנפלאות, ובמשך כמה חודשים הניחו

רובם תפילין, כהכרת הטוב לבורא! אז נדפסו המוני סיפורים - עם שם המספר - על ניסים גלויים שקרו, כגון: מחלקה שלמה של מצריים, שהרובים שלהם פשוט הפסיקו לירות! או המון חיילי אויב שנכנעו לחיילי ישראל מיוחד ומופתע שתעה בדרכו, באומרם לו: "ראינו מעל לראשך מלאכים שבאים לקראתנו!" או סיפור אחד על גנרל מצרי שנשבע שראה דמותם של אברהם יצחק ויעקב מעל ראשי החיילים הישראלים, ועל כן נכנע מיד למרות עדיפותו המספרית בחיילים! החיילים עצמם תלו כל ישועתם בניסים אלו! אך אחר כך גברה תחושת ה"כוחי ועוצם ידי" בהתרברבות בכוחו הגדול של צה"ל, עד שבמלחמת יום הכיפורים נוכחו שוב כמה תלויים ברחמי שמים, שבתחילה רבו האבדות, והארץ בצפון ובדרום היתה כבר פתוחה ליכבש, עד שגברו התפילות ונתגברו רחמי אבינו שבשמים, ושבנו והיו הניסים הקדמונים בהם למודים בני א-ל חי אחר התרפסותם לפני הבורא, והארץ ניצלה! ובמלחמת לבנון הראשונה והשנייה ששוב סמכו על "כוחי ועוצם ידי" - ההישגים היו דלים, עד לנסיגה מלבנון. וב"מלחמת עירק" היתה כולה ניסית: עמדו והתפללו שלובי ידיים וספגו טילים - שכמעט ולא הזיקו - באופן מופתי - ואבינו הרחום שלח המון גויי הארצות שיעשו עבורנו את המלחמה! ועכשיו המצב שהארץ כולה מטווחת בעשרות אלפי טילי אויב, כשהאיום הגרעיני האירני הולך וגובר, ומה תועיל כל "גבורת צה"ל" לולא רחמי שמים!].

הציונות המציאה "תורה" שהיא נגד התורה המסורה - כפי שניבא יחזקאל: "והעולה על רוחכם לא תהיה, אשר אתם אומרים: נהיה כגויים כמשפחות הארצות!" חינוך גויי, משפט גויי תרבות גויי וכו'. וכששאל בן גוריון את ה"חזון איש" מה נעשה כשהתורה מתנגשת עם המדינה, ענה לו בדברי הגמרא בסנהדרין לב ב': "שתי ספינות עוברות בנהר ופגעו זה בזה, אם עוברות שתיהן - שתיהן טובעות, בזה אחר זה - שתיהן עוברות כו' [איזו עוברת קודם?] - תידחה שאינה טעונה מפני טעונה!"

השאלה שלי: גם לשיטה החדשה שהמציאו בשביל עם ישראל: הציונות החילונית - הרי ספינה הטעונה רק מאה שנה בסחורה שאין יודעים מה טיבה ומה אחריתה - נחיתית היא לאין ערוך מספינה מלאה מסורת התורה מסיני אלפי שנים, ומסירות נפש על התורה, רבבות חיבורים על התורה וכו' וכו', והנהגת התורה כל אלפי השנים בתובנות אלוקיות שהוכיחו את עצמם, כמובן, פעם אחר פעם! החילונים חפצים להישאר בבוץ גם הלאה - יערב להם [לשון מליצית, כי ודאי לא יערב להם], אך מה להם לכפות עלינו אורח חיים שלא על פי תורה [כפי שמבינים גדולי התורה בדור, ולא החובבנים "שולפי המקורות"...] רק בגלל הרפתקנותם. איני מדבר על חוצפתם הממושכת **להקדים** ספינה ריקה

לפני המלאה, אך הרי עכשיו רוצים **להטביע** ספינה מלאה מפני הריקה! היתכן?! מה תענו: רוב! מבלי לדון היאך הושג רוב זה [עיינו לעיל הערה 11], הרי טענת סדום ועמורה וחוקיהם הרשעים היתה: רוב... טענת הנוצרים לכפות אינקביזיציה על היהודים: רוב... וממש לא נעים להזכיר: טענת הגרמנים כשעלו הנאצים לשלטון היתה: רוב... הרי אפילו בחוק החילוני אסור לחייל למלא פקודה אם אינה מוסרית בעליל. כל שכן **כשכל הרוב אינו מוסרי בעליל!** מה זכות יש לרוב אווילי המבקש לפרוק עול יהדותם מעליהם [במה יהודי הוא יהודי אם לא בתורה...]. ולכופף הפקודות על מיעוט אליטי צדיק הדבק במסירות בדרך של רצון בוראם?! במקום שבשיגיונם ישתקו ויכבשו פניהם בקרקע בבושה, מעיזים להטיף לנו, כעכבר צרוד המציץ לאריה: מדוע אינך שואג כמוני...

[נאולי תוכלו, בהזדמנות זו, לגלות לי סוד אחר המטריד אותי - סוד הידוע ל"חילוניים בלבד": מאיפה, למען ה', אתם ממציאים את כל "הנחות היסוד" ה"חכמים" שלכם? איך נהג מונית, חבר כנסת, שדרן רדיו וכו' וכו' "יודעים" אם להיות שמאלני או ימיני, חובב דת או לא, לגדל ילד או לא וכו'. מילא אנחנו מתבוננים מהו רצון הבורא בתורתו. אבל אתם? האמריקנים אומרים שהנשיא שלהם נבחר לפי החיך והעיניים היפות. ומה אתם? לפי העצבנות של אותו רגע, לפי השדרן עם הפה הכי גדול, לפי הארוחת בוקר אם היה טעים, לפי ה"פילוסוף" או ה"חכמולוג" שבחרתם בשיטת ה"אן-דן-דינו"? ואיך אותו חכמולוג ידע לבחור? מה?! אני שואל כסקרן - לא כחרדי... אך חוששני שישאר זה גם הלאה סוד - כנראה גם לכם - עד לגילוי אור האמת של המשיח בקרוב!]

שאלה ב': השאלה הקודמת - על ספינה טעונה ולא טעונה - נועדה בעיקר לחילונים. עכשיו יש לי קושיא חמורה נוספת על בעלי הכיפות שבין המנהיגים החדשים [כי למחללי השבת בפרהסיא - בפרט אלה שמתגאים בזה, ה' יצילנו - לא שייכת שאלה שכזו, כי אינה בהישג שכלם, במחילה מכבודם. ועוד מחילה: חז"ל והפוסקים פסקו שדין מחלל שבת בפרהסיא - כנכרי הוא לגבי כל הנהגה יהודית: צירוף למנין, שחיטה, עדות וכדומה. אם כן מה שווה שיקול דעתו לגבי העניינים הכי חשובים לעם ישראל: היהדות... ואף אם יטען הטוען שאינם

אשמים - כי הם רק "תינוקות שנשבו" שלא קיבלו חינוך יהודי נאות. על זה נשיב בצער: הרי אם "תינוק מגודל" מנותק משורשיו משמש כ"מנהיג" בישראל - זו טרגדיה לאומה לא פחות ממנהיג רשע!]. מדוע מנהיגים אלה בעלי הכיפות מגלים כל כך הרבה "אכפתיות" לצבור החרדי - עם איומים לשנותם "לטובתם"¹³. הרי ודאי יודו שקיום התורה והמצוות כולנה - חשוב לעם ישראל. והתנ"ך כותב שזה הדבר היחיד שחשוב לעם ישראל. בוא ונניח, לשם הדיון, שלילך לצבא בימינו - עם כל חסרונותיו הדתיים - זו מצווה חשובה. נניח גם הנחה עוד יותר נועזת: להרוויח מספיק כסף שיוכל החרדי מרובה הילדים לקנות מכונית לכל אחד מילדיו - ולא לגזור על משפחתו "עוני מרצון" - גם זו מצווה מהשורה הראשונה. נסתכן עוד יותר ונניח שללמוד נוסחה של אלגברה והיאך לומר "טרללה" באנגלית - אין משימה דגולה ממנה. אך ככלות הכול, יש עוד כמה וכמה מצוות - שאנחנו החרדים מקיימים - וחבריהם לא! לחלל שבת ולנאוף ולא לשמור טהרת המשפחה ולזלול נבלות וטריפות - דברים אלה מסכנים את עם ישראל לפחות כמו שלושת ה"עבירות החמורות" של החרדים. מדוע לא נזעקים בעלי הכיפות להציל את האומה מהרשעים/ תינוקות שנשבו/ מסלקי השכינה/ מסכני האומה - החילוניים?! כי צריך לפעול בדרכי נועם? אם כן מה האפליה - גם אנחנו דורשים כלפינו "דרכי נועם"! מה יאמרו: החרדים יותר פושעים כי הם מבינים בין טוב לרע, והחילוניים, הם תינוקות מגודלים, כדלעיל? זהו תירוץ אווילי בעליל - כי לפי מהלך מחשבה "גאוני" זה: גם אנחנו החרדים "תינוקות שנשבו" בידי "רבנינו החשוכים", אם כן מדוע עלינו הם כופים "מצוות" ועל ה"תינוקות" האחרים - לא? כמדומה שעל שאלה זו אין צורך לענות. כבר חז"ל ענו עליה ברוחב דעת במסכת פסחים מ"ט ע"ב: גדולה שנאה ששונאים עמי הארץ לתלמיד חכם יותר משנאה ששונאים עובדי כוכבים את ישראל...

¹³ הרי הם מצהירים השכם והערב כמה הם דואגים לנו ו"אוהבים" אותנו. והייתי מוסיף: "אוהבים אותנו" כמנה ראשונה - מטוגן עם מלח... וה"דאגה" שלהם לנו מזכירה את המשוגע הטובע בים שצעק לאחד ששט לפניו בטוחות בספינה: בוא אציל אותך! וכשהשט הנדהם הושיט ידו לטובע - משכו הטובע לתוך הים - לטבוע עמו...

שאלה ג': שמעתי את חבריכם שואלים את החרדים: אף לשיטתכם שלימוד

התורה כל כך חשוב: מדוע לא תשלבו תורה וצבא כמנהג בעלי ה"הסדר".

והנני תמה על שאלה זו שלוש תמיהות:

1. אם התורה חשובה, מדוע נזנח אותה לעסוק בדברים אחרים. לדידנו [דהיינו: לשיטת התורה כפי שמבינים אותה חכמי התורה הכי גדולים בעולם] - לימוד התורה פועל ישועה יותר מעסק הצבא, והיאך ננטוש החשוב לעסוק בטפל. וה"למדן" ישאל: תמיד צריך לסגור את הגמרא לקיים המצווה שלא יכולה להיעשות בידי אחרים? תשובה: בדורנו לימוד התורה היא המצווה שלא יכולה להיעשות בידי אחרים - כל כך מעטים הוגיה ביחס לאומה כולה. ועצם ההליכה לצבא: לא אאריך בענין כואב זה, מחוסר הכשרת הקוראים לקלוט, אך צריך הרבה הרבה רחמי שמים שגם מי שחושב שאין מספיק חיילים, וגם זה שרואה זאת כמצוה החשובה שבתורה - הלואי שלא תהא זו "מצוה הבאה בעבירה...!" שהרי תרבות הדיבור - מחשבה - ומעשה של החרד לדבר ה' היא במרחק מיליון שנות אור מתרבות הרפז של מקורבי הרחוב הנמצאים בצבא. לדוגמא: אני רואה בכאב כל בוקר **נוער חובש כיפה** העובר ליד ביתי בדרכם ל"ישיבה תיכונית" הנחשבת "הכי טובה", כשלחלקם פתוח האייפון עם הזוהמה המצויה - בלא לחשוב שצריך אפילו להתבייש, ואחרים - היותר "צדיקים" - שומעים עם אוזניות שירים ומניעים גופם בקצב רוקדי דיסקוטקים... לא נראה שהם שומעים את ורדיגר או את קרליבך... ונושאי השיחה שלהם בקול רעש גדול - "משום מה" - אף פעם אינם הוויות דאבני ורבא בגמרא שהם לומדים כמה שעות כל יום, אלא מהקל לכבד: משחק כדורגל מרתק, חוות דעת על סרט ושחקניו ושחקניותיו, ושאר ענייני פריצות שאסור גם לכתוב.¹⁴

¹⁴ ואין בזה שום פלא, מאחר שרבניהם בביטאונים שמחלקים בבתי כנסת בערב שבת "דנים" אם החזקת אינטרנט שאינו חסום כראוי [שגדולי ישראל פסקו שהוא ב"הרג ואל יעבור"], האם הוא מותר לכתחילה [כדי שילמדו להתמודד...], או רק בדיעבד, או כפי שקבעו כמה מרבניהם ה"קנאים" [לאחר שראו את האחוז המבהיל של מורידי הכיפות אצלם]: אסור! עורכי הביטאונים, בענוותנותם - לא מכריעים במקום רבותיהם. מסקנה: תיקו...! השאלה - כמה נשארו עם כיפה לקרוא מסקנה זו, וגם אלה עם הכיפה - איזה גן חיות יש בראש שתחיתה...

אנחנו מוסרים נפש בשביל להתנתק לחלוטין מכל הרפש ומושפעי - כפי שהדריכונו כל גדולי ישראל מהחפץ חיים ואילך - להתרחק מנפגעי ההשכלה והציונות המנותקת מתורה. אך ה"אינסטנט מנהיגים" החדשים רואים "צורך עליון" בהיפך הדברים - להתערות! כמדומני שכבר הבנתם שרצון הבורא הוא שנהיה כולנו קדושים וטהורים במקסימום - כפך השמן הטהור - ועלינו להתנתק ככל היותר מכל מגע עם הטומאה והרפש, ובני העליה שבינינו ב"ה אמנם מצליחים בזה. המה אלה האהובים והרצויים והחביבים בטהרתם לפני המקום, **ובזכותם כולנו קיימים**, ובלעדיהם לא היה שום שם ושארית למנוגעי האומה. לא ל"ראשיה", לא ל"שריה", וגם לא לטייסייה...

ומלבד החברה הרעה בצבא, שבהכרח באים עמה במגע, מה עם רמתם הדתית של המפקדים ושאר האחראיים שם? הרי רוצים לכפות על האנשים הכי טהורים ומרוממים את פיקודם של מחוסרי כל עול ותרבות יהודית בהתנהגותם ובדיבורם. עם כל הכבוד למצוות ה"צבא" שעסוקים בה אותם מפקדים, הרי אין זה הופך אותם יותר מעודנים... שלא לדבר על ה"צניעות המופלגת" בענייני נשים הנהוגה שם... חרדי שמרגיש שאינו יכול ללמוד כראוי וצריך לשרת את הקהילה במה שאתם קוראים "שרות אזרחי", הוא יעשה זאת במסגרות העזרה וחסד שלנו, עם פיקוח של גדולי ישראל - זק"א, הצלה, עזר מציון, יד שרה וכו' - **מאות** אירגוני ומפעלי חסד. **פורקי עול תורה לא יכולים להכתיב לנו שום הנהגות** - אפילו אם יהיה להם רצון טוב לא לקלקל אותנו. זה כמו עיוור המבקש להעביר אדם דרך שדה מוקשים...

2. אף אם תטענו שיש לשניהם אותה החשיבות: תורה וצבא, האם מצאת טייס שהולך להשתלם גם בשריון - בהיות שריונאי חשוב לא פחות מטייס? או אפילו טבח צבאי המשתלם גם בתותחנות החשובה אף היא?

3. כיון שאתם שואלים אותנו זאת "לשיטתנו" המבוססת על תורת ה', הלא אנו סוברים [דהיינו: התורה הקדושה סוברת, לא "תחושת בטן" ערטילאית] שכל החילוניים חייבים "להתגייס" לפחות לכמה וכמה שנות "נשיאה בנטל" בלימוד התורה בישיבה - למען הצלתה ה**קריטית** של עם ישראל. והמה - לא עולה על ליבם לעשות זאת. ואנו המעטים נושאים בעול-נטל-התורה של כל המשתמטים

האלה. והיאך יעזו לדרוש מאיתנו את אשר הם עצמם לא עושים? [בדקו נא היסטורית את אשר זעק הרב שך כל חייו הארוכים: בלי מדינה ובלי צבא מתקיים עם ישראל אלפי שנים. אך כל מקום שהתפרו מהתורה - כערים בגרמניה לפני 150 שנה, לא רק יהדות לא נותרה - אלא גם יהודים, כי התבוללו כולם...].

שאלה ד': כמה מראשי המנהיגים החדשים - מבלי להזכיר שמות - מדברים על האימהות הדואגות בבית אם יחזור בניהם בשלום מהחזית המסוכנת, ולחרדים השאננים "לא אכפת". ראשית, התפרסם שכתשעים אחוז מההולכים לצבא אינם מסתכנים במסגרת תפקידם [ואנחנו, לומדי התורה, לא נחשבים אפילו כטבח צבאי או אפסנאי...], וגם המסתכנים - מתגייסים לקרבי מרצונם. אך האבסורד הגדול הוא שאותם מנהיגים שהכי מסיתים נגדנו את כל העם בסיוע אותה רגשות רדודה - הם עצמם לא שירתו בשום חיל קרבי, אלא עשו תפקידם הצבאי [מבלי להיכנס לתועלתו ה"מלחמתית"] בניחותא, בלי שום סכנה, ואולי גם בחדר ממוזג! היאך נותנים לדמגוגים שכאלה להשתלח בציבור שלם הכי איכותי וטהור באומה - עם טענות אבסורדיות אלו? ניצול ציני של המון רדוד הנמשך באפו אחר כל קלישאה! [ולא התייחסנו למה שפורסם לאחרונה על עשרות אחוזים של "משתמטים" חילוניים המפברקים תעודות נכות וכדומה, והצבא בקושי נלחם בתופעה!].

שאלה ה': שוב שאלה "בעיקר לדתיים": היאך כמה מנהיגים חדשים חובשי כיפה מטיפים לנו "בשם התורה" [ובעקבותיהם כל נגרריהם החילוניים שפתאום "חשוב להם" דעת הרמב"ם וכדומה בנושא...]. הרי אנו כפופים לדעת גדולי התורה שבדור האומרים להיפך מה"דעת תורה" של אותם מטיפים, כפי שכתבנו לעיל. כמדומני שאין גם אחד בעולם הסבור שהמטיפים שייכים לאותה נבחרת אריסטוקרטית של גדולי הדור, אפילו מרחוק. ואפילו אם ימציאו המטיפים - בגלל אמביציות פוליטיות אישיות או נגיעות אינטרסנטיות - איזה רב שלכאורה סובר כמותם [כדרך אלה שקודם ממצאים רעיונות מתחושת בטנם, ואחר כך יחפשו איזו "אסמכתא תורנית" לתחושת בטן זו - אם לא מחז"ל - אז מהרב קוק, הרב סולובייצק, רש"י אוירבך, מאיזה אדמו"ר שהמציא מרטין בובר, רב

אמסלם וכו' וכו' - פעם מזה ופעם מזה - רובם ככולם כבר אינם בעולם להכחיש את העובדות והכוונות ש"הלבישו" עליהם... ואנחנו, אין לנו אלא דעת גדולי ישראל החיים עמנו, ומתוך ביטול הרצונות העצמיים, מקבלים מרותם בקביעת כל דרכנו בחיים! - מה משקל יש ל"דעה תורנית" כלשהי המנוגדת לכל גדולי התורה המקובלים שבדור - תלמידים מובהקים לגדולי הדור הקודם: החפץ חיים, החזון איש והרב מבריסק - המדריכים אותנו לפי השקפת התורה? גם אם ימציאו המטיפים איזה פלפול שלא כל ישראל מחוייבים לשמוע לגדולי ישראל מדין "ועשית ככל אשר יורוך", מדוע ילינו עלינו על שאנו עושים את הדבר הישר וההגיוני - לשמוע למי שהכתירו גדולי הדור הקודם להיות גדולי ישראל ומנהיגיו בדורנו? מילא החילוני "יכול" לטעון שאינו מאמין לא בגדולי דור אלה ולא ברבותיהם, ולא בשום רב אחר, חס ושלום. לפחות יש לו איזה טיעון [אווילן] המתיישב בצורה כל שהיא על השכל. אך לבוא אלינו בשם התורה? זוהי חוצפה נוראה! של נעליך מעל רגליך! בעבר כשעשו חובשי הכיפה את תאוות נפשם בכיסוי "תורני" - עשו זאת בצנעה מתוך בושה, ואילו אלה של היום: מחציפים פנים נגד גדולי ישראל קבל עם ועדה! [מבלי לדון שאפילו גדולי הרבנים בעיני המזרחי, כראי"ה קוק זצ"ל ובנו, הצהירו שלומדי התורה לא ילכו לצבא, ושארברך יסתפק במעט שבמעט ויתמסר רק לתורה (כחז"ל: פת במלח תאכל וכו'), ושלא יערבו לימודי חול עם קודש]. א"כ היאך יחלקו המנהיגים החדשים על כל גדולי ישראל, ויעיזו לכפות גזירותיהם על צדיקי האומה עמלי התורה? תשובה אפשרית: גדולי התורה האמתיים, שעסקו בה כל חייהם בכל כוחם ללא תערובת תרבות זרה, התריעו מהשפעת הרחוב על מי שמחובר אליו, וכתבו שיהודי שרואה בקביעות, למשל, טלוויזיה [וכל שכן אינטרנט] - מנותק מכל זיק יהודי, לא רק זיק רבני. ראו מכתב גדולי הדור **בנספח ה'** ככתבו וכלשונו. אם כן: היאך ידע המנותק שאבסורד הוא להטיף לנו "תורה"? [וכבר קבע הסמ"ע בחושן משפט ש"דעת בעלי בתים היא היפך דעת תורה", ואומרים לנו שאי לכתנו לצבא הוא חילול ה', בזמן שכשמצהירים בחוצפה נגד דעת גדולי ישראל - זהו החילול ה' הכי גדול שיש, כמבואר באריכות בשערי תשובה ח"ג קמ"ז-ח"].

אך כבר ייסד לנו הרמח"ל בספר "דעת תבונות": כל רע ייעודו לקרב את הטוב: אם קיימת דרגת חוצפה כזו של חובשי כיפה נגד גדולי הדור - ודאי אנו בשיא עיקבתא דמשיחא עם סימנה המובהק: "חוצפא יסגא"! ומשיח ודאי בפתח! עוד תועלת נשגבה: בני התורה האמתיים רואים במוחש את הסכנה עליה זועקים גדולי ישראל: הנה ראו מה יוצא מחובשי כיפה שגם למדו ליבה, גם הלכו לצבא וגם עבדו לפרנסתם: חצופים כנגד כל גדולי ישראל, ומסיתים ומדיחים את העם כולו נגד עילית האומה! כמה מתחזקת מזה אמונת החכמים!!

אלו הן חמש שאלות - מתוך הרבה אחרות - שאם תצליחו לענות גם על אחת מהן בצורה רציונאלית כלשהי - אפילו בשיטת ליבתכם החשוכה והמבולבלת - הנני מתחייב, בלי נדר, להתנדב לעשות "שרות אזרחי" במשך שנה תמימה - בהרצאה בענייני יהדות אותנטית בפתיחה של כל ישיבת כנסת...

לסיום: מסר קצר, וקריאה נרגשת, לאח נידח בדור זה האחרון:

המזדרזים להצטרף ללגיון הנבחרים - המה יובילו בשמחת העולמים!

אחי - נא התעורר! הקיצה מהר - אל תאחר! אל תוותר ואל תתפשר!

מחוץ לזוך והפאר - אל תישאר!

ניתקו אותך באכזריות, אח אהוב, מאמיתות קיומיות פשוטות אלו שקראת.

עכשיו אתה מחויב לפעול, כי בנפשך הוא!

צא מבורותך המאולצת, מנחשלותך הכפויה!

בוא חלץ את עצמך ואת עמך הנבחר מהבוץ בו שקע וטבע!

תלמד לכבד - ולחקות - את נאמני האומה האמתיים -

ולא את הבוגדים בכל תרבותה ועברה הנסי המפואר!

טעמו וראו כי טוב!

הצטרף ללגיון הנאורים והפרודוקטיביים באמת.

הבא סוף סוף תועלת אמיתית לאומה שלך - ולא תיגע לריק!

בכוחך להמיר אשפתות חוצות באוצרות חמדה! לקרב עולם לייעודו!

מהר, כי שעון החול של קץ הישועה - הולך אוזל!

הִנֵּה כאבותיך הדגולים - יהודי אותנטי טוב ומאושר המקושר להווייתו

הפנימית, אתה וילדיך - יהודי של תורת ישראל!

דרך צלחה!

שלכם באהבה,

יעקב משה סגל

להמשך קשר: 03-6764444 - דניאל בלס

נספח א'

על מהותו של מעמד הר סיני כקשר פנימי מהותי עם בורא עולם!

מי שיש לו לפעמים התרוממות הרוח על ידי שנשמתו חשה השראה אלוהית של קדושה בלימוד התורה או בשגב אור השבת, או שמכיר גדולי ישראל המצויים תדיר בהשראה זו, יכול ביתר קלות לצייר לעצמו את המעמד הנורא הזה שכל עם ישראל מקבלים השראה כל כך גדולה, עד שמגיעים ל"נבואה". נבואה היא הדרגה שהנשמה האלוהית גוברת בה על מגבלות חושי הגוף, עד שמתחברת לעולם העל-חושי לשמוע שמיעה פנימית את קול האלוקים, לקבל הדרכה ישירה ממנו ולדעת עתידות! בתנ"ך מסופר על הרבה נביאים שכאלה, וחז"ל קבלו במסורת שהיו יותר ממיליון! המדע בימינו מודע לעולם הפראפסיכולוגי - המציאות שמעבר לחושים - ובהרבה אוניברסיטאות יש מחלקות מיוחדות החוקרות תופעות של השגות פראפסיכולוגיות. ביהדות, להבדיל, היו בתי מדרש מיוחדים ל"בני הנביאים", המתקדשים ומכינים עצמם לזאת. רוצים הדרכה? קחו ספר "מסילת ישרים" של הרמח"ל, למדו אותו והתאמנו בו, נסו והיווכחו! שם יש הדרכה מפורטת היאך לעלות בדרגות הקדושה עד שמגיעים לרוח הקודש! לא יספיק לכם, יש עוד ספר של תלמיד האר"י הקדוש: "שערי קדושה" של ר"ח ויטאל - עצות מפורטות היאך להגיע לרוח הקודש! זו הדרגה שלפני הנבואה, שגם בה משיגים הרבה השגות אלוהיות, אך לנבואה ממש אי אפשר להגיע בימינו כי אין את בית המקדש. גדולי ישראל כגון החזון איש זצ"ל שהיה בימינו, הדריכו ברוח קדשם רבבות אנשים על פי מה שראו בעיניהם הרוחניות את עתידם ואת הבעיה הרוחנית שהם צריכים לתקן כדי להיפטר מהצרה החומרית שיש להם. אף בימינו ממש תוכלו לגשת, למשל, לרבי חיים קנייבסקי מבני ברק, שאלפים משכימים לפתחו כדי לקבל הדרכה ברכה וישועה, על פי עיני רוחו הטהורה שקנה ברוב שקיעותו בתורה הקדושה!

אזי תוכלו להבין שמה שהמורה שלכם מבית הספר החילוני הסביר שאולי מעמד הר סיני היה איזה "מופע זיקוקים" או "מופע כישוף" שאירגן משה רבנו לעם [חס ושלום] - זו בדיחה אפילו לא מוצלחת. "רואים את הקולות" זו השגה על חושית [שהיא יותר אמיתית מלראות בעין שהיא איבר חושני הקולט רק את חיצוניות החומר - את קרני האור שחוזרות מהחפץ, בזמן שנבואה זו תפיסת מהות הפנימית של הדבר ישירות - דרך הנשמה!], שכל המתקדש בתורה ובמצוות ה' - חש משהו מהשגה זו.

[ולכן גם אינו צריך החרדי הנלבב "הוכחות שכליות" לאמונת אבותינו (אף שיש הוכחות כאלו למכביר, ראו נספח ג'), והרוצה יקבל הפניה למקורות], כי הוא חי אותה כל הזמן במוחש: הוא חי את מסורת אבותינו החכמים והצדיקים ורבותינו הדגולים שמניסיונו - סומך עליהם לחלוטין, בראותו מסירות נפשם לדקדוק האמת, ואת עומק שכלם ובהירותם בכל קושיא בגמרא ובאמונה. הוא גם חי במוחש את כל ההיסטוריה הפלאית של עם ישראל שיסודה ביציאת מצרים ומתן תורה שהיו לאומה כולה, כדלעיל, והמשכה בהשראת השכינה בישראל באופן מוחשי - עם ניסי השגחה גלויים ונסתרים **לאורך כל הדורות!** מאמין זה חווה כל זאת מחדש בכל העוצמה - כמו שחו אבותיו מאז ימי הנסים עד היום הזה - בליל הסדר ובכל החגים, ואף בכל יום עם התפילין והמזוזה והציצית - שהיו מתמיד אותות קבועים לניסים פלאיים אלה. ונפעם נלבב זה כל פעם מחדש מהקיום הנסי של האומה אלפי שנים, אף שהיא ככבש ממורט

ומפוזר בין שבעים זאבים המבקשים לטורפו, וחיה וקיימת יותר מכל מרדפיה! ובכל מבול היצרים והאכזריות העולמיים - חיה האומה הנבחרת בבועה של קדושה וטהרה של התורה ומצוותיה! וכל זאת על פי תוכנית אלוקית מדהימה **המנובאת בתורה**: שיגלנו ה' יתברך מארצנו, וירדפנו ויכונו אויבינו בצורה נוראה - וה' אבינו ישמרנו ויצילנו בנסים - עד האחרית הנשגבה! ומרגיש אותו המאמין בעוצמה את כוחה של התורה האלוקית הקדושה ה"ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים", כשהיא מרימה אותו עשר דרגות מעל שטחיות החיים של ההמון הרדוד - "ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים" (אבות ו'), והוא חש את קדושת ונועם השבת והמועד והמצוות. וחי את הקב"ה בכל שעה ורגע בחושו את השגחתו הפרטית עליו, בשמעו ובהיענותו לתפילותיו, במסרים וברמזים ששולח אליו כדי להנחותו בדרך. וחש תדיר בגעגועי הנפש שיש לכל יהודי (שלא כהה ליבו לגמרי) כלפי יוצרו: "וגם הנפש לא תמלא" - כבת מלך שנישאה לעירוני ואין לה סיפוק בכל מה שמביא לה, כמשל הידוע המובא בחז"ל. וכך חש הוא עוד ועוד תחושות קודש בעונג רוחני, שבגינן אינו צריך שום "הוכחה פילוסופית" לאמונה, כמו שאתם לא צריכים הוכחה שעכשיו יום או לילה. והוא מוכן, כהמוני אבותיו מני קדם, למסור נפשו בשמחה בכל עת על אמונה זו הטבועה עמוק בלבנו].

אך אפילו אלה הרחוקים מהרגשה זו - כמנותקי התורה - יכולים להבין שהמעמד המתואר בתורה היה מעל ומעבר לכל חוקיות הטבע וחוקיות ה"כישוף". אי אפשר לתזמן רעידת אדמה, ואי אפשר להמונים "למות מקול ה'" - לא בטבע ולא בכישוף. הרי המצרים היו גדולי המכשפים וכבר במכת כינים הודו שזה נס מחוץ לחוקיות הכישוף - "אצבע אלקים הוא" [עיינו שם רש"י מדוע], וכל שכן שאר הנסים העצומים עוד יותר שהיו שם - מכת בכורות, קריעת ים סוף, מלחמת עמלק [שהנצחון היה תלוי בדביקותם בה'], מן, באר, ענני הכבוד, עמודי האש והענן - מלבד כל הנסים שהמשיכו **אחרי מות משה**, בזמן כיבוש הארץ ואחרי [בקיעת הירדן, נפילת חומת יריחו, אבנים משמים וכו' וכו' עם כל ניסי בית המקדש הראשון והשני]. 1300 שנים "כשופות"...

והנס העולה על כולנה: המעמד הנורא המדובר! והרי היה קורח שהתמרד במשה, והיו גם שהתלוננו על "עומס מצוות" ["בכה למשפחתיו" - ראה רש"י] - ואף אחד לא עלה בדעתו לטעון שזה כישוף, למרות שהכירו היטב ממצרים מה זה כישוף - ראו דברים י"ח ט' - י"ח שכל עניינו של מעמד הר סיני היה להראות להם את הדרך הישירה לנהוג עם בורא עולם - היפך דרך הכישוף: "כי אתה בא אל הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך - לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעוון ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת ה' כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה ה' אלקיך מוריש אותם מפניך: תמים תהיה עם ה' אלקיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלקיך: נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך ה' אלקיך אליו תשמעון: **ככל אשר שאלת מעם ה' אלקיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול ה' אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר ה' אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו**". ראו שם פירוש הרמב"ן המבאר מהות הכישוף ומה בינו לבין הנבואה! וראה גם דבריו הנפלאים של הרמב"ן בסוף פרשת בא.

ומשה מזכיר לישראל את אשר חוו בדברים ד', ובתוך דבריו:

אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו כו' וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלקים בשמים מבעל ועל הארץ מותוות אין עוד:

דהיינו: עם ישראל השיגו שכל המציאות כולה בטלה ומבוטלת לעומת האור האלוקי המהווה כל, ונפתחו להם שערי בינה להבין את המשמעות העמוקה של המציאות כולה, כדבריו הנפלאים של המקובל הגדול הרמח"ל בהקדמתו ל"מאמר הויכוח", ונביא קצת מדבריו שם:

"ה' אלקי ישראל, אבינו שבשמים, אשר בחר בנו להיות לו לעם סגולה, זאת נתן לנו לאות אהבתו, ואשר הוא מבדיל אותנו מכל העמים - ידיעת שמו הגדול וסוד מעשיו הנפלאים, שאי אפשר לשום בריה לעמוד עליהם כו' אבל כשרצה הקב"ה להקריב אליו אומתו החביבה לו מאד, הנה קרע את השמים [=בשעת מתן תורה], וגלה להם את מסתורין שלו, עד שידעו כולם ונתברר להם באמת - שכל ההנהגה של התחתונים, בכל הפרטות שאפשר לחשוב, אינה אלא ביד השכינה. ואין לך דבר קטן בעולם שאין עומדים עליו כמה ענינים רמים וגבוהים מאד. ואז ידעו והבינו כל סוד הבריאה: על מה נברא כל העולם [=לאיזו תכלית], ועל מה עומד [=מה נותן קיום לעולם], ועל איזה דרך מתנהג, ומה אחרית כל אלה הדברים [=מה תכלית הדברים]. וידעו עומק עצתו ית"ש, והנבראים הגדולים שברא לכבודו [=המלאכים], וגם ראו איך בני העולם הזה הולכים בחשך, והאמת נסתר מעיניהם. ואיך הניח הקב"ה בעולם הזה המכשלות את הרשעים דברים שמכשילים את הרשעים. כי מפני שהוא נסתר מבני העולם הזה - נתן רשות לשטן לשוט בארץ ולהתהלך בה, ולעשות ולפתות לב בני אדם בכמה מיני מרמה וכזב, שלב האדם נפתה אחריהם וטועה בכמה טעויות, וחושב שהעולם אינו הולך אלא על פי הטבע הזה שנראה לעינים כו' ראו גודל התורה והמצוות מה ענינם, ואיך הם פועלים הפעולות הגדולות בכל הבריאה. וראו כל דקדוקי מצוות במה הם תלויים וכמה הם צריכים מאד מאד כו' ועל כל זה היה מרע"ה אומר להם: "אתה הראית לדעת כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד" (דברים ד לה). כי הקב"ה הראה להם כל המציאות ועל מה הוא עומד, וידעו בבירור שהוא לבדו המנהיג ואין שום הנהגה אחרת לא טבעית ולא מקרית, ולא בשום דרך אחר אלא ההנהגה שהוא ית"ש מנהיג בעומק העצה שגלה להם. וצוה להם כמו כן להשיב אל לבם האמת הזה, שיהיה מתיישב בהם בלי שום ספק, כמו שראו אותו בבירור שלם. והוא מה שאמר להם: "וידעת היום והשבות אל לבבך וגו'" (שם שם ט). והנה כל הדברים האלה ראו אותם בזמן מתן תורה. וכן כתוב: "הן הראנו ה' אלקינו את כבודו וגו'" (שם ה כא). ועל כן צוה אותם, שמה שראו הם בעיניהם - יהיו מוסרים לבניהם ולבני בניהם לדורות. והוא שאמר להם: "רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך" (שם ד ט). ואינו אומר: "אשר שמעת", אלא: "אשר ראו עיניך", מלמד שממה שראו בעיניהם הוא מדבר. וכן מפרש אחר כך: "יום אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב" כו'.

כי זה מה שיודעים ישראל, שאין שאר האומות יודעים כלל, מפני שישראל זכו לראות כל זה בהר סיני, מה שלא ראו אומות העולם. ואומות העולם אי אפשר להם להתעסק אלא במה שהשכל האנושי נותן כו' אלא שפעם אחת רצה הקב"ה, וקרע המסך הזה לפני כל ישראל עד שהעמידם על אמתו. ומשם והלאה נשארו הדברים חתומים בלבם. והמצוה הזאת עליהם ללמדם איש את בנו.

ועוד משם זכו להעמיד נביאים שיחדשו בהם ידיעה הזאת תמיד. ובכל זמן הנביאים היתה הידיעה הזאת רווחת בישראל בפי הכל כו' לעמוד בסודו ולדעת גודל מעשיו הנעשים על פי רוב חכמתו הנפלאה. כמ"ש הכתוב: "מה רבו מעשיך הי כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קנייניך" (תהלים קד כד). וכלל הסוד במלות האלה: "מלאה הארץ קנייניך" כמ"ש עוד לפניך בס"ד.

ועצם זה שהמורה שלכם מוכן להאמין בכוחות על טבעיים כגון כישוף, ולא להאמין בכח העליון האלוקי, מראה על שיבוש מכוון, כי אם הוא ממילא מאמין בדברים שמעבר לחושים ולשכל, שיאמין בכח העליון מחולל כל הפלאים והתופעות - בורא

עולם, ובזה יתיישבו לו כל הקושיות, התמיהות והחידות של עולם ומלואו, חלקן מתוארות במכתב זה!

על ה"זיקוקים" - בושה להתייחס, רק זכרו שבמדבר לא היתה עיריה שתספק אותם...

נספח ב'

על מסורת השמירה הקפדנית שהיתה על כל מצוה וכל אות מהתורה במשך 3300 שנה, ועל הבדיחה הלא מוצלחת ש"נוכלים" יכולים "להשתיל" תורה ח"ו". ועל ארכיאולוגיה של אמת!

מסורת התורה היא מדויקת לאין שיעור מכל ספר עתיק בעולם. רבבות חכמי התורה מסרו נפש תמיד בדקדוק כל אות - כפי המצווה בדברים ד' ב'. וראו דבריו המפליאים של ההיסטוריון היהודי יוסף פלביוס שהיה עוד בזמן בית המקדש, שכתב בספרו "נגד אפיון" ספר א' סעיף 8: "וברור הוא למעשה איך אנחנו מתייחסים לכתבים שלנו, שאף על פי שעברו דורות כל כך רבים שונתבו, לא העז מישהו לא להוסיף בהם דבר ולא לגרוע מהם ולא לשנות בהם דבר, כי לכל היהודים נטוע בלבם תכף מראשית יצירתם לחשב אותם כתורת אלקים ולהחזיק בהם, ואם צריך: גם למות עליהם בשמחה!"

וראו דבר פלא: לאחר אלפי שנות פיזור בכל העולם, ורדיפת העם והתורה - ישנה זהות בין כל ספרי התורה של כל העדות, בכל 79,980 מילותיה ומאות אלפי אותיותיה [מלבד מה שבספר תורה של התימנים יש שוני בתשע אותיות תנועה (ו' וי' כגון: סוכה/סכה, ופעם חילוף א'ה' במילה דכא/ה) שלא משנות בכלום את משמעות אותן תשעת המילים]. וישנה זהות בשמירת כל המצוות מלבד חלק מפרטי המנהגים, בצורה פלאית ביותר. דבר זה מלמדנו על מנגנון שמירת מסורת התורה בדקדוק נפלא מאז נתינתה. ספרי התורה המדויקים נכתבים על ידי סופרים יראי שמים מפורסמים שלמדו והתאמנו בכתביה מדוקדקת רבות בשנים, ועברו מבחנים מחמירים. דיני כתיבת ספר תורה והגהתו כמה פעמים הם נוקשים וקפדניים ביותר, כשאות אחת מיותרת או חסרה, או מחוברת לחברתה, ולפעמים גם כשלא כתובה בדקדוק - פוסלת את כל הספר, ואפילו באמצע הקריאה בו בצבור, מפסיקים את הקריאה ממנו לאלתר ומחליפים לאחר! ניש סיפור משעשע על כומר שהתווכח עם רב על דיוק מסורת דתם, והרב אמר לו נעשה נסיון: נתן לכוומר טקסט שונה ממה שכתוב ב"ברית החדשה" כדי שיקרא לפני הציבור שלו בכנסייה, ואף אחד מהקהל לא העיר לתקן - כי חשבו שאולי הכומר גילה נוסח יותר מדויק ממה שכתוב אצלם. ובשבת הזמין הרב את הכומר לבית הכנסת והרב קרא בתורה ושינה איזה ניקוד בקריאה, ומיד נזעקו כל המתפללים לתקנו, וכשזה קרה עוד פעמיים, ביקשו בנימוס מהרב שלא ימשיך לקרוא, ושבפעם הבאה יכין יותר טוב...]. היהודי מצווה מדורות עולם לקרוא לפחות פעמיים את כל הפרשה כל שבוע, עם תרגום הפרשה לארמית, בנוסף מה שהוא שומע את הקריאה מספר תורה בציבור. יש תימנים, למשל, היודעים כל אות בספר תורה בעל פה! גם מסורת המצוות עליהן מסרו נפש אבותינו בכל הדורות - היא הוכחה ברורה לכל הנפלאות אשר קראונו בראשית היווצרות האומה. הרבה מצוות, כגון מצוות הפסח

וסוכות ותפילין - שמקיימים כל ישראל בדקדוק בכל הדורות - נצטוו מבורא עולם **כדי לשמר ולזכור את מה שאירע לכל העם בעבר.**

למשל: לא יתכן שכל עם ישראל יתחילו "פתאום" לשמור בדקדקות חג שלם של שבעה ימים: חג **הפסח**, עם זהירות מפליגה ביותר מהמצאות חמץ, בהכנות קשות ימים רבים מלפני החג, ומצות אכילת מצה ומרור ושאר הדינים המרובים של החג שהוא כולו **זכר ליציאת מצרים**, לולא ששמרוהו על פי ציווי ה' **מאז היציאה הפלאית מארץ זו!** גם לא את חג **הסוכות** שיוצאים מהבית שבעה ימים, זכר ליציאה ממצרים וענני כבוד שליוו את ישראל, ולזכר הסוכות שעשו במדבר שחיו באופן פלאי ארבעים שנה. [ואף אם היתה הפסקה זמנית במצוה, לא היו מחדשים את קיומה לולא המסורת הקדומה על מציאותה!]. גם לא יתכן ש"פתאום" יתחילו כל עם ישראל להניח **תפילין** זהות [מלבד כמה חילופי מנהגים בפרטים קטנים] **כשבפרשיותיהם ביד ובראש מסופר גם על יציאתם הפלאית ממצרים!** בלי המסורת הקדושה והחביבה של תפילין מאז יציאת מצרים, מי היה מסכים פתאום להניח "קופסאות שחורות" על היד והראש כל יום... ורבו דיני התורה שהם **זכר לאותה יציאה**, ועוד מנהגים קדומים שנהגו כל ישראל מאז, למשל: שימרו בדקדקות את המילים המדויקות ששרו כל עם ישראל לה' בסוף יציאה זו, יחד עם נס קריעת ים סוף והטבעת המצרים - "אז ישיר משה וכו'!" **ועד היום** מרננים **יום יום** מילות קודש אלו בתפילת השחרית! **היאך יוכלו "להמציא" תורה עם תרי"ג מצוות מגבילות** [וביניהן "משונות" ולא מובנות: שעטנז, כלאיים, פרה אדומה וכדומה], **והיסטוריה ניסית פלאית ותמוהה** [עם ניסים פלאיים ששום דת וכת לא העיזו להזות!]. **"להשתיל" למורשת העם הקפדנית והחשדנית לכל חידוש, את כל הדינים והמסורות האלו, לולא רצף מסורת הדינים והמאורעות מאז קרו!**

גם תתבוננו ותראו שמאז הניסים שהיו **בבית שני**, עברו כ-1945 שנה שזהו רק כ-27 דורות מוסרים, סבא לנכד. סבא בן 84 מוסר לנכדו בן ה-14 - הפרש של 70 שנה, במשך 27 דורות: פחות מכמות תלמידי שיעור ממוצע בישיבה, ומוסר בחור אחד לשני מה שקרה. אלא שפה מסרו המיליונים למיליונים! אך גם אם נרחיק עד לניסי **יציאת מצרים ומעמד הר סיני**, 3300 שנה, נגיע ל-47 דורות של מוסרים בלבד, מכל הנכדים ששמעו מכל הסבים, עד לעדות הרואים עצמם את כל האותות והמופתים! והנה שונאי ישראל מדורות ידעו ממנגנון שמירה מעולה זו של העם, שבגינו החזיקה אמונת התורה מעמד אלפי שנים למרות כל מרדפיה, וחיפשו בקנאה איזה זיו של פירצה במסורת האיתנה כדי להעיב יופיה - ולא יכלו! עד שלפני מאתיים שנה קמו שונאי ישראל גרמניים, אבות הנאצים העמלקיים [ראו במגילה ו' ע"ב: גרממא (=גרמניה) של אדום] וכמו שהמציאו שנים לאחר מכן תיאוריה גזענית "מדעית" על נחיתות היהודים, יחד עם תאי גזים להרוג מיליונים מהם, כך המציאו את תיאורית "ביקורת המקרא". תיאוריה המציעה "רעיון גאוני": אולי בתקופת המלך מנשה ובנו אמון "נשכחה" ח"ו התורה מכולם, וכמה "נוכלים" [כמותם, שהרי כל הפוסל במומו פוסל...]. בראשות חלקיהו הכהן הגדול חיברו והמציאו הלכות ומסורות מה שרצו, ח"ו, ולימדו את זה ליאשיהו המלך הצעיר ה"תמים" ולשאר העם ה"בורים".

וזה הרי שטות גלויה **שלא תיתכן גם ל"שיטתם המדעית"** - גם אם "תסכים" עם התיאוריה החולנית שחלקיהו הצדיק והכהנים היו חבורת נוכלים שקרנים וזייפנים, כגרמנים הנאצים ח"ו. הרי למרות שהיתה אז תקופה שהרבה לא שמרו את התורה,

וכמו בימינו, אך מאידך קבוצה נבחרת של העם דקדקו בה כחוט השערה, כגון שבת הכהונה, וכגון הנביאים ותלמידיהם. והיו הנביאים של אז, כנחום וחבקוק, מזהירים את כל העם על שמירת התורה, ומזהירים אותם שבגלל מעשי מנשה תחרב ירושלים, ראו מלכים ב' כ"א י"א נבואות האזהרה שהזהירו כל העם עוד לפני תקופת יאשיהו! והרי גם לשיטת "מבקרי המקרא" היה בית המקדש על עמדו ותוקפו כבר מאות שנים עם כל דיני הקרבנות המרובים המשולבים עם דיני המועדים המסועפים וקורבנותיהם. והנביא ישעיהו בדור הקודם, שמנשה הרגו, עוד הזהיר לכל העם על שמירת השבת ועל עוד מצוות, ע"י ישעיהו נ"ח. בכל ימי השופטים ובית ראשון היה את ספר התורה שכתב משה ושם בצד ארון ברית ה' [דברים ל"א כ"ד -כ"ו], אותם הארון והתורה המוזכרים לאורך כל קורות ישראל בתנ"ך: יהושע ד' וי' וחי' ושופטים כ' שמואל א' פרק ד' -ז', ושמואל ב' ו', ודוד שמר את "תורת ה'" או "תורת משה" והזהיר בזה את בנו [דבהי"א ט"ז מ', מ"א ב' ג'], ובמ"א ח' מתוארת השמחה הגדולה בהכנסת הארון לקודש הקודשים, תחת הכרובים פורשי הכנפיים ותיאור הבדים, ושם: "אין בארון רק שני לוחות האבנים אשר הניח שם משה בחורב אשר כרת ה' עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים"!! לוחות האבנים מסיני! לא "רק" מסורת מדוקדקת מכל אבותינו, אלא הלוחות עצמן שמשה הוריד משם!!! ובלוחות הרי יש את עשרת הדברות, עם הציווי על שבת "לקדשו", דהיינו: כל הדינים הכרוכים בה! ואותו הארון ואותן הלוחות שבפנים, מסורת רצופה לו ממשה: משכן במדבר, שילה, פלשתים [שם גרם להרס עד שהחזירוהו בבהלה], נוב, גבעון, בית דוד, ואח"כ שלמה מכניסו לבית המקדש! הארון והלוחות נשארו במקדש ועברו הלאה ממלך למלך עד זמן יאשיהו! הוא הארון בו התעסק יאשיהו בדהי"ב ל"ה ג': "ויאמר ללויים המבינים לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקודש בבית אשר בנה שלמה בן דוד וכו'" [ראו יומא נ"ב ע"ב שציווה לגנוז לבסוף שלא יפול בידי מלך בבל]. הפסקת מסורת? הרי העם כולו ידע מהארון, יחד עם כל כלי ביהמ"ק ועבודת ביהמ"ק ודיני המקדש הנוהגים כבר מאות בשנים, מאז שלמה! ונוהגים בו חרדת קודש, כשרק הכהן הגדול, האדם המקודש ביותר, ביום המקדש ביותר: יום כיפור, אז מותר להיכנס לפני ולפנים לזמן קצר, לשם עבודת היום! ויודעים על הלוחות שבארון ועל הדברות החרוטות ע"ג הלוחות, וכתוב בהן "אנוכי ה' אשר הוצאתיך מארץ מצרים"! זאת אומרת: מהמקדש והארון בלבד, שהיו קיימים בודאות כבר מאות שנים לפני ימי מנשה, יודע אתה ודאי שעברו במסורת תמידית לפחות כל ענייני הדברים הבאים: יציאת מצרים, מעמד הר סיני [עם "מזכרת" אלוקית ממנו!], שבת והלכותיה ושאר י' הדברות הכוללות את יסוד דיני עבודה זרה הרבים, כבוד אב ואם, דיני שבועה ועדות וממונות ואישות, והמקדש ועבודתו עם כל מאות המצוות הקשורות לו! אז מה כבר נשאר לחלקיהו "להמציא"...

ובמאות מקומות בתנ"ך - כל ימי המלכים - מתואר היאך קיימו את תורת משה והמון הלכות ממנה: למשל בדה"י ב' י"ז ט', במ"א כ"א י"ג, בדה"י ב' כ"ג י"ח, מ"ב י"ד ו' [י"א ב' המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר ציוה ה' לאמור לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות, כי אם איש בחטאו יומת"]. בדה"י ב' כ"ה ד'. ובימי אבי זקנו של יאשיהו, חזקיהו מלך יהודה הצדיק, רבתה חטאת ישראל עד שה' הגלה את י' השבטים ע"י אשור על שלא שמעו בקול הנביאים שהתרו בם מלכים ב' י"ז י"ג: "שובו מדרכיכם הרעים ושימרו מצוותי חוקותי ככל התורה אשר ציויתי את

אבותיכם וכו' ולא שמעו ויקשו את ערפם כו' וימאסו את חוקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו [=התוכחות ב"האזינו"] אשר העיד בם כו' ויעזבו את כל מצוות ה' אלוקיהם ויעשו להם מסכה כו' "ויעברו את בריתו את כל אשר ציוה משה עבד ה' ולא שמעו ולא עשו".

ועל אבי זקנו של יאשיהו - המלך חזקיהו - נאמר: "ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר עשה דוד אביו" [שם י"ח ג']. וחידש את העבודה במקדש. ובדה"ב כ"ט מוזכרים חלקי עבודת הקרבנות והמקדש: נרות, קטורת, עולה, קבלת הדם, זריקת הדם, ושירת הלויים! ובדה"ב פרק ל' מתואר בפרוטרוט הפסח שעשה חזקיהו בירושלים, את קרבן הפסח שהקריב ב"ד, ואת חג המצות שחגג ז' ימים, אליו התאספו גם חלק מהעם שנשאר באפרים ומנשה! ועי"ש פס' ט"ו-ט"ז: "וישחטו הפסח בארבעה עשר לחודש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עולות בית ה' כו' ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האלוקים וכו'". [זאת - מלבד הפסח המפורש בס' יהושע ה' י!]. ושם פ' ל"א עוד מצוות מתורת משה שקיים. ולסיכום מדרגת חזקיהו: "ויעש הטוב והישר והאמת לפני ה' אלוקיו, ובכל מעשה אשר החל בעבודת בית האלוקים ובתורה ובמצוה לדרוש לאלוקיו בכל לבבו עשה והצליח" [שם ל"א כ']. "וישמור מצוותיו אשר ציוה ה' את משה" [מל"ב י"ח ו']. והרי יאשיהו מלך 57 שנה אחרי חזקיהו, ונדאי היו הרבה זקנים עוד מתקופה זו, א"כ היאך "שכחו" את התורה מזמן חזקיהו לזמן יאשיהו?

אך הרי גם מנשה הרשע עצמו חזר בתשובה וציוה לעם לעבוד את ה', כנאמר בדה"ב ל"ג באורך, ראו שם היטב בפרוטרוט, כך שזמן ה"חולשה" בעם היה פחות מ-57 שנה! וחז"ל בסנהדרין ק"ג ע"א הוכיחו מפסוקי הנביא [וכן יש מסורת קדומה בסדר עולם רבה פכ"ד] שחטא רק 22 שנה, ועשה תשובה 33 שנה לפני מותו, א"כ הרפיון היה 22 שנה בלבד, ואח"כ עבודת ה' של 33 שנה, אח"כ שוב רפיון של 2 שנים ומיד תקופת יאשיהו הצדיק. איזו "שכחת תורה" יכלה ח"ו להיות בזמן זה - מלבד, אולי, להמון הרחב שלא היו "בני תורה" - כבימינו?

גם כל הנביאים הקודמים ליאשיהו דיברו על המון מצוות ופרטים מהתורה: ישעיהו, כדלעיל, מדבר על סדום ועמורה וחודש ומועד, כיבוד ועינוג שבת ודיבורים אסורים בשבת, ועל מי נח ובקיעת הים ביציאת מצרים, ומיכה מדבר על בלק ובלעם שרצו להזיק לישראל, והם היו יותר ממאה שנה לפני יאשיהו, גם בהמוני פסוקים מזכיר דוד המלך את כל חלקי התורה בתהילים - כב-176 הפסוקים של פרק קי"ט. ראו נא שוב את הקדמת הרמב"ם למשנה תורה - את שלשלת המסורת הנפלאה והמדוקדקת ממשה עד חתימת התלמוד [וגם המשיך לפרט מהתלמוד עד זמנו!]. גם בתנ"ך עצמו יש פרוט האישים הראשיים [כשלפעמים יש הרבה פרטים אישיים כמו שנות חיים, מתי ילדו וכדומה] של כל דור מאז בריאת האדם הראשון ועד לתחילת זמן בית שני. ומזמן בית שני יש ספרים המפרטים את קורות ישראל כגון "סדר עולם" שכתבו התנאים, מלבד ההיסטוריה שנכתבה בידי יהודים לא מבית המדרש שהיו באותם הזמנים כפילון האלכסנדרוני ויוסף פלביוס. ומזמן זה עד ימינו, נכתבו קורות ישראל בפרוטרוט בהרבה מקורות.

הארכתי קצת בזה להראות כמה "מבוססים" כזבי אבות הנאצים לעומת דקדוק מסורת אבותינו. כי חוששני שגם בזה המורה שלכם בחר בדרך אבות הנאצים במקום בדרך אבותיכם מדורות, ולימד אתכם את אותו ההבל [ולא פלא, אחר ששומעים בתקשורת את כל הביזויים על הרבנים, מדוע לא יחשבו שרבותיהם "מומחים לזיוף" מזה אלפי שנים...].

ומה שכתוב בנביא שכאשר קראו לפני העם בספר התורה שמצאו בזמן יאשיהו - בכו והתעוררו, **אין זה בגלל שלא ידעו ח"ו כל העם את דיני התורה לפני כן**. כי אם אמנם לא ידעו - מה להם לבכות על אשר בשוגג לא ידעו כלום, עד שהמלך אומר בפחד: "לכו דרשו את ה' בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה, כי גדולה חמת ה' אשר היא ניצתה בנו על אשר לא שמעו אבותינו על דברי הספר הזה לעשות ככל הכתוב עלינו". והלכו לחולדה הנביאה שאמרה להם: "אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי כו': הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל יושביו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה. תחת אשר עזבני ויקטרו לאלקים אחרים וכו' וכו'". משמע שפחדו מעוונות אבותיהם ושלחם, שיביאו עליהם רעה. **ומה רעה מגיע לאדם שלא ידע מעולם את האיסור בדבר!!!** אלא ודאי ידעו והתירשו! **שהרי גם הנביאים כל הזמן הזהירו אותם על זה**, כדלעיל! [ואם את ירמיהו לא קיבלו בסוף זמן הבית, כשכבר ידעו את המצוות - גם לשיטת הנבערים, מדוע יקבלו ממשהו המוקדם לו שמצווה דברים שלא ידעו?!].

ובפרט שבספר עצמו ש"מצאו" - כתובים דברים המחייבים להכיר הספר מלפני כן: חיוב כתיבת הספר, חיוב סיפור יציאת מצרים ומעמד הר סיני, תפילין ועוד. ומדוע יקבלו הגבולות גדולות ללא הוכחה ברורה! ולמה לא אמרו למוכיחיהם הכהנים והנביאים: ומה עם התפילין והציצית ושאר המצוות שהיינו אמורים להכיר על ידכם, שהרי אתם טוענים שמכם התורה ודאי לא נשתכחה! אלא ודאי ראו העם שהנביאים והצדיקים שמרו את התורה מתמיד, גם לפני ש"מצאו" את ספר התורה! אלא ודאי אצל אותה קבוצה גדולה של מעתיקי השמועה - נביאים, כהנים, צדיקים וכדומה, התורה עברה במסורה קפדנית מאז נתינתה בסיני!

ומה שבאמת קרה עם ספר התורה בימי יאשיהו - ראו ברש"י מלכים שם מחז"ל, ובסי' עיקרים מאמר ג' פ' כ"ב. מדובר **בספר התורה שכתב משה**, ואבד או שגנזוהו בזמן מנשה ואמון שהיו יראים שמא יזיקוהו, או כבר מזמן אחז אבי חזקיהו ששרף התורה [עיי' רש"י רד"ק ומלבי"ם].

וראו את **הביטוי הייחודי** הכתוב לגבי אותו הספר: לא "ספר תורה" אלא "**ספר התורה**"! במלכים ב' כ"ב: "ויאמר חלקיהו הכהן הגדול על שפן הספר **ספר התורה** מצאתי בבית ה'". ובמקבילה שלו בדברי הימים ב' ל"ד מוסיף עוד יותר: "ובהוציאם את הכסף המובא בית ה' מצא חלקיהו הכהן את **ספר תורת ה' ביד משה**: ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הסופר **ספר התורה** מצאתי בבית ה' ויתן חלקיהו את הספר אל שפן". למה חלקיהו מתיחס לספר מסוים **ידוע**, אם לא הכירוהו קודם? ולמעתיקי השמועה דלעיל ודאי היו ספרי תורה, כי מצוה על כל אחד לכתוב!

ואומרים חז"ל שנמצא ספר תורה זה שבמקדש - שכתב משה - פתוח בספר דברים כ"ח ל"ז: "יולך ה' אותך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת וכו'". וכן משמע ממה שענתה להם חולדה הנביאה: "הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל יושביו, **את כל**

דברי הספר אשר קרא מלך יהודה", שנבהלו ממה שהספר נמצא פתוח על הקללות שיבואו על המקום. גם אי אפשר שקראו במעמד אחד כל התורה, גם יש הרבה ברכות בתורה, ולמה נחרדו מהקללות ולא נתעודדו מהברכות? אלא כי נפתח שלא כטבע [שדרכם להיות מגוללים לתחילת התורה כמבואר במפרשים] וראו בזה סימן לרע, ע"כ חרדו, ובפרט במצבם המיוחד של אותו הדור. לדוגמא: בארה"ב לפני כמה דורות שהיה רפיון גדול בתורה, עד שאדם גדול כרבי יעקב יוסף הרמן עבר ממקום למקום לעוררם. ידעו כולם שאבות אבותיהם שמרו, גם הכירו צדיקים השומרים - אך בסך הכל היה רפיון ושכחה. ואותו הדבר בגרמניה שהרפורמים השכיחו התורה עד שהחזירו רבי שמשון רפאל הירש. האם היה יכול להמציא תורה חדשה, או אפילו קוצו של מנהג? וכמו"כ קרה גבי זמן יאשיהו, שכמעט נשתכחה מצוות פסח בגלל שני המלכים שלפני כן ששיקצו את המקדש וביטלו העבודה במשך חמישים שנה [או פחות] - אם נוריד את שנות התשובה של מנשה, כדלעיל], ואפילו הכהנים והנביאים לא יכלו לעשות קרבן הפסח, כי צריך להקריב על המזבח, שלא היה אז ראוי להקריב בו. ורק אחרי שטיהר יאשיהו את יהודה וירושלים מהבמות ופסילים, וניתץ את מזבחות הבעלים וטיהר את הבית וחיזקו [דהיי"ב ל"ד ג' ואילך], רק אז עשו מעמד נשגב וקראו מהספר המיוחד שנמצא בצורה פלאית על המצוה שנתרפתה, והתעוררו לה! סוף סוף אפשר לקיימה בהידור! ובנוסף לחגיגה הגדולה והמיוחדת שעשו לשם הפסח [כדי להדגיש את כריתת הברית המחודשת בין הקב"ה והעם, שפסח מסמן את תחלת היות ישראל עם ה'], הרי היה מיוחד גם בזה שדורות רבים לא היה העם מאוחד, מאז פילוג הממלכה, והי"מכה בפטיש" של הפילוג היה כשעשה ירבעם מקדש בדם ובבית אל כדי שלשם יביאו קרבנותיהם, ולא יעלו לירושלים! ועתה חוגגים כל ישראל הנותר בציון! וכל זה אחר ההתעוררות הכללית שהיתה בקריאת העושים החמורים הניבאים בגלל רפיון כללי בעבודה זרה, שאז יצרם היה חזק בזה כמבואר בסנהדרין ק"ב ע"ב. ובפרט שהתחזקות או התרפות אצל ההמון תלוי בעיקר במלך, ומלך צדיק כיאשיהו עוררם מאוד. ועוד יותר התעוררו מהתרגשות ומקדושת הס"ת שכתב משה ביד ה', ובודאי סגולת קדושתו רבה למאוד! עכ"פ ודאי ידעו מכל מצוות התורה, אך נתרשלו בחלקן, ע"כ עתה פחדו.

וכך היה בזמן עזרא, ראו בנחמיה פרק ח' שעזרא ונחמיה, קראו ב"ספר תורת משה אשר ציוה ה' את ישראל", והיו "בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה". מה קרה? המציאו ח"ו עוד תורה, מלבד של זמן יאשיהו? אלא הקריאה המיוחדת מהספר שכתב משה עצמו, ונשתמר עד זמן יאשיהו ואח"כ גם הלאה, היא הלהיבה הלבבות לשוב בתשובה על הכל באותו ראש השנה [בו היתה הקריאה], וחיזק אותם הלאה לעשות אז חג הסוכות ברוב עם ובהידור, כפי שלא נעשה מזמן, בפרט אחר הגלות הקשה בין הגויים שמצוה זו שהיא בפרהסיא נתרפתה ביניהם [ואולי גם לא ניתן להם לעשות, וכמו שכפאם נבוכדנאצר להשתחוות לפסל שלו], וחזרה עטרה ליושנה בהידור רב, כמבואר ערכין ל"ב ע"ב "מה ביאתם בימי יהושע וכו'", ועי' עוד בברכת פרוץ לסטייפלער פ"א אמור שכתב שכל השנים עד לעזרא [מלבד בימי דוד ושלמה שג"כ שמרוה - כמבואר שם בערכין] - היו רוב ישראל פטורים מסוכה בגלל שהם היו עולי רגל ומביאי שלמי שמחה, ועוסק במצוה פטור מהמצוה. ורק בזמן עזרא הרוב גרו בירושלים, והאחרים עשו מחביבות המצוה, אפי' היכולים להפטר, ו"כל הקהל" שעשה

היה חידוש שלא היה מזמן יהושע. א"כ מה שלא עשו כל הזמן הזה בא להגיד שבחם, ורק עתה כולם גרים בירושלים ויכולים לעשות סוכות ללא עיכוב. וראו בכרך הפתיחה ל"דורות הראשונים" של הר"א הלוי באר היטב ענין ספר התורה של יאשיהו [פרק כ"ח וכ"ט] ושל עזרא, והיאך ניצלו את המאורע להתעוררות כללית.

ואותם "אבות הנאצים" גם "גילו" סתירות וכפילויות בתורה - שאת כולם כבר ביארו חז"ל יותר מאלף שנה לפניהם, אך בשבילם זו היתה מספיק "ראיה" שהיו לתורה ח"ו "כמה מחברים". ואולי גם זאת לימד אתכם המורה, כי מהיכן ידע את דרך חז"ל שחיו עוד סמוך לחתימת התנ"ך וידעו על פי כללי הדרש הקדמונים [י"ג מידות ההלכה ול"ב מידות ההגדה ושאר כללי הלימוד של חז"ל - ראה הקדמת איילת השחר של המלבי"ם לספר ויקרא, כללים הפועלים בכל ה"טקסט" המקראי באופן אחיד ומופלא ביותר] שה"סתירות והכפילויות" נכתבו דוקא בדרך זו כדי שתהא אפשרות לצמצם את ה"טקסט" המקראי במקסימום, ולהוציא ממנו ע"י כללי הדרש לימודים והלכות ככל התורה שבע"פ. ומסרו נפשם ומאודם לרדת לאמת עומק משמעותו, כי בנפשם הוא. לזה הקדישו את חייהם במסירות לאמת בצורה בלתי נתפסת. למשל: היה תנא בשם שמעון העמסוני שפרש מכל מפעל חייו לדרוש כל מילות "את" שבתורה - בגלל "את" אחד שהבין שאין בו מה לדרוש [עד שרבי עקיבא דרש גם אותו]. מושגים! ואם אין לכם סבלנות לקרוא את המלבי"ם, ראו את דברי "גדול חוקרי בקורת המקרא" בדור הקודם: פרופסור למקרא באוניברסיטת ירושלים החילונית, פרופ' מ"צ סגל, באוסף מאמריו בהוצ' קרית ספר י-ם 1957 במאמר הראשון: אחידותו של ספר התורה - שהאריך להוכיח "מבחינה מדעית" שהתורה כולה אחידה מתחילתה עד סופה, ושל מחבר אחד! וב"דורות הראשונים" של הר"א הלוי וב"ראיות מכריעות נגד ולהיזק" של הרב ד"ר דוד הופמן סתרו לחלוטין את כל הבלי "ביקורת המקרא", עד שגם משכילי דורם החילוניים הודו לדבריהם! [ובספר "דורנו מול שאלות הנצח" היותר מצוי - יש פרק ממצה בזה].

עכשיו בואו, יקירי, אראה לכם עוד נושא מחריד המראה בעליל מהי נאמנותם המדעית של מנותקי התורה, עד שחבריהם החילוניים זועקים כנגדם שהם "חוקרים" מתוך מגמה אובססיבית-חולנית לסתור את התורה!! מדובר עכשיו במקצוע ה"ארכיאולוגיה". הארכיאולוגים החילוניים ההגונים מודים שאין שום דבר סותר את התנ"ך, ואדרבא: הרבה ממצאים תומכים בו ע"ד לפרטים הכי קטנים! והנה לפני כמה שנים פירסם הארכיאולוג פרופ' אדם זרטל מאוני' חיפה הגר בקבוץ עין שמר [!], לאחר 21 שנים שחוקר וסוקר את השומרון, בעיתון "הארץ" [12.11.99] את הממצא המדהים שמשלחתו גילתה בהר עיבל: מזבח של ישראל מזמן ההתנחלות שלאחר יציאת מצרים, וכפי שצויה ה' בדבר' כ"ז, לבנות מזבח בהר עיבל, וכפי שבוצע ביהושע ח"ו!! המזבח גם תואם במדויק את המדות והצורה של המזבח בביהמ"ק המתואר ביחזקאל מ"ג ובחז"ל במס' מדות פ"ג. שלא כשאר המזבחות הכנעניות מאותה התקופה, כבמקדשיהם הסמוכים, לא נמצאו סביבו צלמניות [פסלונים אלילים], וגם עצמות בעלי החיים שהיו שם היו של בעלי חיים שמהם מקריבים קרבנות [זכרים צעירים מהצאן והבקר וכדו']. והחוקרים לסוגיהם לא ידעו היאך לעכל "חדשה מרעיש" זו, הסותרת בעליל את כל ביקורת המקרא הטוענת שח"ו הכתוב בתנ"ך "הומצא אחר כך! כמובן, לא "הודו" כל כך מהר חבריו של זרטל במשמעות ממצאיו, וחבריו

מאוניברסיטת ת"א אפילו פרסמו דברים בוטים נגד ממצאיו המחייבים, **מבלי שביקרו כלל בהר עיבל לראות את הממצאים, ומבלי שדנו עמו על ממצאיו!** לא רוצים שיהא נכון - וגמרנו! פרופ' זרטל כותב שהיה **נדהם!** כי הממצאים הראו בעליל את טעות הכופרים בתנ"ך מבין הארכיאולוגים, ההיסטוריונים ו"מבקרי המקרא", ומשמישים כהוכחה ניצחת: **סי' דברים וס' יהושע נכתבו סמוך לזמן שהם מדברים עליו, שהרי מתארים דברים שעתה גילו כמדויקים ביותר! דברי התנ"ך הם אמת לאמיתה, גם בפרטים העובדתיים וההיסטוריים: עד לפרט הקטן ביותר! משה אמת ותורתו אמת - והמכחישים המה הבדאים!!**

והנה ב 2004 - הוציא פרופ' זרטל ספר שלם על תגליתו זה בשם **"עם נולד"** בהוצאת ידיעות אחרונות/ספרי חמד, בו מבאר בפרוטרוט היאך מוכרח להיות מזבח זה המזבח המתואר בתורה וביהושע, ומתאים **במדויק לביאורי חז"ל לבנין ומבנה המזבח!** וזו הוכחה ניצחת נגד כל כך הרבה דברים שחבורת הכופרים ה"אקדמאית" החליט להלחם בו:

א. התורה והתנ"ך נתגלו ארכיאולוגית כאמיתות היסטוריות כבר מזמן יציאת מצרים והתנחלות ישראל בארצו, ולא איזו "יצירה מאוחרת" שבאה "להמציא חז"י היסטוריה ישראלית".

ב. התנ"ך מדויק להפליא בתיאוריו - **כעדות ישירה מן השטח!!**

ג. פרשנות חז"ל לתנ"ך - **מדויקת להפליא!**

וכל אחד חייב לקרוא ספר זה לראות היאך נתקבצו נגדו ארכיאולוגים שמאלניים מכחישי התנ"ך לכפור במסקנותיו, אף שלא באו קודם ל"בקורת" אפילו לראות את הממצאים בהר או לשוחח עמו עליהם! והפרופ' החילוני תמה על עמיתיו חדורי השנאה לתנ"ך, שנותנים לרגשותיהם להשפיע ולקבוע עובדות מדעיות!! ובספרו מתאר בכמה פרקים היאך לתדהמתו גילה שקדמו לארכיאולוגים אלה חוקרי "תנ"ך" אנטישמים שהתאמצו בכל כוחם להכחיש אמיתות כדי לכפור באלקים ובניסי האלוקים, ובשביל להכחיש את זכות מישראל על ארצו! ספר חובה לכל דורש אמת באמת! וזכה חילוני זה ללמדנו את אשר ידענו מכבר: תוקפי התורה אינם מחפשי אמת, אלא אינטרסנטים קטנוניים המשתמשים כביכול ב"מחקר" כקרדוס לחפור בו - להצדיק חלאתם! (אגב, שם בת"א מתבצרים "ארכיאולוגים" שמאלניים מכחישי התנ"ך מגמתיים, כפינקלשטיין וחבר מרעיו, נגד דעת רוב חבריהם ההגונים יותר - מבלי להיכנס לשאלה כמה מקצוע הארכיאולוגיה הוא ממש "מדעי").

ואוסיף כמה מילים קצרות על ממצאי הארכיאולוגיה: בחוברת **ניצוצות מספר 3** יש מאמר ארוך של ד"ר פנחס ביברפלד המביא מקורות למכביר של ארכיאולוגים והיסטוריונים שהודו לבסוף לאמת התנ"ך, ציטטות מדהימות מגדולי חכמי אומות העולם על אמת וגדלות התנ"ך ופלאות תולדות ישראל, וכן נבואות מדהימות למכביר שהתקיימו בפרט מסמר שיער!

והארכיאולוג המפורסם **נלסון גליק** כתב: "אפשר לקבוע במפורש כי מעולם לא סתרה תגלית ארכיאולוגית שום אמירה במקרא. נוספו עשרות ממצאים ארכיאולוגים המאשרים בקיום כלליים ברורים, או אף בפירוט מדויק, אמירות היסטוריות שבתנ"ך. כך הולכה ההערכה הנאותה של תיאורים מקראיים לעיתים קרובות לתגליות מרעישות. התגליות הרי הן בבחינת אבנים במעשה הפסיפס העצום של הזכרון

ההיסטורי של התנ"ך, הנכון במידה שכמעט לא תאומן! [מצוטט ב"זה א-לי" עמ' 199]. מי שנחשב מגדולי הארכיאולוגים בעולם של איזור א"י: אולברייט, למרות שהיה ג"כ שייגעץ לא קטן, בתחילת ספרו "התקופה התנ"כית" מעיד שבתחילה זילזלו במידע ההיסטורי בתנ"ך, עד שהתגליות ההיסטוריות אישרו את מסורת האבות עוד מזמן אברהם אבינו! וכך כותב בהרבה מקומות בספרו, שבתחילה לא ייחסו לתנ"ך חשיבות היסטורית עד שבחפירות נוכחו לדעת שהוא מדויק יותר מהכתובות והלוחות שמאותו הזמן!... כך כתב, למשל, בספרו "הארכיאולוגיה של א"י" עמ' 115 ועמ' 205, ובספרו "מתקופת האבן ועד הנצרות" עמ' 40 ועמ' 57 ובעמ' 163 [שם כתב: "אין זה המקום היחידי בו מדויק ספר מלכים יותר מן התעודות היתדות מזמן המעשה. ספר דברי הימים מכיל אף הוא חומר שמקורו מלפני החורבן והוא אינו בס' מלכים. החוקרים פעם היו מזלזלים בחומר מוסף זה. אמנם הוכיחו וחזרו והוכיחו שהוא אמתי וחשוב כו'. התגליות והחקירות של הזמן האחרון ביטלו לחלוטין את ההשקפה הקיצונית הזאת וכו' כלומר: הוכח כל האמת כפי שנמסר בספר דברי הימים!"], ועוד. פרופ' בנימין מזר במחנים ל"א עמ' 21 כותב שהממצאים הארכיאולוגיים לא רק שאינם סותרים למקרא, אלא מאירים את הכתוב באור חדש. הארכיאולוג הישראלי הנודע ד"ר יוחנן אהרונ' [שהיה חילוני מאוד] כתב בתחילת ספרו "א"י הכנענית המאוחרת ובתקופת ההתנחלות הישראלית" ששינוי היחס למש"כ בתנ"ך אחר שגילו החפירות הרבות שתאורי התנ"ך מתאימים בצורה מדהימה לתקופה אותה מתארים, וכהכרח נכתב בזמן זה! "שום סופר או עורך לא יכול היה לחבר או להמציא סיפורים אלה מאות שנים לאחר התרחשותם. אין עוד חוקר רציני אשר יכול לפקפק כיום בעובדה שמסורות אלה אמנם נמסרו בנאמנות מפליאה מדור לדור" [שם]. [ואגב "שיבוך" התנ"ך, גילה עוד יותר את קלון בקורת המקרא המאחרים את הכתוב מהזמן עליו כתוב]. ככל שמתקדמות החקירות, כך "מתאשר" התנ"ך. למשל: החצופים האלה בהתחלה אמרו שא"א שהיו גמלים מתורבתים בזמן אברהם, עד שבשנים האחרונות גילו שרידי עצמות שלהם במקומות יישוב! בקורת המקרא נאחזה שנים בטענה שבזמן משה עדיין לא המציאו את הכתב, כך שלא יכלה להכתב התורה [ח"ו], עד שבחפירות מארי ונינוה ועוד נתגלו רבבות תעודות כתובות עוד מזמן שהרבה לפני מתן תורה! ובספר "קדמות ס' בראשית" של גרינץ עמ' 127 כתב שוילהאוזן המשיך לפרסם ספרו עוד מהדורה ועוד מהדורה, בו כתב שלא ידעו לכתוב בזמן משה, כשב1887 נגלו אגרות אל עמרנה וב1902 חוקי חמורבי, שהיו לפני מתן תורה, ועדיין המשיך אותו גרמני אנטישמי [שבאוניברסיטאות א"י מרבים לצטט ולסמוך ולבנות עליו, ועליו בנויה כמעט כל התאוריה ה"נבונה" של בקורת המקרא...] לכתוב שלא נודע הכתב עד לזמן המלוכה...

ובמאה שנים האחרונות יש המוני מחקרים המראים שלא הבינו הארכיאולוגים ומבקרי המקרא כופרי התנ"ך - מה כתבו בתנ"ך, עד שהחוקרים האחרונים גילו: למשל: הנה בזכרונות סנחריב מתוארים כל כיבושיו עד שמגיע לירושלים, ושם נפסק. הירודיטוס כתב שאש יצאה מהאדמה והשמיד כל צבאו! בישעיהו ל"ז מבואר שאח"כ ברח חזרה לארצו והרגוהו שני בניו כשהתפלל לאלוהיו. ה"מבקרים" לעגו לסיפור, וטענו ששמות הבנים [אדרמלך ושראצר] מדי "יהודיים", עד שגילו בחורבות נינוה לוחות המתארות בדיוק סיפור זה, עם השמות האלה, ואפילו המשך לסיפור! עוד טענו

שאין זכר לאחז מלך יהודה, ולא היה ולא נברא אלא משל היה, עד שגילו כתובות באשורית [נמצא במוזיאון הבריטי] ששלח 2000 מרכבות ועוד מתנות לאשור, עד שבזכות זאת, העביר תגלת פלאסר מלך אשור את פקח בן רמליהו [עי' נבואת ישעיהו "הנה העלמה וכו'"], והמליך את הושע בן אלה. והנה עשו לאחז "תחיית המתים"!!! עוד טענו ה"מבקרים" שלא היו "קרבנות בנים" מעבודת האלילים של הכנענים, רק המציאו זאת היהודים להצדיק הכיבוש, עד שגילו הרבה חפצים המעידים על אכזריות כגון מזבחות עם ערימות עצמות ילדים. טענו איך בנה שלמה, בן לעם חקלאי, כזה בימ"ק יפה, עד שגילו בניינים יותר יפים עוד יותר מוקדמים. לעגו ל"מכרות שלמה" עד שגילום בעצמם! וכו' וכו' במדעים בדיוניים אלה הממומנים בהון עתק ע"י הציבור... ועל טענות ארכיאולוגים "שלא מצאו" לא את תיבת משה ולא את שיירי הדם והצפרדע של מכות מצרים ואפילו לא את הכינים שלפרעה - הנה מפורסם הוא הפאפירוס של המצרי איפובר שנתגלה 1828, בו תיאור מכות מצרים: דם, דבר, ברד, מכת בכורות, ועמוד האש ההולך לפני אויבי הארץ [ישראל]! וכותב אותו איפובר שהדברים הנוראים שקרו היו עשרה במספר! וכשהצליח החוקר המפורסם פרופ' עמנואל וילקובסקי לבאר ולפרסם זאת, גם הכניס סדר לבלגן ששרר במנין השנים של אז ביחס לשלשלות המלכים, נלחמו נגדו כל ה"חוקרים האובייקטיביים", והעלימו את הממצאים בפחד מהמסקנות המחייבות: לא רק שההיסטוריה של התנ"ך אמת, אלא גם כל הניסים המתוארים בו! **יש אלוקים!!** ועוד פירסם וילקובסקי בספרו "דורות במקרא" על מצבת אל עריש בו תיאור חושך גדול שהיה תשעה ימים בעקבות סערה, ואח"כ הלכו למקום הנקרא פי -חירותי [פי החירות!], ואח"כ תיאור היאך פרעה, שהלך עם לגיונותיו, נזרק לגבהים ונישא לשמים, ואינו חי יותר. גם יש אימות עקיף למה שקרה, מתמונות המרכבות לאחר זמן קריעת ים סוף, שהיו פרימיטיביות מאוד ביחס למה שהיה להם לפני כן, כי "כל רכב מצרים" טבע, ולקח זמן לבנות טובים מחדש. ועי' רמב"ן ריש מסעי ממו"נ שציון מסעי בני ישראל כדי שנאמין שאמנם שם עברו! והרבה מהמקומות המצויינים במסעות אמנם נמצאו בתעודות! **ועל הר סיני המסורתי ישנם אבנים יחודיות בכל העולם, שיש עליהן תבנית פלאית של הסנה, וגם אם ישברו האבן לחתיכות תשאר תמונה פלאית זו, ויש לי ולהרבה מחברי אבן כזו בבית.** גם נמצאו בסביבות ההר כתובות בעברית עתיקה מזמן משה [התנ"ך כהיסטוריה עמ' 125 - 7, ועוד].

ביהושע י"א י' מסופר שיהושע כבש את חצור שהיתה "ראש כל הממלכות האלה", שרף אותה בלבד באש. פרופ' יגאל ידין הנחשב לגדול הארכיאולוגים שהיה בישראל, בספרו "חצור" בעמ' 82 כותב כמה אישור [יישר כח!...] החפירות שם את הכתוב במדויק, כי חצור היתה עיר אדירה, הגדולה שנחפרה עד כה, והמרכז הפולחן האלילי לכל האיזור, ובזמן יהושע הרסו הכל, ואת כלי הפולחן ניתצו. ואגב כותב שם בעמ' 193-198 **היאך עשו את כל החפירות על פי הכתוב בתנ"ך, ושתיאורי התנ"ך הוכחו כמדויקים עד כדי כך, שיכלו ע"פ הכתוב להגיד לפועלים מה עומדים למצוא בחפירה שלפניהם...** והנה לפני 17 שנה יצא ספר של יהושע עציון [עדיין חילוני] בשם "התנ"ך האבוד", בו מראה בצורה משכנעת היאך כל הנחות הארכיאולוגיה נתיסדו על סמך שיחזור התאריכים של שולשלות מלכי מצרים, שיחזור הבנוי על "פילפול" מסובך ולא הכרחי, ולפעמים: אבסורדי, שנעשה ע"י הנחות של הארכיאולוג פטרי לפני 100 שנה. ולפי

שיקוליו, אם נעתיק ההנחות לקבוע את זמני השכבות השונות בא"י, באמת א"א למצוא תיאום לבין מה שכתוב בתנ"ך לבין מה שחושפים באדמה, לפי שיטתם. אך אם נבנה אמת מידה שונה, המבוססת על חלק ממסקנות פרופ' וילקובסקי ועוד כמה הנחות מסתברות מאוד [שהיות ואינו "ארכיאולוג מקצועי" אלא רק חובבן - היה לו מספיק עצמאות מחשבתית להגיע לאמת...], ועל ידי זה מקדימים את זמן יצי"מ וכיבוש הארץ לסוף תקופת הברונזה הקדומה, במקום מה שנהוג לאחר זאת עד לסוף תקופת הברונזה המאוחרת ותחילת תקופת הברזל, **הרי שכל מה שמוצאים בחפירות תואם בדיוק מפתיע את הנאמר בתנ"ך!!!** ותוך קריאה בספרו ומעקב אחר הממצאים, הנה ראיתי בהם המון דברים שאפילו מחבר הספר עציון לא מודע להם, **היאך הממצאים מתאימים לא רק לכתוב מפורש בתנ"ך [שרוב דברים אלה עמד עליהם המחבר] אלא גם לדברי חז"ל והמפרשים!!!** והמחבר הנ"ל לא כתב זאת ב"מגמתיות של קדושה", וגם התנצל ל"מבקרי" - שמה שהוכיח את אמיתות התנ"ך היה "בלי כוונה" ... למשל: מצאו בסיני קבוצות של שדות קבורה שלפעמים בריכוזים ענקיים [עמ' 53 ו-68]. המחבר תולה זאת בתמותה עקב התנאים הלא טובים [עמ' 59], אך אנחנו הרי יודעים על "מתי מדבר"! גם מצאו הרבה מבני מגורים ארעיים מאבנים, בלי תקרת אבנים, אלא היו עושים הגג מענפים! המחבר לא יודע להסביר, אך אנחנו הרי יודעים: **"כי בסוכות הושבתי את בני ישראל וכו'",** והרי "על שם הסכך קרויה סוכה" [רש"י ריש סוכה]. ריכוז גדול של אתרי מגורים וקברים באזור "גבל מוסה" [=הר סיני!]. הרי שם חנו בני"י כמעט שנה! [במדבר י' י"א]. נפילת חומת יריחו בצורה פלאית [ראה לעיל] בזמן המעודכן, ואח"כ לא בנוהו יותר, למרות שבנו כל סביבתה, וככתוב! [עמ' 65]. תיאור של מבנה החומה, שהיה מורכב למעשה משתי חומות, פנימית וחיצונית [עמ' 64]. ועי' בפ"י הגר"א על יהושע ב' ש"כ במדויק! החפירות בעי הקדומה, שעד עתה חשבו שהיתה תל חרבות עוד לפני זמן יהושע, בכרונולוגיה המתוקנת יוצא ש"אמנם" נחרבה בזמן יהושע! [עמ' 69-70]. לאחר שגילו כתב עברי קדום בארץ שחשבו שהוא מלפני תקופת הכיבוש, סברו שעמי כנען ידעו לכתוב וישראל למד מהם. לפי הזמן המעודכן, בעלי הכתב היו דוקא ישראל! [עמ' 80]. וכך כסדר: בחצור, תל דן, שכם, ירושלים, תקופת המלכים, כיבוש אשור, חורבן הבית, גלות בבל והתקופה הפרסית ושיבת ציון, הכל מואר באור חדש המאיר את התווה ובוהו הארכיאולוגי שהיה עד כה בגלל הנחת יסוד מוטעת בכרונולוגיה המצרית!

ואין עציון בודד. לאחרונה יצא עוד ספר מפרופ' דיוויד רול בשם **"התנך: ממיטוס לאמת היסטורית"**, בו מתואר היאך בדק ממצאים באופן עצמאי, והגיע גם הוא, כפרופ' וילקובסקי, למסקנה שהוסיפו הארכיאולוגים מאות שנים לכרוניקה המצרית, וכשהוריד שנים אלו "פתאום" כל המתואר בתנ"ך קיבל "אישור". בנוסף להמוני הדברים שגילו ע"י שיטת וילקובסקי, כגון: "מכות, מלכת שבא, האשה השונמית וכו'", גילה דברים מדהימים רבים אחרים: יוסף השליט ותקופת בני ישראל במצרים: בחפירות בסביבות העיר "אוואריס" הקדומה, שם היה גושן שישבו בו בני"י, גילה הוא וחבריו החופרים, קברות בלא שום השפעה מצרית, אלא של אלה שבאו מא"י וסוריה. הרבה יותר נשים קבורות מאנשים: בעקבות זריקת הזכרים ליאור. גם ששים וחמשה אחוז מהקברים שהיו של ילדים מורה על טבח שעשו בילדים. גם אוכלוסיית עבדים אסיאתיים [בתואר יהודי] באזור הדלתה והנילוס. ב"פאפירוס ברוקלין" משם יותר

מחצי מרשימת שמות העבדים שהיו "אפירו" [=עבריים] הם שמות יהודיים מובהקים: "אשר", "מנחם", "יששכר", "שפרה" ועוד. התעודות מציינות שבאותה תקופה היו המוני עבדים ורישומם היה ניכר על מצרים, והחוקרים תמחו מנין באו כ"כ הרבה עבדים אסיאתים, עד שלאיש ממשל היו ארבעים עבדים כאלה. אך אנחנו יודעים: "פרו ורבו וישרצו במאוד מאוד כו". מצאו שם קברי אחים ענקיים של שלדים מגופות שנזרקו לשם בלי סדר, כאילו היה אסון המוני גדול. מכת בכורות? הרשעים שמתו בג' ימי אפילה? גם חוקר זה מעיד שכל ממצאיו מצביעים בלא ספק על דיוק המתואר בתורה. והרב משה גרילק כתב על הוכחות ארכיאולוגיות של השנים האחרונות כמה מאמרים.

וסיים עציון את ספרו בכתבו שצריך לשחזר את כל ההיסטוריה הארכיאולוגית לפי התנ"ך שנמצא כ"כ מדויק, ולפי השחזור לקבוע כרונולוגיה חדשה למצרים וכל הארצות העתיקות! ודמעת התרגשות תבצבץ בקוראנו את המילים האחרונות שכותב אותו החילוני [עדיין] המהדהדות ביופיין ואמיתתן: "מבעד לכל החיפושים, ההתלבטויות, הויכוחים ומהומת המחקר, שב ועולה, כשהוא מוגה באור יקרות, התנ"ך - ספר הספרים, שכה התעמרו וזלזלו בו בדורות האחרונים. אכן מאסו הבונים היתה לראש פינה". ואכן מה נעני בתריה...

נספח ג'

תורת אמת נתן לעמו - על יד נביאו נאמן ביתו! לקט חיזוקים באמונה!

כתבתי בתחילת המכתב על מעמד הר סיני על רקע ניסי היווצרות האומה ביציאת מצרים, ומסורת העברת הדברים האלה עד אלינו. הזכרנו גם את ההנהגה הפלאית של בורא עולם עמנו כבר אלפי שנים, לטוב או למיטב. בנספח א' ביארנו יותר את מהות מעמד הר סיני, ובנספח ב': את מהות העברת המסורת המדוקדקת. ברשותכם, אסכם עוד כמה ראיות לאמיתות התורה אם אתם זקוקים לחזק הכרתכם האמונית. כמה מדברים אלה כתבנו כבר במכתב, ולא תזיק החזרה... לפני 16 שנה כתבתי מכתב חיזוק באמונה לבחור, בשם "לתוהו האלמוני" עם הרבה ראיות שכאלו, רובם מהקדמונים, והתפרסם כחוברת וגם בסוף הספר "נפשי בשאלתי" של הרב יעקב לוגסי, וגם בסוף הספר "האמת היחידה" של הרב שעשוע חלק 1. לפני 14 שנה החלו כמה אירגוני "חזרה בשאלה" לצאת ל"מלחמת קודש" נגד התורה הקדושה - כי נפל פחד תנועת התשובה ההולכת וגדלה עליהם, והחרידה ליבם, והחלו מפיצים מאמרים ארסיים נגד התורה - גם אצל החרדים - בראשות איזה פוקר מהצפון שהחרדים החזירוהו תחילה בתשובה, אך אחר כך בעט בכל כי לא קיבל את הכבוד שהחליט שראוי לו, ואסף את כל האפיקורסות שמצא מכל פינה בעולם, ופירסם... ["מלחמה" זו בתורה, היא בכל דור ודור בגלל קנאת דתות השקר וארגוני השקר באמת האבסולוטית היחידה בעולם - התורה! וכפי שמרחיב הרמב"ם בתחילת "איגרת תימן", עיינו שם בניתוחו ההיסטורי המזהיר. "מלחמה" עלובה זו מזכירה את הילד שהתרגז על שארמון המלך העצום והמפואר והאיתן מסתיר לו את הנוף, והחליט

"להפיל" על ידי ש... יזרוק בו חתיכת חצץ...! וב"ה כתבתי תשובות לכל הבלי, וכשהתפרסמו התשובות ברבים "נעלב" הפוקר על שחשפתי קלונו וכל "יגיעו" ירד לטמיון, ותבע אותי למשפט פעם ראשונה בבית משפט השלום ואחר כך בבית משפט המחוזי - ובשניהם הפסיד, כשהשופטים החילוניים "פסקו" שצדקתי בתשובתי...! אם כן יש לי "אישור כפול" אפילו של בתי משפט חילוניים על זה שכל טענות האפיקורסים נגד התורה הן **הזיות בדויות**! אכתוב את הדברים בתמצית [התשובות לבחור ולפוקר], ואם תרצו לקבל את הדברים באורך ובפרוט, צלצלו לטלפון שבסוף המכתב, ונשלח את הדברים. גם תוכלו דרך טלפון זה לקבל חומר מודפס, או שיחה פרטית בעז"ה - **על כל נושא אמוני אשר תרצו**. שלא תגידו שאנחנו לא אוהבים אתכם...

כמה ראיות מכריעות לאמיתות-אלוקית-מוחלטת של התורה:

הפרקים:

1. ממסורת דרך הגילוי והמסר האלוקי הפלאי של התורה לפני העם כולו!
2. גם ההגיון מחייב גילוי פלאי שכזה, כי בריאה מורכבת ומסודרת מורה על בורא תכליתי. ובודאי גילה את תכלית בריאתו בגילוי שלא ניתן לפקפק שממנו הוא!
3. גם התורה עצמה מנבאת שיתפרסם בעולם כולו רק גילוי אחד שכזה לפני עם שלם, ואמנם לא מתיימרת שום אומה ושום דת שהיה לה גילוי שכזה!
4. מוסרי הגילוי ופרשנותו מאז הגילוי עד עתה, דור אחר דור, הם ענקי מוסר וכבירי שכל המוסרים נפשם על האמת!
5. ניסי ההשגחה המדהימים ליוו את עם ישראל מאז היווסדו מזה אלפי שנים - בדיוק כפי שניבאה תורה זו שקיבלנו באותה מסורת מופלאה! שומר עמו ישראל לעד!!
6. הדרגות וההשגות הגדולות אליהן זוכה כל מי שעמל בתורה כיאות ומקיים מצוותיה!
7. גילויים שמימיים פלאיים רבים!
8. הפוך בה והפוך בה דכולה בה!
9. נבואות והבטחות אלוקיות-פלאיות בתורה שקוימו במילואן נגד כל הגיון!
10. תופעות פאראנורמליות שחוו וראו הרבים גם בדורות האחרונים!

1. ממסורת דרך הגילוי והמסר האלוקי הפלאי של התורה לפני העם כולו!

וכפי שהארכנו בפרק א'.

2. גם ההגיון מחייב גילוי פלאי שכזה, כי בריאה מורכבת ומסודרת מורה על בורא תכליתי. ובודאי גילה את תכלית בריאתו בגילוי שלא ניתן לפקפק שממנו הוא!

כל אדם מתבונן רואה מהמורכבות והסדר המדהימים של הבריאה את החכמה הפנטסטית בה הורכבה, אם כן מוכרח שיוצרה הוא כביר כח וחכמה מעבר לכל השגה. הרי כל גאוני המדענים לא יכולים ליצור אפילו אטום אחד זעיר שבבריאה, ולא רק זאת, אלא מודים שהם מבינים רק כטיפה מהים בעומק החכמה הכבירה הטמונה באותו האטום! כל שכן במולקולה, בתא חי, ביצור חי, בבן אנוש, בקוסמוס וכל פרט בו! והרי לא תאמר אפילו על משקפיים או שולחן שנעשו לבד, וכל שכן לא כל הקומפלקס המורכב והמתוחכם להפליא של תבל ומלואו, כשכל פרט בקומפלקס קשור בקשר מדהים עם השני! היצירה כולה מקויימת בתוכנית-על פלאית! וממעל לכל

הנבראים: ייצור התבונתי הפלאי היחיד בעל ה"בחירה" בין טוב לרע: **האדם!** ודאי שבבריאה ש"הושקעה" בה כל כך הרבה תוכנית וחכמה נשגבה, חייבת להיות **תכלית** שלמענה ברא אותה הבורא. וההגיון האלמנטרי מחייב שגילה הבורא תכלית זו לאותו יצור ייחודי בעל הבחירה, שידע היאך להשתמש באותה בחירה בה נחון, וינהג כרצונו של מי שיצר את היצירה ואת האדם! כי הרי אין מוסר מוחלט, ומה שטוב אצל זה רע אצל זה. על כן היה מוכרח היה הבורא להופיע לפחות פעם אחת לאנושות למסור **בצורה בלתי אמצעית ובלתי ניתנת לערעור** את תפקיד האדם בעולמו. דהיינו: גם אם לא היינו יודעים במסורת על מעמד הר סיני, היינו צריכים לחפש בהיסטוריה דבר מוכרח שכזה!

3. גם התורה עצמה מנבאת שיתפרסם בעולם כולו רק גילוי אחד שכזה לפני עם שלם, ואמנם לא מתיימרת שום אומה ושום דת שהיה לה גילוי שכזה!

וכפי שביארנו כבר בפרק א'. לכן לא יספרו ממציאי הדתות האחרות יותר מכמה "מופתים" פרטיים עלובים שעשו אבות הדת לפני אנשים בודדים, ולא יותר. וזאת נבואת התורה בס' דברים ד' ל"ב:

כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלקים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשבע כמהו. השמע עם קול אלקים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויזוי. או הנסה אלקים לבוא לקוּזֹת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלזומה וביד זזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלוֹקֵיכם במוצרים לעיניך. אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו. מן השמים השימיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש!

התורה מוסרת למקבליה, שלא בדורם ולא בשום דור שיקראו זאת בתורה [שהרי היא מיועדת לכל הדורות הבאים: "והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת", "חוקת עולם לדורותיכם"], שממציאי הדתות למיניהן ולסוגיהן שבאו וחקיקו חיקוי זול את מסורת העם הנבחר ואת תורתו, כמה שיהיו בעלי דמיון, **לא יעזו לספר שנמסרה להם דת בצורה שנמסרה התורה לישראל**, וגם לא את שאר ניסי יציאת מצרים, הכנה לנתינת התורה! וזאת למרות שהם יודעים **שאין שום קיום-אמתי-מוכח לדתם בלא גילוי שכזה!** מסקנה: אי אפשר להמציא מהדמיון "מעמד הר סיני", לולא שהיה גילוי שכזה באמת, והראיה לזה היא גם מההיגיון וגם מהפסוק! לכן שום אומה ודת לא העזה להמציא כזאת, ונותר מעמד שכזה במסורת אמת של כלל האומה נחלתו הבלעדית של עם ה' שחוה זאת באמת!

4. מוסרי הגילוי ופרשנותו מאז הגילוי עד עתה, דור אחר דור, הם ענקי מוסר וכבירי שכל המוסרים נפשם על האמת!

ובדקדוק העברת המסורת הארכנו **בנספח ב'**. עתה נוסיף כמה מילים על **אנשי העברת המסורת!** מסורת הגילוי והמסר האלוקי ותוכנה נמסר ונמסרת על ידי האנשים הכי מוסריים והכי **אנשי אמת** בעולם! וזאת מלבד היותם כבירי השכל ומעמיקי הדעת

הגדולים בעולם, באופן מבהיל, כפי שנוכח כל המעמיק במשנת מוסרי התורה שבעל פה: זקנים, נביאים, אנשי כנסת הגדולה, חז"ל, ראשונים ואחרונים. כך שאינם רק **דורשים ומבקשים** את האמת בצורה הנעלית ביותר, אלא **מוכשרים להשיגה** יותר מכל האחרים! הרי אנו מכירים את הנהגות האמת של אבותינו ושל גדולי התורה החיים עמנו כיום, שבעד כל הון בעולם לא ישנו מהאמת בקוצו של יוד. וגם את גדולי העולם מהדור האחרון עוד זכינו להכיר, שכל מכיריהם ראו בעיניהם שלא ישנו מהאמת אפילו תמורת סיכון מעמדם, כספם וחייהם! [רבי משה פיינשטיין אמר ששונא את הקומוניסטים, כי השקר היחיד בחייו שהתיר לעצמו לומר היה בגללם, להציל עצמו ממוות כשברח מרוסיה... רבי יעקב קמינצקי, רבי א"מ שך ועוד העידו בזקנותם שמעולם לא אמרו שקר - דבר שידעו כל מכיריהם. רבי שלמה זלמן אוירבך כשבחנהו ראשי ישיבת "קול תורה" בחינה בהעברת שעור לדוגמא כדי לעשותו שם ראש ישיבה, ושאלוהו על אחד מדבריו קושיא, העדיף להיכשל בבחינה ולאבד משרה מכריעה ולחיות בעוני מרוד, ולא ענה להם בתירוץ יפה שהיה לו, כי חשש שאינו לגמרי אמת... (וסוף הסיפור שדווקא בגלל זה בחרוהו למשרה...)]. ראש ישיבת "סלובודקה" רבי מרדכי שולמן ציוה להשמיד המון דפים שהדפיסה ההנהלה כדי לשלוח מכתבים לנדיבים, כי בציור הישיבה שעל הדף הוסיף הצייר **עץ** שלא היה במציאות, והרי זו אונאת מקבלי המכתב... וגדולים אלה, **וכך גדולי כל דור ודור**, מספרים על אבותיהם **איך שעלו עליהם בהרבה בכל מידה נכונה: בכשרונות כבירים, בגדלות בכל שטחי התורה ובמסירות מוחלטת למידת האמת!**

הרי כל מי שעמל בתורה רואה את גדולי התורה שבכל דור: ה"קצות", הפני יהושע, הרשב"א ואמוראים ותנאים חוזרים בהם ממערכות תורניות שעמלו עליהם זמן רב רק בגלל נקודה אחת שלא מסתדרת במדויק. ראינו במכתב היאך שמעון העמסוני בפסח' כ"ב חזר בו ממפעל חיים בגלל פרט אחד שלא הסתדר לפי האמת. ובגמרא הרבה אמוראים גדולי הדור חזרו בהם קבל עם ועדה: "דברים שאמרתי לכם - טעות הם בידי!": ר' דימי בשבת ס"ג ע"ב, רבא בבב"ב קכ"ז ע"א ועיר' ק"ד ע"א ונדה ס"ח ע"א [עד שהתוס' בע"ז נ"ח ע"א ד"ה איקלע דחה פירוש שרבא התבייש מטעות שעשה: "מי כסיפא ליה מילתא לומר טעיתי בהדיא וחוזר אני בו הרי בכמה מקומות מצינו שהיה אומר דברים שאמרתי לפניכם טעות הן בידיו"], ר' נחמן עיר' ט"ז ע"ב, זעירי בחולין נ"ו ע"א ועוד הרבה. אפילו בדור שלנו ראינו היאך גדולי תלמידי החכמים, כגון רבי א"מ שך זי"ע, היו מפסיקים באמצע את שעורם המורכב שנתנו לפני מאות תלמידים בגין קושיא קטנה של תלמיד צעיר, שאמנם יכלו לענות עליה תירוץ שיתקבל יפה על לב השומעים, אלא שבתוך לבם הרגישו שאין זה תירוץ מספיק. לך נסה לתת לאיזה תלמיד חכם גדול כל הון שבעולם כדי שיאמר איזה שקר קטן והוא פשוט יחשוב שיצאת מדעתך, שהרי הוא מוכן לתת כל הון שבעולם לא לעבור איסור, ובכללם: שקר! דקדוק במידת האמת הוא פשוט לכל מדקדק במצוות, שתורתנו הקדושה היא **תורת אמת** הדורשת בתוקף דקדוק במידה זו, לא פחות ממצוות אחרות: "מדבר שקר תרחק", "צדק צדק תרדוף", "לא תונו איש את עמיתו" "שפת אמת תכון לעד" "אמת קנה ואל תמכור" וכדומה. הרי כל הדיונים המסובכים בגמרא ומפרשיה, הם אך ורק כדי **להגיע לנקודת האמת הצרופה ביותר**, כשלא נמנעים התלמידים מלהקשות ולשאול בחריפות את רבותיהם על כל פרט ששמעו מהם ואינו מספיק מבורר, ולא ינוחו

עד שיהא להם הסבר מרווח. אין דבר המאמן את עמלי התורה לחתירה לאמת יותר מזה! כל יהודי מתפלל שלוש פעמים בכל יום בתפילה הכי קדושה, תפילת העמידה: אלוקי נצור לשוני מרע ו**שפתי מלדבר מרמה!** כל אם יהודיה מתפללת בשעה הכי מרוממת של השבוע, אחר הדלקת נרות של שבת קודש: "וזכני לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים, אוהבי השם, יראי אלוקים, **אנשי אמת!**"!! העם היהודי, עמו של אלוקי האמת שקיבל תורת אמת, היה מאז ומתמיד עם **האמת!** תראה מגמת אמת זו בתורת האלוקים שלא העלימה מאומה, ומבקרת בקורת נוקבת את חטאי האומה וגדוליה מוסרי התורה ללא רחמים: משה, אהרון, מרים וכדומה. רק תורת ישראל מציירת את עם ה' הנבחר מקבלת התורה כעם קשה עורף שחוזר וחוטא ומכעיס את אלוקיו, כשמנהיג העם משה סובל מהם מרורות: "עוד מעט וסקלונני!" מי שמציא דת לא היה מעיז לכתוב כזאת! להבדיל: כל התרבויות והממלכות בעבר שיבחו ופיארו את עצמם ואת מלכיהם בתעודות שהשאירו: תמיד "ניצחו" את אויביהם ותמיד היו ה"טובים והמרוממים" מכולם! זה לעומת זה: תורתנו **תורת אמת!** "אמת" היתה מידתם הדומיננטית של ענקי התורה בכל הדורות, מאז מסירתה בסיני, והם שהודיעונו ש"זאת התורה לא תהא מוחלפת", ולא המציאו ולא שינו בה ח"ו מאומה, אלא מה שהתורה עצמה נתנה רשות לחכמים לפעמים לפרש ולחדש הלכות על פי הכללים שמסרה התורה ועל פי הגיונם התורני הצרוף, או מה שהתירה להם לבטל מצוה ב"שב ואל תעשה", כגון שופר בשבת, כדי לחזק על ידי זה את קיום התורה בכלליות. ואנשי אמת אלה מצהירים על אמיתות התורה לא ב"כנראה", אלא **בודאי** מוחלט עד למסירות נפש שלהם ובני ביתם! כי מוסרי התורה מדור לדור ודאי מסרו, לאחר ביקורת קפדנית, את מה שקיבלו ובצורה שקיבלו - **באמת!!**

5. ניסי ההשגחה המדהימים ליוו את עם ישראל מאז היווסדו לפני אלפי שנים - ובדיוק כפי שניבאה תורה זו שקיבלנו באותה מסורת מופלאה! שומר עמו ישראל לעד!!

בנוסף למסירת התורה במעמד הפלאי, הרי מסכת ההנהגה הניסית לעם נמשכה מאז ועד היום הזה! המוני ניסים ארעו לעיני כל העם מזמן ניסי יציאת מצרים, וארבעים שנה ליוו ענני הכבוד ועמוד האש והענן ובאר המים והשליו, וירד לכולם "מן" בצורה מופתית יום יום! וכבש ה' להם את הארץ בניסים לעיני כל העם! ובאותה תורה שקיבלו כולם נאמר שכל הדברים האלה קרו ויקרו לכולם! וכך המשיך הבורא להנהיג אותנו בכל ההיסטוריה. וכמו שכל גרגיר-חול וכל עלה-עץ וכל כוכב-מרום מעיד כאלף עדים שיש בורא לעולם בעל חכמה ותכנון ויכולת אין-סופיים, כך כל ההיסטוריה האנושית מורה באופן ברור שבורא זה שבחר בעמו ישראל ושהוציאם ממצרים באותות ובמופתים ושתן להם את תורתו, אותו הבורא הנהיגם הלאה בנסים גלויים יותר מאלף שנים [כגון: ניסי המקדש התמידיים]. ומאז ועד היום, אלפי שנים, מנהיגם ללא הפסק בנסים מפליאים הנקראים "נסתרים", לפי התוכנית האלוקית המדוקדקת שבתורה, שם כתוב מראש במפורש על אותו הפלא הנקרא: סוד קיומו הנצחי של עם הנצח! במקביל לשרשרת הרדיפות החריגות בנוראותן, שגם עליהן מנבאת התורה בפרוטרוט [בקללות פרשיות בחוקותי שהתקיימו בימי בית ראשון

ולאורך הגלות, ובכי תבוא ונצבים וילך והאזינו, שהתקיימו בבית שני ובימינו] ומבאר
למה באות, בולטת השמירה הניסית התמידית: "שומר עמו ישראל לעד"!
והנבואות המדהימות על ישועתם המיוחדת של העם הנבחר התקיימו וממשיכות
להתקיים בתמידות ובעקביות [מלבד נבואות הגאולה הסופית שיתקיימו בעזרת"ש
 במהרה בימינו], כגון מה שכתבה התורה שיגלו העם מאדמתם ויתפזרו **בכל** האומות,
 ויעברו צרות נוראות ויוצאות דופן שאפילו הגויים יתפלאו על חומרתן, ועם כל זאת,
 למרות הפיזור והרדיפות האל-טבעיות, **יישמרו בצורה פלאית מלהיכחד**, ובאחרית
 הימים **ישובו מכל קצווי עולם לארץ ישראל ויחזרו בתשובה ויקרו להם שם שוב**
ניסים גדולים [דברים פרק ד' מפסוק כ"ה עד ל', דברים כ"ח פס' ס"ד ופרק ל' מפסוק
 א' עד י' ויקרא כ"ו מ"ד], מה שמתקיים בצורה מדהימה לנגד עינינו בימינו! אנו! לאחר
 כל שנות הפיזור של ישראל בכל העולם והרדיפות המדהימות והשואה [גם היא מנובאת
 בתורה בדייקנות אימתנית, וכל קיומה זועקת השגחה פרטית נוראה לדין, כשהצורך
 בתחילה מנצח כל מתנגדיו, נגד הטבע, ומאז שמע ה' תפילת עמו בימי הצום והזעקה
 שעשו בירושלים, החל ליפול בכל המערכות - גם כנגד הטבע!] ופתאום קיבוץ גלויות
 מכל העולם, עם כל ניסי ההצלה הפלאיים לישראל: מלחמת השחרור של נפילת
 האויבים הרבים ביד המעטים! מלחמת סיני עם הפחד והבריחה הפלאית של האויב!
 מלחמת ששת הימים שכמעט לא היה חייל ישראלי שלא חווה ניסים גלויים! מלחמת
 יום הכיפורים עם התפנית הפלאית לטובה אחר השיתוק הלא מובן של האויב למרות
 ניצחונותיו הגורפים בתחילה! מלחמת המפרץ שגם אויבי ישראל הצטרפו להלחם נגד
 עירק המבקש לכלות את ישראל ואילו מישראל דרשו אותם הלוחמים נגד עירק:
 "ואתם תחרישון!" וכל הטילים ששלחו עירק אמנם הרסו הרבה בניינים על תושביהם,
 אך לא נהרג אלא יהודי אחד [מחלל שבת להכעיס!]. מלחמת עירק שארה"ב בא מרחוק
 להכניעם למרות שסכנת עירק המוחשית אינה אלא לישראל! כל המאורעות
 המדהימים האלה אירעו רק בדור האחרון, **והעיקר עוד לפנינו!**
 וסוגיא מרכזית בבריאה היא אותם קשרי בורא העולם עם עם סגולתו, סוגיה המקפלת
 את האהבה הגדולה של אלוהי עולם אל עם עולם, בניו חביביו, בשבילם ברא מלוא
 עולם: בשביל ישראל שנקראו ראשית, והקב"ה אוהב עמו ישראל באהבת עולם ואהבה
 רבה, ע"י משך חכמה ויקרא כ"ג כ"ד: "והנה ידוע כי בניי והשי"ת המה כשני אוהבים
 נאמנים, אשר כל אחד חושש על כבוד רעהו, וזהו תפילין דמארי עלמא מה כתיב בהו מי
 כעמך ישראל כו', והשי"ת אמר (במדבר לא) לנקום נקמת בניי מאת המדיינים ומשה
 אמר לתת נקמת ה', וכיו"ב הרבה כו". ובשיר הייחוד אומרים: פארו עלי ופארי עליו,
 התפארות הדדית בין שני אוהבים. והכרובים פניהם איש אל אחיו. **והפלא היותר גדול**
בעולם הוא סוד היוותות ישראל, כבשה תמימה וחלשה בין שבעים זאבים חזקים
 ועצומים הרעבים לטרף, לבלע את הכבשה בכל מיני האופנים, ע"י איגרת תימן
 לרמב"ם, ואבינו מלכנו מצילנו מידם באותות ומופתים פעם אחר פעם, ומשאירם
 בבדידותם המזהירה והנישאה והמקודשת, תורה, שבת, חגים, טהרת המשפחה, טהרת
 המידות, וכו' וכו'. **בני בכורי ישראל!** וכל זאת מנובא בתורה יחד עם הנבואה על
 הצרות בויקרא כ"ו: "ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם **לא מאסתים ולא געלתים**
לכלתם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלוהיהם!"

6. הדרגות וההשגות הגדולות אליהן זוכה כל מי שעמל בתורה כיאות ומקיים מצוותיה!

נבואה: רבבות נביאים בעבר, זיככו עצמם שלב אחר שלב [כמבואר במורה נבוכים ומסילת ישרים ועוד] עד שמיעת קול ה' וראיית ה', וראיית המימד הרוחני של הבריאה מיציאת מצרים עד תחילת בית שני!

רוח הקודש: תנאים ואמוראים וגדולי ישראל עד ימינו בעלי רוח הקודש והשגות וכוחות פלאיים, עד שלגדולים בתורה באים המוני היהודים, וגם הגויים, להתברך ולקבל עצה ותיקון כמו לאר"י ז"ל ולתלמידו מהר"ח ויטל ז"ל, ולמנהיגי ישראל מעולם: הבעש"ט הקדוש והגאון מוילנא והבן איש חי והחפץ חיים ועוד ועוד. זאת רואה כל יהודי על כל גדול בתורה, שלמד את תורת ה' לפי התנאים הנדרשים בפרקי אבות ו' ו'. וראה שם בתחילת הפרק **חלק מהדרגות** ["ולא עוד וכו'"] שמבטיח התנא ששיג **כל** מי שלומד תורה לשמה, **גם אתה וחבריך**: "מלבשתו ענוה ויראה, ומכשרתו להיות צדיק חסיד ישר ונאמן, ומרחקתו מן החטא [וזהו פלא גדול בסגולת התורה שאי אפשר לנצח את פיתוי היצר הרע הקשים בלי לימודה!], ומקרבתו לידי זכות, ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה וגבורה וכו' ונותנת לו מלכות וממשלה וחקור דין, ומגלין לו רזי תורה, ונעשה כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק, והוה צנוע וארך רוח, ומוחל על עלבון, ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים!". הלומד תורה ועמל בה כראוי נהיה **בן אדם אחר** המרום והמתנשא מעל ומעבר לחיים הרדודים בהם כבול האדם הרגיל: שטחיות קטנוניות דמיונות והתגשמות ונהנתנות, מה שלא עושה שום חכמה אחרת [ראה למשל את "חכמי הגרמנים" שבדור השואה: פסיקאים, כימאים, ביולוגים, פילוסופים וסוציולוגים וכו', כולם נרתמו בלהט להשתתף בהשמדת עם עולם באידיאולוגיה ובמעשה]. אותו עמל משפר את מידותיו והנהגותיו בתמידות, הכל לפי רוב העמל! ה' גם נוהג עם העמל בהנהגה על-טבעית של מופתים כמו אצל הרבה מגדולי ישראל שבכל דור. [גם בגדולי דורנו רואים הרבים הנהגה על-טבעית זו, למשל: כל החרדים ידעו במלחמת המפרץ שהגר"ח קנייבסקי אמר בבטחון שלא יפול שום טיל עירקי בתוך ב"ב למרות שסביב נפלו הרבה, ומהחזו"א אמר שלא יהיה שם שום פיגוע חבלני, וב"ה אמנם לא היו, ופעם כשהכינו בב"ב שני פועלים ערבים מטען לפוצץ, התפוצץ בידם! והעיד גדול בישראל (גר"י זילברשטיין שליט"א) שכשכתב הגר"ח את ספרו על חגבים והסתפק במבנה גופו של סוג אחד מהם, קפץ חגב זה לתוך חלונו, ובחנו ושיחררו - פעמיים!]. **ויום ויום** נושעים עשרות אנשים [ולפעמים מאות!] מברכותיו, לפעמים בשינוי הטבע ממש!! ועוד אמר רבי פנחס בן יאיר בע"ז כי ע"ב תורה מביאה לידי זהירות כו' זריזות כו' נקיות כו' פרישות כו' טהרה כו' והלאה עד קדושה ורוח הקודש ותחיית המתים! **הכל מכוחה של התורה האלוהית!** כך שלא נשארו הבטחות אלו ב"תאוריה" בלבד, **אלא בכל דור יש רבבות המתנסים בזה לפרטי פרטים**, כל אחד לפי דרגת עמלו בתורת השם יתברך! [מופתים ע"י גדולי ישראל של כל החוגים בכל הדורות הם ללא מספר, כגון: בכל הדורות היו ת"ח עם כוחות אלוהיים לברוא יצורים חיים: סנהדי"ס"ח ע"ב: רבא ברא גברא ע"י ספר היצירה, אחרים בראו עגל ואכלוהו, וכן ר"ס גאון, מהר"ל, שו"ת חכם צבי צ"ג: זקנו עשה גולם, וכן הגר"א עוד טרם בר מצוה, אלא הורו לו משמים להפסיק. תענית כ"ה: חנינא בן דוסא אמר לחומץ ודלק, רפב"י בקע נהר גינאי [חולין ז'], ע"ז י': הקטן שביניכם מחיה מתים. ר' שלמה מולכו

פעל מופתים לעיני ההמונים. גם בדורות האחרונים גירשו דיבוקים לעיני ההמונים כגון הדיבוק שגירשו תלמידי הח"ח ברבים, והיו שם גדולי הת"ח שהעידו זאת לרבים: רבי אלחנן וסרמן ורבי אלה לאפיאן ורבי אלה דושניצר. ואפילו בדורנו זכינו לראות כוחה של תורה בראיה השמיימית שהיא מקנה לעמליה: ר"מ אבוהצירא צייר היכן נמצא ילד שנחטף, הרבה ת"ח ראו על כלי אם הוא טבול, ח"ח חזו"א וסטייפלר היו רואים פגמי נפש של אנשים שעשו חטאים ואומרים להם דרך תיקון. וכן אצל גדולי האדמו"רים, ראייה שמיימית מדהימה.

ובכל דור הי"ת מוסר לעמלי תורתו השגות נשגבות מיוחדות: תנאים, אמוראים, ראשונים, האר"י, בעש"ט, הגר"א, כ"א הוסיף נדבך עומק בתורה עם הבנות מחודשות לעומק ולרוחב, בכל חלקי הפרד"ס, גם סודות פלאיים שכתבו לא ע"פ שכל אנוש רגיל! וראו עוד הרבה השגות רוחניות של עמלי התורה באות הבאה [7] ובנספח ו'.

7. גילויים שמיימים פלאיים רבים! גילויים של עמלי התורה יראי שמו ית', וספרים שלמים חוברו מגילויים אלה בכל הצורות:

גילויים ע"י אליהו הנביא וקדמונים אחרים: כל הספר תנא דבי אליהו שלמד עם האמורא ענן כמבואר בכתו' ק"ו ע"א. הרבה גילויי אליהו בזמן הש"ס כגון בברכ' ג' ע"א. ספרי האר"י ז"ל כולם גילויים ע"י ; אליהו. הגר"א בפירושו לספרא דצניעותא מביא פירושים שנתגלו לו ע"י יעקב אבינו וע"י אליהו וע"י רשב"י. ועד ימינו כמו לר"א לאפיאן, עי' הקד' לב אליהו. ועי' 'הקד' הגר"ח מואלוזין לפי הגר"א לספד"צ על הגילויים הנוראים לגר"א, והיאך שבלילה אחד גילה לו אליהו 2,260 אופנים של חידושים נוראים בשם י"ב על פסוק "עלו זה בנגב", שבאופן אחד ידע כוחות כל הבריות וכל אבר מה ענינו!!

שרי תורה וישירות מהשמים: הראב"ד, אור החיים ואחרים כותבים הרבה פעמים על גילוייהם שנתגלו להם מהשמים. הבית יוסף [רבי יוסף קארו מחבר ה"שולחן ערוך"] חיבר ספר שלם - "מגיד מישרים" המצוי בכל חנות ספרים - סודות ממה שגילה לו "שר תורה" [סוג מלאך] משמים. גילויים כבירים משמים שכתבו הרמח"ל, רבי שמשון מאסטרופולי, ועוד הרבה.

חלומות: רבי יעקב ממרויש - אחד מבעלי התוס' - היה שואל שאלות מהשמים והיו מגלים לו התשובות אותן כתב בספר "שו"ת מן השמים" המצוי בחנויות. הקד' סמ"ג שגילו לו בחלום שיכתוב על איסור הגאווה ששכח לכתוב בספרו, ולאור זרוע נגלה לכתוב "עקיבה" עם ה' בסוף לפי סופי התיבות של הפסוק "אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה". ולרבי צדוק מלובלין קונטרס שלם "דברי חלומות" של גילויים בתורה. וכן לרבי מקומרנא יש קונטרס שכזה. ועוד. וכבר נכתב בשם הגר"א שהשינה נבראה כדי להשיג השגות שאי אפשר בהקיץ.

וראה מגוון גילויים שכאלה שהיו בפועל בהקדמה הארוכה של הרב ראובן מרגליות לספר "שו"ת מן השמים" בהוצאת מוסד הרב קוק.

8. הפוך בה והפוך בה דכולה בה!

וכל המכתב מלא בדוגמאות היאך התורה מדריכה את האדם לשלמות בכל מחשבה דיבור ומעשה, ופה נכתוב עוד כמה דוגמאות, להגדיל תורה ולהאדיר!

תוכן התורה הנצחית - לא נס לחה אלפי שנים, מאז נתינתה, כשכל תיאוריה-אידיאולוגיה-תרבות-דת-וכדומה אחרת נתבטלה או נשתנתה ללא הרף. והרי נצחיות זו מקיפה הכל, וכוללת כל ענייני הנהגת האדם בכל הזמנים והמצבים, ומגלה פלאות בחכמת המוסר וההשלמה האישית, בהנהגות, בדעות [כל מידה ואידיאולוגיה טובה בעולם: צדק, אמת, חסד, ענוה, אהבת זולת, לא ליקום וליטור, לימוד זכות, כבוד אב ואם, הכנסת אורחים, צער בעלי חיים, כיבוד זקן וחכם, זהירות בממון וכבוד הזולת, רחמים, חופש, שיויון וכו' וכו', מהתורה היא, בדברים המדהימים בדקות המוסרי כגון האיסור לקחת ריבית מיהודי, ולהחזיר משכון בלילה לנוקק, ולא לדחוק בלווה שאין לו, או היחס לגוי שרדף אותנו: "לא תתעב אדמי (לגמרי, אע"פ שראוי לך לתעבו שיצא בחרב לקראתך - רש"י) כי אחיך הוא, לא תתעב מצרי (מכל וכל, אע"פ שזרקו זכריכם ליאור. מה טעם? שהיו לכם אכסניא בשעת הדחק - רש"י) כי גר היית בארצו!" גם שבת מילה שמיטה ויובל שבתחילה לא היו מובנים בעולם ועתה משמשים מודל לחיקוי!], בעומקה וברוחבה, בהדרכה מעשית פלאית בפשטי הכתובים וברמזיהם, בחוכמות ומדעים ע"י כל מיני רמזים פלאיים [ע"י הקד' רמב"ן לתורה] כגון רמזים באותיות לכל מה שקרה קורה ויקרה. גימטריות ודילוגי אותיות עד שהגר"א אמר שאין דבר מכל ברואי עולם לכל תולדותיו שלא רמוז בתורה, והיה מגלה לאנשים היכן הם רמוזים כדי להבהיר להם תפקידם בעולם. ד' חלקי הפרד"ס, שבעים הפנים: "ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים" [איוב י"א]. הרי על חלק ה"נגלה" בתורה יש להקדיש את כל החיים לדעת, כל שכן חלק ה"סוד" שהוא ללא מיצרים להבין עומק סוד כוונת הבורא בכל ברואיו, ואת המשמעות הפנימית של עולם ומלואו, כולל העולמות האזוטריים, לאחר הכשרה והכנה נפשית נאותה! וכבר ראינו היאך התורה משמשת בסיס לכל מידה נכונה והנהגה ישרה ורגש קודש.

9. הבטחות ונבואות אלוקיות-פלאיות בתורה שקוימו במילואן נגד כל הגיון!
המוני נבואות והבטחות ניסיות שקוימו במילואן כגון ברכה בשמיטה וביובל [תחילת פרשת בהר, ואפילו שהשמיטה בימינו מדרבנן, יש הרבה סיפורים נייסיים שקרו לשומרי השמיטה גם בעשרות השנים האחרונות!], שמירת הארץ ע"י הבורא כשיעלו כולם לרגל [שמות ל"ד כ"ד], שהגויים לא יצליחו להפריח את שממת הארץ [ויקרא כ"ו ל"ב], שבני ישראל לא יתכלו למרות צרותיהם [ויקרא כ"ו מ"ד] ושלא ישכחו את התורה הקדושה [דבר' ל"א כ"א], צרעת מופתית למדבר לשון הרע [ראה באריכות ברמב"ם סוף הלכ' טומאת צרעת], אשה סוטה מתה בשתיית המים המאָררים [במדבר ה'] ועוד הרבה, בנוסף להבטחת הברכה שתשרה עם שמירת התורה והקללה שתהיה ח"ו באי שמירתה [בחקותי, כי תבא, נצבים ובהרבה מקומות בתורה ובנביאים]. וכבר ראינו לעיל היאך מתקיימות לעיננו נבואות השגחה מלפני אלפי שנים בצורה מדהימה החורגת מכל כללי ההיסטוריה! והפנינו לספר "נבואה והשגחה" לר' סקולובסקי [מצוי בכל חנות ספרי קודש]. וגם בספר "ואשר תבואנה יגידו" לר' קושלבסקי הרבה דוגמאות פלאיות.

10. תופעות פאראנורמליות שחוו וראו הרבים גם בדורות האחרונים!
תופעות על-טבעיות אפילו בדורות האחרונים לפני המונים: הדיבוק המפורסם שגירשו תלמידי החפץ חיים, הדיבוק שהיה בזמן הגראמ"מ שך, והרבה אחרים, חלקם

מתוארים בפרוטרוט מדהימה מכלי ראשון בספר "מנחת יהודה" של המקובל רבי יהודה פתאיה ובספר "שומר אמונים" של רבי אהרון ראטה. גם גילויי האוטיסטים המרובים. גם היהודי שעוד חי בינינו שמגיל שנתיים כשהתחיל לדבר כבר ידע את כל ספרי הקודש בעל פה, וכמו שכתבו חז"ל שלומדים זאת במעי האם ומשתכח כשנולד, וממנו לא נשתכח, ומאות אנשים בחנו אותו על ש"ס ופוסקים ואפילו זוהר, וידע הכל על פה עד שהאדמו"ר מבעלז התיחד עמו ומאז אינו מדבר בזה. רבי אריה לוי עשה גורל הגר"א **בפני עיתונאים חילוניים** לגלות שמות הרוגי נתיב הל"ה שהושחתה צורתם, ופסוק אחר פסוק שפתח בדרך המיוחדת גילה אחד השמות בצורה פלאית [ראה התיאור החי מעיתונאי חילוני שחזה זאת בספר "איש צדיק היה" של שמחה רז], וכהנה וכהנה מקרים אין ספור בכל דור ודור! עשרות מקרים של **גורל הגר"א** שעשו גדולי עולם עם תוצאות פלאיות כגון הגר"יז אם לעלות לא"י, וגר"א קוטלר כששאל לאן לעלות ויצא "לך לקראת משה המדבר" [גר"מ פיינשטיין שהיה כבר באמריקה]. לאחרונה יצא ספר "גורל הגר"א" של הרב זאב גרינוולד שליפט עשרות סיפורים מדהימים בזה.

ובנספח ו' תמצאו שפעת רגשי קודש והשגות פלאיות של עמלי התורה, שכתבנו בנפרד כי הבנה גמורה בזה יש רק לאלה שקיימו: "טעמו וראו כי טוב ה'!" [תהילים ל"ד]. שתזכו לזה במהרה בימינו!

נספח ד'

תורה ומדע: ככל שהמדע מתפתח - יותר הוא מוכיח את אמיתות התורה!

מלחמת הנואשים "רועדי התשובה" נגד התורה!

במכתב ראינו באורך שה"מדע המוחלט" היא הדרכת התורה בכל ענייני האדם - שזהו הדבר החשוב בעולם. "עובדות מדעיות חיצוניות" של הליבה ההמונית - הן שוליים ביותר ביחס להדרכה האלוקית היאך להיות "אדם תקין".
אך עם כל זאת, נראה שגם מה שנקרא בעיני ההמון "מדע" - לא רק שאינו סותר בכלום את חכמת התורה, כפי שסוברים קצת נבערים, אלא הוא משמש יותר ויותר **הוכחה לחכמת התורה**!! [ואנחנו החרדים לא זקוקים להוכחות אלו, כפי שהרחבנו, שלא רק המסורת המדוקדקת משמשת לנו הוכחה-על לכל דברי התורה, אלא שאנו חיים את הרגשי הקודש של התורה במוחש - כמבואר בפרק ב' חלק 2, ובנספח ו'. אך אחינו החוץ-תורניים ש"מופגזים" כל העת בדיס-אינפורמציה מכוונת על האמת האבסולוטית מורשת אבותינו - תהיה להם תועלת לראות קצת מזה].
כמה עובדות מעניינות:

א. מאות מגדולי המדע בעולם בעבר ובהווה - בכל ענפי המדע: מתמטיקה, פיסיקה, כימיה, ביולוגיה וכו' - המה יהודים יראי שמים מדקדקים במצוות התורה, ומאמינים בכל אות שבה. לא רק שהמדע לגביהם לא מתנגש עם התורה, אלא הוא משמש אמצעי להגברת ההערצה לבורא כל יכול המנהל עולם "מדעי" כל פלאי! כמה ממדענים אלה הם ממקבלי פרס נובל: כגון הפיסיקאי פרופ' אלון רדקובסקי ז"ל,

מגדולי מדעני הגרעין בעולם - מתכנן הצוללת האטומית הראשונה (חרדי ששמר על קלה כבחמורה והיה מקורב לגר"י קנייבסקי זצ"ל והיה מבטל אליו דעתו), פרופ' ישראל אומן מירושלים [פרס נובל בסטטיסטיקה], פרופ' פנזיאס מארה"ב [פרס נובל בפיזיקה], ועוד רבים וטובים כגון פרופ' אברהם קליקשטיין ראש הפקולטה לפיזיקה באוני' ניו יורק, פרופ' נפתלי ברג מהפנטגון, פרופ' שטרנברג ראש לימודי המתמטיקה באוני' הרווארד. פרופ' ראובן פרבר מלטביה, הסטטיסטיקן האוסטרי פרופ' אברהם מיכאל הסופר, המיקרוביולוג מתכנית החלל של ארה"ב פרופ' ולוול גרין, הפרופ' לרפואה הקנדי יעקב בראוור, הפרופ' לפילוסופיה האנגלי יצחק בלוק. ומאות מדעני צמרת בארץ, הרבה מהם חרדים עם זקן ארוך [ש"תרמו" חלקם לליבה הממלכתית...], ואכתוב רק כמה שמות מזדמנים: פרופ' ירמיהו ברנבר מבר שבע, פרופ' בנימין פרנקל ופרופ' שוואב מירושלים. פרופ' אליהו ריפס מהאוני' העברית, פרופ' ג. שרודר, פרופ' נ. אביעזר, פרופ' ז. לב ז"ל, פרופ' יהודה לוי, פרופ' מ. ימר, פרופ' דניאל מיכלסון, פרופ' יעקב פרידמן, פרופ' מ. טרופ, פרופ' לוינגר, פרופ' י. פליקס, פרופ' א. קושילבסקי, פרופ' סימפולינסקי, פרופ' נ. קרויצסקי, פרופ' מ. כסליו, פרופ' ח. סוקניק, פרופ' עלי דיוויס, פרופ' ש. גליק, פרופ' ח. סומר, פרופ' א. שטינברג, פרופ' א. ס. אברהם, פרופ' א. מורג וכו' וכו', הרשימה ארוכה, בקושי נשאר מקום לחילוניים...

וכבר פירסם ברבים מכתב נלהב על אמיתות התורה הקדושה ודברי חז"ל, אחד מגדולי הכימאים בעולם, יהודי חרדי בעל תשובה: **פרופ' דורון אורבך** ראש המחלקה לכימיה באוני' בר אילן שמנהל את אחת מקבוצות המחקר הגדולות בארץ הנמצא בחזית המדע המודרני בעולם, ונביא מתוך דבריו שכתב נגד אלה שתוקפים את חז"ל: **"ככל שהמדע המודרני מתקדם לעומק ולמרחב, יותר ויותר מתברר שהיקום כולו מתקיים בנס. תופעת החיים היא נס שלא יכול היה להיווצר מאליו לפי חוקי הטבע. יותר ויותר מדענים בכירים המכירים באמת מה אומר המדע המודרני, מכירים בנס שבתופעת החיים. כמו כן ניתן להראות בקלות שהתורה [ובעצם התנ"ך כולו] נכתב בהשראה אלוהית, שכן התנ"ך שנכתב לפני כ-2500 שנה מנבא בבהירות רבה את תולדות עם ישראל אלפי שנים אחר שנחתם. קריאה בתנ"ך מתוך ידיעת עברית פשוטה בלבד והיכרות עם תולדות עם ישראל מביאה בפשטות למסקנה שהתנ"ך חובר בהשראה על-אנושית. יוצא שבכל דרך שמסתכלים על המציאות, אם מכירים את העובדות: מדע, תנ"ך ותולדות עם ישראל, מגיעים למסקנה שיש בורא לעולם ושהוא נתן תורה מחייבת לעם ישראל. מאחר ולחכמי ישראל ניתן התפקיד להעביר את התורה הזו מדור לדור, הרי שלא יתכן שהבורא נתן לחכמי ישראל להגיד סתם דברים כו'. כל סתירה בין מאמרי חז"ל לבין מדע נובעת אך ורק מאי הבנה או של מאמרי חז"ל או של אי הבנת המציאות המדעית האמתית, או אי הבנת שניהם. נראה שהאפשרות האחרונה היא זאת שמאפיינת את הגיגיכם. לחכמי ישראל היתה כוונה במאמריהם להעביר לנו מסרים חינוכיים ברוח תורת אלוקים חיים. הם השתמשו בחלק מהמשלים שלהם בידע האנושי שהיה קיים בזמנם. בכמה עניינים נאמר... 'חכמה בגויים תאמין'. לכן אין שום סתירה בין יהדות למדע.**

הקב"ה מדבר אלינו בשתי שפות מקבילות:

לכל האנושות: חוקי הטבע והגאוניות שאחורי הבריאה, והעובדה שמוח האדם מסוגל להמציא מתמטיקה לתיאור חוקי הבריאה המסובכים. זוהי שפת המדע שהיא שפה עקיפה.

לעם ישראל: שפת התורה, שפה ישירה שדרכה הבורא מתקשר עם עם ישראל דרך אלפי נבואות לאורך כ-1000 שנים.

לא תיתכן סתירה בין שתי השפות הבאות מאותו מקור. סתירה כביכול - נובעת מאי הבנה של אחת מהשפות הללו או שתייהן.

לסיכום: החילוניות המתוסכלת הלוחמת בתורה לא תביא אתכם לשום מקום. עם ישראל יחזור בתשובה איתכם או בלעדיכם. אי אפשר לעצור את המהלך היחיד שיכול להביא לתיקון העולם.

אני קורא לכם בימים טרופים אלה, זמן מתן תורתנו, להתעשת לעשות חשבון נפש ולחזור בתשובה.

פרופ' דורון אורבך, המחלקה לכימיה, אוניברסיטת בר אילן

ב. איני מעתיק פה מאות דברים מהתורה שהמדע העכשווית משמש **ראיה לאמיתותם**, כי כבר כינסו דברים אלה בספרים, כגון "**המהפך**" של הרב זמיר כהן בשני כרכים מפוארים [והשלישי בעז"ה בדרך!]. דברים נפלאים בכל ענפי המציאות שחז"ל כתבו מאות ואלפי שנים לפני שהמדע "חלם" עליהם: התהוות היקום, מספר הכוכבים, חשבון המולד, הרבה ענייני אסטרונומיה, באטום, בנפש הדומם ובהרגשת החי. פלאים באמבריוλογία [תורת העובר], הכרה פלאית של כל בעלי החיים, בתורת החיסון, גנטיקה, חיים לאחר המוות ושכר ועונש, פאראפסיכולוגיה וכו' וכו', ראו שם פלאים. ואציין עוד כמה דברים שלא ראיתי שמודגשים שם: תגליות הפסיכולוגיה שהנשמה מורכבת מרבדים רבים עמוקים מההכרה ("תת הכרה"), דבר הידוע מחז"ל, מחלקי הנשמה כפי שמתואר בזוהר, ועד להשלכות למעשה בתורה המוסר של ר"י סלנטר, המדבר על כוחות האפלים של הנפש. **ועוד** גילו את אחדות החומר של כל הבריאה, דהיינו: הכל מורכב מאותם חלקיקי יסוד: כ-100 אטומים, המורכבים מחלקיקי יסוד, המרכיבים את כל הבריאה: פרוטונים, נויטרונים ואלקטרונים (שדורשי רשומות אומרים שהם כנגד שלושת כוחות היסוד שבהם מנהיג ה' את העולם: חסד, גבורה ותפארת [רחמים], שהם כח ה"מושך", ה"דוחה" וה"ממוצע", ובשנים האחרונות גילו חלקיקים יסודיים מאלה: "קוורקים" המרכיבים את הניטרונים והפרוטונים, ו"לפטונים" המרכיבים את האלקטרונים והחלקיקים הדומים להם, ו"בוזונים" האחראים להצמדה של ה"קוורקים" וה"לפטונים" זה לזה! שוב: מושך, דוחה ומפשר!) ועוד כמה חלקיקי משנה המתגלים בשנים האחרונות, כל זה מראה על אחדות החומר, המראה על אחדות הבורא! וגילו שכל היקום מוחזק על ידי 4 כוחות יסוד: גרביטציה, אלקטרומגנטיות, הגרעיני החזק והגרעיני החלש, ועתה מפתחים את "תורת המיתרים" המבארת את **כל תופעות היקום** בכח יסודי אחד! ויש גילויים מדעיים הרמוזים בתנ"ך כגון היחס בין קוטר העיגול להקפו [פא"י], וכתבנו בפרק ב' על גילוי המהות היותר רוחנית של החומר, המתגלה באנרגיה המרכיבה את חלקיקי האטום, וב"נפש החיים" שער ג' ובתניא

"בשער היחוד והאמונה" מדברים היאך כל החומר בעצם מורכב מבסיס רוחני, וכוונתם אמנם לרוחניות למעלה מאנרגיה גרידא, אלא שגילויי המדע ממחיש לנו את העניינים הרוחניים, וכמו שאמר הח"ח לגבי ההמצאות האחרונות שהיו בימיו - אלחוט, טלפון ומצלמה, שהם באים להמחיש לנו את ה- "דע מה למעלה ממך, עין רואה ואוזן שומעת וכו'". גם בשנים האחרונות נאלצים הפיסיקאים לבאר את סוד קיום העולם בהמצאות מימדים אחרים של ההויה מלבד אורך רוחב גובה וזמן, עוד הרבה מימדים בלתי נתפסים בחוש, מעין מה שאנו יודעים מהקבלה! את **גם מגלים** יותר ויותר את מעלת המצוות אף מהבחינה הגשמית (שהרי את הבחינה הרוחנית - הקדושה - לא יכולים לתפוס!) כגון: מילה, תפילין, (גילו תיאום בין הפרשיות שבארבעת הבתים בתפילין של ראש, לבין ארבעת מדורי המוח שמתחתיהם עי' חוברת ניצוצות מס' 6) טהרת המשפחה, איסור נשואי קרובים, איסור מאכלות אסורות וכו' ורבו הדוגמאות, ואין כאן מקום וזמן...

ושאר ענייני המדע הרמוזים בתורה ובחז"ל, עם תיאור היאך משה ושלמה ידעו **כל פלאות תבל**, כמבואר בהקדמת הרמב"ן לתורה, הרחבנו ב"תוהו האלמוני" בשלושה נספחים: א. עליונות חכמת התורה ביחס לשאר חכמות! ב. כל ענייני העולם והאדם כלולים בתורה! ג. עליונות חכמת הקדמונים ביחס לחכמת דורינו! ותקבלו ע"פ בקשה. ובביאור דברי חז"ל הנראים אחרת מגילויי המדע: ראו בבאר הגולה של המהר"ל הבאר הששי שחכמים לא דיברו בסיבה הטבעית של הדבר אלא בסיבה האלוקית, עיי"ש דוגמאות. ובספר "מכתב מאליהו" חלק ד' עמ' 353 עד עמ' 358, וביחוד בהערה 4 של העורך בעמ' 355, ובהרחבה ב"שפתי חיים" לגר"ח פרידלנדר ח"ב עמ' קמ"ג ואילך.

והנה הזכרנו שבשנים האחרונות ניסו הפוקרים רועדי-תנועת-התשובה-ההמונית [ב"ה] נסיון נואש למצוא דברי מדע הסותרים את דברי התורה או חז"ל, ולא רק שלא מצאו דבר, אלא ע"י חיפושיהם **הוסיפו נגד רצונם והפוך מכוונתם ראיות רבות לאמיתתם!!** וכמו פרעה הרשע שביקש להרוג את משה מושיעם של ישראל, ובסוף גידלו בביתו! וכמו בלעם שביקש לקלל את עם ישראל ובסוף נאלץ לברכו! ונביא כמה דוגמאות היאך במבט שטחי לכאורה יש "קושיא" על התורה, ובקצת עיון מתברר אמיתתה הפלאית!

דוגמאות:

- הקשו שהשפן והארנבת לא מעלות גרה, בזמן שמפשטות דברי התורה נראה שמעלות גרה, עד שגילו לאחרונה שהארנבת והשפן המקראי אמנם מעלים גרה בצורה חיצונית מיוחדת - אכילה חוזרת של הגללים הרכים - שלא ידעו עליה כל המדענים עד לאחרונה!
- הקשו על מה שאמרו חז"ל שנחש מוליד לשבע שנים, עד שלאחרונה נתגלה שאמנם כך הוא בהרבה סוגי נחשים, דבר שלא ידעו הזואולוגים עד לאחרונה!
- פירסמו שמצאו מתוך יותר מ-25,000 סוגי הדגים - דג שסותר את כלל חז"ל שכל דג שיש לו קשקשת ודאי יש לו סנפיר, עד שגילו שגם לדג זה יש סנפיר קטן בבטנו, ושני סנפירים גדולים בקטנותו! אם כן הפוקרים עמלו חודשים עד ש... הוכיחו את דברי חז"ל!!

- טענו שיש עוד חיות עם שני סימני כשרות או אחד, מלבד אלו המפורטים בתורה, בזמן שמחז"ל משמע שאין, עד שנתגלה שכל עשרות החיות שמצאו אינן אלא סוגים שונים של עשרת הכשרים או ארבעת בעלי הסימן האחד! וידעה התורה על החיה הכשרה העשירית - המצויה רק רחוק באפריקה: הג'ירפה [= "זמרי"]!
 - הקשו על מה שאמרו חז"ל שהכינה אינה פרה ורבה ולכן מותר להורגה בשבת, עד שנתגלה לאחרונה שהכינה היא היצור היחיד בעולם שאין לה שום חיות עצמית אלא חיה כפרזיטית מאחרים כל ימי חייה, עוד בהיותה ביצה, וחיותה ירודה עד שההורגה בשבת פטור!
 - ניסו להפריך את הידיעות האסטרונומיות העצומות של חז"ל, במבנה היקום ובענין חשבונות המולד והלוח, עד שהוברר שידעו עובדות אסטרונומיות מדהימות - חלקן גילה המדע רק לפני 70 שנה! ושלוש העברי הוא היחיד שהחזיק מעמד חשבוני יותר מאלף שנה!
 - ניסו לדחות את המוני יתרונות הבריאות שפירסמו בעבר שיש לשומרי טהרת המשפחה, עד שמתוך הבדיקה המחקרית המדוקדקת בזה נתגלו הרבה יותר מעלות רפואיות בזה ממה שהעלו על הדעת!! מלבד הסטטיסטיקה המדהימה על אושר שומרי טהרת המשפחה לעומת אומללות העוברים עליה! [ולמרות שהסיבה האמתית ששומרים זאת: בגלל ציווי ה', הנה מגלים בציווי [מלבד גזירת המלך, ומלבד הקדושה הנובעת מהשמירה] גם ענייני בריאות מדהימים מקופלים בה! ללמדך על מצוות ה' את אשר אמר דוד במזמור י"ט:
- תֹּרֶת ה' תְּבַיְמָה בְּיִשְׁבֵּית נָפְשִׁי, עֲדוּת ה' נֶאֱמָנָה בְּמוֹכִימוֹת פִּתִּי.
פְּקוּדֵי ה' יִשְׂרִים בְּיִשְׁבֵּוּי לִבִּי, בְּמִצְוֹת ה' בִּרְהֵ מְאִירַת עֵינָיִם.
יִרְאֵת ה' טְהוֹרַת עוֹמֶדֶת לְעֵד בְּיִשְׁפָּטִי ה' אֲמֹת צָדִקוֹ יוֹדוּ.
הַנְּזֻזִּמֻּדִים מִזֶּהָב וּמִכֶּסֶּף רַב וּבְמִתְּקִים מִדָּבָר וְנִפְתַּת צוּפִים.
- שאלו על מה שמשמע מהגמרא שכשחתול דורס תרנגול לפעמים יש רעל בצפורניו הגורם שיהיה התרנגול טריפה, והרי בימינו לא יודעים על רעל בצפורני החתול, עד שהראו גמ' זו לפרופ' מיכאל גלעדי מנהל המעבדה לביולוגיה מולקולרית באיכילוב, מגדולי ה"זיהומולוגים" בעולם, והוא נדהם שידעו חז"ל את מה שיודעים הרופאים רק בשנים האחרונות, על חיידק הברטונילה שיש לפעמים בצפורני החתול וגורם למחלה זיהומית קשה אפילו לבני אדם: "שרטת החתול", הגורמת למאות אנשים בישראל כל שנה לנפיחות בבלוטות הלימפה וכאבים וחום במשך חודשים רבים! ואחר שראה פרופ' גלעדי ממצאים אלה, ביקש מרוב התפעלות שילמדוהו את ממצאי התלמוד גם גבי ארס שאר החיות, כדי לקדם את המחקר הרפואי בנושא לא ידוע זה!
 - הם אמרו על חז"ל שהם ח"ו "מיושנים", עד שהתברר שגם בימינו המוחות הטובים בעולם מתקשים לרדת לקצת עומק דעתם, ומאות פעמים גילו ענקי רוח אלה פלאות גם במדע, לא רק בחכמת התורה, דברים שלא ידעו כל מדעני דורם, כגון מספר הכוכבים ביקום - שנתגלה למדע רק לפני 60 שנה! ותמהו עליהם איך האמינו בכוחות ערטילאיים, בזמן שגדולי החוקרים במחלקות לפראפסיכולוגיה באוניברסיטאות הכי

יוקרתיות רואים כדבר מובן מאליו הימצאותם של כוחות אלה... הם טענו שהגמרא [=תלמוד] לא רלוונטית, בזמן שממנה צמחו כל גדולי ומנהיגי ישראל הפרקטיים להדהים, על ידי שהעמיקו בסברות של אותן גמרות "לא רלוונטיות" וניתחו את עומק הסוגיות בדימוי דבר ודבר לפסוק בבהירות ולקבוע מסמרות **בכל** הבעיות החדשות בדורנו. ומהגמרא ה"לא רלוונטית" חיברו ספרים במשפט עברי **שפתרו את כל בעיות החוקה של ימינו** עד שחיברו גדולי המומחים למשפט יודעי תורה "חוקה תורנית" מקיפת כל [כגון פרופ' מנחם אלון: "המשפט העברי"]. וסטודנטים למשפטים נשלחים ע"י מרציהם החילוניים ללמוד אצל הדתיים סוגיות תלמודיות בגמרות "לא רלוונטיות" אלו לחדד ולהעמיק את הבנתם וחשיבתם המשפטית... וטענו שהרמב"ם ובנו אמרו שחז"ל הקדושים לא קבלו כל דברי המדע שכתבו במסורת ואולי יש טעות, והראינו שהרמב"ם ובנו כותבים **שכל דברי חז"ל אמת לאמיתם, ומי שחושב שיש טעות בדבריהם הוא שוטה שלא יורד לעומק דעתם הגדולה, ואת כל חייהם מסרו להעמיק בהבנת דבריהם, ולכתוב את ההלכות שאנו מחויבים לקיים על פי הבנתם בתורה, ולא לסטות מהם מאומה!**

- **הם** הלכו בעקבי אבות הנאצים "מבקרי המקרא" הגרמניים שהמציאו באובססיות אנטישמית כל טענה משונה שיכלו נגד תורת היהודים שהועברה לנו על ידי גדולי עולם מסיני בדקדקנות ובאחריות נוראית. וכבר התייחסנו להבליהם **בנספח ב'**, וכתבנו מקורות להוכחות חותכות שהתורה איך שהיא עתה - ניתנה **בשלמות** מאת בורא העולם, כולה חטיבה אחת יפה ותמה עם ההבנה הפנימית המסורה מסיני. **ועוד** טענו שאין הוכחות מספיק ארכיאולוגיות לתורה, עד שפורסם היאך שגדולי הארכיאולוגים סברו שהיסטורית התנ"ך מוכחת בהמוני פרטים ארכיאולוגיים כאמתית, והגדול שביניהם: פרופ' יגאל ידין המפורסם, היה מנהל חפירות לחפשי מקומות חדשים, לפי ההנחיות והאינפורמציה מהתנ"ך שבידו! והדברים בתנ"ך **שעדיין** לא "אומתו" ע"י הארכיאולוגיה, זה לא ב"אשמת" התנ"ך, אלא באשמת אותו "מדע" הארכיאולוגיה שעדיין רחוק מלהיות מדע מדויק ומהימן, אם ננקוט בלשון המעטה... **וגם בגלל התעלמות מכוונת ומגמתית של כמה ארכיאולוגים מממצאי אמת**, כפי שהאריך להראות הארכיאולוג [החילוני] פרופ' אדם זרטל בספרו **"עם נולד"**, שגילה היאך הממצאים הארכיאולוגיים מתאימים במדויק לדברי התנ"ך כפי ביאור חז"ל, אך לתדהמתו - עמיתיו הארכיאולוגים השמאלניים כעסו עליו שמביא הוכחות לאמיתות התנ"ך... גם על ארכיאולוגיה אמתית כמוכחת התנ"ך הארכנו **בנספח ב'**.

- וכן, יקירי, ניסו לפרסם שיחס החרדי על פי התורה לא מספיק חיובי כלפי האשה והגוי, אך השבנו בהמון דוגמאות להבנה העמוקה והיחס המוסרי **הפלאי שיש בתורה גם לאשה וגם לגוי**. ודוגמאות **היאך שכל דבר מוסרי בעולם כולו**: בדתות, בכתות ובאידיאולוגיות, הכל הוא בהשפעה ישירה **מהתנ"ך!** כמו כן טענו שהתורה מפלה את היהודי מדי לטובה, אך השבנו כנגד - שהתורה מטילה על היהודי את **האחריות** הכי גדולה באנושות, להפיץ את המסר האלוקי בעולם, עם עונשים כבדים במיוחד, **שאין לשום אומה אחרת**, אם לא ימלאו משימה זו כראוי! העם קיבל משימה זו ברצון, ונהיה ל"עם סגולה" ו"ממלכת כהנים וגוי קדוש", עם ההיסטוריה הייחודית-הניסית שלו במשך אלפי שנים, הן לשכר והן לעונש. לא היתה לשום אומה כזו מסכת של

ניסים גלויים להצלחה [רק בדורינו : מלחמת ששת הימים, מלחמת המפרץ ועוד], כמו שלא היתה לשום אומה כזו מסכת ניסים לעונש [בדורנו : שואה. בעבר : האינקוויזיציה בפרט והאנטישמיות בכלל]. בודאי משימה אחראית כמו זו של היהודי, הטילה אותה הבורא על היותר מתאימים לביצועה, הם צאצאי אברהם יצחק ויעקב, עם תכונותיהם הייחודיות [ראו למשל יבמות ע"ט ע"א ואבות ה' י"ט].

- גם העלילו שההשקפה היהודית היא להתייחס לחילוני בן זמננו כ"פושע" הראוי לעונש החמור ביותר, **והשבנו כנגד** בשם החזון איש והפוסקים שהחילוניים רובם מנותקים מתורת אבותיהם שלא באשמתם, אומללים באונס, עקב החינוך והתקשורת המחפשים והממציאים והמעלילים מומים וחסרונות בתורה ובשומריה, במקום לחשוף את יופיה המדהים, ואנו מצווים לאהוב גם רחוקים מסכנים אלה בכל לב, ולקרבתם ליופי ואמת היהדות ככל שניתן. **כל חילוני שמכיר היטב משהו מלומדי התורה**, רואה בעליל את אהבתו ודאגתו המיוחדת לכל יהודי, ויודע בברור שההכפשות בענין זה, כמו ההכפשות האחרות, אינן אלא עלילות זדוניות אינטרסנטיות כדי להכפיש ולהעלים את הדבר הנהדר ביותר שיכול להיות ליהודי!
- וכן בכל דבר שבאו ללעוג על שפעת אור תורתנו הקדושה, כזבוב הבא לעמעם את אור השמש, השבנו והראינו פלאי פלאות באותם הדברים : נבואות שהתקיימו, הבטחות התורה שהתקיימו, שבת, שמיטה, ברית מילה, פלא דילוגי האותיות שבתורה ועוד ועוד ועוד, איכה נוכל להאריך... תרצו לראות פלאות על נושא מסויים - צלצלו וקבלו!

ונראה עוד שתי דוגמאות מדברי חז"ל על התנ"ך שהנבערים ניסו ללעוג להן מקוצר דעתם, והן בעצם **נפלאות עצומות ברמזי התורה** :

- הם טענו על הברייתא במסכת קידושין דף ל' ע"א הכותב **שיש 5888 פסוקי ס"ת**, שבמציאות יש רק 5845, דהיינו : 43 פסוקים פחות. א"כ "נעלמו" לנו פסוקים מזמן חז"ל... **ולא ידעו** נפלאות ממה שביארו הקדמונים בביאור ברייתא תמוהה זו, שממשיכה הברייתא : "יתר עליו תהילים 8, חסר ממנו דברי הימים 8", וביארו הקדמונים שהכוונה למספר הפסוקים של התורה, בצרוף הפסוקים שחוזרים על עצמם בכתובים! **שבתהילים ודברי הימים יש 43 פסוקים הלקוחים מהתורה** [ע"י רשימה מדויקת ב"שמעתין" 43], כגון : "עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה" בשמות ט"ו ב' ובתהילים קי"ח י"ד. ובתהילים יש 8 פסוקים כאלה, וזו כוונת הגמ' שם : יתר עליו תהילים 8. ומש"כ חסר ממנו דה"י 8, הכוונה שחסר **מ43** [שהוא ההפרש בין מספר פסוקי החומש למספר פסוקי החומש שבחומש ובתהילים ובדה"י] 8 ותקבל 35, זה מספר פסוקי התורה שתמצא בדברי הימים! **א"כ מספר הפסוקים של התורה בחומש ובתהילים ובדברי הימים הוא : 5845+43=5888!!** דיוק כחוט השערה של חז"ל לא רק במספר פסוקי התורה מאז ומתמיד, אלא גם ידעו למצוא במדויק בכל התנ"ך פסוקים זהים לשל התורה! [בלא קונקורדנציות ובלא מחשבים...]. ויש בברייתא 5 פעמים את המספר 8, שבנוסף לזה שזה מקל לנו לזכור את המספרים, גם יש במספר 8 עניינים פנימיים גדולים. ומתמטיקאי מפורסם **פרופ' אלי מרצבך** כל כך התפעל מחשבון זה, עד שהציגו מחדש בגליון פרשת שבוע של בר-אילן פרש' שמיני תש"ס.

- בזוהר מוזכר שיש **שש מאות אלף אותיות** בתורה [בראשית: ראשי תיבות: **ש**שים **ר**בוא **א**ותיות **י**ש **ב**תורה. או: ישראל: **ש**שים **ר**בוא **א**ותיות **י**ש **ב**תורה]] בזמן שהקדמונים ספרו רק 304,805. **ובספר עבד לוי הביא את דברי המקובל הרמ"ע מפאנו** ש: 304,805 הן האותיות **הגלויות** לנו: "והנגלות לנו ולבננו". אך כנגד נשמות ישראל הנעלמות מהחושים, יש את ששים רבוא אותיות משלימות **נעלמות**: "הנסתרות לה" אלו קיננו". אם תכתוב את האות "א" כמילה: "אל"ף", הרי היא מורכבת מא' גלויה ומל' ופ' נסתרות. אם תכתוב את כל אותיות התורה כמילים, יהיו כל האותיות הנסתרות, בצרוף כל אותיות מנצפ"ך [עיי"ש הטעם מקבלה] 321 אותיות עם נקודה עליהן [כגון: על "לנו ולבננו" בפרשת נצבים], 161 רבתי וזעירות, ו5 המוכרחות להיות בראש דף הס"ת, **יחד ישנן ששים רבוא במדויק!** עי' החשבון המדויק במאמר ד"ר משה כץ בס' קובץ לזכר ר' משה קצנלבוגן של מוסד הרב קוק עמ' קכ"ח בו הביא חשבון מדהים זה, וד"ר כץ שיכללו ע"פ ממצאי המחשב עד לדיוק של אות בודדת!

ומה שמקשים לפעמים התוהים מהמדע - הוא לא מעובדות המדע אלא ממה שנקרא: "השערות מדעיות". וחלק זה מבוסס בעיקרו על דמיון, היאך להסביר את **העובדות** המדעיות, וככל שדמיון המדען מפותח יותר - כך תהיה השערתו יותר "מעניינת". השערות אלו מתחלפות בכל דור, כל מדען יכול לומר השערה אחרת, וכל השערה מבוססת על הנחות דמיוניות אחרות. למשל: מרחק חלק מהכוכבים הוא מיליוני שנות אור (שנת אור = מרחק שעוברת קרן אור בשנה). "מסקנה": הכוכבים האלה נבראו לפני מיליוני שנים, אחרת האור לא היה מגיע מהם אלינו. השערה זו מבוססת על **ההשערה** שהאור התחיל בדרכו ביום שנברא. אך אם נניח שהקב"ה כשברא את הכוכב עם אורו, ברא גם את קרני האור המגיעות עד אלינו, כדי שנראה את הכוכבים (כמו שכתוב: "להאיר על הארץ") אז נפלה השערתם לבירא עמיקתא! כמו שהקב"ה ברא את האדם הראשון ואת העצים והיצורים כשהם מבוגרים [ראו ר"ה י"א ע"א וחולין ס' ע"א: "כל מעשה בראשית בקומתו נבראו כו", עיי"ש רש"י ותוס'], כך את העולם ברא "מבוגר" - אור הכוכבים כבר מגיע לארץ, קרום כדור הארץ עבה כדי שיעמדו עליו אנשים (דבר שהיה לוקח מיליוני שנים אם הארץ היתה נבראת מכדור של לבה רותחת - כפי השערות חלק מהמדענים) ועוד הרבה דברים שנבראו "מבוגרים". או דוגמא אחרת: בעקבות ההמצאה המצחיקה שנקראת "אבולוציה" חיפשו בעלי ההמצאה איזה זכר ליצור שהוא חצי קוף וחצי אדם - מ"אמצע הדרך", עד שמצאו עצמות שהם דמיינו שהן מתאימות לדמיונם, והנה "ראיה" לשטותם שאדם יצא מקוף - ומה שמצאו זה "הסבא" שהיה באמצע הדרך להיות אדם... בזמן שאפילו אם כדמיונם (שנתבדה - כדלקמן) שהיצור שנמצא הוא חצי קוף, הרי חז"ל כתבו הפוך: חלק מאנשי דור הפלגה נענשו והפכו לקופים! (סנהד' ק"ט ע"א). אין שום אפשרות שקוף יהפך לאדם, אפי' אחרי הרבה דורות. קח את הגורילה המפותחת ביותר ושים אותה ליד האדם הפרימיטיבי ביותר ותראה **שהמהות** שונה - בעיקר ביכולת הדיבור של האדם הכוללת חשיבה מופשטת, שהופכת את האדם למין אחר בבריאה מהקוף, כמו הקוף ביחס לצמח! ועשו החוקרים את עצמם הרבה פעמים ללעג וקלס בחיפושם הנואש אחר איזה "זכר" ל"חוליה החסרה" היינו: שריד של איזה יצור קדמון הדומה לשניהם,

בתור ה"סבא" שבאמצע הדרך (ח"ו), והעצמות שגילו חשבו בהתחלה שזה מתאים להבליהם, עד שהתברר שהן של איזו גורילה, או שלאדם זקן כפוף! ופעם כש"סוף סוף" גילו משהו מתאים, ואחד בשם דאוסון "מצא" לפני יותר ממאה שנה גולגולת המתאימה ל"חוליה החסרה", העבירו אותה בהתרגשות ממוזיאון למוזיאון, עד שבעבור 40 שנה נתגלה שדאוסון רימה והרכיב כמה חלקים מגולגולת אדם לתוך גולגולת קוף ועשה לה טיפול כימי שתראה ישנה נושנה! ופעם אחרת מצאו שן ו"בנו" ממנה יצור בשם "האדם מנברסקה" עד שנתגלה שזו שן של סוג חזיר שנכחד... (מובא בספר "בריאה - מוצא החיים" של פרופ' טרופ, עמ' 79) וכך הם כל שגיונותיהם! מגדלים הפורחים באויר לעומת אמת התורה המוצקת "שלא תהא מוחלפת" לעד ולעולמי עולמים! ובאשר לתאורית ה"אבולוציה" גופא, אין צורך להאריך לסתור אותה שהרי ה"פטרונים" של תאוריה זו בעצמם אומרים שהיא לא תתכן מבחינה מדעית, רק שאין להם שום הסבר אחר להמוני הברואים... כי אפילו תהליך אחד של הפיכת חומרים דוממים לתא חי, הסיכוי שזה יקרה הוא אחד לעומת מספר עם 40,000 אפסים (!!!) אחריו. וזה בלא להתחשב עם מיליוני שלבים אחרים של תאוריה מטורפת זו. גם חסרה ה"חוליה החסרה" שכל כך הם זקוקים לה, וכפי שכתבתי. גם כל הבדיקות פחמן 14 מראות שכל המאובנים שמצאו גילם רק כמה אלפי שנים, ולא מיליונים כפי שחבו בעבר! ויש ראיות בלי סוף שזה לא יתכן. ראו בספר דלעיל של פרופ' טרופ, ובספר "המהפך 2" של הרב זמיר כהן שאסף מדברי גדולי המדענים הלועגים על הזיה זו. גם נוכל לשלוח לכם מאמרים נפלאים של דניאל בלס על זה. רק כדי לצאת ידי חובת ה"ליצנותא [=הצחוק] מעבודה זרה" אכתוב לכם "הערה" על התיאוריה ההזויה: כדי שתא פשוט יתפתח בסופו של דבר ליצור עם עיניים ואוזניים, הרי לפני כן צריך התא "לדעת" שיש דבר כזה "קרני אור" שחוזרים מחפץ ויכולים לגרות כל מיני עצבים שהתא "יפתח", ולקבל תמונה על מסך שגם אותו "יפתח" התא, וצריך "לדעת" שיש גלי קול בעולם שמתפשטים באויר ויכולים להרעיד איזה מכשיר ש"יפתח" התא. גם צריך התא של דור המוטציה הראשון להיות "נביא" בתכנון מליוני מוטציות קדימה... תא "גאוני" כזה הוא מעל ומעבר לרעיון המטורף ביותר! ולמעשה אי אפשר לנו לדון כלל על מה שהיה מזמן בריאת העולם עד למבול, שפעלו אז כוחות טבע אחרים לגמרי מבימינו, ואותם כוחות אדירים שהקב"ה הפעיל בבריאת העולם ובסמוך לה - הם אינם בהשגתנו כלל, ותהליכים ארוכים נעשו בחלקיקי שניות וכדומה. אלא שיש מדענים דתיים השבויים בשבי התיאוריה הפופולארית הזו, ואומרים: אמנם ודאי שתהליכים מורכבים כאלה לא יכולים להיעשות מעצמם, אך כך החליט הבורא משום מה לברוא את העולם - בדרך האבולוציה שהחליטו המדענים! ואם מודים שה"תיאוריה" יכולה להיעשות **רק על ידי בורא עולם** - מה אכפת לחרדי המצוי היאך הקב"ה עשה זאת - באבולוציה או ב"הוקוס פוקוס" - ממילא "אין דורשין במעשה בראשית בשניים", אם רק לא יסתור ה"סיפור המדעי הבדיוני" שום פסוק ושום דבר של חז"ל...

נספח ה'

החשיבות הגורלית המיוחדת לטהרת הלב והמח כדי לקלוט את אור האמת בדור מנוגע זה: לב טהור ברא לי אלקים, ורוח נכון חדש בקרבי! [תהילים נ"א]:

נכתוב מתוך כאב, יניב ונמרוד יקירי, כמה מילים על "טהרת הלב והמח" שאנו החרדים רואים כיסוד החיים. ואף ש"טהרה" זו תיראה בעיניכם כלקוחה מפלנטה אחרת, רציתי שתקבלו מושג מה - אפילו מרחוק - **היכן אנו אוחזים**, ביחס למה שרוצים הנבערים לכפות עלינו.

בשאלות ותשובות אגרות משה אבן העזר ח"ב סימן י"א כתב רבי משה פיינשטיין [מגדולי הפוסקים בדור הקודם] לרב חשוב אחד שערער על אחד מפסקיו: **"והערעור של כת"ר" (=כבוד תורתו הרמה) על זה בא מהשקפות שבאים מידיעת דעות חיצוניות שמבלי משים משפיעים אף על גדולים בחכמה להבין מצות הש"ת בתוה"ק [=השם יתברך בתורה הקדושה] לפי אותן הדעות הנכזבות אשר מזה מתהפכים ח"ו האסור למותר והמותר לאסור וכמגלה פנים בתורה שלא כהלכה הוא כו'.** ואני ב"ה שאיני לא מהם ולא מהמונם **וכל השקפתי הוא רק מידיעת התורה בלי שום תערובת מידיעות חיצוניות**, שמשפטיה אמת בין שהוא להחמיר בין שהוא להקל כו'. דהיינו: כל "חכמה חוץ תורנית" - אם היא לא "עובדה מדעית" גרידא, בלא ה"תיאוריות" ההזויות - משפיעות בלבול וטעות גם על התורה שלמד אותנו היהודי!

חכו, זו רק ההתחלה: אצטט לך מדברי גדולי הדור על הנגועים בתרבות הרפש **"טלויזיה"** (שמאז האינטרנט כבר הפך סטרילי...). הסטייפלער זי"ע והרב שך זי"ע פירסמו מודעה (בספר קריינא דאיגרתא ח"ב מכתב קט"ז) בה מאריכים בגנות אותה **"המפלצת הטמאה הנקראת טלויזיה"**, כלשונם. ובין היתר כותבים: **"ופשיטא ופשיטא שהסתכלות באותו מכשיר טמא הוא סכנה גדולה לכל היהדות שלו. ואפילו המסתכל שמה דרך אקראי בעלמא כבר ממית עליו קרירות באמונה וביר"ש שלו רח"ל, והמרגיל עצמו להסתכל שמה מתרוקן מכל זיק של אמונה ויר"ש וכל חלקה טובה שבו ונהפך למשחית הודו רח"ל.** וכבר מפורסם בעולם מתוך הנסיון שהנותן עיניו במכשיר טמא הזה הוא **נהפך לבן בליעל פורק עול כו' רח"ל**, שומר נפשו ירחק מזה שקף ישקצנו **כי חורבן הוא".** ושמעתי שהגרי"ש אלישיב הורה להלכה לא לקחת עד לקידושין את מי שיש לו טלויזיה בבית, כי חזקתו פסול!

וידוע משני גדולי עולם דלעיל שלא היו מוכנים אף להציץ בדברים שאינם על טהרת הקודש כגון תוכניה של איזה מוסד חרדי מודרני עם פקפוק, כדי שמוחם ולבם הטהורים לא יקלטו שום עיפוש הדעת והרגש. ושמעתי מתלמיד הרב מ"י **לפקוביץ** זי"ע [שהיום "יום השנה" שלו!] שאמר בשיעור שמעולם לא קרא בדבר שאינו על טהרת הקודש מלבד פעם אחת בצעירותו, אחר שנטבחו חבריו מהישיבה בפרעות בחברון ולבו בער לראות מי ומי הנהרגים, הציץ בעתון חילוני שהיה תלוי בקיוסק וקרא השמות, והתבטא שהצצה אקראית זו מנקרת בלבו הטהור לרעה עד היום הזה... ראו מה בין בני לבן חמי...

מעלת עם ישראל נשמרת רק כ"עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב", בלא השפעה חיצונית, כמו שכתבנו לעיל גבי חנוכה בפרק ב'. אין אנו נזקקים לגוי ולגוייית מאומה, מלבד קצת "רקחות טבחות ואופות" במדע חיצוני [ללא שום משמעות פנימית להוויה - שאותה נלמד מהתורה בלבד] לשמש ככלים להעמקת הבנת התורה [שבימי קדם כימי שלמה, גם את זה -המדע החיצוני - הוציאו **מהתורה בלבד** ללא להיזקק לגוי, ואדרבא, במקורות הקדומים נאמר שכל חכמה בגויים ינקו משלמה, ו"גלות התורה" בימינו היא גם בענין זה], או כדי לראות ולהתפעל מנפלאות תמים דעים בבריאתו המדהימה המתוארות בספריהם [ע"י רמ' יסודי תורה ב' ב']. אך בלא לאמץ שום דבר מתרבותם הספרותית, מהשקפותיהם ומה"פילוסופיה" שלהם. כך היה דרך ישראל סבא כל הדורות - השתמשו בהעברת האמת המוחלטת דרך הכלים הטהורים המקובלים מדורות. ואנו בתפילה מבקשים: "קדשנו במצוותיך ותן חלקנו בתורתך **שבענו מטובך** וכו'" - כשהכוונה [כמבואר במפרשים]: עשה שנהיה **שְׂבָעִים** מטוב אורך שבתורה ובמצוות - ולא נפזול לתרבות זרה...

אך מי שיש לו "נחיתות תרבותית" מלימוד תורה בלבד, הולך ומנסה להוכיח אחרת ממקרים חריגים כגון הרמב"ם שעסק בפילוסופיה גויית - בדורו החריג וברמתו העילאית החריגה [וגם הוא עסק בזאת רק אחר שמילא כרסו בש"ס ופוסקים, ואף הוא כתב באיגרת - איני יודע אם היא אותנטית - שהוא הצטער שנעשו לו חכמות אלו ל"צרות עמוניות ומואביות כו"']. או לפעמים רבנים מראים היאך כיוונו חכמי אומות העולם למוסר התורה. והיו יחידים מהרבנים, כראי"ה קוק, שלאחר הרבה שנות לימוד רק של תורה, התעסקו - לצורך שעה - גם "לאמץ" רעיון ש"נשבה" ביד האומות ו"לגייירו". אך ודאי אין זה שום עסק לרבים - ודאי מי שלא עמל קודם רבות התורה בטהרה, כי כל איש ישחית כרצונו ואין לדבר סוף, והיאך יבדיל בין טוב לרע. בתורה יש את **כל** האמת וה"תרבות" הנזקקת, ומה שאין בתורה הוא הבל נתעה והבל מטעה! [אמנם "חכמה בגויים תאמין", אך חכמה בתורה - עוד יותר תאמין...]. כל תוספת: כנטול דמי, דהיינו: כבהמה בעלת 5 רגליים **שכולה** טריפה ואסורה באכילה, כך הוספות מחוץ לתורה משפיעות קלוקל **גם בתורה**, ואלה הנזקקים לתרבות זרה זו מדמים בנפשם שהם טובים מחבריהם הטהורים, כי טיפסו "עוד קומה" - לקומה העשירית, עם "תוספות" שאין לחרדים ה"סטנדרטיים", בזמן שבגלל תוספות אלו אף לקומה הראשונה עדיין לא נכנסו כראוי... ואחד מגדולי הדור הקודם [שהיה מקובל על כל החוגים]: הגר"י אברמסקי זצ"ל שהיה גאון אדיר ומתמיד עצום, אמרו עליו בצעירותו שיגיע לדרגתו התורנית של ה"אור שמח". ובזקנותו שאל את מקורביו: אתם יודעים למה לא הגעת? כי קראתי בצעירותו קצת טולסטוי, וזה הקטין את השגתי בתורה לכל החיים!...

ואם יאמר לכם איזה בעל כיפה מזוקן בסבר פנים רציני: "לחרדים חסרי החוט שדרה אולי זה מזיק טלביזיה אינטרנט ושאר מרעין בישין, אך לי לא, אני רואה שם רק את הדברים הטובים, הדברים הנצרכים. אני יודע להוציא 'אורות מאופל וטמא מטהור', ואדרבא, עושה בזה 'העלאת ניצוצות הקדושה מתוך הטומאה'" - דע שאותו הוזה כל כך מנוגע ברפש, שעוד לא הגיע מימיו לטהרה של ילד חדר חרדי בן 4, שיבין איך טומאה קטנה מטמאת אדם גדול שלם, ואם יודעים לומר את הסיסמה "מעט מן האור

מגרש הרבה מן החושך" בודאי נכון הוא: "מעט טומאה [עכברון מת קטן] מטמא הרבה הרבה מן הקדושה [טון שלם של שור לקרבן...]. קל וחומר בטומאה הרוחנית... אנו, נאמני "תרבות התורה", משתדלים לשמר לבנו ומוחנו כ"בתי מקדש קטנים" - כדברי ספר נפש החיים שער א' פרק ד', שיהיו בטהרה ובקדושה, ללא הכנסת שום דבר שאינו תורני צרף. ע"כ ודאי ניזהר במסירות באזהרות רבותינו גם בענין זה. הנה ביאר החפץ חיים בספרו ההלכתי ביאור הלכה [בסימן א' ד"ה "הוא"] את איסור התורה "ולא תתורו אחרי לבבכם": "שלא נתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים שנאמר ולא תתורו אחרי לבבכם וגו' ואמרו חכמים אחרי לבבכם זו אפיקורסות וכו' ובכלל אפיקורסות הוא כל מחשבות זרות שהם היפך דעת התורה!". [הוא מתיחס שם גם לחומרת המחשבות הלא צנועות, אך נקצר]. ואמשיל לבנו ומוחנו למחשב: "וירוס" אחד קטן יכול לנגע ולהרוס קבצים שלמים שבמחשב, ולפעמים הורס הכל. [וכמה סמלי: שימו לב שהמילה הדומה ל"וירוס" הוא "עבירות" שבהיגוי אשכנזי הוא: "עבירוס"!]: עסק בתרבות לא תורנית, שרובה ככולה היא היפך תרבות התורה [להוציא מדעים מדוייקים], יכול לנגע ולהדביק את כל "המשכן שבלב ובמח" בהשקפות שקריות, באהבות זרות ומוזרות, וברצונות חיצוניים מבלעדי התורה הקדושה. והפשרן האומר: "לא נורא - לי זה לא מזיק", זה בגלל שממילא ראשו ולבו בליל קודש עם חול ועם רפש - בלי שידע להבחין בין האחד לשני. אבל מוחו ולבו הטהורים של בן תורה משול ל"מחשב על" של משרד ההגנה של ארה"ב, שעשרות מדינות אויבות עושים עליו "מתקפות סייבר" ללא הפסק - זה מה שעושה לנו יצר הרע בדור זה האחרון טרם הגאולה בה יתחסל - כי הוא יודע שלב אחד טהור - הוא המשמש לאומה כרמטכ"ל או "אלוף" רוחני, ומשפיע קדושה וישועה לעולם יותר מרבה מנוגעים!

וה' הטוב יהיה בעזרנו, שיגיע כל עם ישראל במהרה לאותה הטהרה הנכספת, ויקוים בנו דברי הנביא יחזקאל ל"ו על ימינו אנו ממש:

ולקוזתי אתכם מן הגוים, וקבצתי אתכם מכל הארצות,

והבאתי אתכם אל אדמותכם!

וורקתי עליכם מים טהורים, וטהרתם מכל טמאותיכם,

ומכל גלוליכם אטהר אתכם.

ונתתי לכם לב ורוזן ורוזן זודשה אתן בקרבכם, והסרתי את לב האבן מבשרכם

ונתתי לכם לב בשר!

ואת רוזני אתן בקרבכם ועשיתי את אשר תלכו ומשפטתי תשמרו ועשיתם.

וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלקים!

במהרה בימינו, אמן!!

נספח ו'

המשך סיור ההיכרות בבנין האמונה החרדי: "ארמון הריגושים" - שפעת רגשות קודש פלאיות המיוחדות לעוסקי התורה בלבד!

הפרקים:

פתיחה

- א. ה' כמתכנן ומעמיד ההויה הנשגבה
- ב. תלות ותפילה
- ג. אהבה לבורא תחת אהבתו לנו
- ד. השגחה והנהגה לתקנו
- ה. זמנים ומקומות מסוגלים
- ו. השפעת התורה והמצוות
- ז. השפעת גדולי ישראל
- ח. מערכת מסונפת של הרגשות קודש
- ט. נגילה ונשמחה בד
- י. רגשות הטהרה
- יא. הרגשת הסגוליות: "אתה בחרתנו מכל העמים!"
- יב. הרגשת הדבקות עד למסירות הנפש וקידוש השם!!

פתיחה:

הבאנו לעיל [נספח ג'] הוכחות שכליות מספר לאמיתות התורה. וביארנו מדוע החרדי לא זקוק להוכחות כאלו: כי חי הוא בארמון אור ה', וכשה' ושפעתו כנגדו - מה צריך הוכחות... הכרנו לכם את המבוא לארמון, ועתה נרחיבה היריעה למי שרוצה להכיר [בינתיים: מבחור!] יותר ארמון מופלא זה. תהיינה כמה חזרות על דברים שכבר כתבנו, כדי שתהא תמונה לא מקוטעת - מהנספח בלבד.

ליהודי התקין [שגדל בצורה נפשית בריאה, עם החינוך היהודי הנדרש] ישנן בלבו המון **רגשות קודש מהמציאות האלוקית והמימד היותר רוחני של ההויה**. יהודי שכזה עדכן נפשו, כפי הוראות ה"יצרון", להיות מוכשר לקליטה רוחנית **תקינה** של המימד זה. בדורות קודמים היו המוני היהודים חיים בקשר נפשי ישיר עם בורא העולם על ידי נבואה ורוח הקודש וחויה רוחנית מתמידה שהיו **לרבים** מהעם [בחז"ל: מספר הנביאים היה כפליים ממספר יוצאי מצרים!], ונכתבו ספרים רבים על הדרך להשיג נבואה ורוח הקודש, כגון ספר **שערי קדושה** לר"ח ויטל וספר **מסילת ישרים** לרמח"ל שמדריכים בפרטות **כל יהודי** היאך להגיע לרוח הקודש!! וראה, למשל, בהקדמת **מורה נבוכים** בה כותב הרמב"ם לתלמידו: "ראיתך ראוי לגלות לך סודות ספרי הנבואה, עד שתשקיף מהם על מה שצריך שישקיפו עליו השלמים!" צדיקי כל הדורות קיימו את הכתוב בספרי ההדרכה והגיעו לדרגות אלו, וחיו במימד היותר רוחני, רואים ושומעים דברים

שבן התמותה החומרי לא רואה ולא שומע, כמבואר בתנ"ך, בחז"ל, בראשונים ואחרונים ועד דורנו! ראה תיאור השגות אדם שכזה ע"י מי שודאי היה בדרגת השגה זו: בעל **חובת הלבבות** בחשבון נפש העשירי בכתבו על מי שעובד את ה' כראוי ע"י שחושב על השגחתו ורוממותו וירא ממנו ומקיים מצוותיו: "וכאשר יתמיד בזה, יניח הבורא לו מעצבו, וירגיע לבו מפחדו, ויפתח לו שערי ידיעתו, יגלה לו סודות חכמתו, והוא ינהגהו וידריכהו, ולא יניחהו לעצמו וליכלתו, כמו שאמר במזמור 'ה' רועי לא אחסר' (תהלים כג) עד סופו. ויהיה במדרגה העליונה ממדרגות החסידים ובמעלה הרמה ממעלות הצדיקים, ואז יראה בלי עין, וישמע בלי אוזן, וידבר בלי לשון, ויחוש את הדברים בלי חושים וכו'": ע"ש הכל. והרי מותר האדם מן הבהמה היא נשמתו היכולה לחוות רגשות אלו. אפילו בדעות הכוזב, המחקות כקוף את התורה הקדושה, יש את המושג של "חוויה מיסטית" שהוא הרגשת הנפש ברוחניות שלמעלה מהחומר הדלוח בזמן שנפרצת מחיצת החומר המבדלת בין נשמה ליוצרה, כשהנעלים יותר בלבבות חשים ערגה להרגשה רוחנית מענגת זו יותר ויותר.

אך בדורנו נחלשו הרגשות רוחניות אלו, ויחד עם האבלות על חורבן בית המקדש אנו מתאבלים על חורבן הלב המרגיש. ועם כל זאת, כל יהודי שלא נאטם לבו לגמרי בחטא, חי את הקשר עם הבורא האוהב בצורה חושית במידה זו או אחרת, אלא שה"חוש" במקרה זה הוא הרגשת הנפש. כל נאמן לתורה מתמלא המון רגשות עידון וקודש והארה נפשית **תמידים** ממה שמרעיפה התורה על כל העמל בה והעוסק במצוותיה! אך ה"לא מרגישים" כמעט לא ידעו מרגשות אלו, כשם שלא ידע עיוור-צבעים במציאות צבעים, ולא ידע חרש בצלילי המוסיקה, ומי מביניהם שהוא כסיל יטען בכסילותו שהמדברים גבוהה גבוהה על מוסיקה ועל אמנות הצבע הם "בעלי דמיון מסיבות פסיכולוגיות". כמו כן יטען החרש/ העיוור/ הכסיל: כל המוני ה"מרגישים רוחניות" - בעלי דמיון הם, מלבד אני וחברי ה"ריאליים" וה"שכליים" שלא "נסחפנו" לכל מיני "דמיונות פראיים"... ולא יבין שהוא נכה הנטול כשרון קליטה רוחנית, עקב אי תקינותה של מערכת-הקליטה המסועפת והעדינה הפועלת כראוי רק על פי ההוראות מדויקות של היצרן! ומחוסר יכולת מכחיש את המציאות הרוחנית שהטובים ממנו מרגישים בכל עוז! אך במעט התבוננות יראו **גם אותם לועגים נלעגים** שגם המה מרגישים חלק מהרגשות אלו במועט או במרובה בסיטואציות רוחניות מסוימות, או בעת צרה - שאז ה"התעקשות הלא-שכלית של הכפירה" נמוגה ואיננה - אלא שלא יבחינו בזאת בשאר זמנים כי אין להם את ההכנה הנאותה להרגיש את הראוי להרגיש בצורה ברורה. או בעת חסד - כשיזכו להתנתק במעט מהרעבון התאווני הבהמי, ירגישו במעומעם בפנימיותם את **כמיהת הנפש למשהו נאצל**, אך לא ידעו מה היא, ולא ידעו למה היא עד שיזכו לגילוי ולימוד והדרכה על ידי אחד ה"מרגישים המקצועיים!" **(ומתגלה לפרקים תפקוד הנשמה גם אצל המרגישים ה"לא-מקצועיים" באופנים רבים, מלבד הצמאון והכמיהה לרוחניות, כגון: 1. בטבעיות האמונה בכח עליון, כמו אצל ילדים טרם הרסו את נפשם ב"בתי-ספר-למיגור-האמונה". [והרי רובם ככולם של החילוניים באמת מאמינים בכח העליון הכל יכול, ואפילו מדברים עמו מדי פעם... רק שוכחים שהיחסים צריכים להיות דו סטריים - ושגם הוא מדבר עמנו, ומחכה לתגובה...]). 2. בהרגשת המצפון המוסרי הפנימי המעיקה עליו בעשותו רע לזולת, והגורמת ליחידים ולקבוצות אנשים לתבוע אמת וצדק וחסד עם הבריות! 3. בשאיפה**

הכללית להטיב עם הברואים. 4. ברגש היופי ובשאיפה לסדר. 5. כמו כן פונקציית הנשמה המתבטאת ב"מחשבה", ב"חלומות" ובתופעות הפאראנורמליות_הקשורות לנשמה כטלפתיה. כל התיפקוד האנושי הוא של הנשמה בהיותה עיקרי באדם, והגוף אינו אלא לבוש חיצוני לה!.

וכיון שהרגשות אלו הן כפי זפות ההרגשה של כל יחיד, ימצא כל יהודי בין ההרגשות האלו, **ועוד אחרות שלא כתבנו**, את אשר עם לבבו המיוחד, את **הקשר הבלתי אמצעית להווייה האלוקית הנשגבה** שמעבר לחמשת החושים הגשמיים!

[ודרך זו היא עיקר חיוב אמונת ישראל, כדברי הסטייפלר [=רבי יעקב קנייבסקי] בהקדמת ספרו "חיי עולם", המיועדים לבני התורה, ואלה תמציתם: אסור להתווכח עם בעל ספקות באמונה ולומר לו ראיות שכליות, כאילו ההכרעה תלויה בשקול דעתו של נבון זה. ודיון וויכוח בענייני אמונה הוא אסור ומסוכן כדברי הרמב"ם הלכ' עבודה זרה ב' ג', שיש איסור תורה להעלות על לבנו מחשבה נגד עיקרי התורה, כי דעת האדם קצרה ולא כל אחד משיג האמת על בוריו, ובקוצר דעתו יחריב העולם! פעם יחשוב על אמיתות יחוד הבורא, פעם בנבואה, פעם בתורה משמים, ואינו יודע אפילו את צורת הדיון להגיע לאמת ויצא למינות! וזהו שנאמר: ולא תתורו אחרי לבבכם. ואומר הסטייפלר שהמבולבל צריך להתחזק בתורה ותפילה ועבודת הבורא, ומחשבות הכפירה יעברו בזכות קדושת התורה. ומי שנוקק להדריך את הנבון ישיב לו כזאת: כל שוטה יכול לומר ולשאול 'מי אמר ש...?', והקדמונים היו גאוני עולם במחקר וחקרו כל הצדדים, והיתה אמונתם שלמה בכל תוקף, ועושים רצון ה' באימה ויראה. [וכך ממשיך לכתוב הסטייפלר:] **"כי נפשם הטהורה ואור תבונתם ראו בבהירות אמיתית הדברים מה אמת ומה שקר וזיוף, נוסף לזה ראו בחוש נוראות מנפלאות השגחתו ית' על יראיו, אצלם, ואצל רבותיהם קדושי עליון, וקבלות נאמנות רב מפי רב מנפלאות השגחת השי"ת ומנפלאות קדושת התורה. והנה מהאמונה השלמה של כל רבותינו, תוכל להבין שלכל שאלותיך וספקותיך יש תשובות ברורות, ותוכל לסמוך על הרי"ף והרמב"ם הרמב"ן והרשב"א וכו' וכו'. וככל שיכיר יותר רום גאון קדושת רבותינו תהא אמונתו יותר שלמה, והאמת שבכל דור ודור היה בכל מחוז וכמעט בכל עיר ועיר, יחידי סגולה שנתפרסמו ביותר בהדר גאון עוזם ובתעצומות כשרונם וחכמתם הנפלאה, ומהם במדרגות רוח הקודש וכיוצא בזה, אשר הקהל ראו בעיניהם ואשר קבלו מפי אבותיהם, וכל זה היה עמוד הימיני לחיזוק האמונה אצל שאר עמא דארעא, כל שכן וכל שכן בהצטרף כל גדולי ומאורי ישראל שבכל תפוצות ישראל, ובהצטרף כל רבותינו הקדושים מימות עולם התנאים והאמוראים הגאונים והפוסקים ראשונים ואחרונים הצדיקים קדושי עליון ששתלן הקב"ה בכל דור ודור. כו'. וזאת למודעי כי הרבה דברים יקרים ומועילים לנבוכי לב לא כתבתי מפני שאי אפשר לכותבן אלא אם כן להזכיר דעות כוזבות של מינים ואפיקורסים כו' ואם כי למקולקלין יכול להועיל, הלא אין דוחין נפש מפני נפש כו' ומי שרואה את עצמו מוכרח ממש לכזה, הלא לפניו כמה ספרים הקדושים כספר האמונות והדעות לרס"ג ז"ל, המורה נבוכים הכוזרי והעיקרים וכיוצא בזה כו' גם כמה מספרי האחרונים כמו ספרי הרה"צ הגרש"ר הירש כו' מועילים לחיזוק האמונה. אבל עיקר העיקרים הוא לעסוק בתורה"ק לש"ש ותפילה בכוונה (ולהתפלל תמיד על זה שינצל מכל מחשבות רעות) ובקיום מצוות תורה"ק בשלמות כו' (בעיקר ממאכלות אסורות וגזל, עיי"ש) ואור קדושת התורה וקיום**

מצוותיה תאיר עליו שבמשך הזמן כל ההרהורים כליל יחלופו, וכמו שכתוב כל זה בספרים הקדושים והוא בדוק ומנוסה הרבה פעמים אין מספר, גם מידת הענוה האמתית מטהר את הנפש כו"ו. ע"כ ציטוט מדבריו הקדושים. ועי' עוד דברי הסטייפלר בקריינא דאיגרתא ח"א מכתב מ"ה שמאריך בזה וכותב שיש כופרים שקועים בזוהמת העוונות שלא הדעת מכריע אצלם אלא ניתנה רשות מהשמים להסיטרא אחרא להשרות רוח טומאה על סוגי רשעים באופן שיכפרו כו', ועליהם אינו מדבר. רק יש אצלנו "מסופקים" שגם בא בגלל עוונות "כי נפש מטוהרה יש לה אמונה שלמה מפאת אור התורה המאיר בו, וגם כי האמונה ירושה לנו מאבותינו כו'. ועיקר הגורם לספקות הוא הגאווה כו' ואדם שקוע בה מאוד בלא משים. ואם יראה עצמו שפל, פורחים הספקות, אך קשה להגיע למדרגה זו של ענוה. ומוסיף כמה דברים סגוליים, עי"ש. **הסטייפלר התייחס פה** לאחת מרגשות הקודש הנדונות לקמן, ששורשה בהגיון השכל שלא מנוגע בגאווה ותאוה גדולה, שבקצת מה שאנו מכירים את גדולי הדורות נדע שהמה מוסרים במסירות ובדיוק את דברי האמת שקיבלו מרבותיהם, ומתמסרים לדברים אלה בשלמות, אחר שחקרו וביררו עד תום הם או רבותיהם. ומספיק להם תרופה סגולית זו לחזור לאיתנה של תורה. ואילו **היותר מנוגעים** נזקקים להוכחות שכליות מלבד לאמונת חכמים. אך חרדי רגיל - מספיקות לו "שפעת רגשות הקודש" מהסוג שכותב עליו הסטייפלר: אמונת החכמים, רק אנחנו נרחיב היריעה **בעוד** הרגשים שמרגישים המרגישים!

וראה דברי החזו"א באיגרות ח"א איג' ט"ו: "אם כי העיקרים של אמונות ודעות המקובלות וקבועות לנו, **יסודותם בעומק החכמה, ומחקר המדע**, אבל הדרך הישרה לפנינו, היא ללכת **בתום לב, ולהאמין אמונה שלמה ופשוטה, וחובתנו להתרחק ממחקר ולאמת בלבבנו את כל העיקרים בפשוטם השגור בפי כל, כחכם כהדיוט**" [ונביא דוגמאות מסוגי הרגשות הקודש, מתוך המון רגשות הטוהר של היהודי הקשור במידת מה לה' ותורתו:

א. ה' כמתכנן ומעמיד ההויה הנשגבה:

הרגשה עוצמתית של מהווה ההויה הגדולה המקיפה כל:

אין כאלוקינו, אין כאדוננו, אין כמלכנו אין כמושיענו!

השתאות הנפש מנשגבות ההוויה המורכבת והנפלאה העומדת על מתכונתה: תולה ארץ [ומלואה] על בלימה! הויה אדירה מקיפת כל, המשלבת המון פרטיה ליצירה אחדותית כבירה, עם משמעות נשגבה, עד שבמעמקי הנפש נחוש בעוצמה את יראת הרוממות וההתבטלות של הזעיר לכביר, ונחוש ונלחש ברגשה את דברי המשורר האלוקי: ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים כו' כי אראה שמך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה - מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו! ונחוש כי אותה הויה מקיפה מכילה הוד והדר אין סופיים החושפים מעט מזעיר מהסוד הקסום, ומאחוריו ומעליו מחייך באהבת עולם מי שיצר ומקיים את כל זה, אלא שבמרוצת החיים לא שמים על לב. אך כשיהיה לבדו לבדו, בלילה שקט תחת המון הכוכבים, או בנוף מרהיב, בשקיעה מרטיטה, בהמיית גלי הים, בסבכי יער עבות, יחוש

בכל מאודו ועצמותו: יש עמי את אלוקי העולם הממלא ומקיף ומחזיק תבל ומלואו, ואותי!

והתחיל החזון איש את ספרו "אמונה ובטחון" [כבר הבאנו דבריו במכתב, ולא תזיק החזרה]: "מדת אמונה היא נטיה דקה מעדינות הנפש: אם האדם הוא בעל נפש, ושעת השקט, חפשי מרעבון תאוני, ועינו מרהיבה ממחזה שמים לרום, והארץ לעומק, הוא נרגש ונדהם, כי העולם נדמה לפניו כחידה סתומה, כמוסה ונפלאה, והחידה הזאת מלפפת את לבבו ומוחו, והוא כמתעלף, לא נשאר בו רוח חיים, בלתי אל החידה כל מעינו ומגמתו, ודעת פתרונה כלתה נפשו, ונבחר לו לבוא באש ובמים בשבילה, כי מה לו ולחיים, אם החיים הנעימים האלו נעלמים ממנו תכלית ההעלם, ונפשו סחרחרה ואבלה וכמהה להבין סודה ולדעת שרשה והשערים ננעלו". ובהמשך מתאר את התוכנית הנאדרה של היצירה, כאילו מהנדס חכם עשה תוכנית נשגבה בה הצליח לעקוף את המכשולים הרבים בביצועה!

מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך! גדול ה' ומהולל מאוד ולגדולתו אין חקר!

ה' אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ!

ב. תלות ותפילה:

היהודי מרגיש את התלות בבורא עולם מנהיג הכל,

ושמחה והתרגשות ואושר ושלוה ובטחון בצל כנפיו יתברך!

מי כאלוקנו מי כאדוננו מי כמלכנו מי כמושיענו!

כתולדת השתאות הנפש על תבל ומלואו המנוהלים בדקדוק פלאי, שתיארונו בסעיף הקודם, ירגיש היהודי בכל מאודו את תלותו במנהל ההויה הנשגבה, כגרגיר אבק הפורח במרחבי האין סוף, ולבו ילחש לו ללא הרף: רק בעל כוחות אין סופיים בעצמו יוכל לקיים ולנהל קומפלקס אדיר ואין-סופי שכזה במוחש מחד, ורק הוא לבדו ידע הגיגי ותחושותי האין-סופיים הזורמים בי ללא הרף, כמו את של כל אחד ממיליארדי בני אנוש, כל אחד שונה מחברו, וידע לנהלני אף אני, כתבל ומלואו, לחוף המבטחים של העשייה התכליתית. יש דין ויש דיין. יש אב ומנהיג שכל קיום ותעצומות גוף ונפש בו תלוי. על כן אשבח ואודה על עבר [ראה סעיף הבא], ואתפלל ואייחל להווה ועתיד! וכיון שהתלות היא תמידית, כן היא מידת החסיון והבטחון בו יתברך, בכל עת ושעה, ועינינו נשואות אליו תמיד, ובעתות הקבועים של התפילה, עם השלוה הנסוכה: בידים הכי טובות אנחנו! התקשרות והתיחדות ושיחה תמידיים עם אבינו מלכנו. צפונות רגשי רש: לו הן! והקשר האישי מעמיק עם כל שיג ושיח עמו יתברך. ההיכרות ההדדית, כביכול, גוברת. והתרגשות של הקשר האישי עם מהוה כל, בקשות מקרב לב, וברוב הפעמים היענות על-טבעית למי שיקראהו באמת מעומק הלב, כהסתלקות מחלה קשה, ובעיקר בתפילת רבים: "ועונה לעמו בעת שוועם אליו". וכגון כשמרן הגר"ש אלישיב נטה למות והרופאים נתיאשו מחייו, והמוני בית ישראל שינו מצבו ע"י תפילתם מקרב לב. ותפילות שכאלו מובילות לפעמים לנסים גלויים וכמעט-גלויים בזמני הארת פנים של בורא העולם: מלחמת ששת הימים, מלחמת עירק כשנפלו הטילים והרסו עשרות בתים ומאות משפחות סיפרו היאך ניצלו בנס, שבדיוק יצאו לבא והלכו כו'. **וכל יהודי**

יכול לחשוב על הרבה נסי השגחה שקרו עמו בצורה פרטית בהמון ענייניו, ובמיוחד הסייעתא דשמיא המופלאה המלווה את ההולכים בדרך התורה, והמוני תפילות שנענו, מעשה יום יום. **וכל אחד מאיתנו** יודע על הרבה פעמים שהתפילות שינו דברים מכריעים בחייו **שלא בדרך הטבע** כגון עקרים ועקרות שילדו, חולים סופניים שנתרפאו, בעלי חובות נואשים שנושעו וכו' וכו'. ואצל גדולי ישראל רואים ניסים ונפלאות בתפילתם כסדר, למשל כשנודע לחזו"א שיש בצורת מיד האריך בתפילת המנחה עד שבאו עננים וירד גשם בשפע, כל זאת במעמד אנשים רבים! גדולים אלה מנהלים את כל חייהם רק ע"י תפילות ובקשות מה' בכל אשר יפנו: הח"ח, החזו"א, הגרי"ז כו' [ע"י רמב"ן ויקרא כ"ו י"א: ומה חלק לרופאים בבית עושי רצון ה'. וע"י איג' חזו"א ח"ג ס"ב: ומי שמתפלל ומרבה תחנונים על ההצלה, הוא פועל יותר מהמשתדל!]. אך גם כל יחיד המבקש מתוך דמעות, נענה בדרך כלל, בעיקר בענינים רוחניים [ספר חסידים סימן קל"א: תפילה כראוי על רוחניות תמיד מתקבלת]: חברותות ללימוד התורה, הבנת סוגיא עמומה בגמרא אחר דמעות בקשה, לפעמים בהברקה פתאומית להבין מערכה שלמה באופן פלאי [ואגב: גם חכמים בחכמות הטבעיות מעידים שאת השגיהם הגדולים השיגו בהברקה פתאומית, שמיימית, מתוך הארה עליונה מעל לשכלם, כפי שהעיד, למשל, איינשטיין בגלותו את תורת היחסות הפרטית. אלא שאצל בני התורה הוא מעשה יום-יום בחכמה שהיא מעל כל חכמות העולם! עוד עובדה המראה על השפע האלוקי המתגלה הן בתורה, ולהבדיל, במדע: שחידוש או תגלית מתגלים לכמה אנשים באותו הזמן ממש, ואכמ"ל], סייעתא דשמיא באמירת שיעור או שיחה [החת"ס ובעל היערות דבש והרבה אחרים העידו שללא דמעות וכוונה בתפילת אהבה רבה, לא יכלו להצליח כראוי בלימוד במשך היום!!], הינצלות מדבר עבירה [בדוק ומנוסה במאות מקרים!!], ניהולו המורכב של ישיבה וכו' וכו', מלבד ענייני הגשמיות [במיוחד כשעניינים אלה מסייעים לרוחניות]: פרנסה ושידוכים וכו'. והרגילים לדבר בתמידות עם קונם - חיים וחווים מעשה יום יום בהיענות אלוקית לבקשותיהם הרבות על כל דבר, לא רק הרוחניים דלעיל, אלא אפילו הגשמיים: סייעתא דשמיא בתיקון הברז, בקניה מוצלחת, בהסרת תשישות וחוסר ריכוז, בהצלחת הילד וכו' וכו'. אחד שכזה רואה בתמידות בהבדל בין תוצאות מעשה שקדם לו תפילה לבין מעשה ללא תפילה. [ומה שלפעמים לא נענות תפילות, כי אבא לא תמיד נענה לבקשת בנו, בפרט שלא תמיד הבן יודע מה טוב לו באמת. אך הכלל הוא היענות למבקש מתוך הלב: קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת. רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם!! ממה שכל כך הרבה פעמים כן נענה בצורה פלאית **היפך הטבע הפשוט**, כאותה הסתלקות פלאית של מחלה קשה אחר תפילתו או תפילת אחרים עליו, זו הוכחה שיש אבא ששומע לתפילה ורגיל לענות לה!]. יש גם מיני סגולות בדוקות מהקדמונים, כגון ללידה קלה או לסילוק עין הרע ע"י המומחה לכך, שפועלות בתמידות. [דוגמא **מיני רבות**: אני אישית, יחד עם בני ביתי, משתמשים בסגולה למציאת אבדה לומר את המדרש בב"ר פרשה נ"ג פסקה י"ד: "אמר רבי בנימין: הכל בחזקת סומין עד שהקב"ה מאיר את עיניהם שנאמר: ויפקח אלקים את עיניה ותרא באר מים, ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער", וכמעט תמיד, אחר שחיפשנו הרבה ולא מצאנו, מוצאים מיד אחר האמירה!].

השח עם קונו בתמידות זוכה לאמונה חושית של "שיויתי ה' לנגדי תמיד", עד שהמורגל בזאת יכול לפי צורת שם ה'הויה" שמצייר בלבו תמיד, לדעת דרגת טהרת לבו וכמה מאיר ה' פניו אליו אותה שעה: לפעמים מאיר השם בכל עוז, ולפעמים במעומעם! וראה בסעיף ד' על ההבנה האישית עם בוראו שמפתח זה החי עמו תמיד!

ג. אהבה לבורא תחת אהבתו לנו:

קשר ועבותות אהבה לבורא תחת אהבת בוראו אלינו!

נודה לאלוקינו נודה לאדוננו נודה למלכנו נודה למושיענו!

אהבה רבה ותוספת התקשרות לבורא, בראותו האהבה הגדולה שאוהב אותו בוראו, כמה מטיב לו בתמידות בהמון מתנותיו: חיים, בריאות, ידים, רגלים, עיניים, מערכת העיכול, עצבים, השרירים, הלב והדעת וכו' וכו', משפחה, בית ופרנסה וכו' וכו', ומעל הכל: התורה ומצוותיה המביאים שמחה לעושיהם ונותנים טעם ואושר לחיים עצמם! בהתרגלו לראות בחסד האלוקי המקיף כל ענייניו, אינו מפסיק להתפעם ולהשתאות על עוצמת החסד התמידי שמורעף עליו! כבן שאביו אוהבו ומפנקו בכל! כל הנשמה תהלל יה - שבח והודיה על כל נשימה ונשימה! עיני השכל מתאמנות לראות את מערך החסד המקיף כל, ולחוש בעוצמה את האהבה המורעפת, וכמים הפנים לפנים: יחזיר אהבה לבוראו! אהבת עולם ואהבה רבה ואוהב עמו ישראל המצמיחים את עוצמת האהבה שכנגד: "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך"! ויבין שאין זה ח"ו דמיון, ואדרבא, ככל שירבה להתבונן יראה שחסד ואהבה אלה הם **המצאות הכי מוטבעת בבריאה ובנשמה**, חסד המקיף עולם והלב מקיף אהבה! ויתבונן בניסי ההשגחה הרבים והתמידיים, לפרט ולכלל! ויחשוב מיהו עושה החסד: מלך מלכי המלכים שברא ומהווה הכל וכוחו וחכמתו אין סופיים: הוא מתעסק בנו ובי אישית לענגנו ולהנאותנו! וביארנו קצת מניסי הכלל בנספח ג' במה שקורה לעם ישראל כל הדורות, ולעינינו בדור האחרון בצורה הכי פלאית! ויתבונן בהמוני נסי השגחה שקרו וקורים עמו גם בפרטיות, כמבואר בסעיף הקודם: שידוכים בצורה מוזרה ופלאית, סייעתא דשמיא פלאית להמוני אברכים להשיג כדי פרנסתם ובחיתון הילדים ובכל מכל כל. ולפעמים ניסים כמעט גלויים כגון כשמאחר אוטובוס בצורה תמוהה ולבסוף נמנע בגלל זה אסון. האהבה המחוייבת היא לא פחות מ"**בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך**"! הרגשה נפלאה של קרבת אלוקים תציף את הלב פעמים באקראי ופעמים מתוך התבוננות מוסרית, תפילה, שירת קודש, עסק התורה והמצוות וכדומה! ואני **קרבת אלוקים לי טוב!** שמחה גדולה על היותי יהודי וחלק לי באלוקים חיים, המעורה בכל הווייתו! עיי לקמן אות י"ב היאך התבטאה אהבה זו במסירות נפש פלאית של היהודי לבוראו בכל הדורות! כך אהבו ואוהבים הטובים בישראל את בוראם, וגם בימינו רואים צדיקים הקוראים שיר השירים בשבת מתוך בכי של אהבה וערגה! ראה עדותו של האור החיים הקד' על עצמו בדבר' ו' ו': "ודבר זה כו' אנו מרגישים כי רבה תאוה בלבנו, וחשק אלהי עולם, יותר מכל הון עולם וכבוד מלכות, וכל ערב נרגש לנמנזה ונמס בערך חלק המועט המושג מהרגש היות הדברים על לבנו, אשרינו מה טוב חלקנו!" ובא וראה את הרגשת הרמב"ם ה"שכלי" על אהבה זו בהלכ' תשובה פ"י: "וכיצד היא האהבה הראויה? הוא שיאהב את ה' **אהבה גדולה יתירה עזה מאוד עד**

שתהא נפשו קשורה באהבת ה' ונמצא שוגה בה תמיד כאלו חולה חולי האהבה שאין דעתו פנויה מאהבת אותה אשה והוא שוגה בה תמיד בין בשבתו בין בקומו בין בשעה שהוא אוכל ושותה, יתר מזה תהיה אהבת ה' בלב אוהביו שוגים בה תמיד כמו שצונו בכל לבבך ובכל נפשך, והוא ששלמה אמר דרך משל כי חולת אהבה אני, וכל שיר השירים משל הוא לענין זה! ובמס"י כ"א: ובהתבוננו על רוב חסדיו עמנו, ועל גדול אהבתו יתברך לישראל, ועל קרבת הישרים אליו ומעלת התורה והמצוות, וכיוצא מן העיונים והלימודים, ודאי שתתלהט בו אהבה עזה, ויבחר ויתאוה לידבק בו, כי בראותו שהשם יתברך הוא לנו לאב ממש, ומרחם עלינו כאב על בנים, יתעורר בו בהמשך החפץ והתשוקה לגמול לו כבן על אביו! "וימינו תחבקני!" "החבוקה והדבוקה בדך!" ועוד מתוכיות לבו של הנשר הגדול ביסודי תורה פרק ב' שציטטנו כולו במכתב פרק ב': "בשעה שיתבונן האדם במעשיו ובראויו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ - מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול כמו שאמר דוד צמאה נפשי לאלקים לא-ל חי! וכשמחשב בדברים האלו עצמן מיד הוא נרתע לאחוריו ויפחד ויודע שהוא בריה קטנה שפלה אפלה עומדת בדעת קלה מעוטה לפני תמים דעות כמו שאמר דוד כי אראה שמך מעשה אצבעותיך מה אנוש כי תזכרנו!"

"הדור נאה זיו העולם, נפשי חולת אהבתך!
אנא אל נא רפא נא לה, בהראות לה נועם זיוך,
אז תתחזק ותתרפא, והיתה לה שמחת עולם!"

ד. השגחה והנהגה לתקננו:

השגחה פרטית פלאית לשכר ולעונש, ולמיצוי העצמי הכי גדול שיתכן!
אתה הוא אלוקנו אתה הוא אדוננו אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו!

אלה החיים עם בוראם בתמידות מבינים יותר ויותר את ה"דיבור" שה' מדבר עמנו בדורנו, במקום הנבואה: דרך רמזים שה' מזמן אותנו לראות, ודרך סוגי המאורעות שעוברים עליו. ומחבר יחד את המאורעות להבין את הקורה לו, לפעמים אחר זמן, כגון זימון למקום פלוני שלא היה צריך להיות שם, שבסופו של דבר יצא מזה שידוך וכדומה. הרגשת יד ה' המכוונת ומעודדת ומדריכה על כל צעד ושעל, בכל מיני אופנים פלאיים: עונשי הגוף לרמוז כנגד איזה איבר הוא חטא, עונשי ממון לרמוז על הנהגת ממון לא מספיק מתוקנת. עונש "מידה כנגד מידה" בה יבין הנענש מה צריך לתקן ועל מה לעשות תשובה. צרה גדולה כדי לשנות כיוון מסילת החיים! מי שבאים עליו יסורים יפשפש במעשיו וימשמש במעשיו! שם ימצא! ואם לאו: יתלה בביטול תורה! שיויתי ה' לנגדי תמיד, ובפרט בתפילה: עמידה לפני המלך, כמבואר לעיל! יד ביד! אמונה חושית תמידית. ה' מנהלנו. שמחה ביסורים, כי הכל לטובה ולטב עבד. [דוגמא אישית נפלאה: במערכה נגד אפיקורסים מנגחי תורה שאלו שאלות מדעיות כגון העלאת גרה של הארנבת וז' שנים הריון הנחש וכדומה - ותמיד כששאלו שאלות כאלו, "במקרה" נתגלתה התשובה המדעית **באותם הימים ששאלו!** גם רב אמנון יצחק אומר שבהרצאותיו תמיד "במקרה" שאלוהו רק דברים שהספיק ללמוד תשובה... וכדברי חז"ל: כל מקום שפקרו המינים - תשובתם בצידיס!]

ה. זמנים ומקומות מסוגלים:

התגברות הקשר האלוקי בזמנים ובמקומות מסוגלים!

הרגשת ההתעלות המיוחדת מידי שבוע בהגיע שבת קודש עם בא ה"נשמה יתירה". ראה מה שהבאנו בפרק ב' ב"היכל השבת" את דברי בעל ה"חיי האדם" שכל מי שנשמתו טהורה מרגיש אחר שטבל בערב שבת בכוונה הראויה - תגבורת גדולה של קדושה ואהבת ה', ע"ש. ואפילו יהודי פשוט, כל עוד לא הסיר מעליו עול התורה לחלוטין, מרגיש אחרת בשבת קודש, ודיבורו אחרת ותפילותיו אחרות, והבנתו בתורה אחרת, ואפילו כושר אכילתו אחרת כפי שחוה כל שבת, וכפי מה שמבואר במפורש במס' ביצה ט"ז ע"א רש"י ד"ה נשמה יתירה! גם ירגיש שינוי למעליותא בסמוך לה לפניה [עם אותה תאווה מוזרה לכעוס דוקא אז, כמבואר במס' גיטין נ"ב ע"א], גם אחריה יום או יומיים, כל אחד לפי טהרת נפשו. והרבה צדיקים מרוב התעלות נראו אחרת בשבת, עד ללא הכר! [שתי דוגמאות מפורסמות שהעידו עליהם כל רואיהם: הסבא מקלם והאדמו"ר רבי חיים מטשערנוביץ בעמ"ח באר מים חיים עה"ת]. ובשבת עצמה יכול לחוש בקדושה המצטברת, תוספת הרגשת הקדושה עד השיא של "רעוא דרעוין" עם הסעודה השלישית! ובמוצאי שבת יחוש: "וי אבדה נפש!" [ביצה ט"ז ע"א], שאצל בן העליה מתבטא בגעגועי הנפש ליוצרה, ואצל ההמוניים: בתגבורת הרגשת הריקנות המובילה למבוכה ושוטטות.

וכן בשאר המועדים הרגשת אור הקדושה המאירה בנפש בצורותיה השונות: פחד הדין של ראש השנה [פעמים ללא מחשבה מיוחדת תוקפת תחושת מורא גדול, והקדמונים גילו שאז נידון!], ואחר כך תחושת התחדשות ותוספת קנייני נפש תוך שני ימים אלה, שלפעמים אינו מכיר עצמו אחר יום הדין, וכמה שבועות צריך להתרגל למצבו המחודש, כשפתאום מצליח להתפלל בכוונת יתר עם השווית שם הוי"ה כנגדו! [ולפעמים להיפך ח"ו, אם לא זכה, תוספת רוגז ונרגנות בעבודתו ית' וכדומה]. ההיטהרות והזדככות של יום הכיפורים, שלאחריו מרגישים כבריות חדשות נקיים וזכים כתינוק! ההתעלות של סוכות עד לפסגת הדבקות והשמחה בה' ובתורתו בשמיני העצרת ושמחת התורה! השמחה הפנימית בכל שלושת הרגלים ובחנוכה ובפורים: בפסח חש בפנימיות התחלת "יציאת מצרים" ממצרי כבלי היצר, ובסוכות את כנפי השכינה הנפרשות עלינו באהבה, אחר טהרת יום כיפור, ובחנוכה את הוד החן של אוהב עמו ישראל, ובפורים את ההתקשרות עמו עד בלי די! אלו הרגשות שחוזרות ונשנות כל שנה, וכמה שהיהודי יותר נשמר מעוון, הרגשות אלו מתעצמות אצלו עוד ועוד! בדוק ומנוסה אצל כל יהודי כל ימי חייו!

וכן ההרגש המיוחד שבמקומות הקדושים כגון הכותל, בית הכנסת [בפרט בתפילת הצבור] ובית המדרש. ובעבר במשך יותר מאלף שנה: תעצומות נפש אדירים במשכן ובבתי המקדש! החזו"א ודומיו היו מרגישים את הקדושה כשבאו למקום שדברו שם לאחרונה דברי תורה, ומרגישים את ההקרנה הקדושתית של אדם צדיק, אף אם לא נראה חיצונית כזה. הרבה אנשים שלמדו מספר של אדם צדיק, או לבשו תפילין שלו, או ישבו במקומו בתפילה, אפילו לא ידעו ששל אדם צדיק הם, הרגישו זרמת קדושה לא מובנת, עד שחקרו ונודע להם הסיבה! ומאידך מרגיש אותו עדין הנפש את הרגשת הנכאים שבמקומות טמאים כבית הכסא, או הרגשת הטומאה על הידיים בקימה

בבוקר, או הרגשת המועקה שהרגיש צדיק כרי"ח לוינשטיין, משגיח ישיבת פונוביו, בבואו למקום כתל אביב או חוץ לארץ! וראה אבי"ע דברים כ"א כ"ג שהחטא משאיר רישומו המטמא במקום. וגדולי הצדיקים ידעו חטאי העומד לפניו, ועל המשיח נאמר "והריחו ביראת ה'", ועי' אוהחה"ק ויקרא ו' ב': "ותדע כי כל העובר עבירות ריחו נודף לרעה, וכמעשה שהובא בדבריהם שהיה עובר אליהו וראה אדם רשע ומנע עצמו מהריח ריחו הרע יותר ממה שהרגיש בעוברו על סרחון נבילה, ובהפך יהיה לאיש צדיק שלם שיעלה ממנו בושם כריח הגן".

וראה דברי החזו"א הנפלאים על השפעת הקדושה וכח התורה באיג' ח"ג ס"ב, ומי כמותו חש בכל זאת: "ואם היו בני תורה עמלים בתורה לאמיתתה, היו מצילים ילדים הרבה ואנשים רבים, מהרהורי עבירה וכפירה וכיו"ב בשפע קדשם, בהשתפך רוח טהרה בעולם. ובסביבות בעל תורה אמת, הדבר ניכר לעינינו השפעה מרובה על אנשים הרבה, מה שכל השתדלות מעשית לא תשיגנה. וכמו כן יש רשמים על הרחוקים שאין עין הרואה מרגשת בהם לדקותם".

ו. השפעת התורה והמצוות:

התרוממות והזדככות והתקדשות ושמחת היהודי בעמל לימוד התורה הקדושה

ובדקדוק מצוותיה!

הרגשת התעלות והזדככות הנפש עם עמל לימוד התורה, בתחושת קדושתה סגולתה ונועמה. הרגשת חיות נפשית ושמחה ועונג וחום פנימי בלימודה בעמל ובקיום מצוותיה, וריקנות נפשית ועצבות כשמתרפה בזה! גם מקבל כוחות פלאיים להתגבר על פיתויי היצר לחטא: בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין: דבר שהוא בדוק ומנוסה לכל לומד!! העונג המיוחד של העמקה בסוגיות הש"ס לחשוף טיפה מעומק השכל של תורת ה' ומפרשיה, שככל שמתאמצים מוצאים עוד ועוד שכבות עומק מרהיבות ביופי הגיון! העונג המיוחד וההתעלות וההזדהות הנפשית בהתעסקות בחלק ה"מחשבה" של התורה, המבארת את המשמעות הקיומית של הבריאה והתורה וישראל: מהר"ל, רמח"ל, נפש החיים, שפת אמת, ר' צדוק, ר' דסלר וכו' וכו', ללא סוף לאורך ולעומק, טל תחיה לנפש, עד להעמקה בתורת הנסתר למי שזוכה! רתת ההעמקה בתורת הנפש והרצונות עם ספרי המוסר וההדרכה של אותם ענקים שעמלו כל חייהם בעיצוב נפשם שתהא טהורה מהרצונות הטבעיים, ותכיל רק את הרצון העליון של בורא הנפשות: חובת הלבבות, שערי תשובה, מסילת ישרים, ספרי ר"י סלנטר ותלמידיו, ספרי המוסר של הח"ח והחזו"א וחכמי כל דור, הרי אנו מוצאים את עצמנו בצורה מדהימה בתוך ספרים אלה, עם חולשותינו ועם מעלותינו!

היאך התבטא המשורר האלוקי דוד המלך על תורתנו הקדושה: "תורת ה' תמימה משיבת נפש, עדות ה' נאמנה מחכימת פתי. פקודי ה' ישרים משמחי לב מצות ה' ברה מאירת עינים! יראת ה' טהורה עומדת לעד משפטי ה' אמת צדקו יחדו! הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים! גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב!" ובתהילים קי"ט: שש אנוכי על אמרתך כמוצא שלל רב, לולא תורתך שעשועי אז אבדתי בעיני וכו'. ובנו שלמה במשלי ג' וז': כי ארך ימים ושנות חיים ושלוש יוסיפו לך. אני חכמה שכנתי ערמה ודעת מזמות אמצא. לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה. עשר

וכבוד אתי הון עתק וצדקה. והבאנו בפרק ב' ב"היכל התורה" את דברי אור החיים הק' על **ההתלהטות בהרגשת מתיקות התורה**, עיי"ש! ועי' ב"ח או"ח סי' מ"ז שכל כוונת נתינת התורה לישראל היא כדי שתתעצם נשמתו בעצמות ורוחניות וקדושת מקור מוצא התורה, והעוסק כך הוא נהיה כמו היכל לשכינה, והי"ת שוכן בו ממש. וידוע מש"כ נפה"ח ש"א פ"ד: **אל תחשבו שתכלית כוונתי הוא עשיית המקדש החיצוני, אלא תדעו שכל תכלית רצוני בתבנית המשכן וכל כליו, רק לרמז לכם שממנו תראו וכן תעשו אתם את עצמיכם שתהיו אתם במעשיכם הרצויים כתבנית המשכן וכליו, כולם קדושים ראויים ומוכנים להשרות שכינתי בתוכם ממש!** ובנה"ח ש"ד מרחיב היאך התורה מרוממת העוסק בה לידבק בשכינה, ופלי"ד: ובעסק התורה הוא עושה כביכול דירה לו יתברך בתחתונים לשכון כבוד בארץ ית"ש! ולעיל בראיות לאמיתות התורה ראייה 7 הרחבת הרבה בכוחה של תורה בכל הדורות להשגת כוחות פלאיים ועל טבעיים, ורוה"ק ועוד, ומה שמבטיחה המשנה באבות ו' **לכל מי שעמל בה**, המון מעלות נפלאות ופלאיות, עד לסיום: **ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשים!** דהיינו: נהיה אדם אחר לגמרי מרומם מכל כבלי האדם החומר, עיי"ש באורך.

וכן בקיום מצוות הבוי"ת: רגשי הקודש של טהורי הלב **בנועם קיום המצוות ובמניעה מאיסור**: ציצית, תפילין, מזוזה, סוכה, מקווה, טהרת המשפחה, כשרות, שמירת טהרת כל מה שחנן אותנו הבורא: הדיבור, המחשבה וכל החושים! נאצלות של קודש בהתחסדו עם הבריות, באהבתו אותם ומניעה מלצערם ולדבר עליהם, בצדקה ובכיבוד אב וזקן והבן-זוג וכל בריה, שיפור המידות, וככלל: הגברת הקשר האמץ עם בוראו בהתקדשו בכל ענייני התורה, והגברת תחושת האהבה אליו ככל שיבשיל שכלו לראות ביטויי אהבתו אלינו יותר ויותר ע"י העמקה בנפלאות הבריאה והתורה וההשגחה המופתית לשכר ולעונש, כמבואר לעיל.

ופעמים רבות נתקל היחיד בעליל **בכח המצוה וחומרת העבירה** בעבודתו: צרות שפסקו עקב תיקון מזוזה שנפסלה, שלום בית מעורער, מחלות שלו ואשתו והילדים וכו', כשפעמים רבות הצרה קשורה למילים שנפסלו. עיכוב בנשואין או בלידת ילדים בגלל קפידה של אדם שהוא הצר לו בעבר, צרות בגלל כתובה פסולה. הינצלות פלאית של יראי ה' מחטא, כגון ר"א לאפיאן והחזו"א מאכילת תולעים שהיו במזונם וראו בעיני רוחם את האיסור.

"קדשנו במצוותיך", "אשר קדשנו במצוותיו": תחושת ההתעלות והכח הרוחני **המתווסף** עם קיום המצוה, **בפרט אם מקיים במסירות ובהידור ובדקדוק**: ד' מינים', בדיקת חמץ, מצה בפסח, ספירת העומר, קבלת עול מלכות שמים ומצוות בקריאת שמע וכו'! וכן בבן אדם לחברו: חסד עם המסכן, אהבת ישראל, ביקור חולים וניחום אבלים כו'. ואפילו מגוי ומאדם חילוני ישר לב תוכל לשמוע שהשמחה הכי גדולה שהיתה לו היה במעשה טוב במיוחד שעשה, עזרה במסירות לזולת, הצלת אדם ממיתה, ואפילו הצלת בעל חי, תרומה שנתן במסירות, שמחה שעורר אצל ילד אומלל וכדומה. מהיכן הגיעה לו שמחה זו אם לא מהנפש האלקי השמחה בטוב, דבר שלא קשור למנגנון הגופני. ואצל היהודי התקין [שומר תורה ומצוות] שמחה זו תתבטא הרבה במצוות התורה, אפילו לא התכוון אליהן, כגון בעמידה בנסיון של ראיות אסורות, השבת אבדה, ושאר המצוינות לעיל ועוד. ואין החי מכחיש את החי: כל יהודי הפועל ע"פ הנחיות התורה, בלא עיוותי טומאת העבירה, יחוש תמיד בעומק נפשו בקדושה זו של

עשיית מצוות השם, וכל הספרים, כמו הנפשות, מלאים מזה, עיי' למשל ס' נפש החיים שער א' פרק ו': "וכאשר ישים אליו לבו בעת עשיית המצוה, **יבין וירגיש בנפשו** שהוא מסובב ומלוכש כעת בהקדושה, ורוח נכון נתחדש בקרבו, וזה שאמר הכתוב: 'אלה המצוות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם', 'בהם': היינו בתוכם ממש, שהוא מסובב אז בקדושת המצוה ומוקף מאוירא דגן עדן!"

וידועים הרבה עובדות על ת"ח שאחר שמסרו נפש על מצוה, באו להם דרגות והשגות שלא שיערו. ראה מש"כ על גר"ש פינקוס בתחילת ספר שיחותיו על פסח שהגיע להשגותיו אחר בדיקת חמץ במסירות מיוחדת. והסיפור המדהים על השדי חמד השקדן שלא הצטיין תחילה בכשרונות, שאחד מהלומדים שקינא בשקדנותו העליל עליו עלילה נוראה, ואחר שנודע לשד"ח את זהות המעליל, לא סיפר זאת לטהר שמו, כדי שלא יתחלל ש"ש, ומאז נפתחו לו שערי חכמה ובינה והגיע למה שהגיע. ובתנחומא מביא על אחד שלמד הרבה מסכת חגיגה ובפטירתו המסכת הופיעה כאשה המקוננת עליו. ועל חכמי הגמ' שלפעמים אש היתה מלחכת מקום לימודם מרוב קדושה, "והעידו על האר"י ז"ל שאמר שהמעלה העליונה שהשיג באה לו ע"י שהיה משמח בכל עוז בשמחה של מצוה" [מ"ב תרס"ט]. והמגיד של הבי"ה הופיע לו בזכות עמלו, וכ"א יש לו סיפור אישי קטן מעין זה על השגות ודרגות מיוחדות אחר התמסרות לתורה ומצוותיה! וראה חיי עולם פרק ט' היאך אפילו חילוני מרגיש לפעמים נעימות ושמחה מופלגת ולא צפויה אחר מעשה טוב, אף שלא השתוקק מעולם למעשה זה, וזו הרגשה רוחנית של נועם קדושת המצוה!

ועיי' דברי היעירות **דבש** בח"א דרוש י"א: "והנה באמת כל תוקף קיום התורה אשר יזכה הנער את אורחו, הוא בכלל אחד, **שיעשה אדם המצוות בשמחה, זו תכלית שלימות האדם, כאשר יעשה עבודת ה' שיהיה בעיניו כמשוש להון רב, והוא המביא אדם ליראה ואהבה את ה', וזהו ממש כלל כל תורת האדם השלם, כי בזה יתדבק בה' ויטה אהבתו ויתלהב בתורתו ללמוד תורה ויראה ה' כל הימים, וכן חילופו כו'.** ושמחת מצוה תהיה, בהתבונן אדם בתכלית שפלותו, טיפה סרוחה כלי מלא בוש, ומלך מלכי המלכים צוה לעשות דבר, ליקח ענף לולב ואתרוג, ובו יעשה רצונו ויהיה לרצון לה', איך לא ישמח, ואילו יגיע לאיש אחד מכאן כתב מהמלך לילך בשליחותו איזה ימים ובזה ימצא חן בעיניו, הלא ידלג שור באהבת עשות רצון מושל ארץ, ואם ילך בדרך, ויצטרך לפסוע עלי קמשונים ולדלג פחתים והרים אשר במעדר יעדרון, לא ידאג ולא יפסק חוכא מפומא כו'. ובפרט כי ע"י מצוה בעשותה בשמחה, נזכה להשגת חכמה והשגת רוח הקדש כו'. **בעשות מצוות בשלימות וכונה רצויה, אם ירצה אלהים את פעלו ויאיר לנו באורו לזרוח עליו כבוד ה' כו', יוכל לזכות יותר לשלמות שכלים נבדלים ושכל אלוה, מכל חכמות אריסטו וכת הפילסופים כל ימיהם כו'. ועיקר השגת רוח הקדש ונבואה תלויה בקיום המצוות כו'.** והאיש השמח בזכרו מצות ה', ישכח כל צער ויגונו ותוגתו בזה העולם, כי במה נחשב נגד קיום מצות ה', אשר זוכה לעתיד לבא למראה הנבואה ומחזה שדי יחזה, כו", עיי"ש באריכות. ועיי' **משך חכמה** שמות כ' י"ח ההשגות בדרך התורה והמצוות ביחס להשגה דרך המושכלות.

ומאידך: ההרגשה המעיקה לאחר חטא כגון לשה"ר, או תחושה נוראה של פגם בטהרת הלב אחר כעס, ומאידך דאידך: התענוג המפוקפק המלווה את ה"מים גנובים ימתקו" שבחטא, משיכה פתאומית לחטא כגון הרחורי דברי תורה בבית הכסא למרות שלא

הרהר קודם, [ובסוף מס' קידושין נסיונות קשים שבאו פתאום אפילו על גדולי ישראל], ולפעמים קדושה וטומאה אלו משפיעות אפילו על החיות של האדם, בקדושה: על חמורו של התנא רבי פנחס בן יאיר שידע להבחין לא לאכול אוכל לא מעושר או אוכל גזול. בטומאה: כלבי הנאצים האכזריים! קדשנו במצוותיך, ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך, ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת!

ז. השפעת גדולי ישראל:

הזרמה פנימית של תעצומות נפש בהתחברות לגדולי ישראל:

גם אלה שלא יחוו בעוצמה את כל הנ"ל, יש להם דרך לדעת מרגשות אלו בהתחברות עם אותם אלה היחידים המלאים מהן, אחר שעמלו ונתעלו ורכשו מעלות שמים. וזו מצות התורה להידבק לתלמידי חכמים, וכלשון הרמב"ם בספר המצוות: "מצוה ששית היא שצונו להדבק עם החכמים ולהתיחד עמהם ולהתמיד בישיבתם ולהשתתף עמהם בכל אופן מאופני החברה במאכל ובמשתה ובעסק כדי שיגיע לנו בזה להדמות במעשיהם ולהאמין הדעות האמתיות מדבריהם והוא אמרו ית' ובו תדבק כו'". ההשפעה המרוממת היא ע"י הכרה בלתי אמצעית עם אותם ענקי עולם שהזכרנו בסעיפים הקודמים [ע"י נספח ג' על מעלתם הפלאית], המקרינים עלינו מהודם ומקדושתם, מעצתם הקולעת לשערה, מאמונתם החושית בה', מיראתם אותו ביראת גוף ונפש, מאהבתם אותו ותורתו עד כלות הנשמה, מהנהגתם הפלאית בחסד ובכל מידה נכונה בצורה על-טבעית, עד שתפילתם וברכתם ג"כ משפיעים על כל מקורביהם ברכה והצלחה על טבעיים! קירבתם מקרינה, בנוסף לקדושה והתרוממות, גם שלווה ושמחה ונאצלות. השגתם היא מעל הבנתנו, אלא שקצת ממעלתם הפלאית אנו רואים בעינינו! כגון: הרבה גדולי ישראל יכלו לומר אם כלי שקנה מגוי הוא טבול או לא, כגון הרב מינצברג רבה של עיר העתיקה, שהיו מביאים אליו כלים להגיד אם הוא טבול וקלע אל השערה ע"י שהשווה שם הוי"ה מול עיניו באוחזו בכלי, ולפי בהירות האותיות ידע זאת! ופעם אמר שאינו טבול והבעלים אמר שטבל ובדקו המקוה ונמצא שנפסלה! ורבי ברוך בער מקמניץ לא היה מושיט יד למי שלא טבל טבילת עזרא, גם ידע על כלי אם הוא טבול! ור"ח זוננפלד אמר שקל לדעת זאת למי שמדקדק על נטילת ידים כמו שצריך... רבי שלמה מזוועהל טבל במקוה וענה לכל שאלה ששאלוהו, על חולה וכדומה, ע"י עוד לקמן אות י'. וגדולי ישראל הכירו בעבירות האדם, לא רק הקדמונים כאר"י ז"ל שיכל להגיד לאדם עבירותיו בפרוט והדרך לתקן, אלא אפילו בימינו אנו כסטייפלר הקדוש, כפי שנוכחו רבים החיים בינינו [כולל אני הקטן הכותב זאת]. וע"י בארחות יושר לגר"ח קנייבסקי עמ' פ"ב שלמרות שכתוב שרוח הקודש נסתלקה משמתו חגי זכריה ומלאכי, הכוונה לנבואה, כי רוח הקודש עצמה לא פסקה בשום דור, ע"י ש מביא דוגמאות מדור תנאים ואמוראים ראשונים ואחרונים, ומוסיף: "וגם בדורות האחרונים ידועים כמה דברים כגון מהגר"א ומרבנו החפץ חיים זצ"ל ועוד הרבה גדולים מה שאמרו דברים בלי שידע מהם כלל והכל נתקיים, וגם ראינו הרבה דברים כאלו מרבנותו זללה"ה" [הרי היה מקושר למצוקי ארץ: החזו"א ואביו הסטייפלער ור"א דושניצר. ובימינו: אלפים נושעים בפלאיות מדהימה מברכותיו שלו

(גר"ח קנייבסקי!). וכבר פירטנו בנספח ג' היאך התלמידי חכמים הגדולים מענקים חמה בשכל ומוסר ובקדושה, מוסרים נפש על כל קוצו של אמת, וכל ההנהגה סביבם היא על-טבעית מרוב מעלתם שנרכשה בעמל מתמיד בתורה הקדושה והמקדשת ודקדוק מצוותיה עשרות בשנים, וזכו למעלות על טבעיות המוזכרות בפרקי אבות פרק ו'! וביותר: תלמידי החכמים של הדורות הקודמים שהשפיעו ברכה זו ביתר שאת ועוז! והיה שכלם מבהיל ומבעית כפי שנוכח כל עמל בתורתם. והשגתם והנהגתם בקדושה מרוממה ונשגבה למעלה מהשגת אנוש, כשכל מגמתם בחייהם היא להעמיק ולחיות את אותה האמת יותר ויותר, ולהשפיעה על הזולת. אחר שנות עמל ה' חננם בהשגות על טבעיות כשרי שמים המלמדים אותם תורה, ומגידי ושאלות חלום וגילוי אליהו ועוד! המה חקרו והאמינו אמונת אומן בכל דברי תורתנו הקדושה, ומסרו נפש על כל תג שבה, ומוסרים לנו דבריהם בוודאות! התלמיד הדבק ברבו זה יודע שאמת רבו היא לא פחות מאבסולוטית!

ואמנם בכל תלמיד חכם ניכרת האצלת התורה האלוקית, וניתן לינוק מאצילות זו, אך הדבר ניכר בשלמות רק אצל אותם יחידי הדורות, גדולי ישראל שכל עיסקם היה רק בתורתו ית' ללא שום תערובת, כגון החפץ חיים, החזון איש, הרב מבריסק, הסטייפלר, הרב שך, הבן איש חי האדמו"ר מקלויזינבורג וכדומה [וכבר העיד על עצמו הגר"מ פיינשטיין בתשובה בספרו שדעתו היא "דעת תורה" כי מעולם לא עסק בדבר שאינו תורה...], שתורתם הנקיה הבהיקה למרחוק להשפיע ברכתה וטהרתה על המתקרבים לה. זו התגלמות היותר מוחשית של ה"תורת אמת" של העם היהודי. אשרי מי שזכה לידבק בכזה!

וכבר כתבנו בפרק ד' וציטטנו באריכות את הרמב"ם בפירוש המשניות, על "צדיק יסוד עולם", שכיון שהצדיק [שצדקותו היותר גדולה הוא עמל בתורה, כמבואר: ותלמוד תורה כנגד כולם!] הוא העושה רצון הבורא, הבריאה נבראה למענו: "בר יוחאי ... 'נעשה אדם' נאמר בעבורך!" "כל העולם כולו נזוין בשביל חנינא בני, וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת!" רבי אליעזר המודעי הגן בתפילותיו על כל העיר ביתר. רש"י במדבר יג כ': אם יש בהם אדם כשר שיגין עליהם בזכותו! וכמה ראינו זאת במוחש השנה שממתי שעלה למרומים גדול הדור הרב אלישיב שלא ביטל רגע מתורה, הגזירות נגד עולם התורה התגברו לאין שיעור!!

ח. מערכת מסונפת של הרגשות קודש:

השתלבות כל ענפי רגשות הקודש בלב המרגיש - "ואני קרבת אלקים לי טוב!"

הנה כל אחד מהיראים מרגיש חלק מההרגשות הנ"ל, כל אחד עם המינון שלו, שילוב הרבה הרגשים במצבים השונים של המגע עם המימד הרוחני: תפילה, מועדים, תורה ומצוות ת"ח והשגחה פלאית. המערכת הרוחנית המקיפה פועלת בכל פרטיה. הוסף עוד את הפרטים המצטרפים: תורה המקיפה כל הרגשות הלב, גדולי ישראל כמודל הביצוע התורני עם הרגשותיה והישגיה, שלמות נפש מי שמקיימה, כוח עניינה: שמירת המזוזה, הזרמת הרוחניות של התפילין והציצית, ימי אהבה כשהכל הולך, וימי שנאה כשיש היפוך הענין. כוחות טמירים כעין-הרע המזיק, כברכה וכקללה, כדיבוקים וכמזיקים, כל אותם כוחות נעלמים הפועלים פעולתם בעליל. וגם אם לא למד אותו

אברך או בחור בסימינר "ערכים" השתלמות ב"דע מה שתשיב לאפיקורוס" בראיות שכליות, חש בפנימיותו את ייחודיות תורת ישראל, ובייחודיות התורה משאר דתות, להבדיל, ובכל מהלך מסירתה: נתינתה לפני רבים ולא ע"י אחד שטען שה' התגלה אליו, ואת מעלתה המוסרית והערכית והסגולית בכל כך הרבה ענינים, ואת עליונות המקיימים אותה, אפילו הפשוטים בעם, על כל "בעלי המוסר" בעמים האחרים בעשרת מונים! ואת קיום הנבואות, ואת המהלך הפלאי של כל קורות עם עולם, רדיפתה התמוהה מחד עם קיומה הפלאי מאידך וכו' וכו', כל זה די לו כדי להרגיש בכל עוז את תחושת היהודי מתמיד:

ברוך אלוֹקֵינוּ שְׁבִרָאנוּ לְכַבּוּדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ!

ומעתיר מנהמת לבו:

הוא יפתח לבנו בתורתו, וישים בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו בלבב שלם!

ט. נגילה ונשמחה בך:

סיכום זרמת רגשי הקודש התמידיים בביטוייהם השונים:

חווינו יחדיו כמה מיני חוויות: אמונה חושית במנהיג ומשגיח, חסיון ובטחון ושלוה באבינו מלכנו, וגודש אהבה והודיה לאוהב עמו ישראל! ברוך אלוֹקֵנוּ ברוך אֲדוֹנוּ ברוך מלכנו ברוך מושיענו! והחוויות רחבות בהרבה, מקיפות כל כוחות הנפש, וכשם שאי אפשר לפרט המוני סוגי נעימות השיר, כך אי אפשר לפרט את המוני ניגוני נעימות שירת הנשמה!

ודעו יקירי, כמו שתחושת הרעב הפיסי היא צורך קיומי לאדם, שיאכל כדי שיתקיים, כך רגשות קודש אלו המתוארות הן צורך ה"קיום הנשמתי" של היהודי, שבלעדי זאת אין חייו חיים תקינים עם מערכת ההרגשים הנדרשים על פי טבע נשמתו: "ואתם הדבקים בהשם אלוֹקֵיכם חיים כולכם היום", ומאידך: "רשעים בחייהם קרויים מתים". וכמו אדם "צמח" שאין חייו נקראים "חיים" במשמעות הרגילה של המילה [עיי' דברים מבהילים בסוף מדרש תנחומא: "אלא רשע בחייו חשוב כמת מפני שרואה חמה זורחת ואינו מברך יוצר אור, שוקעת אינו מברך מעריב ערבים, אוכל ושותה ואינו מברך עליה, אבל הצדיקים מברכין על כל דבר ודבר שאוכלין ושותין ושרואין ושומעין וכו'"]. האמונה בכח עליון אינה רק בשכל אלא בשורש עומק ההויה הנשמטית של האדם: יש מנהיג לבירה שמפעיל את כל הקומפלקס הקוסמי המדהים, מחלקיק האטום עד הגלקסיות הענקיות. יש משגיח הבוחן כל אשר בלבי, המדריכני לחיי אושר ונצח! הרצון הפנימי של כולנו הוא לעשות רצונו ית' באמת! יש אהבה בלתי נדלית בלב שראוי לכוון רק אליו ית', יש יראה עצומה בלב שצריך להרגיש כלפי רוממותו הנשגבה ועומק דינו על מעשינו. יש הויה גדולה ועצומה מעל להויה החומרית-חושנית שהנשמה כלואה בה, ויש געגועים עזים של הנשמה להתקשר עם הויה נשגבה זו, מבעד לעכרירות הגוף המדכאת רגשות שגב שכללה. והמרגיש המעמיק מבין שכל כמיהה עזה בלב אינה אלא זעקת הנשמה הצמאה לרוחניות מרווה שישקיט המייתה, בחושה אהבת מהווה הכל המלטפת והנמסכת ללב הצמא, ופגשה אהבה באהבה, ותגדל שלהבתיה, ותמאס כל תאוה חושית קטנונית, בלתי להשם לבדו!

ומאידך, כל כמיהה בהמית היא כי נפש האדם כוללת ומכילה "גן חיות" שלם, כמאסך לכל המחנות ולכל הכוחות שבבריאה, מהיצור הכי שפל עד לכוחות האלוקיים הכי נעלים, ועל האדם לאלף כוחותיו הבהמיים ולרסנם, ולשעבדם לכוחות האלוקיים שהמה האדם האמתי במהותו. וללא זאת הרי זה כמו ששודדים גסים שבו את המלך, כך הנשמה בשבי המאוויים הבהמיים. מהי הרגשת המלך כשהסוס רוכב עליו ולא הוא על הסוס?!

וזוהי אותה הרגשת ריקנות ועצבות ותיסכול, לא רק אחר עבירה, אלא גם כשאין מילוי מספיק של מצברי הנפש הצמאה בתורה ובמצוותיה! וכמשל הנפלא של חז"ל שמביא המסילת ישירים בתחילת ספרו: "[הנפש] אינה מוצאה שום נחת רוח בכל עינוגי זה העולם. והוא מה שלמדונו זכרונם לברכה במדרש קהלת, זו לשונם: וגם הנפש לא תמלא, משל למה הדבר דומה, לעירוני שנשא בת מלך, אם יביא לה כל מה שבעולם, אינם חשובים לה כלום, שהיא בת מלך! כך הנפש, אילו הבאת לה כל מעדני עולם, אינם כלום לה, למה שהיא מן העליונים!" יעיד על זה גם כל יהודי שעדיין לא שב למקורות אבותיו, ויחפש לפעמים בכל העולם את סיפוקו הנפשי ואת אושרו, עד שימצאם בתוככי לבו פנימה, בהנהגה על פי תורת אלוקי נשמתו.

ויתבטא, בין השאר, שהנאצל בקודש יתפרץ לשיר שירי קודש מרוממים, כמזון וצידה לנשמתו הרעבה, שירי הודיה וגעגועים ותחינה לקירבת אלוקים! אך הדלוח ישורר שירים עצובים, דכאוניים, של נשמה שלא הגיעה לרוויה בספרות לא קדושה שבלול בה הרבה חיטוט והתפלשות במאוויי אנוש עכורים.

**זַעֲקֵתִי אֵלֶיךָ ה' אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי חֲלָקִי בְּאַרְץ הַחַיִּים!
לֹאֲהַבָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל וּלְדַבֵּק בּוֹ כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאַרְץ יִמֶּיךָ!**

י. רגשות הטהרה:

כל רגשות הקודש אשר כתבנו בסעיפים הקודמים, הן כאין ואפס לעומת מה שהרגישו בדורות הקודמים, וכתב הגר"א בליקוטים בסוף פירושו לספרא דצניעותא שדורו ביחס לדור המקדש הוא לא כמת בפני חי אלא כתרוד רקב, לא נשאר כמעט מאומה, ודורנו ודאי יותר אטום, ואין לנו תפיסה על דורות ששמרו טהרה מהטומאות השונות [טומאת מת, מה שא"א לשמור בימינו, כי אין פרה אדומה, וטומאת שרץ וזב וכדומה], שאז חשו בדקי דקות של הקדושה, ע"י מסי' יומא כ"ג ע"א זמן שהיה קשה עליהם טהרת כלים יותר משפיכות דמים! ובימינו נשארו דיני טהרה גבי טבילת נידה, טבילת כלים מטומאת גוי, וטבילת עזרא להתפלל וללמוד ביתר טהרה [אף שאינה חובה גמורה. וגר"ח קנייבסקי כתב שחיבורי המקפידים על טבילה זו הם אלה שהתקבלו בישראל. וכחו של מקוה ראו הרבים בחוש כשהיה טובל האדמו"ר מזעזול זי"ע מירושלים ואומר לכל שואל את עניינו: מה תרופה צריך למחלתו, היאך ישיג שידוכו וכו']. ולמרות שרגשי הטהרה שנותרו לנו הם כלום לעומת מה שבעבר, נביא כמה פנינים מהרגשת הטהרה של גדולי הדורות האחרונים שכולם ראו: מהרי"ל דיסקין ר' מינצברג רי"ח זוננפלד ועוד חשו אם כלי טבול מטומאת הגוי. אדמו"ר מקלויזנברג העיר לשמשו

שלא מרגיש את קדושת השבת ברגלו השמאלית והודה לו השמש שהחליף גרבו לשל חול כי של שבת נרטב. היו צדיקים שהרגישו כשכיסו ביד את מזוזת החדר. הרבה גדולי תורה חשו טומאה על מחללי שבת וחטאים אחרים. ומאידך: הקדושה במקום שלמד או התפלל צדיק. וכו', דברים שכתבנו לעיל.

יא. הרגשת הסגולות: "אתה בחרתנו מכל העמים!"

כבר בימי בית ראשון ידעו הגויים לנצל מעלת מידות ישראל: הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם כו' [מ"א כ']. הרגשת הייחודיות היתה כל ימי עולם. יבמי ע"ט ע"א: אמר שלשה סימנים יש באומה זו הרחמנים והביישנים וגומלי חסדים, ותמיד היו נכנעים וענווים אפילו לגויים, גם בזמן שנאתם אלינו, וקיימו את ציווי בורא העולם, הבוחר בעמו ישראל באהבה, בענינים אלה: ואהבת את הגר, עבד כנעני יוצא בשן ועין, איסור נקימה ונטירה [אף שהאיסור הוא כלפי יהודי ולגוי אין איסור, אך הטעם: כי הכל מבורא עולם, שימש לגורם לא לנקום גם בגוי]. גזל הגוי אסור. מפרנסים עניי הגוים עם של ישראל, מרפאים חוליהם, קוברים מתיהם, מתפללים לשלומם ולשלום מלכותם, ע"י אבות ג' ב'. כל זה, למרות היותו העם הנבחר לעבודתו ית'. וכך נהגו אבותינו שריחמו על כל יצור אנוש, אברהם על אלה שנדמו לערבים ועל אנשי סדום, משה על בנות לוט, הנודע ביהודה על ילד גוי שאיבד כספו וכו', וכדברי ר"ח ויטל בשערי קדושה חלק א' שער ה': "ויהאב את כל הבריות אפילו גוי!" "חביב האדם שנברא בצלם!" ובזמן ש"מוסר העמים" גרם להם לרדוף ולאבד באכזריות מפלצתית לא רק את היהודים, אלא גם אלה את אלה [פרס - יוון - רומא, מסעי הצלב, חמילנסקי, יפן-סין, היטלר-צוענים וכו']. העם היהודי היה מתמיד העם המוסרי, הרחמן והאכפתי ביותר מכל אומות העולם עם דתיהם ומוסריהם. בעוד שכוהני הדת הנוצרים היו מחנכים את הילדים מגיל צעיר שיהודי הוא נציג השטן שצריך להשפילה/ להורגו/ לדכאו וכו', הרי שאותנו חינוכו רבותינו, כמו בכל הדורות מאז מעמד הר סיני, שצריך לילך בדרכי ה' שרחמיו על כל מעשיו. ובזמן שאותו קצין נאצי באושוויץ הפיל את האדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל לארץ ובעט בו באכזריות ואחר כך שאל את האדמו"ר: אתה עדיין סבור, אחר כל זאת, שהעם היהודי הוא העם הנבחר? ענה לו האדמו"ר בשלוה: אם אתה היית על האדמה ואני הייתי הבועט, הייתי סבור שאיננו העם הנבחר. אך כל זמן שהוא להיפך, ולא יתכן שאנחנו נעשה כזאת, זה מגלה שאמנם אנחנו העם הנבחר... והקצין נסוג בבושה. רק ערטול העם מתורתו הקדושה דרדר אותו למוסר ירוד. עכ"ז מתגלה הנשמה היהודית הייחודית, כפי שכותב ספר הכוזרי וספרי הקבלה שנשמתו של היהודי נעלית לאין שעור מזו של הגוי [והרי זה מחייב גדול!], ומתבטא בהיותם מסוגלים לנבואה ורוח הקודש, והם אלה שהביאו את העולם לאמונה והמוסר שיש להם, ועוד הדרך ארוכה. [ומוצאים שגם יהודים רחוקים מהתורה, נשמתם הגדולה תראה אכפתיות על תיקון העולם כמו קארל מרכס ממציא האידיאולוגיה לרווחת הפועל המופלה לרעה ואחריו המוני היהודים שהצטרפו למהפכה הקומוניסטית, וכמו פרויד שחיפש במעמקי נפש האדם דרכים לתקנו, וכמו איינשטיין שחיפש חוק כללי אחיד העומד אחורי כל תופעות תבל ומלואה].

יב. הרגשת הדבקות עד למסירות הנפש וקידוש השם!!

רק בעם אוהבי השם מסרו קהילות שלמות, חכמים עם הכי פשוטים בעם, עם נשיהם וילדיהם, את נפשם על קדושת שמו ית', בשביל לא להיות כגויי הארצות וכמשפחות האדמה, לא רק בדחותם אושר וכבוד שהציעו להם, אלא בנכונותם למות במיתות הכי קשות ומשונות למען זאת! "כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה!" "ואהבת את ה' אלוךך בכל לבבך ובכל נפשך - אפילו נוטל את נפשך!!" וראה זאת היהודי תמיד כזכות: לקדש שם אביהם אהובם! מזמן אברהם אבינו בהיזרקו לכבשן האש של נמרוד, והקרבת בנו בעקידה, עד להמוני בית ישראל שהלכו למותם בשואה בשלוחה ושמחה על שהולך למות כיהודי, כשקריאת שמע על שפתותיהם! והיו שממש התפללו לבורא שיזכו למות על קידוש שמו ית'! וכמו שחיו חייהם למען שמו, כך מתו עליו בשמחה! לא בגלל "הוכחות שכליות" לאמיתות האמונה, אלא מתוך שחיו וחוו אמונה זו בצורה הכי מוחשית! העולם הנוצרי, למשל, ניסה יותר מאלף שנה להכריטנו, עם כל כוחם הגדול, כשאנו דלים ועלובים ונתונים לרחמיהם, וכל זה: ללא הועיל! בכל דור ודור קמים עלינו לכלותנו גם מבחינה רוחנית [ראה תחילת איגרת תימן של הרמב"ם], ואחר כל פורענות: קמנו ונתעודד! כי עם אלוקינו, אלוקי אמת, אנו חיים, ומה ישו החיים עם כל מנעמיהם בלעדו?

אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש:

שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו!

השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו -

שחולת אהבה אני!

שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך, כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה

רשפיה רשפי אש שלהבתיה!

מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה

אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה - בוז יבזו לו!

ואנחנו עמך וצאן מרעיתך, נודה לך לעולם -

לדור ודור נספר תהילתך!

יקירי,
מסכת הענפה הזו של רגשי קודש נעלים,
משמשת חיזוק לחרדי יותר מכל הראיות השכליות שכתבנו בנספח ג'
כל זאת זועק אלוקות! אין עוד מלבדו!
הרגשים אלה מצטרפים למסכת המקיפה,
בה חי היהודי השורשי בתמידות:
העבר הניסי המפואר והאציל של אלפי שנים,
ההווה המרומם ע"י תורה ומצוות נצחיים,
והעתיד עליו ניבאו כל הדורות - שרואים בעליל כבר בעיניים,
היאך מתגלה הבורא בתפארת עוזו ובכל הדרו לעיני כל חי -
והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אזור ושימו אזור!
ונשגב ה' לבדו ביום ההוא!
ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יזודו כי פי ה' דבר!
בב"א!

ואתם, שהראתם כל זאת,
ובהכרח גם הרגשתם בעומק נשמתכם היהודית
הזדהות חווייתית כנה עם חלק מהדברים,
לא נותר לי, אחר כל האריכות,
רק לשאול אתכם מילה אחת בלבד בעלת שתי אותיות
כשהתשובה לה חובקת עולם:

נו??!

שוב, שלכם באהבה,
יעקב משה סגל
ולחמשך קשר : 03-6764444 - דניאל בלס

ניתן להשיג את החוברת – **אוצרות** הוצאה לאור בע"מ. בטלפון : 1-800-39-39-38